தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை

வியாழக்கிழமை, 1979 பிப்ரவரி 15

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டமன்றப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9 மணியளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் திரு முனு ஆதி அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

1. அரசினர் தீர்மானம்

விதி 22ஐத் தளர்த்தல்

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்—

"சட்டமன்றப் பேரவையின் முதல் ஒரு மணி நேரம் 'வினாக்கள்—விடைகள்' என்றுள்ள சட்டமன்றப் பேரவை விதி 22, 15–2–1979 மற்றும் 16–2–1979 ஆகிய தேதிகளில் தளர்த்தப் பெற வேண்டும்."

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, ஒருமனதாக நிறைவேற்றப் பெற்றது.

2. அறிவிப்பு

ஒத்திவைக்கப்பெறும் வினாக்களை எடுத்துக் கொள்வது குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஏற்கெனவே உறுப்பினர்களுக்கு 15–2–1979 தேதியிட்டு வழங்கப்பட்டு இருக்கிற வினாக்கள் 17–2–1979 அன்று எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

3. ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம்.

உறுப்பினர் திரு ரா. உமாநாத் அவர்களின் வீடு தாக்கப்பெற்றது குறித்து

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விதி 42 இன் கீழ் அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பொருள் பற்றிய ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தை திருவாளர்கள் ரா. உமாநாத், பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி

என்கிற சொரணம், கு. ரமணி, ரா. கிருஷ்ணன், எம். அண்ணா மலை, மு. அம்பிகாபதி தே. ஞானசிகாமணி, என். வரதராஜன் ஆகியோர் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். இது எப்படி அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பதை சுருக்கமாக விளக்க வேண்டும்.

திரு. ரா. உமாநாத்: தலைவர் அவர்களே, நேற்று இரவு சுமார் $2\frac{1}{2}$ மணிக்கு என் வீட்டின்மீது நடந்த தாக்குதல் பற்றி அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பொருள் பற்றி நான் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். இதை டிஸ்கஸ் பண்ணி கிளிஞ்ச் பண்ணினால் ஏதாவது நடக்கும். நான் சீரியஸாகச் சொல்கிறேன். தி மேட்டர் இஸ் சீரியஸ். ஏற்கனவே முருகையன் கொலை செய்யப்பட்டார். அதற்குப் பிறகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவருடைய உயிருக்கு திரட்டனிங் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மூன்றாவதாக நேற்று இரவு இரண்டரை மணிக்கு என்னுடைய வீடு தாக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஏதோ குண்டு வெடிக்கிற சத்தம் கேட்டவுடனே என்னுடைய மனைவி எழுந்து கதவைத் திறந்து பார்த்த போது என்னுடைய வெளிரூமுக்கு வந்து பார்த்தபோது அங்கே சோடாபாட்டில் வீசப்பட்டு அங்கே விழுந்து கிடக்கிறது. அந்தச் சத்தம்தான் அப்படிக் கேட்டிருக்கிறது. இன்னொரு (Unbroken) பாட்டில் உடையாமல் அப்படியே அங்கு விழுந்து கிடக்கிறது. அடித்தது யார் என்று தெரியவில்லை. அடித்துவிட்டு ஓடி யிருப்பார்கள்.

இதற்குக் காரணம் 102 நாட்களாக சிம்கோ மீட்டர் தொழி லாளர்களின் ஸ்ட்ரைக் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. இதுவரைக் கும் அரசாங்கம் தலையிடாமல் இருநதது. ஆனால் இப்போது முதல்வர் அவர்கள் தலையிட்டு பேச்சுவார்த்தைக்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்து பேச்சுவார்த்தை நடந்திருக்கிறது. சிம்கோ மீட்டர் முதலாளி, விஸ்வநாதன், இந்த சர்க்கார் மாத்திரம் இதை தீர்க்க முடியுமா என்ற நினைப்பில், நான்தான் இதைப் பற்றி முதலமைச்சரிடத்திலே சொல்லியிருக்கிறேன் என்று நினைத்து அவர் தொடங்கியிருக்கிறார். என்னை "டெர்ரரைஸ் பண்ணுவதற்காக செய்திருப்பார். காரணம் அவர்கள் சர்க்கா ரோடு பேச்சுவார்த்தைக்குநேருக்கு நேராக வரவில்லை. சி.பி.ஐ தலைவர் ரங்கராஜன் இன்றைக்கு அங்கே உட்கார்ந்து கொண் டிருக்கிறார். பெரிய கிரவுட் காத்திருக்கிறார்கள். என்னுடைய மனைவிதான் அதை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார். இந்த விஷயத்திலே அவர் தலையிடுவதால் வீட்டிலே சோடா பாட்டில் வீசப்பட்டிருக்கிறது. என்னையும் டெர்ரரைஸ் பண்ணியிருக் கிறார்கள். நான் சொல்லித்தான் முதலமைச்சர் தலையிட்டு பேச்சுவார்த்தை நடக்கிறது என்ற முறையிலே நினைத்துச் செய்கிறார்கள். அப்படிச் செய்தால் தொழிலாளர்களில் ஒரு

1979 பிப்ரவரி 15] [திரு. ரா. உமாநாத்]

செக்ஷனாவது பயந்து வருவார்கள் என்று நினைக்கிறார்கள். அட்டாக் பண்ணிய இடத்தை போலீஸ் வந்து பார்த்துப் போயிருக்கிறார்கள். போலீஸ் பீட் போட்டிருக்கிறார்கள். பீட் எதற்கு? அதனால் என்ன நடக்கும்? பாம்பு புற்றிலேயே அடித்து ஸ்மாஷ் பண்ணினால்தான் இது நிற்கும். இந்த ஸ்ட்ரைக் ஆரம்பித்ததிலிருந்து அங்கே ரிடையர்டு டி. எஸ். பி. குப்புசாமி ஈரோடு பள்ளிப்பாளையத்திலே இருந்தவர் அவரை அட்மினிஸ்டிரேட்டிவ் ஆபீஸராக்கியிருக்கிறார்கள். ராஜூ என்ற காண்ட்ராக்டர், ஈரோட்டைச் சேர்ந்தவர், இவர்களுக்கு திருச்சியில் என்ன வேலை? இவர்கள் முகாம் போட்டு இருக்கிறார்கள். திருச்சியிலே. குரு ஹோட்டல் என்ற ஹோட்டலில் இருந்து கொண்டு செய்கிறார்கள். அரசாங்கம் இதனை முன்னாலேயே தவிர்க்க முடிந்திருக்கும். அதற்காகத்தான் இந்த டிஸ்கஷனுக்காக இது கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதில் அரசாங்கத்தின் ரோல் என்ன என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். இரண்டு டாக்ஸிகளை MDU 7447; MDR 4690 டி. எஸ். பி. சீஸ் செய்துவிட்டார். உள்ளேயிருந்த சைக்கிள் செயின், லாட்டி போன்ற எல்லா ஆயுதங்களோடும் ரௌடிகளை டி. எஸ். பி. பாண்டியன் பிடித்துவிட்டார். அவர்களை அரஸ்ட் செய்து கேஸ் போட்டிருக்கிறார், ஒரு வாரத்திற்குள் அந்த டி. எஸ். பி. டிரான்ஸ்ஃபர் செய்யப்படுகிறார். கவர்ன்மெண்ட் எக்ஸ்பிளயின் செய்ய வேண்டும். அவர் முதலாளிகளின் ரௌடிகளைப் பிடித்தார், ஆகவே மாற்றம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார். அதனால் விளைவு வந்துவிட்டது. டி. எஸ். பி. யை மாற்றியதிலிருந்து, ரிசைன் செய்த குப்புசாமியும், ராஜுவும் சேர்ந்து கொண்டு, ஹோட்டலைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, ஸ்டிரைக்கர்களைத் தனித்தனியாகப் பிடித்து, குரு ஹோட்டலிலே அடைக்க வேண்டியது. ஆக்ஷன் எடுத்தால்அவர்களைப் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு அல்லவா கொண்டு கொண்டு போகவேண்டும். operated an a hotel base அவர்களைக் கொண்டு போய் ஹோட்டலிலே அடைத்து, பிறகு அவர்கள் எங்களை அடிக்க வந்தார்கள் என்று போலீஸ் ஸ்டேஷனில் ஒப்படைக்க வேண்டியது. ஒரு டி. எஸ். பி. டிரான்ஸ்பர் செய்யப்பட்டுவிட்டார் என்ற எண்ணம் போலீஸ் அஃபிஷியல்சுக்கு வந்துவிட்டது. அன்றைக்கே கறாராக நடவடிக்கை எடுத்து குப்புசாமியையும், ராஜுவையும் அரஸ்ட் செய்திருந்தால் இந்த டெவலப்மெண்ட் வந்திருக்காது.

நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

"Let him know clearly"

அவர் தேனீக் கூட்டிலே கைவைத்திருக்கிறார் என்பதை நான் தெளிவாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த ஊழியர்கள் 'work hard for 8 hours for ordinary people' ஆர்டினரி பீப்பிள், வேலை செய்யக் கூடியவர்கள். ஏற்கனவே வெங்கடாசலம் மீது Murderars attack நடந்தது. நான் அரசாங்கத்திற்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன், எங்களுக்குப் பாதுகாப்பு

வேண்டாம், நீங்கள் முதலாளிகளைப் பாதுகாப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யுங்கள். சீரியசாகச் சொல்கிறேன், விஸ்வநாதனின் வீடு இங்கே இருப்பது எங்களுக்குத் தெரியும் என்ன நடக்கும் என்று சொல்லமுடியாது. எனவே பாதுகாப்பு எங்களுக்கு வேண்டாம் நாங்கள் இயக்கத்தில் இறங்கும்பொழுதே, கொலை செய்யப் படுவோம், போலீஸ் ஃபயரிங்கில் செத்துவிடுவோம் என்றுதான் இறங்கியிருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு உமாநாத் அவர்கள் உணர்சிவயப்படவேண்டாம். சுருக்கமாகச் சொல்லலாம். அவரது வேதனையை நான் உணர்கிறேன். அவர்களுக்கு ஒன்று ஏற்படுமானால் அவர்களைப் பாதுகாக்க வேண்டிய கடைமை எனக்கு முதலில் உண்டு. அவரது பிரச்சினையைக் கேள்விப் பட்ட உடனேயே என்னை விட யாரும் வேதனைப்பட்டிருக்க முடியாது. இந்த அவையிலே உள்ள அவர்களைப் பாதுகாக்க வேண்டிய அளவில் இருப்பதால் அவர்கள் வேதனைகளையும் உணர்ச்சியையும் நான் உணர்ந்திருக்கிறேன். உறுப்பினர்களுக்கு நிச்சயமாகப் பாதுகாப்புத் தருவதற்கு முனைவேன் என்ற உறுதி யைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எனவே சுருக்கமாகச் சொல்ல வேண்டும், அரசு தரப்பிலிருந்து பதில் வரும்.

திரு. ரா. உமாநாத் : நான் சொல்ல விரும்புவது, எங்களைப் பொறுத்தவரையில் இந்த எண்ணத்தில்தான் நாங்கள் இறங்கு கிறோம். என்னைப் பொறுத்த வரையில், எங்கள் காம்ரேடு களைப் பொறுத்த வரையில், என்னுடைய பேமிலியிலே, என் மதர்-இன்-லா அவர்கள் 1948-ஆம் ஆண்டிலே அரெஸ்ட் செய்யப்பட்டார்கள். அவர் ஹங்கர்ஸ்ட்ரைக் இருந்து அந்தஹங்கர் ஸ்ரைக்கிலேயே செத்துவிட்டார்கள். "My mother-in-Law herself sacrifliced her life and died inside the jail" என்னுடைய மனைவியும் சாகவேண்டிய கட்டம். எங்கள் காம்ரேடுகளும் சாக வேண்டிய கட்டத்தில் இருந்தார்கள். பிறகு என்கொயரி போலீஸ் பேரில் நடந்ததால் எங்கள் உயிர் காப்பாற்றப்பட்டது. இல்லை என்றால் அன்றைக்கே சாக வேண்டியவர்கள். எனவே எங்களைப்பொறுத்த வரையில் கவலை வேண்டாம். All our com rades are sacrificing. செத்தாலும் கூட, We will take care of ourselves தொழிலாளர்கள், ஊழியர்கள் தெளிவாக இருப்போம். அந்த முதலாளிகளைக் காப்பாற்றுவதற்கு நடவடிக்கை எடுங்கள். இது சீரியஸ் மேட்டர். எங்களைப் போல் இன்னொருவருக்கு வரக்கூடாது. பொதுப்பணியிலே இருப்பவர்களுக்கு வரக்கூடாது என்பதால் அதுபற்றி விவாதிக்க அவையை ஒத்தி வைப்பது நல்லது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1979 பிப்ரவரி 15]

[முற்பகல் 9.10]

*திரு. மு. அம்பிகாபதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இது ஒரு முக்கியமான பிரச்சினை. திருச்சியில் 102 நாட்களாக சிம்கோ தொழிலாளர்கள் போராடுகிறார்கள். போராடுகிற தொழிலாளர்களுக்காக ஒரு தொழிற்சங்கத் தலைவர், இந்த சட்டப் பேரவை உறுப்பினர் தோழர் உமாநாத் ஆதரவாக இருக்கிறார். அவருடைய மனைவி பாப்பா உமாநாத் அங்கே திருச்சியில் சங்க பணி செய்கிறார். கடந்த 6 நாட்களாக தோழர் ரங்கராஜன் உண்ணாவிரதம் இருக்கிறார். தோழர் உமாநாத் வீடு தாக்கப்படுகிறது. படுக்கை அறை தாக்கப்படுகிறது. உமாநாத்தையும் அவருடைய மனைவியையும் கொலை செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு திட்டமிட்டு இந்த சதிச் செயல் நடந்திருக்கிறது. இப்படி காரியங்கள் நடைபெறுவதும் தாக்கப்படுவதும் டி. ஐ. சைக்கிளாக இருக்கட்டும், எஸ். ஜி. முருகையன் படுகொலையாக இருக்கட்டும், உமாநாத் வீட்டைத் தாக்குவதாக இருக்கட்டும், அம்மாதிரி செயல்களில் ஈடுபடுகின்ற தைரியம் இந்தத் தமிழ்நாட்டு முதலாளிகளுக்கு வந்திருக்கிறது. அதைச் சந்திப்பதற்கு நாங்களும் தயாராக இருக்கிறோம். எந்த விதத்திலே சந்திக்க வேண்டுமோ அந்த விதத்திலே சந்திக்கிறோம். ஆனால் நான் சொல்ல விரும்புவது என்னவென்றால் தோழர் உமாநாத் இந்தச் சபையிலே இருக்கிறார். அவருடைய வீட்டைத் தாக்கி, நிர்மூலப்படுத்தி, பயங்கரப் படுத்தி, தங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள நிர்வாகம் விரும்பியிருக்கிறது. 102 நாட்களாக இந்தப் பிரச்சினை தீர்க்கப்படாமலிருக்க காரணம் என்ன 6 நாட்களாக உண்ணாவிரதம் இருக்கிற ரங்கராஜன் உண்ணாவிரதத்தைத் தாக்க அரிபட் உண்ணாவிரதத்தைத் தாக்கினோம் அதுபோல் ரங்கராஜன் உண்ணாவிரதத்தைத் தாக்கலாம் என்று எண்ணியிருக்கிறார்கள். உண்ணாவிரதம் இருப்பவர்கள் என்ன அரிவாள் , கத்தி, ஈட்டியோடா இருக்க முடியும்? எனவே, தலைவரவர்களே, நான் சொல்ல விரும்புவது.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. அம்பிகாபதி அவர்களுக்கு மற்ற பிரச்சினைகளை நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்திலே பேச வாய்ப்புண்டு. இந்தப் பிரச்சினையிலே அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்தி வைத்து இதுபற்றி விவாதிக்க வேண்டிய அளவு எப்படி முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பதைப் பற்றி மட்டும் கூறுங்கள்.

திரு. மு. அம்பிகாபதி : இந்தப் பிரச்சின்னயில் ஒரு முக்கியமான தொழிற்சங்கத் தலைவருடைய வீட்டைத் தாக்கி, அவரையும் அவருடைய மனைவியையும் படுகொலை செய்ய முயற்சி நடந்திருக்கிறது. அந்தத் தைரியம் தமிழக முதலாளிகளுக்கு வந்திருக்கிறது. அது எப்படி உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பற்றி விரிவாக விவாதிக்க, அவையின் பிற அலுவல்களை ஒத்தி வைக்க வேண்டுமென்று கோருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு கி. மனோகரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, திரு உமாநாத் அவர்களும், திரு அம்பிகாபதி அவர்களும் கொண்டு வந்திருக்கிற ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானத்தை பற்றி தங்களது விளக்கங்களை அவர்கள் தந்திருக்கிறார்கள். நான் எனது விளக்கத்தைத் தருவதற்கு முன்பு ஏற்பட்டுவிட்ட இந்த நிலைமைகளை எண்ணி இதயப்பூர்வமாக வருந்துகிறேன் என்பதை திரு உமாநாத் அவர்களுக்கு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன் அதுவும் திரு உமாநாத் அவர்கள் திருச்சியில் இல்லை என்று தெரிந்ததற்குப் பிறகு, அவர் சட்டமன்ற நடவடிக்கைகளுக்காக சென்னையிலே இருக்கிறார் என்பதைத் தெரிந்ததற்குப் பிறகு பாதுகாப்பற்ற நிலையில் உமாநாத் அவர்களின் துணைவியர் மட்டும்தான் வீட்டில் இருக்கிறார்கள் என்று புரிந்து கொண்ட காலிகளிலே சிலர் இந்தக் காரியத்திலே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்ற செய்தி எந்த அளவிற்கு திரு. உமாநாத்திற்கு அதிர்ச்சியைத் தந்திருக்கிறதோ அதே அளவு அதிர்ச்சியை இந்த அவைக்கும் அது தந்திருக்கிறது என்பதையும் நான் முதற்கண் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பேசிய திரு உமாநாத் அவர்களும், திரு அம்பிகாபதி அவர்களும் உணர்ச்சிவயப்பட்டதற்கும் அல்லது படுவதற்கும் ஆவேசத்தோடு சில வார்த்தைகளைப் பேசுவதற்கும் காரணங்கள் இருந்திருக்கக் கூடும். அந்த அளவிற்கு அவர்கள் மனம் புண் அடைந்திருக்கக்கூடும். ஆவேசம் கொந்தளித்திருக்கக்கூடும். எங்களுக்குப் பாதுகாப்புத் தேவையில்லை யென்றும் ஆனால் அந்த முதலாளியைப் பாதுகாப்பதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்கட்டும் என்று உமாநாத் அவர்கள் கேட்டுக் கொண்டது வேதனையைத் தருகிறது என்பதை மட்டும் நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இந்தச் சர்க்காரின் கடமை இந்த நாட்டுப் பிரஜை என்ற முறையில் அனைவருக்கும் பாதுகாப்பு தருவது என்பதை வலியுறுத்துவதோடு திரு உமாநாத்தைப் போன்ற தியாக பாரம்பரியத்தில் பிறந்து வளர்ந்தவர்களுக்குப் பாதுகாப்புத் தருவதிலேயிருந்து இந்த அரசு துளிகூட மாற முடியாது என்பதை நான் அவருக்குச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். பேச்சின் இடையில் உணர்ச்சி வயப்பட்ட முறையில், சபாநாயகர் அவர்களே நீங்கள் கூட சுட்டிக் காட்டினீர்கள்.

உணர்ச்சி வயப்படும்போது அப்படிப்பட்ட வார்த்தைகள் வரக்கூடும். ஆனால் அனுபவம் மிக்க உமாநாத் போன்றவர்கள் அடக்க முயன்றிருக்கக்கூடும், இருந்தாலும் அந்த முயற்சியிலே அவர் தோற்றிருக்கக்கூடும். என்று நான் கருதுகிறேன். அந்த முதலாளி ஒருவரின் பெயரைக் குறிப்பிட்டு அவர் சென்னையில் தான் தங்கியிருக்கிறார், அவர் எங்கு போவார் என்று எனக்குத் தெரியும். நாங்கள் பார்த்துக் கொள்கிறோம் என்பதைப் போன்ற பேச்சு அவ்வளவாக பாராளுமன்ற முறைக்கு உகந்ததாக இருக்குமா என்ற சந்தேகம் எனக்கு இருக்கிறது என்பதை

1979 பிப்ரவரி 15]

திரு. ரா. உமாநாத் : நாங்கள் பார்த்துக் கொள்கிறோம் என்று நான் சொல்லவில்லை. தமிழ்நாடு ஒர்க்கிங்கிளாசுக்குத் தெரியும் அவர்கள் பார்த்துக் கொள்வார்கள் என்று தான் சொன்னேன்.

மாண்புமிகு திரு கி. மனோகரன் : திரு உமாநாத் இப்போது ஒரு விளக்கம் தருகிறார். தமிழ்நாடு தொழிலாளர் வர்க்கம் பார்த்துக் கொள்ளும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். தொழிலாளி வர்க்கத்திற்குப் பாதுகாப்புத் தருவதற்கும், மற்றவர்களுக்குப் பாதுகாப்புத் தருவதற்கும் அரசு இருக்கும் போது தொழிலாளி வர்க்கம் பார்த்துக் கொள்ளும் என்று சொல்லுவதும் அந்தத் தொழிலாளர்களை வழிநடத்திச் செல்கின்ற தலைவர்களே இந்தக் கருத்துக்களை வெளியிடுவதுதான் வேதனையாக இருக்கிறது என்பதை குறிப்பிட்டேனே தவிர, மற்றபடி அல்ல என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

எப்படி சபாநாயகர் அவர்கள் தனது வேதனையை வெளிப்படுத்தினார்களோ, அந்த வேதனையை அரசின் தரப்பிலே நானும் வெளிப்படுத்தி ஏற்பட்டுவிட்ட நிலைமைகளுக்காக நான் வருந்துகிறேன் என்பதை, சகோதரி திருமதி பாப்பா அவர்களுக்குச் சொல்லி, எனக்குக் கிடைத்த தகவலை நான் இங்கே படித்து, இதற்குரிய நடவடிக்கையை எடுக்க அரசு தயாராக இருக்கிறது என்பதை எடுத்துச் சொல்லி, எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் தயக்கம் இராது என்று உறுதியைக் கூறி அந்த அடிப்படையில் எனது அறிக்கையைப் படித்ததற்குப் பிறகு, இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தை வாபஸ் வாங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

"இன்று அதாவது 15-ந் தேதி அதிகாலை 1 மணி அளவில் திருமதி உமாநாத் அவர்கள் தொலைபேசி மூலம் திருச்சி மாவட்ட காவல் துறை அதிகாரியிடம் பேசினார். திருச்சியில் உள்ள அவர்கள் வீட்டில், யாரோ சோடா பாட்டில்கள் எறிந்தார்கள் என்றும் பாதுகாப்புத் தேவை என்றும் கூறினார்கள். உடனே காவல் துறை அதிகாரி, ஒரு இன்ஸ்பெக்டர் தலைமையில் காவல் படையினை அனுப்பி வைத்தார். அங்கே போய் பார்த்ததில் ஜன்னல் கம்பிக்கு அருகில் வீட்டுக்கு உள்ளே சோடா பாட்டிலின் உடைந்த பாகங்கள் கிடைத்திருக்கின்றன. அது போக முழு சோடா பாட்டில் ஒன்று—உடைக்காதது வீட்டுக்கு வெளியே கிடந்ததும் கண்டு பிடிக்கப்பட்டது. இப்போது அங்கு பலத்த காவல் துறை பாதுகாப்பு போடப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு ஏ.எஸ்.ஐ., 2 கான்ஸ்டபிள்கள், மற்றபடி அமைதி நிலவுகிறது. செக்ஷன் 336, 426 ஆகியவற்றின் கீழ் வழக்கு பதிவு செய்யப்பட்டு புலன் விசாரணை நடைபெறுகிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மீண்டும் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

இதை ஒரு சாதாரண பிரச்சினையாக இந்த அரசு கருதாது என்ற உறுதியை நான் உமாநாத் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு பேரவை முன்னவர் அவர்கள் அளித்த விளக்கத்திற்குப் பிறகு, இந்த அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைத்து விவாதிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்ற காரணத்தினால் அனுமதி மறுக்கப் படுகிறது.

4. அரசினர் சட்ட முன் வடிவுகள்

(அ) நகராட்சி மன்றங்கள் (தனி அதிகாரிகளை நியமித்தல்), திருத்த சட்ட முன் வடிவு, 1979

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு 1979 ஆம் ஆண்டு நகராட்சி மன்றங்கள் (தனி அதிகாரிகளை நியமித்தல்) திருத்த சட்ட முன்வடிவை பேரவை முன் அறிமுகப்படுத்த அனுமதி கோருகிறேன்.

திரு. க. சுப்பு : தலைவர் அவர்களே, இதை நான் எதிர்க்கிறேன்.

அமைச்சரின் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, அனுமதி வழங்கப் பெற்றது.

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : தலைவர் அவர்களே. இச்சட்ட முன் வடிவை பேரவை முன் அறிமுகப்படுத்துகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இச்சட்ட முன்வடிவு அறிமுகப்படுத்தப்பெற்றிருக்கிறது.

(ஆ) கோயம்புத்தூர் நகராட்சி மன்ற (தனி அலுவலர் நியமனப்) திருத்த சட்டமுன் வடிவு, 1979

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு 1979 ஆம் ஆண்டு கோயம்புத்தூர் நகராட்சி மன்ற (தனி அலுவலர் நியமனம்) திருத்த சட்ட முன் வடிவை பேரவை முன் அறிமுகப்படுத்த அனுமதி கோருகிறேன்.

திரு. க. சுப்பு : தலைவர் அவர்களே, இதை நான் எதிர்க்கிறேன்.

அமைச்சரின் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பெற்று, நிறை வேற்றப் பெற்று அனுமதி வழங்கப் பெற்றது.

1979 பிப்ரவரி 15]

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : தலைவர் அவர்களே, இச்சட்ட முன்வடிவை பேரவை முன் அறிமுகப்படுத்துகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இச்சட்ட முன் வடிவு அறிமுகப்படுத்தப் பெற்றிருக்கிறது.

(இ) சென்னை மாநகராட்சி (திருத்த) சட்ட முன் வடிவு, 1979.

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : தலைவர் அவர்களே, 1979 ஆம் ஆண்டு சென்னை மாநகராட்சி (திருத்த) சட்ட முன் வடிவை பேரவை முன் அறிமுகப்படுத்த அனுமதி கோருகிறேன்.

திரு. மு. அரங்கநாதன் : தலைவர் அவர்களே, இதை நான் எதிர்க்கிறேன்.

அமைச்சரின் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, அனுமதி வழங்கப் பெற்றது.

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : தலைவர் அவர்களே, இச்சட்ட முன் வடிவை பேரவைமுன் அறிமுகப்படுத்துகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இச்சட்ட முன்வடிவு அறிமுகப்படுத்தப்பெற்றிருக்கிறது.

(முற்பகல் 9.20)

5. ஒழுங்குப் பிரச்சினை

மேலவையில் முதலமைச்சர் குறிப்பிட்ட தகவல் குறித்து

திரு. அ. ரகுமான்கான் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், சார். உங்கள் அனுமதியோடு ஒரு விளக்கம் கேட்க விரும்புகிறேன். மேலவையில் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பேசுகிறபோது வன்முறை சம்பவங்கள் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் மீது நடைபெற்ற போது அவரோடு தொலை பேசியில் தொடர்பு கொண்டு பேசிய தாகக் குறிப்பிட்டார்கள். சம்பந்தப்பட்ட எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அப்படிப் பேசவில்லை என்று மறுப்புத் தெரிவித்து இருக்கிறார். ஆகவே, இது முக்கியமான பிரச்னை. எதிர்க் கட்சித் தலைவரின் பாதுகாப்பு பற்றிய பிரச்னை. ஆகவே, இதில் உண்மை என்ன என்பது குறித்து அரசு அறிக்கை அளிக்குமா ?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : முதலமைச்சர் பேசியது, அதற்கு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் மறுப்புத் தெரிவித்தது ஆகியவை விவாதத்தின் போது சொல்லலாமே தவிர, ஒழுங்குப் பிரச்னை என்ற முறையில் இங்கே கொண்டு வருவது சரியல்ல.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: உண்மை நிலைமை என்ன என்பது குறித்து விவாதம் செய்வது தனியாக இருந்தாலும், அரசு இது குறித்து ஒரு அறிக்கை அளித்தால் நல்லது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உங்கள் எண்ணத்தைப் புரிந்து கொண்டேன். இன்றும், நாளையும் ஆளுநர் உரை மீது விவாதம் நடக்கிறது. அதில் கலந்து கொண்டு எதிர்க்கட்சித் தலைவர், துணைத் தலைவர் ஆகியோர் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதற்கு முதலமைச்சரோ அல்லது அவை முன்னவரோ பதில் அளிக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆகவே, வெளியே நடைபெற்ற ஒரு நிகழ்ச்சி குறித்து அவையில் அறிக்கை வைக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஆகவே, நீங்கள் எழுப்பிய ஒழுங்குப் பிரச்னைக்கு அவசியம் இல்லை.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : நீங்கள் சொல்வதை ஏற்றுக் கொள்கிறேன். இங்கே விவாதம் நடைபெற வாய்ப்பிருந்தாலும் அதற்காக தனியே நேரம் ஒதுக்க முடியாது. ஆகவே, அறிக்கை அளித்தால் நல்லது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தயவு செய்து உட்காருங்கள்.

6. ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி கூறும் தீர்மானம் விவாதம்—(தொடர்ச்சி).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து, ஆளுநர் பேருரைக்கு திரு. இரா. முத்தையா முன்மொழிந்துள்ள நன்றி அறிவிப்புத் தீர்மானத்திற்கு வரப்பெற்றுள்ள திருத்தங்கள் முன்மொழியப் பெற்று வழிமொழியப் பெற வேண்டும்.

திரு. எஸ். சிவசாமி : தலைவரவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை முன்மொழிகிறேன்,

இறுதியில் கீழ்க்காணும் திருத்தங்களைச் சேர்த்துக் கொள்ளவும் :—

(1) மாநிலத்தில் லஞ்ச ஊழல் வளர்ந்து கொண்டு போவதைத் தடுத்து நிறுத்துவது பற்றியும் ;

(2) ஆளும் கட்சிக்காரர்கள் நிர்வாகத்தில் தலையிடுவது பற்றியும் ;

(3) மாநிலத்தில் பல கொலைகள் நடந்து கொண்டிருந்தும், டுத்து நிறுத்த முயற்சிக்காதது பற்றியும் ;

(4) திரு. முருகையன், எம்.பி. அவர்களைக் கொலை செய்த எதிரிகளைக் கண்டு பிடித்து சரியான நடவடிக்கை எடுக்காதது பற்றியும் ;

(5) முகவை மாவட்டம், ஆர்.எஸ். மங்கலம் கண்மாய், மாநிலத்தில் பெரியதாகவும், 7000 ஏக்கருக்குப் பாசன வசதியுடையதாகவும் இருந்தும், சரியானபடி பராமரிக்காதது பற்றியும் ;

(6) கடந்த இரண்டு முறை ஏற்பட்ட புயலாலும், மழையாலும் பாதிக்கப் பெற்ற ரோடுகள் இன்னும் செப்பனிடப் படாமல் இருப்பது பற்றியும் ;

(7) முகவை மாவட்டத்தில் 3000 ஏக்கருக்கு மேல் பாசன வசதியுடைய நெட்டூர் கண்மாய், எமனேஸ்புரம் கண்மாய், போன்ற பெரிய கண்மாய்களின் கரையைப் பலப்படுத்திச் சரியானபடி பராமரிக்காதது பற்றியும் ;

(8) சேது சமுத்திர திட்டத்தைப் பற்றியும் ;

(9) பாம்பன் பாலம் அருகிலுள்ள குருசடைத் தீவிலிருக்கும் கடல் ஆராய்ச்சி நிலையத்தை அபிவிருத்தி செய்யாததுபற்றியும் ;

(10) மதுரை மாவட்டத்தில், கேரள மாநில எல்லைக்கருகில் இருக்கும் கண்ணகி கோவிலை (மங்களதேவி) பராமரிக்காதது பற்றியும் ;

(11) பரமக்குடியிலும் மற்றப் பகுதியிலுமுள்ள கைத்தறி நெசவாளர்களின் மேம்பாட்டிற்குத் திட்டங்கள் தீட்டப்படாதது பற்றியும் ;

(12) பரமக்குடியின் கீழ்ப்பகுதியிலுள்ள எமனேஸ்புரத்தையும், பரமக்குடியையும் இணைக்க புதிய கல்பாலம் (காஸ்வே) அமைக்கப்படாதது பற்றியும் ;

(13) இளையான்குடி, நயினார் கோவில் போன்ற இடங்களில் போலீஸ் பொய் கேஸ் போடுவது பற்றியும் :

ஆளுநர் உரையில் குறிப்பிடாதது வருந்தத்தக்கது.

திருத்தம் வழிமொழியப்பெற்றது.

திரு. பி. எஸ். திருவேங்கடம் : தலைவரவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை முன்மொழிகிறேன்.

இறுதியில் கீழ்க்காணும் திருத்தத்தைச் சேர்த்துக் கொள்ளவும் :—

ஊராட்சி, ஊராட்சி ஒன்றியம், நகராட்சி இவைகளின் தேர்தல் நீண்டகாலமாக நடைபெறாமல் இருப்பதை ஆளுநர் உரையில் குறிப்பிடாதது வருந்தத்தக்கது.

திருத்தம் வழிமொழியப்பெற்றது.

திரு. ஆ. நடராசன் : தலைவரவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை முன்மொழிகிறேன்.

இறுதியில் கீழ்க்காணும் திருத்தத்தைச் சேர்த்துக் கொள்ளவும் :—

தமிழ்நாட்டில் அரசு போக்குவரத்தில் கவனக் குறைவால் ஏராளமான விபத்துக்கள் ஏற்பட்டு பலர் உயிரிழந்ததை ஆளுநர் உரையில் குறிப்பிடாதது வருந்தத்தக்கது.

திருத்தம் வழிமொழியப்பெற்றது.

திரு. கே. உச்சி: தலைவரவர்களே நான் கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை முன் மொழிகிறேன் :

இறுதியில் கீழ்க்காணும் திருத்தத்தைச் சேர்த்துக் கொள்ளவும்.—

நீலகிரியில் மலைச்சரிவால் பல கட்டிடங்கள் இடிந்து பலர் உயிரிழந்ததைப் பற்றி ஆளுநர் உரையில் குறிப்பிடாதது வருந்தத்தக்கது.

திருத்தம் வழிமொழியப் பெற்றது.

திரு. கோ. இளங்கோவன் : தலைவரவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை முன்மொழிகிறேன்.

இறுதியில் கீழ்க்காணும் திருத்தத்தைச் சேர்த்துக் கொள்ளவும்: —

மதுவிலக்குபற்றி புதிய சட்டத்தால் ஏற்பட்ட பலன் குறித்த புள்ளி விவரம் பற்றி ஆளுநர் உரையில் குறிப்பிடாதது வருந்தத் தக்கது.

திருத்தம் வழி மொழியப் பெற்றது.

திரு. கூ.ச. முருகேசன் : தலைவரவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை முன்மொழிகிறேன்.

1979 பிப்ரவரி 15] [திரு. கூ. ச. முருகேசன்]

இறுதியில் கீழ்க்காணும் திருத்தத்தைச் சேர்த்துக் கொள்ளவும் :—

சென்னையில் நடைபாதையில் வாழும் கூடைமுடையும் மக்களுக்கு வீடு கட்டித்தருவது பற்றி ஆளுநர் உரையில் குறிப்பிடாதது வருந்தத் தக்கது.

திருத்தம் வழிமொழியப் பெற்றது.

<u>திரு. என் கிட்டப்பா</u> : தலைவரவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை முன்மொழிகிறேன்.

இறுதியில் கீழ்க்காணும் திருத்தத்தைச் சேர்த்துக் கொள்ளவும்.—

(1) சட்டமன்றப் பேரவை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் வீட்டைத் தாக்கியது பற்றியும், அவரை ஆயுதம் வீசிக் கொல்ல முயற்சி செய்தது பற்றியும்.

(2) நகர சுத்தி தொழிலாளர்களுக்கு வீடுகள் கட்டித் தருவது பற்றியும் ஆளுநர் உரையில் குறிப்பிடாதது வருந்தத் தக்கது.

திருத்தம் வழிமொழியப் பெற்றது.

<u>திரு. மா. மணிமாறன்</u> : தலைவரவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை முன் மொழிகிறேன்.

இறுதியில் கீழ்க்காணும் திருத்தத்தைச் சேர்த்துக் கொள்ளவும் :—

வெள்ளம், வரட்சி ஆகியவைகளால் தொடர்ந்து பாதிக்கப்பட்டு வரும் விவசாயிகளுக்கு, கடன் நிவாரணமோ, வரி நீக்கமோ பற்றி ஆளுநர் உரையில் குறிப்பிடாதது வருந்தத் தக்கது.

திருத்தம் வழிமொழியப் பெற்றது.

<u>திரு. சு. பாலன்</u> : தலைவரவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை முன்மொழிகிறேன்.

இறுதியில் கீழ்க்காணும் திருத்தங்களைச் சேர்த்துக் கொள்ளவும் :—

(1) வியாசர்பாடியில் வாழும் பர்மா அகதிகளுக்கு வீடு கட்டித் தரும் திட்டத்தைப்பற்றி விளக்கமாகக் குறிப்பிடாதது பற்றியும் ;

(2) சென்னையில் வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்குச் சரியான முறையில் வெள்ள நிவாரணம் அளிக்காதது பற்றியும் ; ஆளுநர் உரையில் குறிப்பிடாதது வருந்தத் தக்கது.

திருத்தம் வழிமொழியப் பெற்றது.

திரு. ஏ.ஆர். மாரிமுத்து : தலைவரவர்களே, நான் கீழ்க் கண்ட திருத்தத்தை முன்மொழிகிறேன் :

இறுதியில் கீழ்க்காணும் திருத்தங்களைச் சேர்த்துக் கொள்ளவும் :—

(1) குத்தகை சாகுபடிதாரர்களுக்கு, அவர்கள் சாகுபடி செய்யும் நிலங்களைச் சொந்தமாக்கும் திட்டம் பற்றியும் ;

(2) கூட்டுறவு, அரசு, தனியார் கடன் சுமைகளினால் நசுங்கிக்கொண்டிருக்கும் விவசாயிகளுக்கு கடன் வசூலை ஒத்தி வைப்பது பற்றியும் ;

(3) விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு குறைந்த பட்சக் கூலி நிர்ணயம் செய்யப்படாதது பற்றியும் ;

(4) தஞ்சை மாவட்டத்தில் பருவநிலைக் கோளாராலும், பூச்சித் தொந்தரவாலும் விளைச்சல் பாதிக்கப்பட்டு சங்கடத்திற்குள்ளாகியிருக்கும் விவசாயிகளுக்கு நிவாரணம் அளிப்பது பற்றியும் ; ஆளுநர் உரையில் குறிப்பிடாதது வருந்தத் தக்கது.

திருத்தம் வழிமொழியப் பெற்றது.

திரு. கரு. ராம. கரியமாணிக்கம் அம்பலம் : தலைவரவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை முன்மொழிகிறேன் :

இறுதியில் கீழ்க்காணும் திருத்தங்களைச் சேர்த்துக் கொள்ளவும் :—

1. நிலவரி ரத்து செய்வது பற்றியும் ;

2. நெல்விலையை அதிகப்படுத்தாதது பற்றியும் ;

3. கிராமங்களில் மின் விளக்குகள் எரியாதது பற்றியும் ;

4. கிராமங்களில் மின் விளக்குகளை அரசாங்கமே பராமரிப்பது பற்றியும்;

5. கிராம வீடுகட்டும் திட்டத்தைப் பரவலாக்காதது பற்றியும் ;

6. இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தை இரண்டாகப் பிரித்து, தலைமை இடத்தை அறிவிக்காதது பற்றியும் ;

7. வெள்ளம் மற்றும் புயல் இவற்றால் பாதிக்கப்பட்ட இடங்களில் இனிமேல் சேதம் ஏற்படாமல் தடுக்க செய்ய வேண்டிய முன்னேற்பாடுகள் பற்றியும் ;

8. மதுவிலக்கு திட்டம் துரிதமாக அமுல்படுத்த ஒத்துழைக்காத காவல்துறையினர் மீது கடுமையான நடவடிக்கைகள் எடுப்பது பற்றியும் ; ஆளுநர் உரையில் குறிப்பிடாதது வருந்தத் தக்கது.

திருத்தம் வழிமொழியப் பெற்றது.

1979 பிப்ரவரி 15]

திரு. ரா. கிருஷ்ணன் : தலைவரவர்களே, நான் கீழ்க் கண்ட திருத்தத்தை முன்மொழிகிறேன்:

இறுதியில் கீழ்க்காணும் திருத்தங்களை சேர்த்துக் கொள்ளவும்—

1. வாசுதேவநல்லூர் உள்ளார் அணைத் திட்டம் கட்ட முடிவு செய்யப்படுவதைப் பற்றியும் ;

2. உணவுப் பொருளில் அய்ந்தில் ஒரு பகுதியை சேதப் படுத்தும் எலியை ஒழிக்கும் திட்டத்தைப் பற்றியும் ;

3. வாசுதேவநல்லூர் தொகுதி விஸ்வநாதபேரியிலிருந்து இராயகிரி வழியாக வாசுதேவநல்லூர் போகும் சாலைகளைச் செப்பனிடப் பெருவழித்துறையில் எடுக்கப் படவேண்டிய நடவடிக்கை பற்றியும் ;

4. வேலையில்லா பட்டதாரிகளுக்கு நிவாரணமும், வேலைதரும் திட்டமும் அமுல்படுத்துவது பற்றியும் ஆளுநர் உரையில் குறிப்பிடாதது வருந்தத் தக்கது.

திருத்தம் வழிமொழியப்பெற்றது.

திரு. என். வரதராஜன் : தலைவரவர்களே, நான் கீழ்க் கண்ட திருத்தத்தை முன்மொழிகிறேன்:

இறுதியில் கீழ்க்காணும் திருத்தங்களைச் சேர்த்துக் கொள்ளவும்—

1. நில உச்சவரம்பு சட்டத்திற்குப் புறம்பாக மறைத்து வைத்துள்ள பினாமி நிலங்களைக் கைப்பற்றுவது பற்றியும் ;

2. உச்சவரம்பு சட்டத்திலுள்ள விதிவிலக்குகளை ரத்து செய்வது பற்றியும் ;

3. கல்வி, தர்மம், கோவில், வேதபாடசாலை, கால் நடைப் பண்ணை என்ற எண்ணற்ற பெயரால் உருவாக்கப் பட்டுள்ள டிரஸ்ட்டுகள் அனைத்தும் ரத்து செய்யப்படவேண்டியது பற்றியும் ;

4. விவசாயத்தில் ஈடுபட்டுள்ள 5 பேர் கொண்ட குடும்பத்திற்கு 15 ஏக்கர் என்று உச்சவரம்பு நிர்ணயிக்கவேண்டியது பற்றியும் ;

5. திருத்தச் சட்டத்தின் மூலம் கிடைக்கப்பெறும் உபரி நிலத்தை விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு விநியோகிக்கப்பட வேண்டியது பற்றியும் ;

[திரு என். வரதராஜன்] [1979 பிப்ரவரி 15

6. விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு தினக்கூலி குறைந்த பட்சம் ரூ. 8 என்று நிர்ணயிக்கவேண்டியது பற்றியும் ;

7. குத்தகை விவசாயிகள் நிலத்தைவிட்டு வெளியேறாமல் பாதுகாக்க சட்டத்திருத்தம் கொண்டுவர வேண்டியது பற்றியும் ;

8. குத்தகை விவசாயிக்கு 75 சதவிகிதம்; நிலச்சுவானுக்கு 25 சதவிகிதம் என்று நிர்ணயிக்க வேண்டியது பற்றியும் ;

9. விவசாயத்தில் ஆண்டுக்கு நிகரவருமானம் ரூ. 3,600 வரை அல்லது 5 ஏக்கர் நிலம் வைத்துள்ள விவசாயிகள் பட்டுள்ள (கூட்டுறவு, அரசு, தனியார்) கடன்கள் முழுவதையும் ரத்து செய்யவேண்டியது பற்றியும் ;

10. ஆண்டுக்கு நிகர வருவாய் ரூ. 7,200 வரை அல்லது 10 ஏக்கர் நிலம் வைத்துள்ள விவசாயிகள் பெற்றுள்ள கூட்டுறவு, அரசு தனியார் கடன்களுக்கான வட்டி முழுவதையும் ரத்து செய்யவேண்டியது பற்றியும் ; அவர்கள் பட்டுள்ள கடன்களை நீண்டகாலத் தவணைகளில் கட்ட உதவிட வேண்டியது பற்றியும் ; விவசாய விளை பொருட்களுக்கு நியாய விலை கிடைக்க அரசு தொடர்ந்து முயற்சி செய்ய வேண்டியது பற்றியும் ; அறுவடைக் காலத்தில் நெல் கொள்முதலை அரசு நடத்திட வேண்டியது பற்றியும் ; குவிண்டால் நெல்லுக்கு ரூ. 100 கிடைக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டியது பற்றியும் ;

11. தமிழ்நாட்டில் சில முதலாளிகள் தொழிற்தகராறுகளை முறையாகத் தீர்க்க முன்வராமல், தாக்குதலிலிருந்து தொழிலாளர்களைப் பாதுகாக்க முன்வராமல் காவல் துறையினர் முதலாளிகளுக்கு ஆதரவாகச் செயல்படும் போக்கை மாற்றுவது பற்றியும் ;

12. அரசு தொழிற்தகராறுகளை தொழிலாளர் துறை மூலம் பேசித் தீர்க்கமுடியாதபடி செய்துவிட்டு, காவல்துறை மூலம் தொழிலாளர் இயக்கங்களையும், வேலை நிறுத்தங்களையும் ஒடுக்கும் நடவடிக்கையைக் கைவிடவேண்டியது பற்றியும் ;

13. பெரிய தொழில்களை தமிழ்நாட்டில் ஏற்படுத்தும் குறிப்பு இல்லாதது பற்றியும் ;

14. படித்தவர்களுக்கு வேலை உத்தரவாதம் அல்லது அவர்களுக்கு நிவாரணம் வழங்குவது பற்றியும், கிராமப்புற விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கும், ஏழை விவசாயிகளுக்கும் வேலையில்லாக் காலங்களில் 'வேலைக்கு உணவுத் திட்டம்' செயல்படுத்துவது பற்றியும் ;

15. கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்குப் பணிப்பாதுகாப்பு உத்தரவாதமும், நேரடி சம்பளமும் வழங்க ஏற்பாடு செய்வது பற்றியும் ;

1979 பிப்ரவரி 15] [திரு. என். வரதராஜன்]

16. கைத்தறி, விசைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு வேலைப் பாதுகாப்பும், குறைந்த பட்ச சம்பளமும் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்வதுபற்றியும் ;

17. விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்த 500 பேருக்கு ஒன்று வீதம் ஏற்படுத்தப்படும் மலிவு விலைக் கடைகள் மூலம் அத்தியாவசியப் பண்டங்களைப் பொதுமக்களுக்கு வினியோகிப்பது பற்றியும் ;

18. மதுவிலக்கை தீவிரமாக அமுல்படுத்துகிறோம் என்ற பெயரால் போலிசுக்கு மிதமிஞ்சிய அதிகாரங்களைக் கொடுத்து, தமிழ் நாட்டுச் சிறைகள் நிரம்பிவழியும்படியாக, பத்தாயிரக் கணக்கான ஏழைகளைச் சிறைப்படுத்தியிருக்கும் கொள்கையை மாற்றுவதுபற்றியும் ஆளுநா உரையில் குறிப்பிடாதது வருந்தத் தக்கது.

திருத்தம் வழிமொழியப் பெற்றது.

திருவாளர்கள் அ. செல்லப்பா, கே. சொக்கலிங்கம், ப. பொன்னுரங்கம், எஸ். நடராசன், த. ஆறுமுகம், க. அரங்கசாமி, இரெ. இராசமாணிக்கம், வி. ரகுராமன், கா. சுப்ரவேலு, சேலம் மு. ஆறுமுகம், ஜே. ஜேம்ஸ் ஆகியோர் இருக்கையில் இல்லாததால் அவர்கள் பெயரில் உள்ள திருத்தங்கள் திரும்பப் பெற்றனவாகக் கருதப்பெற்றன.

*புலவர் கா. கோவிந்தன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, ஆளுநர் அவர்கள் இந்த மன்றத்தில் நிகழ்த்திய உரையின்மீது என் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

ஆளுநர் அவர்கள் நம் நாட்டு விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்கின்ற பொருட்களுக்கு நியாயவிலை கிடைக்கவில்லை என்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். தெரிவித்திருக்கிற அதேநேரத்தில் வட மாநிலத்திலே விளையக்கூடிய கோதுமைக்கு அளிக்கின்ற அந்த முறை தமிழ்நாட்டில் விளைகின்ற நெல்லுக்கு அளிக்கப்படவில்லை என்பதை மிக வருத்தத்தோடு தெரிவித்திருக்கிறார்கள். வருத்தத்தோடு தெரிவித்திருக்கிற அந்த அளவோடு இந்த அரசு தன்னுடைய கடமை நிறைவேற்றப்பட்டுவிட்டது என்று நினைத்துவிட்டார்களா என்பதை நான் அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

நடைபெற்றது நியாயம் இல்லை என்று உணர்ந்த பிறகு, அதைச் சுட்டிக்காட்டுகின்ற வகையில் இந்த அவையிலே ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டுவர இந்த அரசு முன்வருமா என்பதை அறிய ஆசைப்படுகிறேன்.

(புலவர் கா. கோவிந்தன்] [1979 பிப்ரவரி 15

தமிழ்நாட்டு விவசாயப் பெருமக்கள் பெரிய தொல்லைகளுக்கு உள்ளாகி இருக்கின்ற இந்த நிலையினை வடக்கே இருக்கிற அரசுக்கு எடுத்து வலியுறுத்துகின்ற வகையில் தமிழ்நாட்டில் ஒரு பேரணியை நடத்த முடியுமா என்று இந்த அரசைக் கேட்க விரும்புகிறேன்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு ஆட்சிப் பீடத்தில் இருந்த போது வடக்கே இருக்கிற அரசு நெல்லுக்கு 74 ரூபாய் தான் கொடுக்க முடியும் என்று சொல்லியிருந்த போதிலும் 10 ரூபாய் போனஸ், 5 ரூபாய் வண்டிச்சத்தம் என்ற முறையில் கொடுத்து, 85 ரூபாய் கொடுத்ததைப்போல இந்த அரசு 90 கொடுக்கின்ற நேரத்தில் முன்பு கொடுத்ததைப்போல இன்னும் 15 ரூபாய் அதோடு சேர்த்து 105 ஆகக் கொடுக்கலாம் என்ற என்னுடைய கருத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இங்கே 16,000 நியாயவிலைக் கடைகளைப் பற்றிப் பேசினார்கள். அதிலே 9,300 கடைகள் இந்த அரசு வருவதற்கு முன்பு நடைபெற்று வந்திருக்கின்றன என்பதையும் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். ஆக, பாதிக்கும் குறைந்த அளவான கடைகளே புதியனவாகத் திறக்கப்படுகின்றன. அதிலும் அரசுக்கு எந்தவிதமான பொறுப்பு இருக்கிறது என்பதை எண்ணிப் பார்க்கிறேன். ஏற்கெனவே தமிழ்நாட்டில் கிராமப்புறங்களில் கிரடிட் சொசைட்டி, அக்ரிகல்சுரல் பாங்க் என்ற நிறுவனங்கள் இருக்கின்றன. அந்த நிறுவனங்கள்தாம் தங்களுடைய எல்லைக்குட்பட்ட கிராமங்களில் இப்படிப்பட்ட கடைகளை நடத்துகின்றன. இதில் வருகின்ற ஆக்கமும் அழிவும் அந்தந்த நிறுவனங்களையே சேர்ந்ததே தவிர, அதிலே அரசுக்கு எந்தவிதமான பொறுப்பும் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

வீட்டுமனைகள் வழங்குதல் என்ற புதிய திட்டத்தை ஆளுநர் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இது ஒன்றும் புதுமையல்ல. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சியில் இருந்த போது 1967 முதல் 1975 வரையில் 6 இலட்சத்திற்கு மேற்பட்ட வீட்டுமனைகளை வழங்கியிருக்கின்றது. முன்னாள் முதலமைச்சர் காமராஜ் அவர்கள் ஒருமுறை புகைவண்டியில் பிரயாணம் செய்தபோது, ஒரு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவருடன் பிரயாணம் செய்தார். காங்கிரஸ் ஆட்சிப் பீடத்தில் இருந்தபோது நீங்கள் இப்போது திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்தபிறகு பட்டா வழங்குவதில் படாதபாடு படுகின்றதைப் போல பத்தில் ஒரு பங்கு பாடுபட்டிருப்பீர்களா என்று அந்த மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடம் கேட்கின்ற அளவுக்கு பட்டா வழங்குவதில் சாதனை செய்து காட்டியிருக்கிறது திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு.

அதுமட்டுமல்ல. இங்கே கொடுத்திருக்கிற முறை என்ன? எந்த நிலத்தைக் கொடுக்கப் போகிறார்கள் என்று எண்ணிப் பார்க்கும்போது இருக்கின்ற பினாமி நிலங்கள், கையகப்படுத்தப் படும்—உபரி நிலங்கள் இவைகளைக் கொடுக்கப் போகிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது எந்த அளவுக்கு நிறை வேறும் ?

1971-ல் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு இருந்தபோது தமிழ்நாடு குடியிருப்பு அனுபோகதாரர்கள் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து தஞ்சை மாவட்டத்தில் மட்டும் 1,75,000 பேர்களுக்கு வீட்டு மனைப் பட்டாக்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதில் ஒரு இலட்சம் பேர் அரிசனங்கள். அந்த நிலங்கள் எல்லாம் அரசுக்குச் சொந்தமான நிலங்களோ அல்லது பஞ்சாயத்துப் புறம்போக்கு நிலங்களோ அல்ல. அத்தனையும் பட்டா நிலங் கள். பட்டா நிலங்களில் குடியிருந்தவர்களுக்கு அவர்கள் குடியிருந்த இடத்தையே உரிமையாக்கிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்காக அரசு பெரும் தொகை செலவிட்டிருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட 30 இலட்சம் ரூபாய் செலவு செய்து, நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்து குடியிருந்தவர்களுக்கு பட்டா செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த மாதிரி இந்த அரசும் செய்ய வேண்டும்.

10 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வீட்டுமனை கொடுப்பதுபற்றி மத்திய அரசு ஒரு புள்ளி விவரத்தை, கிராமப்புறங்களில் வீட்டு மனை கொடுக்கப்பட வேண்டியவர்களின் புள்ளி விவரத்தைத தயாரித்தது.

[முற்பகல் 9-30.]

அந்த ஒரு மாத காலத்திற்கு வட்டார அலுவலகங்களிலே யாருமே கிடையாது. எல்லோரும் கிராமங்களுக்குப் போய் விட்டார்கள். கிட்டத்தட்ட ஒரு மாத காலம் அங்கிருந்து புள்ளிவிவரங்களை எடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் மனைப் பட்டா கொடுக்கப்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து வீடு கட்டுவதற்குத் திட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள். இது எப்படிப்பட்ட திட்டம் போல் இருக்கிறது என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சாதாரணமாக ஐந்தாண்டுத் திட்டம், 10 ஆண்டுத் திட்டம் என்றுதான் நாம் பார்த்திருக்கிறோம். ஆனால் நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் போட்டி ருக்கிற திட்டமோ நூறாண்டுத் திட்டமாக இருக்கிறதே என்று எண்ண வேண்டி இருக்கிறது. காரணம் என்னவென்றால் இந்தத் திட்டத்தின்படி 5 ஆண்டுகளுக்கு ஒரு இலட்சம் வீடுகள் கட்டப்படும் என்கிறார்கள். சர்க்கார் கணக்குப்படிப் பார்த்தால்,

16 ஆயிரம் ரெவின்யூ கிராமங்கள் இருக்கின்றன, ஒவ்வொரு கிராமத்திலேயும் 100 வீடுகள் இருக்கும். வருஷத்திற்கு 20 ஆயிரம் வீடுகள் கட்டுவது என்றால் கிட்டத்தட்டஒரு நூறு ஆண்டுகள் ஆனால் கூட இந்தத் திட்டம் முடியுமா என்று எண்ணவேண்டி இருக்கிறது. இதை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து இந்த ஆளுநர் உரையிலே அரிசனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பது பற்றி எந்தவிதமான குறிப்புகளும் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு இருந்த போது ஆண்டுக்கு 1 இலட்சம் வீடுகள் கட்டுவது என்ற அடிப்படையில் 5 ஆண்டுகளில் 5 இலட்சம் வீடுகள் என்ற திட்டத்தின்படி மூன்று, நான்கு மாதத்திற்குள்ளாக கிட்டத்தட்ட 34 ஆயிரம் வீடுகள் கட்டிக் கொடுத்தது. அப்போது என்ன சொன்னார்கள்? அந்த வீடுகள் கோழிக்கூடு போல் இருக்கிறது என்றும், எங்கே கட்டுகிறார்கள், ஊரின் நடுவேயா கட்டுகிறார்கள், ஒதுக்குப் புறமாக அல்லவா கட்டி இருக்கிறார்கள் என்று எதிர்த் தரப்பிலே இருந்தவர்கள் சொன்னார்கள். அப்போது நாங்கள், இவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால் அரிசனங்களுக்கு மாடி வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பார்கள் என்றும், அக்ரகாரத்திலேயே கட்டிக் கொடுப்பார்கள் என்றும் எதிர்பார்த்தோம். ஆனால் அது என்ன ஆகி இருக்கிறது? முதல் நிதி நிலை அறிக்கையில் 2 கோடி ஒதுக்கப்பட்டது. இரண்டாவது நிதிநிலை அறிக்கையில் 3 கோடி ஒதுக்கப்பட்டது, முதல் நிதிநிலை அறிக்கையில் ஒதுக்கிய 2 கோடி இரண்டாவது நிதிநிலை அறிக்கை அளிக்கும் வரை அந்தத் துறைக்கே போய்ச் சேரவில்லை. அவர்களது திட்டப்படி இதுவரை கிட்டத்தட்ட 5 ஆயிரம் வீடுகள்தான் கட்டி இருக்கிறார்கள். மூன்று மாத காலத்திற்குள் 34 ஆயிரம் வீடுகள் கட்டிய திட்டத்திற்கும், இப்போது இரண்டாண்டு காலத்தில் 5 ஆயிரம் வீடுகள் கட்டுகின்ற திட்டத்திற்கும் வேறுபாடு இல்லையா? இதை எல்லாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இதிலே இன்னொன்றும் சொன்னார்கள். வீடு கட்டுகின்ற நேரத்திலே அந்த இடத்திலேயே மேல் ஜாதிக்காரர்களுக்கும் வீடுகள் கட்டுவோம் என்றார்கள். அரிசன மக்களுக்கு இருக்கின்ற நிலை மாண்புமிகு அரிசன நலத்துறை அமைச்சரவர்களுக்கே தெரியும். மனைப் பட்டா கொடுக்கப்படுகின்ற நேரத்திலே அதிலே 10 சதவீதம் உயர் ஜாதிக்காரர்களுக்கு கொடுக்கப்படுகின்ற திட்டம் என்பது ஏற்கனவே இருந்து வருகின்ற ஒன்றாகும். இன்னொன்றும் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய புரட்சித்தலைவர் ஆட்சிக்கு வந்தால் அரிசன மக்களாகிய நமது நிலையினை உயர்த்துவார் என்றெண்ணி தங்களது வாக்குகளை அவர்கள் அளித்திருக்கிறார்கள். ஆனால்

உண்மையில் என்ன நடைபெற்றிருக்கிறது? அரிசனங்களுக்கு கிணறு வெட்டுவதற்கு 2,500 ரூபாய் மானியமாக திராவிட முன்னேற்றக்கழக ஆட்சியின்போது கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. ஆனால் இப்போது அப்படிக் கொடுக்கப்படுவதில்லை என்று சொல்லக்கூடிய நிலை உருவாகி இருக்கிறது. 2,500 ரூபாயில் கிணறு வெட்ட முடியாது என்பதால் ஒரு உத்தரவு போட்டு இருக்கிறார்கள். அரிசனங்களுக்கு 7,500 ரூபாயிலிருந்து 10 ஆயிரம் ரூபாய் தரவேண்டும் என்பது அந்த ஆணை. மகிழ்ச்சியான திட்டம். ஆனால் அந்தத் திட்டம் என்ன நிலையிலே இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். நாங்கள் மூன்றிலே ஒரு பங்கை மானியமாகத் தருகிறோம், மீதியை நிலவள வங்கியிலே போய்க் கடனாக வாங்கிக் கொள்ளுங்கள் என்று அறிவிக்கிறார்கள். நிலவள வங்கியின் நிலை எப்படி இருக்கிறது ? அதனை இந்த மன்றத்திலே வீற்றிருப்பவர்கள் நன்கு அறிவார்கள். அவர்களுக்கு உலக வங்கியிலே இருந்தும், ரிசர்வ் வங்கியிலே இருந்தும் கடன் வாங்கிப் பணம் கொடுத்து வந்தார்கள். ஆனால் நிலவள வங்கியினர் வாங்கிய கடனைத் திரும்பச் செலுத்தாத காரணத்தால் இப்போது உலக வங்கியும் ரிசர்வ் வங்கியும் பணம் கொடுப்பதில்லை. ஆகவே நிலவள வங்கியிலே இருந்து கடன் கொடுக்கின்ற நிலை தற்போது இல்லை. ஆகவே அவர்களுக்குப் பணம் கொடுப்பது மறைமுகமாகவே மறுக்கப்பட்டுள்ளது. சோசியல் வெல்பேர் டிப்பார்ட்மெண்டிலேயிருந்து ஜி.ஓ.எம்.எஸ். நம்பர் 91, தேதி 9—2—1978 என்ற ஒரு உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி நம்முடைய அமைச்சரவர்களுக்குக் கூட ஒரு கடிதம் எழுதி இருந்தேன். முன்பாவது உங்களுடைய கடிதம் பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்றாவது பதில் வரும். அந்தப் பதில் கூட இப்போது வருவது இல்லை.

எல்லோருக்கும் வேலை என்று சொன்னார்கள். எல்லோரும் எதிர்பார்த்தோம். இப்போது தமிழ்நாட்டில் படித்துவிட்டு வேலை இல்லாமல் பதிவு செய்திருக்கிற அத்தனை பேர்களுக்கும் வேலை வந்துவிடுமா என்று எண்ணிப்பார்த்தோம். எந்த அளவிற்கு அது நிறைவேறும் என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இந்தப் பொங்கலில் அல்ல, இதற்கு முந்திய பொங்கல் விழாவில் நமது மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு திட்டத்தைத் துவக்கி வைத்தார்கள். அது, படித்துவிட்டு வேலையில்லாது இருப்பவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு தருவதற்காக மலிவு விலை காய்கறித் திட்டம். அதற்காக வண்டிகள் கொடுத்தார்கள். எவ்வளவு பேர்களுக்குக் கொடுத்தார்கள் ? 20 பேர்களுக்கு மூன்று சக்கர வண்டிகள் கொடுத்தார்கள். அந்த விழாவில் அவர்கள் பேசியது மிக அருமையான பேச்சு. அண்ணா இதழ், 15—1—1978-ம் ஆண்டு அன்று வெளிவந்துள்ளது.

'' வீடு தேடிவரும் மலிவு விலை காய்கறித் திட்டம்,
பல்லாயிரம் பேருக்கு வேலைவாய்ப்பு.
புரட்சித் தலைவர் தொடங்கி வைத்தார் .

மலிவு விலையில் வீடு தேடிவரும் காய்கறித் திட்டத்தை சென்னை நகர மக்களுக்கு பொங்கல் பரிசாக முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் தொடங்கி வைத்தார்.

வீடு வீடாகச் சென்று காய்கறிகளை விற்பனை செய்ய 3 சக்கர சைக்கிளை 20 இளைஞர்களுக்கு புரட்சித் தலைவர் வழங்கினார்.

விழாவில் புரட்சித் தலைவர் பேசியதாவது :

வேலை இல்லாமல் இருக்கும் இளைஞர்கள் ஓரளவு படித்தவர்கள் தொழில் செய்து சம்பாதிக்கக்கூடிய வாய்ப்பும் ஏற்படுகிறது.

வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைப் போக்கவும் இது பயன்படுகிறது. இந்த எண்ணத்தின் அடிப்படையில்தான் இந்தத் திட்டம் உருவெடுத்துள்ளது.

சென்னை நகரில் 35 இலட்சம் மக்கள் வாழ்கிறார்கள். வந்து போகிறவர்கள் 5 இலட்சம் என்று கணக்கிட்டால்கூட மீதி 30 இலட்சம் மக்கள் வாழ்கிறார்கள்.

ஒரு குடும்பத்திற்கு நாலைந்து பேர்கள் என்று கணக்கிட்டால் ஆறு இலட்சம் குடும்பங்கள் இருக்கின்றன.

இப்போது சென்னை நகரில் 120 வட்டங்கள் இருக்கின்றன. விரைவில் 150 வட்டங்களாக ஆக இருக்கின்றது.

ஒரு வட்டத்துக்கு 5 பேர் விற்பனையாளர் போதாது. இதை அதிகப்படுத்த வேண்டும்.

இதன் மூலம் சென்னை நகரில் ஆயிரக்கணக்கான இளைஞர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும்.

சென்னை நகரத்தோடு இந்தத் திட்டம் நிற்காமல் மற்ற நகரங்களுக்கும் விஸ்தரிக்கப்படும்போது ஆயிரக்கணக்கான மூன்று சக்கர வண்டிகள் தேவைப்படும்.

இப்படிப்பட்ட வண்டிகளை உற்பத்தி செய்ய ஒரு தொழிற்சாலை துவக்கலாம். இதனால் ஆயிரக்கணக்கானவர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும்.

இப்படிப்பட்ட புதிய தொழிற்சாலைகளை கிராமங்களிலும் நகரங்களிலும் அமைக்க முடியும். இதன் மூலம் வேலை இல்லாத் திண்டாட்டம் ஓரளவு நீங்கும்.

காய்கறிகளை நகருக்கு எடுத்துவர லாரிகள் தேவைப்படும். அதற்கும் ஏற்பாடு செய்யலாம்.''

இருபது பேர்களுக்கு வண்டிகள் கொடுத்துவிட்டு இருபதாயிரம் பேர்களுக்கு இதன்மூலம் வேலை கிடைக்கும் என்ற நல்லதொரு கனவைக் கண்டிருக்கிறார்கள் நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள். இந்தப் பொங்கலின் போதல்ல, சென்ற பொங்கலின் போது உருவாக்கப்பட்ட திட்டம் அது. ஆனால் இப்போது அந்த வண்டிகள் இருக்கின்றதா, திட்டம் இருக்கின்றதா என்றால் இல்லை. அதே போல எல்லோருக்கும் வேலை கொடுக்கும் திட்டமும் ஆகி விடக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பள்ளி போகாதிருப்பவர்களுக்கு வேலை கொடுக்கும் திட்டம். வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவத்தைக் கெடுக்கிற வகையில் இந்தத் திட்டம் அமைந்து விடுமோ என்று திரு. துரைமுருகன் அவர்கள் அச்சம் தெரிவித்ததைப் போல் வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவத்தைக் கெடுக்கிறவகையில் நிகழ்ச்சிகள் தமிழ் நாட்டில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. வெண்பாக்கம் ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் அண்மையில் ஆசிரியர்கள் தேர்வு நடைபெற்றது. பத்து இடங்களுக்கு ஆசிரியர்களைத் தேர்ந்தெடுத்தார்கள். அதற்காக வேலைவாய்ப்பு அலுவலகத்தைக் கேட்டபோது பின்தங்கிய வகுப்பினருக்கு ஒரு தனிப் பட்டியல், தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினருக்கு ஒரு தனிப்பட்டியல், பொதுவான ஒரு பட்டியல் என்று அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அரிஜன மக்களிடையே இரண்டு பேர்கள், பின் தங்கிய வகுப்பினரிடையே இருந்து மூன்று பேர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு விட்டார்கள். ஆகவே, பொதுவாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டியவர்களிடையே பிற்பட்ட வகுப்பினரும், தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினரும் சேர்க்கப்படவில்லை. ஆகவே முற்போக்கு வகுப்பினரைச் சேர்ந்தவர்கள் ஐந்துபேர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டில் அரிஜனங்கள் எவ்வளவு பேர்கள் இருக்கிறார்கள், பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர் எவ்வளவு பேர்கள் இருக்கிறார்கள், இவர்கள் அல்லாதோர் எவ்வளவு பேர்கள் இருப்பார்கள் என்று எண்ணிப்பார்க்கிற நேரத்தில் இவர்களுக்கும் ஐந்து, அவர்களுக்கும் ஐந்து என்று சொல்கிற நிலை ஏற்பட்டிருப்பது வேதனைக்குரிய நிகழ்ச்சியாகும். அப்படிப்பட்டதொரு நிகழ்ச்சியை உருவாக்க இப்போது வெளியிட்டிருக்கிற திட்டம் பயன்படக்கூடாது என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். வடக்கே இருக்கிறவர்களுக்கு இருக்கிற அந்த உணர்வுகூட இந்த அரசுக்கு இல்லையோ என்று எண்ணவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. மெயிலில் 12—2—1979 அன்று பீகார் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன ஒரு கருத்தை இங்கே எடுத்து வைப்பது முறையாக இருக்கும் என்று கருதி அதைப் படிக்கிறேன்.

Mail, dated 12*th February* 1979.

"I am only a Sudra executing Brahmins' directives"—Karpuri Thakur.

[புலவர் திரு. கா. கோவிந்தன்] [1979 பிப்ரவரி 15

There is no going back on the policy of reservations for Backward Classes even if 'Bihar is to burn' Bihar Chief Minister Karpoori Thakur asserted here yesterday.

The provision of reservations for backward classes were enshrined in the Constitution by a generous Kashmiri Brahmin—Mr. Nehru, while another, Brahmin, a Gujarati (Mr. Morarji Desai) included in the Janata Party manifesto, and the Janatha Chief—a Kshatriya (Chandra Shekhar) issued the directions for implementation. He defended his Government's action in a chat with newsman.

'Is it my crime that I happen to be a Sudra who is entrusted with the task of implementation' he asked.

Mr. Thakur explained that the reservationists were limited to 20 per cent of the total among the 128 backward classes.

(முற்பகல் 9-40)

என்ற கருத்தைத் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். இந்த உணர்வுகள் நீண்ட நாட்களுக்கு முன்னால் தமிழகத்தில் இருந்து வந்திருக்கிறது. சட்டத்தில் இடமில்லாத காரணத்தால், 49 இடத்தை ஒதுக்க வேண்டும் என்றமுறையில் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு 18-ம் பிற்படுத்தப்பட்டவர்களுக்கு 31-ம் என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி காலத்தில் ஒதுக்கப்பட்டு ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டது. இன்னும் சொல்லப் போனால் 75 சதவீதம் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள், பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள் இவர்களுக்கும், 25 சதவீதம் மற்றவர்களுக்கும் என்று மாற்ற வேண்டுமே ஒழிய இதில் எந்தவிதமான மாற்றமும் வராத வகையில் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

TRUTH ALONE TRIUMPHS

அடுத்து, மதுவிலக்கு, மதுவிலக்கைப்பற்றி நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் தீவிரமாக இருப்பதாகக்கருத்துக்கள் சொல்லப்பட்டன. ஆனால் நாட்டில் என்ன நடைபெறுகிறது? ஆளுநர் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நாட்டில் கள்ளச்சாராயம் விற்கப் படுகிறது. காவல்காரர்களும் அறியாதது போல் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த அவையில் ஆளுநர் உரை நிகழ்த்திய அன்றே எக்ஸ்பிரஸ் பத்திரிகையில் ஒரு செய்தி வருகிறது. திருவள்ளூர் அருகில் ரெட்ஹில்ஸ் பகுதியில் 4,600 லிட்டர் சாராயம், 123 காலன்களில், ஒரு லட்சம் ரூபாய் பெறுமானமுள்ள சாராயம் பிடிக்கப் பட்டிருப்பதாகச் செய்தி வருகிறது. முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சுபவர்களின் பட்டியல் என்னிடத்தில் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள், பட்டியல்

இருந்தால் வெளியிடவேண்டும், அதில் ஏன் தயக்கம்? ஒரு காலத்தில் இந்தியப் பிரதமராக இருந்த ஒருவர் சொன்னார், கள்ளமார்க்கட்காரர்கள், கள்ளப்பணம் வைத்திருப்பவர்களைத் தூக்கில் போடுவேன் என்று அறிவித்தார்கள். அதை நாடும் எதிர்பார்த்தது. யாரையும் தூக்கில் போடவில்லை. பின்னால் என்ன நடந்தது, அவர்கள் காலில் விழுந்து, கறுப்புப் பணத்தைத் தொழில் முதலீடு செய்யுங்கள், ஏது பணம் என்று கேட்கவில்லை என்று அவர்களிடம் சொல்லக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டது. இந்த நிலையில், நமது முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு—அண்ணா அவர்கள் சொல்வது போல் –சூழ்நிலைக் கைதியாக—அந்த நிலையில் பட்டியலை வெளியிட முடியாத நிலையில், பட்டியலை வெளியிட்டால் கட்சியை நடத்த முடியாத நிலை ஏற்பட்டிருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். என்னவாகியிருக்கிறது. கீழ்மட்டத்திலுள்ள அதிகாரிகள், மேல்மட்டத்திலுள்ள அதிகாரிகள் இவர்களுக்கெல்லாம் மாமூல் கொடுக்கவேண்டிய நிலைமை இருந்ததுபோல், ஆளும் கட்சிக்காரர்களுக்கும் மாமூல் கொடுக்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. மதுவிலக்கைத் தீவிரமாக நடத்த வேண்டும் என்று எண்ணம் இருந்தால், யார் இதை மீறுகிறார்கள் என்பது முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும், அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுப்பதற்குக் கொஞ்சமும் தயங்கக்கூடாது என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

ஊழல், இதைச் சொல்லிக்கொண்டே ஆட்சி புரிந்துவிடலாம் என்று அண்ணா தி.மு.க. நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறது. ஊழல் எங்கு இல்லை? ஒரு உதாரணம் சொல்கிறேன். வெம்பாக்கம் ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் டி.டி.ஓ.மூலமாகக்கிட்டத்தட்ட 16 ஆசிரியர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதற்கு 66 ஆயிரம் ரூபாய் வசூலிக்கப்பட்டுவிட்டது. நான் அறுவை சிகிச்சை செய்து கொண்டு மருத்துவ மனையில் இருக்கிறேன். என்னிடம் பட்டியல் போட்டுக் காண்பிக்கிறார்கள். அதன் அடிப்படையில் நான் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்குக் கடிதம் எழுதி, இதில் உண்மை இருக்கிறது, ஆகவே இதன் மீது நடவடிக்கை எடுங்கள் என்று கடிதம் எழுதுகிறேன். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் டி.டி.ஓ. வின் பட்டியலைப்பற்றி விசாரிக்கிறார். விசாரித்த பின்னால் அவர் போட்ட நியமனஉத்தரவை நிறுத்தி வைக்கிறார். பின்னால் அங்குள்ள அண்ணா தி.மு.க.வின் அமைப்புச் செயலாளர் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடம் சென்று ''டி.டி.ஓ-வின் பட்டியலைத் திருத்தம் செய்யாதீர்கள், அப்படியே இருக்கட்டும்'' என்று சொல்லியிருக்கிறார். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அதற்கு இணங்கவில்லை. பின்னால் சென்னைக்கு வருகிறார்கள். கோட்டையில் இருக்கின்ற அண்ணா தி.மு.க. பிரமுகரிடம் நேராக வந்து சொல்லுகிறார்கள், அவர் இங்கிருந்து தொலைபேசியில் பேசுகிறார் (குறுக்கீடு) பெயரை வேண்டுமானால் சொல்லுகிறேன், கோட்டையிலுள்ள அந்த அ.தி.மு.க. பிரமுகர் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடம் அப்படியே இருக்கட்டும் என்று சொல்லுகிறார்........

திரு. அ. க. அரங்கநாதன் : வெம்பாக்கத்தில் இருக்கிற அ.தி.மு.க. அமைப்புச் செயலாளர் இதில் ஈடுபட்டார் என்று சொல்லுகிறார்கள், அவருடைய பெயரைக் குறிப்பிட்டால் நல்லது.

புலவர் கா.கோவிந்தன்: வெம்பாக்கம் அமைப்புச் செயலாளருடைய பெயரைச் சொல்வது மட்டும் அல்ல, கோட்டையிலுள்ள அ.தி.மு.க. பிரமுகரின் பெயரைச் சொல்வதற்கும் நான் தயாராக இருக்கிறேன். இப்படி நடந்திருக்கிறது. இந்த நிகழ்ச்சி பற்றி கோட்டையிலுள்ள அ.தி.மு.க. பிரமுகரிடம் இப்படிச் செய்யலாமா என்று கேட்டபோது அவரும் ஏதோ வந்தார்கள், சொல்லி விட்டேன் என்று சொன்னார்கள். அந்த அளவுக்கு 66 ஆயிரம் ரூபாய் வசூல் செய்யப்படுகிறது. இதில் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் விசாரித்து நிறுத்தி வைத்திருக்கிறார் என்றால் அவரை நாம் பாராட்டக் கடமைப்பட்டவர்கள், அதை விட்டு விட்டு, தங்கள் கட்சிக்காரர்கள் செய்கிற தவறுக்குத் துணை போகக் கூடிய அளவுக்கு நிகழ்ச்சி நடந்திருக்கிறது.

என்னுடைய வட்டத்தில் எச்சூர் என்ற ஒரு கிராமம் இருக்கிறது. அங்கே ஒருவர் தொழில் செய்வதற்காக இந்தியன் வங்கியிலே கடன் வாங்கி, 32 ஆடுகளை வாங்கி வளர்த்துக் கொண்டு வந்தார். ஒருநாள் அந்த ஆடுகளைப் பட்டியில் அடைத்து விட்டு வீட்டிற்கு வந்தார். மறுநாள் போய்ப் பார்த்த போது அங்கே ஆடுகளைக் காணோம். உடனே காவல்துறையிலே போய் முறையிடுகின்றார். காவல் துறையினர் தேடிப் பார்த்ததில், அந்த ஆடுகள் வந்தவாசியிலே கிடைக்கின்றன. பாதி ஆடுகள் வெட்டப்பட்டு விட்டன. மற்றும் பாதி ஆடுகள் கத்தாமல் இருப்பதற்காக வாயிலே கம்பிகளால் அடைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கிடைத்த ஆடுகளை காவல்துறையினர் லாரியிலே ஏற்றிக்கொண்டு வந்தவாசியிலே இருந்து செய்யாறுக்கு வருகிறார்கள். வந்தவாசியிலுள்ள ஆளும் கட்சி சட்டமன்ற உறுப்பினர் செய்யாறு காவல் நிலையத்திற்கு வந்து, இந்தக் கேசை விட்டு விடுங்கள் என்று கேட்கிறார்கள். காவல்துறையினர் பாதி ஆடுகள் இருக்கின்றன, போன ஆடுகள் வரட்டும் என்று சொல்கிறார்கள். சந்தையிலே இருந்து மிச்ச ஆடுகளை வாங்கிக் கொண்டுவந்து கொடுக்கிறார்கள். அப்போது காவல் துறையினர் ஏற்கெனவே வழக்கு பதிவு செய்துவிட்டதால், ஒன்றும் செய்வதற்கில்லை என்று நிராகரித்து விடுகின்றார்கள். இந்த நேரத்தில் எனக்குச் செய்தி வந்தது. நான் அந்தக் காவல் துறையினரை தொலைபேசி மூலம் கேட்கிறேன். ஆடுகள் வரும்வரையில் காத்துக் கொண்டிருக்கிறோம், கேசை நடத்தப் போகிறோம், தவறு நடந்திருக்கிறது, ஆடுகளைத் திருடியிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. காவல்துறையினர் கண்டு பிடித்துக் கொண்டுவந்த ஆடுகளை சட்டமன்ற உறுப்பினர்

நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டாம் என்று சொல்வது எந்த வகையில் நியாயம்? அது தவறு. நான் அங்கே ஒரு காவல்காரன்போல், காவல் நாய்போல் காத்துக் கொண்டிருந்த காரணத்தால்

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு புலவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டுச் சொல்லிக்கொண்டு வருவது உண்மையிலேயே அரசுக்கு உதவியாக இருக்கும் என்ற வகையில் நாங்கள் கூர்ந்து கவனித்துக்கொண்டு வருகிறோம், வேறல்ல. நான் குறுக்கிடுவதாக அவர்கள் கருதத் தேவையில்லை. ஒன்றை மட்டும் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். என்னுடைய கடந்த கால அனுபவத்திலேகூட, அதிகாரிகள் என்ன செய்வார்கள் என்றால், சில நேரங்களில் பணம் வாங்கிக் கொண்டு, நீங்கள் மந்திரி இடத்திலே போய் அல்லது புலவர் போன்ற சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களிடத்திலே போய் ஒரு போன் செய்யுங்கள் என்று நம்மை ஏமாற்றுவதும் உண்டு. ஆகவே, இதையும் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டுமென்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

புலவர் கா. கோவிந்தன்: நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய கட்சி உறுப்பினருக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கின்ற முறையில் அதிகாரிகளைக் காட்டிக்கொடுக்கின்ற நிலைமைக்கு வர வேண்டாம்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: நான் சொல்வது தவறு செய்கின்றவர்கள் எல்லா இடங்களிலும் இருக்கிறார்கள். நான் சொல்வது ஒருவரைக் காட்டிக்கொடுக்கவோ அல்லது காப்பாற்றுவதற்கோ அல்ல. சமுதாயத்திலே சில நேரங்களில் அதிகாரிகள் சில இடங்களில் அப்படிச் செய்வதும் உண்டு; அப்படி நடந்தும் இருக்கின்றது. ஆனால் மேல் மட்டத்திலே இருக்கின்றவர்கள் ஒழுங்காக இருந்தால், தவறைக் குறைப்பதற்கோ அல்லது ஒழிப்பதற்கோ உதவியாக இருக்கும். அது இல்லாததால்தான் இவர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள்.

திரு. பொ. முனுசாமி: பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், தலைவர் அவர்களே, முன்னாள் சபாநாயகர் அவர்கள் வந்தவாசி சட்ட மன்ற உறுப்பினர் மீது குற்றஞ்சாட்டிப் பேசுகிறார். அந்த மாதிரி நிகழ்ச்சி எந்த நேரத்திலே நடந்திருந்தாலும், நான் தலையிட்டு சொன்னதாகச் சொல்லுகிறார்கள். நான் தலையிடவில்லை. அந்தப்போலீஸ் அதிகாரிகள் மூலமாக வேண்டுமானாலும் கேளுங்கள். நான் போய் காவல்துறை அதிகாரிகளிடம் சொல்லவில்லைச் என்பதை சபாநாயகர் மூலமாக உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

புலவர் கா. கோவிந்தன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதற்குச் சொல்லுகிறேன். அங்கே அதிகாரிகள் நல்ல முறையிலே

நடந்து கொண்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். அதற்குக் காரணம் அங்கே நாங்கள் விழிப்போடு இருந்து கொண்டிருக்கிறோம். இல்லையென்றால், மாவட்ட ஆட்சியாளர் தவறியிருக்கக் கூடும்; காவல்துறை அதிகாரிகளும் தவறியிருக்கக் கூடும். நாங்கள் விழிப்புடன் இருந்த காரணத்தால் அந்தத் தவறு நடைபெறவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக், கொள்கிறேன். அடுத்து மொழிப் பிரச்னை..........

திரு. பொ. முனுசாமி: தலைவர் அவர்களே, ஆதாரம் வைத்துக் கொண்டு பேசுவதானால் பரவாயில்லை. அவர் பேசுவது ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினரை அவமானப்படுத்துவது போல் இருக்கிறது. எந்த ஆதாரத்தை வைத்துக் கொண்டு பேசுகிறார்கள். மேடையிலே பேசுவதுபோல், சட்ட மன்றத்திலே பேசுவது சரியல்ல.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: முன்னாள் பேரவைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நான் சொல்லவேண்டிய தேவையில்லை. அவர் சொல்லுகிறபோது ஆதாரங்களை வைத்துக்கொண்டு, இந்தப் பிரச்சினையைப் பற்றி பேசவேண்டும். அப்படிப் பேசுகின்றபோது, அதை என்னுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்துவிட்டுப் பேசியிருந்தால் இந்தச் சிக்கல் ஏற்பட்டு இருக்காது. உறுப்பினர் அவர்கள் ஆதாரத்தோடு நிரூபிக்கத் தயார் என்று சொல்வதானால், நான் ஏற்றுக்கொண்டு அனுமதிக்க முடியும். இல்லாவிட்டால், இந்தப் பிரச்னை ஏற்றுக்கொள்ளப்படாது. தள்ளிவிட வேண்டி வரும்.

(முற்பகல் 9-50)

புலவர் கா. கோவிந்தன்: இரண்டு குறிப்புகளைச் சொன்னேன்—ஒன்று, ஆசிரியர் நியமனத்தில் ஆளும் கட்சி அமைப்பாளர் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரைப் பார்த்தது; சென்னை கோட்டையில் இருக்கிற அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகப் பிரமுகரைப் பார்த்தது உண்மை என்று சொல்கிறேன். இல்லை என்று சொன்னால் நான் சொன்னதற்கு பொறுப்பேற்றுக் கொள்கிறேன். முழுக்க முழுக்க உண்மைதான். அவருடன் நேரிலேயே பேசியிருக்கிறேன்.

இரண்டாவது ஆடு திருடு நிகழ்ச்சிப் பற்றிச் சொன்னேன். இப்படி நடைபெற்றது உண்மை. ஆளும் கட்சி உறுப்பினர் வந்தவாசியிலிருந்து செய்யாறுக்கு இரண்டு முறை வந்தது உண்மை. காவல்துறை அதிகாரிகளிடத்தில் கேட்டது, வந்தது, வழக்கு பதிவு செய்து கொடுத்தது உண்மைதான். இதிலே நான் பொறுப்பேற்றுக் கொள்கிறேன்.

1979 பிப்ரவரி 15]

திரு கே. பண்ணை சேதுராம்: பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் வந்தவாசி சட்டமன்ற உறுப்பினரைக் குற்றம் சாட்டிப் பேசினார்கள். அவர் இல்லையென்று சொல்லுகிறார். இவ்வாறு பேசுவது உரிமைப் பிரச்சினை.................

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இது வந்தவாசி சட்ட மன்ற உறுப்பினர் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினை. அவருக்குத் தெரிந்த அளவுக்கு பண்ணை சேதுராம் அவர்களுக்குத் தெரிந் திருக்க நியாயம் இல்லை. பேசிய உறுப்பினர் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்.

புலவர் கா. கோவிந்தன்: இந்தி மொழிப் பிரச்சினையைப் பற்றி ஒரு கருத்துக் கூற விரும்புகிறேன். நம்முடைய ஆளுநர் அவர்கள் சென்ற முறை நிகழ்த்திய உரையில் கண்டிருக்கிற கண்டிப்பான வார்த்தை கூட இந்த முறை அளித்த அறிக்கை யில் இல்லை.

''தமிழகத்தின் மீது மொழித் திணிப்பு எந்த வகையில், உருவில், வழியில் வந்தாலும் சரி, அதனை இந்த அரசு ஏற்றுக் கொள்ளாது என்பதைத் திட்டவட்டமாகத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அது விபரீத விளைவுகளை ஏற்படுத்துமென் பதைச் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பிரதமரின் வாக்குறுதிகளை மறுதலிக்கும் வகையில், மைய அரசின் சில அமைச்சரகங்கள் தொடர்ந்து இந்தியைத் திணிக்கும் முயற்சிகள் மேற்கொள்வது வன்மையாகக் கண்டிக்கத் தக்கது.''

என்ற இந்த அளவுக்குக் கூட, இந்த முறையில் ஆளுநர் உரையில் அளிக்க முடியாத சூழ்நிலை ஏன் உருவாயிற்று என்று சிந்தித்துப் பார்த்துப் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் நிலை என்ன என்று இங்கே பேசிய சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் கேட்டார்கள். திரா விட முன்னேற்றக்கழகத்தின் நிலைமையைத் திருச்சி மாநாட்டுத் தீர்மானம் மிகத் தெளிவாக எடுத்துக் கூறியிருக்கிறது. அண்ணா அவர்கள் கொள்கையிலேதான் நாங்கள் செல்லுகி றோமே தவிர வேறல்ல.

அண்ணா அவர்கள் 1963 ஏப்ரல் 13-ல் ஆட்சி மொழிச் சட்டத்தை எதிர்த்து மாநிலங்களவையில் போர்க்குரல் எழுப்பினார்கள். அதை நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன் —

''இந்தியாவில் வழங்கப்பட்டு வருகின்ற மொழிகளில் ஏதா வது ஒரு மொழி இந்தியாவின் பொதுமொழியாக இருக்க வேண்டும் என்ற கருத்துக்கு நான் உடன்படவில்லை. இந்தியா

ஒரே நாடு என்ற நிலையில் இருப்பதல்ல; அது ஒரு ஐக்கிய நாடு என்ற அமைப்புடன் விளங்கி வருவதாகும்; இதுவுமின்றி, இந்திய சமூகம் பல்வேறு இனங்களைக் கொண்டிருக்கும் ஒன்றாகும். நமது அரசியல் அமைப்பு பலவற்றை இணைத்திருக்கக்கூடிய இணைப்பு முறையாகும். பல இன மக்களைக் கொண்ட சமூக அமைப்பிலும், இணைப்பு முறை அரசியல் அமைப்பிலும், ஒரே ஒரு பொதுமொழி தேவை என வாதாடுவது நமது சமூகத்தில் சில பகுதி மக்களுக்கு எதிர்பாராத அநீதியையும், இக்கட்டுகளையும் ஏற்படுத்திவிடும்'' என்பது 1963 ஏப்ரல் 13-ம் நாள் மாநிலங்கள் அவையில் அண்ணா அவர்கள் ஆற்றிய உரை.

தமிழ்நாடு சட்டமன்றத்தில் 1968 ஜனவரி 23ம்தேதி நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானம்—

''பல்வேறு மொழி-பண்பாடு-நாகரிகங்களைக் கொண்ட இந்தியாவில் ஒரு வட்டார மொழியை மட்டும் ஆட்சி மொழியாக்குவது இந்திய ஒற்றுமையையும் ஒருமைப்பாட்டையும் கலைத்து, ஒரு மொழிப் பகுதி மற்ற மொழிப் பகுதிகளை அடிமை கொள்ள செய்திடும் என்று உணரப்படுவதால், தமிழும், மற்ற தேசிய மொழிகளும் மத்திய ஆட்சி மொழிகளாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு அரசியல் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும். அதுவரையில் ஆங்கிலமே ஆட்சி மொழியாகத் தொடர்ந்து இருந்து வர வேண்டும். அதற்கு ஏற்றபடி இந்திய அரசியல் சட்டத்தின் மொழிப் பிரிவு திருத்தப்படவேண்டும் என்று இந்த மன்றம் வற்புறுத்துகிறது.''

என்று இந்தச் சட்டமன்றத்தில் அண்ணா அவர்கள் மொழிக் கொள்கை பற்றிய தீர்மானத்தை நிறைவேற்றுகிறபோது கருத்தறிவித்திருக்கிறார்கள்.

இதிலிருந்து நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புவது தமிழ் இந்தியாவின் ஆட்சி மொழியாகும் வரை இந்தி ஆட்சிமொழியாவதை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஏற்றுக்கொள்ளாது என்பதாகும்.

1968-ல் மொழித் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியபோது அண்ணா அவர்கள் கழகத்தின் தீர்மானம் என்று குறிப்பிட்டு ஒன்றைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.—

''எங்கள் கழகத்தின் தீர்மானம்—அப்போது தேசிய மொழிகள் 14-ஆக இருந்தன—இந்தியாவின் தேசிய மொழிகள் அத்தனையும் ஆட்சி மொழிகளாக ஆக்கப்பட வேண்டும். அப்படி ஆக்கப்படுகிற காலம் வரையில் ஆங்கிலம் தொடர்ந்து ஆட்சி மொழியாக நீடிக்கவேண்டும் என்பது எங்கள் கழகத்தின் திட்டம்.

அது நிறைவேறுகிற வரையில் நாங்கள் முழுத் திருப்தி அடைவோம் என்று சொல்வதற்கில்லை. ஆனால் இப்போது வந்திருக்கிற சட்டம் இருக்கிறதே அது உங்களுக்கு எப்படிப் படுகிறது என்று கேட்டார்கள். அது எனக்கு எப்படிப் படுகிறதென்றால் மழை பெய்கிறபோது குடை கிடைக்காவிட்டாலும் மேல் துணியை வைத்துக் கொண்டு பிடித்துக் கொள்வதுபோல் உடன டியாக இந்தி வந்து விடாமல் ஆங்கிலத்தை வைத்துத் தடுக் கிறோம்'' என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

'இதிலேயே, திருப்தியடைந்து விடுவோமா என்றால் மாட் டோம், நம்முடைய கம்யூனிஸ்ட் நண்பருக்குத் தெரியும். தொழிற் சங்கத்தைச் சார்ந்தவர்களுக்கும் தெரியும். முத லாளிகளிடம் கோரிக்கைகளை வைக்கும்பொழுது 25 கோரிக் கைகளை வைப்பார்கள். ஆனால் அவர்களுக்குள் பேசிக் கொள்ளும்பொழுது முதலாளி 7, 9, 11 டிமாண்டுகளை ஏற்றுக் கொண்டால் போதும் என்று சொல்வார்கள். 7, 9, 11ஐ மட்டும் வைத்தால் முதலாளி 9-வது டிமாண்டை மட்டும் ஏற்றுக் கொண்டு 7-வது டிமாண்டையும் 11-வது டிமாண்டையும் தள்ளிவிடுவாரே என்பதற்காக கோரிக்கைகளை வைக்கும்பொழுது நிறைய கோரிக்கைகளை வைத்துவிடுவார்கள். அதுபோல் நம்முடைய கோரிக்கைகளை வைக்கும்பொழுது, நிறைய கோரிக்கைகளை வைத்து, அவை களில் எதில் எதிலே வெற்றி கிடைக்கும் என்று பார்த்து, பிறகு மற்றவற்றுக்கு வரவேண்டும்' என்று கூறியிருக்கிறார் கள். தமிழ் மட்டும் நம்முடைய ஆட்சி மொழியாக இருக்க வேண்டும். மத்திய ஆட்சியிலே இந்தி தேவையில்லை என்ற வகையிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே முன்னுக்குப் பின் முரண் என்பது இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள் கிறேன். ஆனால் இங்கே பேசியவர்கள் கேட்டார்கள், தொடர்ந்து வற்புறுத்தினார்களா என்று, தமிழ்நாடு சட்ட மன்றத்தில், 1974 ஏப்ரல் 16 ஆம் நாள் முன் மொழியப்பட்டு விவாதிக்கப்பட்ட மாநில சுயாட்சித் தீர்மானத்தை ஒட்டி அளிக்கப்பட்ட, தமிழ்நாடு அரசு அளித்திருக்கும் கருத் துரைகளில், மொழிபற்றிய தலைப்பில் கூறியிருப்பது, 'மைய அரசின் ஆட்சி மொழி, அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் எட்டா வது விவரப் பட்டியலில் குறிப்பிட்டுள்ள அனைத்து மொழி களாகவும் இருக்க வேண்டும். இந் நிலையினை எய்தும்வரை மைய அரசு தலைமைச் செயலகம் உட்பட மைய அரசுத் துறை களனைத்திலும் மைய அரசுக்கும் மாநில அரசுகளுக்கும் இடையே தொடர்பு கொள்ளவும் ஆங்கிலமே தொடர்ந்து ஆட்சி மொழியாக இருக்கவேண்டும். உச்ச நீதி மன்றத்தில் ஆங்கிலமே தொடர்ந்து பயன்படுத்தப்பட வேண்டும். உயர் நீதி மன்றம் உட்பட நீதி மன்றங்கள் அனைத்திலும் பயன்படுத்தப்படும் ஆட்சி மொழியை அந்தந்த மாநில அரசுகளே முடிவு செய்ய

வேண்டும். மாநிலத்தில் உள்ள மைய அரசின் அலுவலகங்கள் பொதுமக்களுடன் அலுவல் தொடர்பு கொள்வதற்கு ஆங்கிலத்துடன் அந்தந்த மாநிலத்தின் ஆட்சி மொழியையும் பயன்படுத்த வேண்டும். மாநிலத்தில் அமைந்துள்ள மைய அரசின் அலுவலகங்கலால் மாநில அரசோடும் அதன் அலுவலகங்களோடும் மேற் கொள்ளப்படும் தகவல் தொடர்புகள் அந்த மாநிலத்தின் ஆட்சி மொழி வாயிலாகவே நடைபெறல் வேண்டும். மாநிலத்தில் பணிபுரியும் மைய அரசுப் பணியாளர்கள் அந்த மாநிலத்தின் ஆட்சி மொழியை நன்கு அறிந்திருத்தல் வேண்டும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இப்படி திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தங்கள் கொள்கையை தொடர்ந்து வலியுறுத்திக் கொண்டு வருகிறது. ஆனால் யாருக்குத் தடுமாற்றம் இருக்கிறது என்றால் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்குத் தான் தடுமாற்றம் இருக்கிறது.

வெளிநாட்டுச் சுற்றுப்பயணம் செய்த முதலமைச்சர் அவர்கள் 8—12—1978-ல் சிங்கப்பூரில் ஒரு கருத்தை வெளியிட்டிருக்கிறார். ‘மறைமுகமாக, இந்தி பேசாத மக்கள் மீது இநதி திணிக்கப்படுவதற்கு ஒட்டு மொத்தமாக முடிவு கண்டாக வேண்டும். இந்தி திணிக்கப்பட மாட்டாது என்று ஒருபுறம் பிரதமர் உறுதி கூறிவந்தாலும், பல்வேறு வகைகளில் இந்தி பேசாத மக்கள் மீது புறக்கடை வழியாக இந்தி திணிக்கப்படுகிறது.’ என்று பேசியிருக்கிறார், தென்னகம் பத்திரிகையிலே வநதிருக்கிறது.

அடுத்து திருச்சியில் நடைபெற்ற தி. மு. க. இந்தி எதிர்ப்பு மாநாட்டை முதலமைச்சர் வரவேற்றார். அதற்குப் பிறகு 16—1—1979 அன்று வள்ளுவர் கோட்டம், திருவள்ளுவர் விழாவில் பேசியபோது முதலமைச்சர் ‘நாம் ஏமாந்துவிட்டால், சற்று அயர்ந்துவிட்டால்’ சோர்வாக இருந்துவிட்டால் தமிழுக்கே ஆபத்து வரக்கூடிய நிலைமை நம்மைச் சூழ்நதுக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை மனதிலே பதிய வைத்துக் கொண்டு, எச்சரிக்கையோடு செயல்பட வேண்டியவர்களாக நாம் இருக்கிறோம்’ என்று பேசியிருக்கிறார். இதுவும் தென்னகம் பத்திரிகையிலே வந்திருக்கிறது.

அடுத்து, 18—1—1979-ல் தமிழகம் வந்த பாரதப் பிரதமர் தேசாயைத் தனிமையில் சந்தித்துப் பேசினார் முதலமைச்சர். அதற்குப் பிறகு 21—1—1979-இல் நெல்லையில் நடைபெற்ற கூட்டத்தில் முதலமைச்சர் பேசுகின்ற நேரத்திலே ‘சட்டத்தின் மூலம் இந்தி திணிக்கப்படமாட்டாது என்று பிரதமர் மொரார்ஜி தேசாய் கூறியிருக்கிறார்; இப்படியாக பண்டித நேரு அளித்த உறுதிமொழியை மீண்டும் உறுதி செய்துள்ளார்.

1979 பிப்ரவரி 15] [புலவர் கா. கோவிந்தன்]

ஆகவே திணிப்பு இல்லாதபோது இந்தியை ஏன் எதிர்க்க வேண்டும்? இந்தித் திணிப்பு எங்கே இருக்கிறது?' என்று கேட்டிருக்கிறார். ஆகவே தடுமாற்றம் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்குத் தானே தவிர திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு இல்லை. நம்முடைய புரட்சித் தலைவர் நிறுவனராக இருக்கிற அண்ணா பத்திரிகையிலே 13—2—1979 அன்று எழுதப்பட்டுள்ள கட்டுரையிலே சொல்லப் பட்டிருப்பது, ' இந்திப் பிரச்சினையில் கருணாநிதி திடீர் பல்டி. இந்திப் பிரச்சினையில் தி. மு. க. வின் கொள்கை கருணாநிதி அடித்த அந்த பல்டி காரணமாக மக்கள் மத்தியில் செல்வாக் கிழந்து விட்டது.

இதுநாள்வரையில் இந்தித் திணிப்புக்கு எதிர்ப்பு என்று சொல்லி வந்தனர், அது முறறிலும் சரி, ஆனால், இந்தக் கொள்கை அரசியல் ரீதியில் அவருக்கு ஆதரவு போதியதாக இல்லை என்று கருதியோ என்னவோ கருணாநிதி திடீரென்று இந்தி என்ற மொழியையே எதிர்ப்பதாக அறிவித்துவிட்டார்.

மேலும், இந்தி மொழியை படிக்க ஏற்கனவே உள்ள வாய்ப்புகளையும் தமிழ்நாடு அரசு எதிர்க்கவில்லை என்பதும் தெரிந்தது தான்' என்று எழுதியிருக்கிறார்கள். நான் மாண்பு மிகு அவை முன்னவர் அவர்கள் கொஞ்சம் கூர்ந்து கவனிக்கும் படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 10-00]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 35 நிமிடங்கள் எடுத்துக் கொண்டுள்ளார்கள்.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : வருஷத்திற்கு ஒரு முறைதான் நான் பேசுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவர்கள் ஒருமுறை பேசலாம், ஆனால், அவர்களது கட்சிக்காரர்கள் பேசுகிறார்களே.

புலவர் கா. கோவிந்தன்.— அந்தப் பத்திரிகையில் மேலும் வருகிறது, " மேலும் இந்தி மொழியை படிக்க ஏற்கனவே உள்ள வாய்ப்புகளையும் தமிழ்நாடு அரசு எதிர்க்கவில்லை என்பதும் தெரிந்ததுதான்.

இந்தி தேசிய மொழிகளில் ஒன்று என்பதும் மேலும் இந்தியப் பேரரசின் நிர்வாகமொழி என்பதும் அனைவரும் அறிந்ததே.

தமிழ்நாடு அரசு இருமொழிக் கொள்கையை கொண்டிருப் பதால் பள்ளிக்கூடங்களில் ஆங்கிலமும் தமிழும் கற்றுத்தரப்

படுகின்றன. கோரிக்கைகள் வருமேயானால் பள்ளிக் கூட வேலை நேரம் முடிந்தபின் மற்ற மொழிகள் கற்றுத் தர வசதிகள் செய்து தரப்பட வேண்டும். அப்படிப்பட்ட வசதிகள் உள்ளன.

உண்மையைச் சொல்லப் போனால் இந்தியைப் படிக்க வேண்டும் என்ற ஆர்வம் முன்னைவிட அதிகமாக தமிழ்நாட்டு மக்களிடம் தோன்றியுள்ளது.

இந்தச் சூழ்நிலையில் இந்தி மொழிக்கே எதிர்ப்பு என்று குரல் கொடுக்கும் கருணாநிதியின் கோரிக்கை முட்டாள் தனமாகவும் சிறுபிள்ளைத் தனமாகவும் உள்ளது.

இந்தியாவின் 14 மொழிகளில் தனித்தனியாக பார்த்தோமே யானால் இந்திமொழிதான் அதிகம் பேசுகிறவர்கள் என்ற தகுதியைப் பெறுகிறது.

இந்தி மொழிக்கே எதிர்ப்பு என்ற திரிப்பு வேலை இப்போது அல்ல என்றைக்குமே வெற்றி பெறாது.''

இது அண்ணா நாளேட்டிலே வந்திருக்கும் செய்தி. ஆனால் கெட்டிக்காரத் தனமாகக் கடைசியாக, '' இது முழுக்க முழுக்க மெயில் ஏட்டின் தனிப்பட்ட கருத்து என்பது குறிப்பிடத்தக்கது'' என்று போட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு பத்திரிகையிலே வரும் செய்திகளை இன்னொரு பத்திரிகையிலே போடுகின்ற நேரத்தில் அந்தக் கருத்து இந்த ஏட்டுக்கு உடன்பாடாக இருந்தால் போடுவார்களே தவிர, உடன்பாடு இல்லாத நிலையிலே போடமாட்டார்கள்.

அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இந்தி எதிர்ப்பு மாநாடு நடத்துகிறது என்றால் அதற்குக் காரணம் தமிழ்நாட்டிலுள்ள அரசியல் சூழ்நிலைதான். இந்தியை எதிர்க்கிறோம் என்று சொல்லாமல் தமிழ்நாட்டில் யாரும் அரசியல் நடத்த முடியாது என்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதனால்தான் அவர்கள் இவ்வாறு செய்கிறார்கள். இது அவர்கள் உள்ளத்திலேயிருந்து வரவில்லை. எதற்காக நான் இதைச் சொல்கிறேன் என்றால், திரு. எஸ். ஆர். இராதா அவர்களைத் தலைவராகக் கொண்ட சுற்றுலா வாரியம் பொருட்காட்சி நடத்திக் கொண்டிருக்கிறது. அந்தப் பொருட் காட்சிக்கு நமக்கு அழைப்பு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். இதை முன்னவர் அவர்கள் கூர்ந்து கேட்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தமிழ்நாடு சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகம் இதை நடத்துகிறது, தமிழ்நாட்டிலே நடத்துகிறது, அதற்கு அழைப்பு அனுப்பியிருக்கிறார்கள்.

All India Tourist Trade Fair 1979, Madras என்று. Invitation என்றும் ஆங்கிலத்திலே முதலில் போட்டு விட்ட பிறகு 'அகில இந்திய சுற்றுலா வர்த்தகப் பொருட்காட்சி

' 1979 ' என்றும் 'அழைப்பிதழ்' என்றும் போட்டிருக்கிறார்கள். ஆங்கிலம் தமிழ் இரண்டிலும் போடுகிறோம். அப்பொழுது தமிழுக்கு முதலிடமும், ஆங்கிலத்திற்கு இரண்டாவது இடமும் கொடுத்திருந்தால் முறையாக இருந்திருக்கும். ஆனால் ஆங்கிலத்திற்கு முதலிடம் கொடுத்துவிட்டு தமிழுக்கு இரண்டாவது இடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அடுத்து, இன்னொரு அழைப்பிதழ், அதில்,

The Tamil Nadu Dairy Development Corporation Limited, Madras-31. என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. நவீன உறைவிந்து திட்டம் துவக்க விழா கிருஷ்ணகிரியிலும் இன்னொரு இடத்திலும் நடக்கிறது, அதற்கும் முதல் பக்கத்திலே ஆங்கிலத்தில் அழைப்பு இருக்கிறது. தமிழுக்கு இரண்டாவது இடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இதற்குக் காரணம் தமிழ் உணர்வு இருந்திருந்தால் தமிழுக்கு முதலிடமும், ஆங்கிலத்திற்கு இரண்டாவது இடமும் கொடுத்திருப்பார்கள். ஆனால் உண்மையில் தமிழ் உணர்வு இல்லை. சூழ் நிலையின் காரணத்தினால் சொல்கிறார்களே தவிர, உள்ளத்திலேயிருந்து அந்தக் கருத்து வரவில்லை.

நம்முடைய முதலமைச்சரவர்கள் கோவை மாநாட்டிலே....

<u>மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்</u> : 40 நிமிடங்கள் ஆகிவிட்டன. மணி அடிக்கவும் மனம் வரவில்லை. அவர்களாகவே முடித்துக் கொண்டால் நல்லது.

<u>புலவர் கா. கோவிந்தன்</u> : பொதுஜன வாக்கெடுப்பு நடத்த வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இதுபற்றி அண்ணா அவர்களின் கொள்கை என்ன என்பதைப் பார்ப்போம். 1968ஆம் ஆண்டு மொழிப் பிரச்னையின் மீதான விவாதத்தில் அண்ணா அவர்கள் சொல்கிறார்கள். " நண்பர் திரு. கருத்திருமன் சொல்லிக் கொண்டதெல்லாம், அவர் சொன்ன வாசகத்தையே எழுதி வைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். " ஏன் சட்டப் பேரவையை மிக அவசரமாகக் கூட்டினீர்கள் ? கற்றவர்களும் பொதுமக்களும் என்ன கருதுகிறார்கள் என்று அறிவோம் " என்றார். நீங்கள் எல்லாம் பொதுமக்களுடைய பிரதிநிதிகள்—மக்களின் கருத்தை எடுத்துத் தெரிவிப்பீர்கள் என்று அழைத்திருக்கிருக்கிறேன். நண்பர் திரு. கருத்திருமன் அவர்களிடத்தில் நான் கேட்டுவிட்டு, " உங்கள் கருத்து இருக்கட்டும் ; கற்றவர்களிடம் கொஞ்சம் கேட்டு வருகிறேன் ". என்றால் அது அவருக்கே இழிவைத் தரும். நீங்கள் எல்லாம் கற்றவர்கள் இல்லையா? தனியாக பொதுமக்களுடைய அபிப்பிராயத்திற்கு அனுப்ப வேண்டுமென்று நிலைமை இதில் ஒன்றும் இல்லை.

மொழிப் பிரச்னை 1937-லிருந்து, 1967-ஆம் ஆண்டு வரையில் ஒவ்வொரு வடிவிலேயும், ஒவ்வொரு கோணத்திலேயும் தொடர்ந்து இருந்து வந்திருக்கிறது. இதைப்பற்றிய எல்லா முனைகளும் எல்லோருக்கும் தெரியும். எல்லா நிலைமைகளையும் எல்லோரும் அறிந்திருக்கிறார்கள். புதிதாக யாரும் புதிய நிலைமைகளைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அந்த அளவுக்கு இந்தப் பிரச்சினை புரிந்து இருக்கிறது. ஆகையால் பொது மக்களுடைய அபிப்ராயத்தைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக இந்தத் தீர்மானத்தை விட வேண்டும் என்ற கருத்துக்கு இணங்கமுடியாத நிலைமையில் நான் இருப்பதற்கு வருந்துகிறேன். ''

பிறகு, '' திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: எங்களுடைய அப்பிராயம் என்ன என்று கேட்டதற்குத்தான் நான் விளக்கம் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தத் தீர்மானத்தை பொதுமக்களுடைய அபிப்ராயத்திற்கு விட வேண்டுமென்பது எங்களுடைய கோரிக்கை. அரசினர் இதைப் பொதுமக்களுடைய அபிப்பிராயத்திற்கு விடவேண்டுமென்று நினைக்கிறார்களா?'' என்று கேட்டார்.

அதற்கு அண்ணா அவர்கள், '' இந்த மன்றமே பொது மக்களின் பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட, பொதுமக்களாலே தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பப்பட்டவர்களைக் கொண்ட மன்றமாக இருப்பதால் இங்கு நிறைவேற்றப்பட்ட பிறகு மறுபடியும் இந்தப் பிரச்சினையிலே பொதுமக்களுடைய அபிப்பிராயத்தைப் பெறத் தேவையில்லை என்று கருதுகிறேன்.'' என்று சொல்லியிருக்கிறார். ஆகவே, பொதுமக்களுடைய கருத்தறிவது என்பதை, பொதுஜன வாக்கெடுப்பு என்பதை அண்ணா அவர்கள் 1968லேயே மறுத்து விட்டார்கள். அண்ணாவினுடைய பெயரை வைத்துக் கொண்டிருக்கிற அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பொது மக்களுடைய வாக்கெடுப்பிற்கு விட வேண்டுமென்று கூறுவது அண்ணாவினுடைய கூற்றையே மறுப்பதாகும். ஆகவே, மொழிப் பிரச்னையில் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு நிலையான கொள்கை இல்லையென்பதைக் கூறி விடை பெற்றுக் கொள்கிறேன்.

திரு. என். கிட்டப்பா : வேறொன்றும் இல்லை. மாண்புமிகு புலவர் அவர்கள் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார்கள். தமிழ்நாடு சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழக அழைப்பிதழைப் பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். தமிழ்நாடு சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகத் தலைவர் திரு. எஸ். ஆர். இராதா உறுப்பினர்களுக்கு ஒரு அழைப்பிதழ் அனுப்பியுள்ளார். அதில் '' சட்டமன்ற மேலவை, பேரவை உறுப்பினர்களின் வருகையையொட்டி பொருட்காட்சித் திடலிலுள்ள சிறிய கலை அரங்கில் மாலை 5·00 மணிக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ள தேநீர் விருந்தில் தாங்கள் கலந்து

கொள்ள வேண்டுகிறேன்........''. என்று குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது. ஆனால், இன்று மாலை 4 மணி முதல் 7 மணி வரை மன்றம் கூடும் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. (குறுக்கீடு) கூட்டத்தைத் தள்ளி வைக்கச் சொல்லவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உறுப்பினர் கிட்டப்பா அவர்கள் அதை நினைவுபுடுத்தியதற்கு நன்றி. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் வரிசையிலே உள்ளவர்களும் அவை முன்னவர் அவர் களும் முடிவு எடுத்தால், எனக்கு ஒன்றும் ஆட்சேபனை இல்லை. அவர்கள் கூட்டத்தைத் தள்ளி வைக்கச் சொல்கிறார்களா? அல்லது 5 மணிவரை நடத்த வேண்டுமென்று சொல்கிறார்களா?

திரு. என். கிட்டப்பா : 1967-லிருந்து நான் சட்டமன்றப் பேரவை உறுப்பினராக இருக்கிறேன். எந்தத் தேனீர் விருந் திற்கும் நான் செல்வதில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தங்களுடைய கருத்து என்ன? கூட்டத்தைத் தள்ளி வைக்க வேண்டுமென்று சொல்கி றார்களா ? அல்லது 5 மணி வரை மட்டும் கூட்டம் இருக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்களா ?

திரு. என். கிட்டப்பா : தேனீர் விருந்தை மாற்றி இரவு 9 மணிக்கு முழு விருந்தாகக் கொடுக்கலாம்.

திரு. கு. வடிவேல் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, 1979 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் 9 ஆம் தேதி நம்முடைய மாண்புமிகு ஆளுநர் அவர்கள் ஆற்றிய உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை வழிமொழிந்து பேசுகின்ற வாய்ப்பு கிடைத்த மைக்கு நன்றி தெரிவித்து என்னுடைய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய தமிழகத்தில் நெல் விலையைப் பற்றி சொல்கின்ற நேரத்தில் எங்களுடைய மனமெல்லாம் புண்படுகின்ற அளவுக் கிருக்கிறது. காரணம், வடநாட்டிலே கோதுமைக்கான விலை சாகுபடியை அனுசரித்து நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதே போல், நெல்லுக்கும் சாகுபடியை அனுசரித்து விலை நிர்ணயம் செய்யப்பட வேண்டும். மத்திய சர்க்கார், இங்கே, தமிழ் நாட்டிலே விளையக் கூடிய நெல்லுக்கும் நியாயமான, நேர்மை யான, சாகுபடி செலவை அனுசரித்து, கொள்முதல் விலையை நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நம்முடைய ஆளுநருடைய உரையைப் பார்க்கின்ற நேரத்தில், சென்ற ஆண்டு 16,000 நியாய விலைக் கடைகளைத் திறக்கப் போகிறோம் என்று சொன்னதிலே இன்றைய தினம் 13,400 நியாய விலைக் கடைகளைத் திறந்ததை உண்மையிலேயே பாராட்டுகிறோம்.

[திரு. கு. வடிவேல்] [1979 பிப்ரவரி 15

மின் வெட்டுகள் வருகின்ற நேரத்தில், மின்சாரத் தட்டுப்பாடு வருகின்ற நேரத்தில் சிறுதொழிலுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் முன்னுரிமை வழங்கப்படும் என்று கவர்னர் உரையிலே கூறப்படுவது உண்மையிலே பாராட்ட வேண்டிய, வரவேற்க வேண்டிய ஒன்று என்று இந்த நேரத்திலே நான் சொல்லிக் கொள்ள கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

பினாமி நிலங்களையும் தேவைக்கதிகமான நிலம் வைத்திருப்பவர்களிடமிருந்து உபரி நிலங்களையும் அரசு கைப்பற்றி அந் நிலங்களை கிராமப் பகுதிகளில் நிலமற்ற ஏழை எளிய மக்கள் அனைவருக்கும் வீடு கட்டத் தேவையான வீட்டு மனைகளாக வழங்க இருப்பதாக ஆளுநர் உரையிலே இருப்பதை உண்மையிலே வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்— தலைமை.)

அதற்காக எங்களுடைய தானைத் தலைவர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களை உண்மையிலே பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, 1 இலட்சம் வீடுகள் கட்டித் தர முன் வந்திருப்பதை இந்த நேரத்தில் பாராட்டாமல், வரவேற்காமல் இருக்க முடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதனையடுத்து, கிராமங்களிலே இருக்கக் கூடிய அத்தனை ஏழை எளிய மக்களுக்கும் எம்ப்ளாய்மெண்ட் காரன்டி ஸ்கீம் என்ற திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருப்பதைப் பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

பட்டுத் தொழிலை வளர்க்கவும் அதன்மூலம் மேலும் 13,000 தொழிலாளர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கொடுக்க வழி ஏற்படுத்தியுள்ளதையும் பாராட்டுகிறோம்.

உப்புத் தொழிற்சாலையை வேதாரண்யத்திலே ஆரம்பித்து அங்கேயும் வேலை வாய்ப்பு உருவாக்கக் கூடிய நிலையை உண்மையிலே பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது என்பதையும் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதனையடுத்து, கரும்பு சக்கையை வைத்து காகிதத் தொழிற்சாலை அமைக்கும் திட்டத்தை வரவேற்காமலிருக்க முடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். உண்மையிலே அது நல்ல திட்டம் என்று சொல்வதோடு மட்டுமல்லாமல், தமிழகத்தில் ஏறத்தாழ 10 சர்க்கரை ஆலைகளுக்கு மேலிருக்கிறது. அத்தனை சர்க்கரை ஆலைகளிலும் கிடைக்கும் கரும்புச் சக்கையைக் கொண்டு காகிதம் தயாரிக்க முயற்சி எடுத்திருப்பது நல்ல திட்டம் என்று இந்த நேரத்தில் சொல்ல நான் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

1979 பிப்ரவரி 15] [திரு. கு. வடிவேல்]

[முற்பகல் 10–10]

என்னுடைய தொகுதிக்கு அருகில் 3 சர்க்கரை ஆலைகள் இருக்கின்றன. புகலூர் சர்க்கரை ஆலை, மோகனூர் சர்க்கரை ஆலை, பேட்டைவார்த்தலை சர்க்கரை ஆலை ஆகியவைகள் இருக்கின்றன. அதிலிருந்து கிடைக்கும் கரும்பு சக்கைகளை வைத்து புகலூரில் ஒரு காகிதத் தொழிற்சாலை அமைத்துத் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்ததாக, இன்னும் ஒரு நல்ல திட்டத்தையும் செய்திருக்கிறார்கள். சென்னையிலே உள்ள தலைமை அலுவலகங்களை பல பகுதிகளுக்கும் மாற்றி செய்திருப்பது ஒரு நல்ல திட்டமாகும். தமிழகம் கன்னியாகுமரியில் இருந்து பரந்திருக்கிறது. கோவையில் இருந்து சென்னைக்கு வரவேண்டுமானால் 400 மைல்களுக்குமேல் வரவேண்டியிருக்கிறது. எனவே திருச்சியிலே, சேலத்திலே, மதுரையிலே இந்த அலுவலகங்கள் இருந்தால் தமிழக மக்களுக்கு போக்குவரத்து செலவும் குறையும், அவர்களுடைய பிரச்னைகளையும் அங்கேயே சந்தித்து கருத்துக்களைத் தெரிவிப்பதற்கு நல்ல சந்தர்ப்பமாக இருக்கும் என்பதையும் இந்த நேரத்திலே நான் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்து, நம்முடைய கோவை மாவட்டத்தை இரண்டாகப் பிரித்து தந்தை பெரியார் அவர்களின் பெயரால் ஈரோடு மாவட்டம் என்று அமைக்கவிருப்பது வரவேற்கத் தக்கதாகும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் என்னுடைய கரூர் வட்டத்தையும், அந்த தந்தை பெரியார் மாவட்டத்தோடு சேர்க்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே பணிவோடு கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். இது என்னுடைய தொகுதி மக்களுடைய கருத்து என்பதையும் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, மதுவிலக்கைப் பற்றி நான் பேசக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஆட்சியிலே இருந்த வரையில் மதுவிலக்கைத் தீவிரமாகக் கடைபிடித்து வந்தார். ஆனால், எதிர்கால சந்ததியினரையும், இளைஞர்களையும் பாழ்படுத்துகின்ற வகையில் மதிப்பிற்குரிய எதிர்கட்சித் தலைவர் கருணாநிதி ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு மதுவிலக்கை எடுத்துவிட்டார் என்று குற்றம் சாட்டவிரும்புகிறேன். அவர் சாராயக் கள்ளுக் கடைகளை திறந்து விடாமல் இருந்திருந்தால், இன்றைய தினம் நாம் அதை ஒழித்திருக்க முடியும். அவர் என்ன லாபம் கருதி அதைத் திறந்தாரோ தெரியவில்லை. அதைத் திறந்ததோடு மட்டுமல்ல, நமது தானைத் தலைவர் ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்தால் அதைக் கருப்புச் சட்டம் என்று சொல்லி கூக்குரல் இடுகிறார்கள். இதைச் சொல்லும்போது எனக்கு ஒரு கதை ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. ஆப்ரகாம் லிங்கன் ஆட்சிக்காலத்தில் நடந்ததாகக் கூறுவார்கள். கொலைக் குற்றம் சாட்டப்பட்டு குற்றவாளிக்கூண்டிலே நின்றிருந்த ஒருவன், அவனை விசாரிக்கின்ற நேரத்தில் அவன் 'எனக்குத் தாய் தந்தையர் இல்லை, என்னை

விட்டுவிடவேண்டும்' என்று கேட்டானாம். நீதிபதி காவல் துறையினரைப் பார்த்து என்ன என்று கேட்டபோது, அவன் கொலைக் குற்றம் சாட்டப்பட்டு நின்றிருப்பதே அவனுடைய தாய் தந்தையரைக் கொன்ற தால்தான் என்று சொன்னார்களாம். அதைப்போலத்தான் நான் ஆதாரத்தோடு குற்றம் சாட்டுகிறேன், அவர் கள்ளுக்கடைகளைத் திறக்காமல் இருந் திருந்தால் இன்றைக்கு இந்தப் பிரச்சினை வந்திருக்காது. எதிர் கட்சிகளை ஒடுக்க, அடக்கத்தான் இந்தச் சட்டம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஏன் நீங்கள் பயப்படவேண்டும். நான் இந்த நேரத்திலே ஒன்றை எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நீங்கள் சாராயம் காய்ச்சாமல் இருங்கள், குடிக்காமல் இருங்கள். அப்படி இருந்தால் அந்தக் கள்ளச்சாராயச் சட்டம் உங்களுக்கு இல்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

நண்பர் துரைமுருகன் அவர்கள் பேசும்போது, சொன்னார்கள். ஹாண்டே அவர்களையும், ஆனந்த விகடன் மணியன் அவர்களையும் பக்கத்தில் வைத்துக் கொண்டு இருக்கிறீர்கள் என்று சொன்னார்கள். நான் கேட்கிறேன். நீங்கள் மட்டும் குங்குமம் ஆசிரியர் சாவி அவர்களை வைத்திருக்கவில்லையா, உங்கள் தலைவர் வெளிநாடு போகும்போது யாரை அழைத்துச் சென்றார், நிதிச் செயலாளர் வெங்கட்டரமணனை அழைத்துச் செல்லவில்லையா, என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

தமிழ்நாட்டிலே சட்டம் ஒழுங்கு சரியில்லை என்று சொன்னார்கள். தமிழ்நாட்டிலே சட்டம் ஒழுங்கு சீர்குலைவு என்றையதினம் வந்தது தெரியுமா? 1972 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 10-ந்தேதி தான் வந்தது. அன்றைதினம் தான் நீங்கள் எங்கள் இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்களை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலே இருந்து தூக்கி எறிந்தீர்கள். அன்றைய தினம் குழப்பம் ஏற்பட்டது. அதற்குப் பிறகு வரிசையாக சட்டம் ஒழுங்கு சீர்குலைந்தது.

விவசாயிகள் போராட்டத்தில் 14 பேர்களை சுட்டுக் கொன்றார்கள். வத்தலக் குண்டு ஆறுமுகம் திண்டுக்கல்லிலே படுகொலை செய்யப்பட்டான். உதயகுமார் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் கொலை செய்யப்பட்டான். வாடிப்பட்டி அமுதன் கொலை செய்யப்பட்டான். கண்ணமங்கலத்திலே பச்சிளம் பாலகன் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டான். பூலாவரி சுகுமாரன் துப்பாக்கியால் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டான். அப்போது எங்கே போயிருந்தது உங்கள் சட்டமும் ஒழுங்கும். பாளையங்கோட்டை லூர்துநாதன், அன்றையதினம் கொலை செய்யப்பட்டான். மாணவ மணிகள் இராசேந்திரனும், பாலசுந்தரமும் கொலை செய்யப்பட்டார்கள். கிளைவ் ஆஸ்டலில் மாணவ மணிகள் அடிக்கப்பட்டார்கள். அப்போது எங்கே போயிற்று உங்கள் சட்டமும் ஒழுங்கும்?

1979 பிப்ரவரி 15]

திரு. துரை முருகன்: துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த நாட்டிலே நடைபெற்றுவிட்ட சில சம்பவங்களை இங்கே பட்டியல் போட்டுக் காட்டிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக்கழகம் ஆளும் கட்சியாக இருந்தபோது நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகளுக்கெல்லாம் விசாரணைக் கமிஷன் போட்டு, அதன் மீது தீர்ப்பு வழங்கப்பெற்று நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப் பெற்றுகள் இருக்கின்றன. பாலசுந்தரம் கொலை செய்யப்பட்டார் என்ற வழக்கில் அதில் சம்பந்தப்பட்டவர் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் அமைப்பாளர் மாசிலாமணி என்று தெரிந்து இருந்தும் அவர் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு, அவர் தற்போது ஆயுள் கைதியாக இருந்து கொண்டு இருக்கிறார். ஆனால் இன்றைக்கு நடைபெறுகின்ற ஆட்சியில் வில்லிபுத்தூரில் இளஞ்செழியனைக் கல்லால் அடித்துக் கொன்று இருக்கிறார்கள். அதன் மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இது எல்லாம் கிளாரிபிகேஷன் கிடையாது. நீங்கள் பேசும்போது பதில் சொல்லுங்கள், அல்லது உங்கள் தலைவர்கள் பேசும்போது பதில் சொல்வார்கள். உட்காருங்கள்.

திரு. துரை முருகன்: அவர் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று குறிப்பிட்டதால் சொன்னேன். நான் கேட்டதற்குப பதில் சொல்லட்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: உட்காருங்கள். நீங்கள் என்ன லீடர் ஆப் தி அப்போசிஷனா? உங்கள் தலைவர்கள் பேசும்போது அதற்குப பதில் சொல்வார்கள்.

திரு. துரை முருகன்: நான் பாயின்ட் ஆப் கிளாரிபிகேஷன் கேட்கிறேன். எனக்கு உரிமை இருக்கிறது. என்னைப் பார்த்து லீடர் ஆப் தி அப்போசிஷனா என்று கேட்டால் என்ன அர்த்தம்?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அவர் பேசிக் கொண்டு இருக்கிறபோது தவறாகச்சொன்னால், அதைத் திருத்தலாம். அவர் பேசுகிற பேச்சுக்கு நீங்கள் எப்படி பதில் சொல்ல முடியும்.

திரு. துரை முருகன்: எங்கள் கட்சி நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று சொல்கிறார். நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. குற்றவாளிகள் தண்டிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு நடக்கும் ஆட்சியில்தான் புட்ளூர் தண்டபாணி கொலை செய்யப்பட்டார். இறந்தவரின் மனைவியே தன் கண

வன் இறந்ததற்குக் காரணம் அந்தத்தொகுதி எம்.எல்.ஏ. என்று புகார் கொடுத்து இருக்கிறார். என்ன நடவடிக்கை எடுத்து இருக்கிறீர்கள் ?

திரு. ரா. உமாநாத் : பேசுகிறபோது சார்ஜஸ், கவுன்டர் சார்ஜஸ், பர்சனல் எக்ஸ்பிளனேஷன் இருக்கத்தான் வேண்டும். நான் திரு. துரை முருகன் அவர்களுக்குச் சொல்ல விரும்புவது When we attack, We must be prepared to take back also. Let us take it sportingly. பர்சனல் எக்ஸ்பிளனேஷன் என்று இன்டர்வீன் செய்து அவர் பேசுகிற பேச்சுக்குப் பதில் சொல்வது சரியல்ல. லட் அஸ் பி ஸ்போர்டிவ்.

திரு. துரை முருகன் : திரு. உமாநாத் அவர்கள் சொல்கிற நல்ல பாராளுமன்ற மரபை நான் மனப்பூர்வமாக ஏற்றுக் கொள்கிறேன். நான் சொல்ல விரும்பியது, இழைக்கப்பட்ட அநீதிக்கு அன்று இருந்த ஆட்சி நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று அவர் சொல்வதற்கு மறுப்புதான். எங்கள் சர்க்கார் அன்றைக்கே அவற்றிற்குப் பரிகாரம் கண்டு இருக்கிறது என்பதை தெளிவு படுத்துவதற்குத்தான் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. துரை முருகன், தயவு செய்து உட்காருங்கள். திரு. உமாநாத் அவர்கள் சொன்னதைத்தான் நான் முன்பே சொன்னேன். அவர் பேசியதில் தவறு இருந்தால் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் எழுப்பி அதைத் திருத்தலாம் அவர் பேசுவதற்குப் பதில் சொல்லும் முறையில் எழுந்து பேசுவது சரியல்ல. அது சரியான மரபாகாது. பேச்சில் தவறு இருந்தால் சுட்டிக்காட்டலாம், திருத்தலாம். அவர் பேச்சுக்கு பதில் சொல்ல ஆரம்பிப்பது சரியானதல்ல.

திரு. க. அன்பழகன் : துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த சட்டமன்றத்தில் எடுத்து வைக்கப்பட்டு இருக்கிற உண்மைகளை ஏற்றுக்கொண்டு, அவற்றின் அடிப்படையில் விவாதம் இருக்க வேண்டும். அவையில் ஏற்றுக்கொள்ளப் பெற்று இருக்கிற உண்மைகளுக்கு மாறாக பேசுவதும் சட்டமன்ற மரபுக்கு உகந்தது அல்ல. சட்டமன்றத்தில் எடுத்து வைக்கப்பட்டு ஒப்புக்கொள்ளப் பெற்று இருக்கிற அளவுக்காவது விளக்கங்களை ஏற்றுக்கொண்டு உறுப்பினர்கள் பேசுவார்களானால், இந்தப் பிரச்னை கிளம்பியிருக்காது. இந்த அவையில் அந்த நிலைமை களையப்பட்டால் இந்த நிலைமை ஏற்படாது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(திரு. எம். ஏ. லத்தீப் எழுந்தார்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: நீங்கள் பேசுகிறபோது கருத்துத் தெரிவிக்கலாம். இப்போ உட்காருங்கள்.

(முற்பகல் 10–20).

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : Mr. Deputy Speaker, Sir, I am on a point of order. If the intervention is in order, then every hon. Member has got every right to intervene when he considers necessary The Chair cannot restrict that right of the hon, Members.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : தயவுசெய்து நீங்கள் உட்காருங்கள். அவர் பேசியது ஆர்டர் இல்லை என்ற காரணத்தால் நான் ' ரெஃபியூஸ் ' செய்தேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : Tha right is available to every hon. Member

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் ; அது எனக்குத் தெரியும். அவர் சொன்னது சரியல்ல என்பதால் அதை நான் அனுமதிக்கவில்லை. இப்போது நீங்களும் முறையில்லாமல் பேசுகிறீர்கள். தயவுசெய்து உட்காருங்கள்.

திரு. கு. வடிவேல் : துணைத் தலைவரவர்களே, முன்னால் இருந்த ஆட்சியிலே நலிந்துபோனவர்களுக்கு நிவாரணம் கிடைக்கவில்லை. ஆனால் இன்றையத் தினம் பல்லாண்டு காலமாக அமைச்சராக இருந்து, மக்களுக்குத் தொண்டாற்றி, வாழ்க்கையிலே நலிந்து மெலிந்துபோன முன்னால் அமைச்சர் கக்கன் அவர்களுக்கு எங்களுடையத் தானைத் தலைவர் ஆட்சியிலேதான் மனம் உவந்து உதவி அளிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இதை எண்ணிப் பார்க்கும்போது இந்த ஆட்சியிலே எங்கள் தானைத் தலைவர் இருக்கும் வரையில் இந்த ஆட்சியை யாராலும் அசைக்க முடியாது. கலைக்க முடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கலைத் துறையிலே பணியாற்றி, நலிந்து போனவர்களுக்கு நல்ல முறையிலே உதவி செய்துவரும் எங்கள் தானைத் தலைவரை போற்றி பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

தமிழ் மொழியைப் பொறுத்த மட்டில் எங்களுடைய தானைத் தலைவர் ஆட்சியில் அரசின் இரு மொழிக் கொள்கையைத் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எங்கள் தானைத் தலைவர் ஆட்சியில் இருக்கும் வரையில் இந்தித் திணிப்பை ஏற்கமாட்டோம். எங்களை நோக்கி இந்தி வருமானால் அதை முதலிலே எதிர்த்து நின்று போராட நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம். போராடுவது மட்டுமல்ல ; தமிழை காக்க உங்களுக்கு இருக்கின்ற அக்கறையைவிட அதிகம் எங்களுக்கு இருக்கிறது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய வலது கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் திரு. முருகையன் அவர்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து ஆளுநர் அவர்கள் உரையாற்றியிருக்கிறார்கள். அந்தவகையிலே எங்கள் தானைத் தலைவர் கடமையைச் செய்வதில் பின்வாங்க மாட்டார் என்பதில் யாருக்கும் சந்தேகம் வேண்டாம்.

அடுத்தபடியாக, எங்கள் தானைத் தலைவர் அவர்கள் ஒரு அருமையான சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். பள்ளிக்கூட வாசனையையே கண்டறியாத நலிவுற்ற குடும்பங்களுக்கு தாழ்த்தப்பட்ட, பிற்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு சரிவு ஏற்படாமல் பொருளாதார அடிப்படையில் சலுகை அளிப்போம் என்பது அனைவராலும் பாராட்டக்கூடிய ஒன்று. பள்ளிக்குச் செல்ல முடியாமல், வேலைவாய்ப்பு இல்லாமல் கஷ்டப்படும் மக்களுக்கு, யார் யார் பொருளாதாரத்தில் பின்தங்கி இருக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு பொருளாதார அடிப்படையில் சலுகை அளிப்பதை நாங்கள் மனதார வரவேற்கிறோம்.

தாழ்த்தப்பட்ட மக்களைப்பற்றி அதிக அக்கரை காட்டும் அருமை நண்பர் துரைமுருகன் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த சத்தியவாணிமுத்து அவர்கள் உங்களுடைய அமைச்சரவையிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டாரே அப்போது எங்கே போயிற்று உங்களுடைய உணர்வுகள்? (மணியடிக்கப்பட்டது) இன்னும் ஒன்றை மட்டும் சொல்லி முடித்துவிடுகிறேன்.

எங்களுடைய தானைத் தலைவர் ஆட்சியிலே ஆற்றப்பட்ட ஆளுநர் உரையில் நாட்டுமக்கள் எல்லாம் ஆதரிக்கக்கூடிய நல்ல பல கருத்துக்கள் அடங்கியிருக்கின்றன. அந்த வகையில் மிகச் சிறப்பாக இந்த ஆளுநர் உரை அமைந்திருக்கிறது என்று சொல்லி, ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி கூறும் தீர்மானத்தை வரவேற்று, எனக்கு பேச வாய்ப்பளித்த தலைவருக்கு நன்றி தெரிவித்து என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. து. இராமசாமி: பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த ஆளுநர் உரையிலே இந்த நாட்டின் முதுகெலும்பாக விளங்கக்கூடிய விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் பற்றி, இங்கே வீற்றிருக்கின்ற அமைச்சர்களுக்கும் நாட்டு மக்களுக்கும் உணவளிக்கின்ற விவசாயப் பெருமக்களைப்பற்றி எதுவும் அறிவிக்கப்படாதது மிகவும் வருந்தத்தக்க ஒன்று என்பதை முதலிலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதைப் போல நெசவாளர்கள் பற்றியும் எந்த விதமான அறிவிப்பும் இல்லாமல் இருக்கிறது. ஜனத் தொகையில் 74 சத விகிதம் இருக்கிற விவசாயப் பெருங்குடி மக்களின் பிரச்சனை

நாள் தோறும் பெருகிக் கொண்டே போகிறது; அவர்கள் நாள் தோறும் நலிந்துகொண்டே போகின்ற அவல நிலையைத்தான் நாம் கண்டுகொண்டிருக்கிறோம். இருப்பினும் இதுவரையில் நல்ல தொரு முடிவினை இந்த அரசு எடுக்காமல், பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்குப் பதிலாக பிரச்சனையை அணுகுவதற்கே பயந்து, ஒதுங்கி ஒதுங்கி சென்று கொண்டிருப்பதைக் காணும்போது மிகுந்த வேதனையாக இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

உயர் மட்ட கமிட்டி என்று ஒரு கமிட்டியை நியமித்து கிட்டத் தட்ட 15 மாதங்கள் ஆகியும்கூட அந்தக் கமிட்டி நல்லதொரு முடிவுக்கு இன்னும் வரவில்லை. அதை ஒத்திப் போட்டுக் கொண்டே போவதால், விவசாயிகளுடைய பிரச்சனைகள் தீர்க்கப்படாத காரணத்தால் போராட்டம் தொடர்ந்து நடை பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. வேடசந்தூரிலே விவசாயிகள் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார்கள். அதற்குப் பிறகும் தொடர்ந்து போராட் டம் நடைபெறுகிறது. அந்தப் பிரச்சனைக்கும் தீர்வு காண பதற்கு, விவசாயப் பிரதிநிதிகளை அழைத்து, அவர்களுடைய குறைகளைக் கேட்டறிந்து நல்லதொரு முடிவினை விரைவிலே எடுக்க வேண்டுமென்று வலியுறுத்திக்கூற விரும்புகிறேன்.

இன்றையத் தினம் விவசாயிகளுக்கு விவசாயம் கட்டுப்படி யாகாத நிலை இருந்து கொண்டிருக்கின்றது. கடந்த காலத்திலே அதாவது 1960-61-லே உற்பத்திச் செலவு ஹெக்டேருக்கு 650 ரூபாய் என்ற அளவில் இருந்தது. ஆனால் இன்றைய கணக்குப்படி பார்த்தால் ஹெக்டேருக்கு 2,250 ரூபாய் செலவு செய்ய வேண்டி இருக்கிறது. உற்பத்திச் செலவிலே கிட்டத்தட்ட மூன்றரை மடங்கு இப்போது உயர்ந்திருக்கின்றது. ஆனால், விற்பனை விலையை உற்பத்திச் செலவிலே இருந்து கணக்கெடுத்துப் பார்த் தால் 52 சதவீதத்திலே இருந்து இப்பொழுது 93 சதவீதம்தான் அதாவது ஒரு மடங்குதான் உயர்ந்து இருக்கிறது என்பதைப் புள்ளி விவரங்கள் காட்டுகின்றன. இவ்வளவு மோசமான நிலை யிலே விவசாயிகள் விவசாயம் செய்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். விவசாயிகள் வாங்கு கின்ற பொருளினுடைய விலை எல்லாம் விஷம் போல் ஏறி இருக் கின்ற இந்த நேரத்திலே உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருளி னுடைய விலை தலைகீழான நிலையிலே சென்று கொண்டிருப்ப தையும் நாம் மறந்துவிடக் கூடாது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையிலே மத்திய அரசாக இருந்தாலும் சரி, மாநில அரசாக இருந்தாலும் சரி சட்டங்கள் மூலம் இதனைத் தடுத்து நிறுத்தி விலைகளை இறக்குவதற்கு எவ்வளவு முயற்சிகள் செய்ய வேண்டுமோ அவ் வளவும் செய்து கொண்டிருக்கின்ற அரசு அதிலே அக்கரை அதிகம் காட்டிக் கொண்டு வருகிற அரசு விவசாயிகளுக்கு உதவுகின்ற வகையில் ஆக்க பூர்வமான காரியங்கள் ஆற்றுவதற்கு தயக்கம் காட்டுவது ஏன் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்ள

விரும்புகிறேன். குறிப்பாக மத்திய அரசினுடைய பிற்போக்குக் கொள்கையும், அவர்களுடைய தவறான ஏற்றுமதி இறக்குமதிக் கொள்கையும் இன்று விவசாயிகளை மிகவும் பாதிப்புக்குள்ளாக்கி இருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

1967 ஆம் ஆண்டு கோதுமையின் விலை 90 ரூபாயாக இருந்தது. அப்போது அரிசியின் விலை 140 ரூபாயாக இருந்தது. ஆனால் இன்று கணக்கெடுத்துப் பார்த்தால் கோதுமையின் விலை 128 ரூபாயாக உயர்ந்திருக்கின்ற நேரத்திலே நெல்லினுடைய விலை 85 ரூபாயாகக் குறைந்திருக்கிறது என்பதை நாம் மறந்து விட முடியாது. கோதுமைக்கு மட்டும் அதிகத் தொகை கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் நெல்லுக்குப் போதிய தொகை கொடுக்காமல் மறுப்பது, இன்றைய ஜனதா அரசு தென் மாநிலங்களைப் புறக்கணிக்கின்ற வேலையாக இருக்கிறது என்ற குற்றச்சாட்டை நான் இந்த அவையின் முன் வைக்க விரும்புகிறேன்.

அதே போன்று தவறான ஏற்றுமதி இறக்குமதிக் கொள்கையினால் மஞ்சளுக்கு ரூபாய் இரண்டாயிரம் மத்திய அரசு வரி விதித்திருக்கிறது. அன்று, 1,500 ரூபாய்க்கு விற்றுக் கொண்டு இருந்த மஞ்சள் இன்றையத் தினம் 500 ரூபாய் ரோட்டிலே பல இடங்களிலே குவித்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற நிலையை அமைச்சரவர்கள் கூட அறிவார்கள். அதே போன்று பருத்தியை ஏற்றுமதி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். 2 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு நாம் ஏற்றுமதி செய்திருக்கிறோம். ஆனால் இன்று ஜனதா அரசு ரூபாய் 3 கோடி என்ற அளவில் பஞ்சை இறக்குமதி செய்துக்கொண்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட தவறான கொள்கையினை மத்திய அரசு கொண்டிருப்பதன் காரணத்தால் பஞ்சினுடைய விலை குறைந்து இன்றைய தினம் விவசாயிகள் மிக அதிக அளவில் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அதே நேரத்தில் ஜனதா அரசினுடைய கொள்கையால் ஆண்ட அரசர்கள் மேற்கொண்டும் கோடிக்கணக்கான அளவிலே சம்பாதிப்பதற்கு வழிகள் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற குற்றச்சாட்டை நான் கூற விரும்புகிறேன். பஞ்சினுடைய விலை குறைக்கின்ற அதே நேரத்தில் நூலினுடைய விலை விஷம் போல் ஏறி இருக்கிறது. அதனால் நூலை வாங்கி நெசவு செய்ய வேண்டிய நெசவாளர்கள் தொல்லைக்கு ஆளாகிக் கொண்டிருக்கக் கூடிய நிலையினைக் காண முடிகிறது.

அடுத்து உலகச் சந்தையிலே கடலையைப் பொறுத்தவரையில்
166 லட்சம் டன்தான் அங்கிருக்கிறது.

[முற்பகல் 10—30]

ஆனால் இந்தியாவிலே கடலை எண்ணெய் 50 லட்சம் டன் உற்பத்தியாகிறது. அதிலும் குறிப்பாக தமிழ்நாட்டில் 11,10,000 டன் உற்பத்தி செய்கிறார்கள். அந்தளவிற்கு

உற்பத்தி அதிகமாக இருந்தும்கூட கடலை எண்ணெயின் விலை விஷம்போல் ஏறுகிறது என்று சொன்னால் அதற்குக் காரணம் அரசின் தவறான கொள்கையாகும். பதுக்கல் பேர்வழிகளையும் கள்ளமார்கட்காரர்களையும் வெளியே விட்டு புனிதத் தண்ணீர் தெளித்ததன் காரணமாக, எண்ணெய் அளவிற்கு மீறி பதுக்கப்பட்டு வைப்பதால் விலையேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதை வெளியேகொண்டு வர வக்கில்லாத மத்திய அரசு ஸோயாபீன்ஸ் எண்ணையை அளவிற்கு மீறி இறக்குமதி செய்தும் கடலை எண்ணெயின் விலை குறையக் காணவில்லை. ஆக, எந்தக் கோணத்தில் இருந்து பார்த்தாலும் இன்று அரசின் தவறான கொள்கை காரணமாக விவசாயிகள் மிக அதிகமாகப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். பிரச்னைகள் வருகிற நேரத்தில் அந்தப் பிரச்னைகளை அணுகி அவைகளுக்கு தீர்வு காண வேண்டிய அரசு பிரச்னைகள் வந்தவுடன் அதை விட்டுவிட்டு தூர விலகிச்செல்வது உண்மையில் வருந்துதற்குரியதாகும் என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேபோல் சர்க்கரை ஏற்றுமதி கொள்கையில் தவறு ஏற்பட்டிருப்பதன் காரணமாக இன்று சர்க்கரை ஆலைகள் எல்லாம் கோடிக்கணக்கில் நஷ்டத்தில் போய்க் கொண்டிருக்கின்றன. சர்க்கரை ஆலைகள் விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்கிற கரும்பை எடுக்க மறுக்கிறது. அப்படி எடுத்தாலும் விலையைக் குறைத்துக் கொடுக்கத்தான் தயாராக இருக்கிறார்களே தவிர நியாயமான விலையைக் கொடுக்க அவர்கள் மறுக்கிறார்கள். கரும்பு சர்க்கரை ஏற்றுமதி தடை காரணமாக இன்று கரும்பின் விலை வீழ்ச்சியடைந்து கரும்பு உற்பத்தி குறைந்திருக்கிறது. ஆக எந்தவொரு விவசாயப் பொருளை உற்பத்தி செய்வது என்று விவசாயிகள் புரியாமல் இன்று அவதிப் பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே நான் கேட்டுக்கொள்வது, விவசாயிகள் பிரச்னைகளை அணுகப் பயந்து தமிழ்நாடு அரசு ஒதுங்கிச் செல்லக்கூடாது. அவர்களுக்கு நல்ல முறையில் ஒரு தீர்வு கண்டு, உடனடியாக நல்லதொரு முடிவினை அறிவிக்க, இந்தச் சட்டமன்றக் கூட்டத் தொடர் முடிவதற்கு முன்னரேயே நல்லமுறையில் நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்திக்கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். விவசாயிகள், ஒருபுறம் விவசாயம் கட்டுபடியாகாத நிலையிலும், மற்றொருபுறம் வாங்கிய கடன்களை திருப்பிக் கொடுக்க இயலாத நிலையிலும் இருக்கிறார்கள். முதலில் வறட்சி, பிறகு புயல், பிறகு விவசாய விலை கட்டுபடியாகாத நிலை என்ற இந்த மூன்று காரணங்களால் விவசாயிகள் தாங்கள் வாங்கிய கடன்களைத் திருப்பிச் செலுத்தமுடியாத ஒரு நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அண்டையில் உள்ள கர்நாடகாவில் உள்ள காங்கிரஸ் அரசு விவசாயிகளுடைய கடன்களை எல்லாம் ரத்து செய்திருப்பதைப்போல் தமிழக அரசும் விவசாயிகளின் கடன்களை ரத்து செய்து விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு நல்லதொரு வாழ்வு அளிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, குத்தகைதாரர்கள் பாதுகாப்புச் சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். ஆனால் அது போதாது. குத்தகை சாகுபடி செய்கிறவர்களுக்கு அந்தப் பூமிகளை பட்டா செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று காங்கிரஸ் பேரியக்கத்தின் சார்பாக நான் வலியுறுத்திக் கூறிக்கொள்ளவிரும்புகிறேன். அடுத்தபடியாக, கைத்தறித் தொழிலை எடுத்துக் கொண்டால் இன்று விவசாயத்திற்கு அடுத்தபடியாக கைத்தறித் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிற லட்சோப லட்சம் ஏழைக் கைத்தறித் தொழிலாளர்களுக்கு எந்தவிதமான ஊக்கமும் அல்லது ஊக்குவிப்பு அரசு கொடுக்காமல் இருக்கிற நிலையைக் காண முடிகிறது. மற்றத் தொழில்களில் ஈடுபட்டிருக்கிற தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற வேலைப் பாதுகாப்பு, நியாயமான ஊதியம், மருத்துவ வசதி மற்றுமுள்ள சகல பாதுகாப்பும் கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளர்களுக்கும் அரசு கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே போன்று நூல், சாயப் பொருட்கள் இவை நியாயமான விலையில் போதுமான அளவிற்குக் கிடைக்கச் செய்ய சட்டபூர்வமான பாதுகாப்பு இந்தத் தொடர் கூட்டம் முடிவதற்குள்ளேயே கிடைக்கச் செய்யத் தக்க வகையில் நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும் என்று அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆலைத் துணிகளையும், விசைத்தறித் துணிகளையும் கைத்தறித் துணி என்று உள்நாட்டிலும் வெளிநாடுகளிலும் விற்பனை செய்கிற துரோகச் செயலைத் தடை செய்ய தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்து, அப்படி தவறான நடவடிக்கைகளில் இறங்குகிறவர்கள்மீது கடுமையான நடவடிக்கைகள் எடுத்து கைத்தறித் தொழிலைக் காக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கைத்தறி கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் நல்லமுறையில் இயங்கக்கூடிய வகையில் திட்டங்களை இந்த அரசு கொண்டுவரவேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த கைத்தறித் தொழில் வலுப்பெறும்வரை குறைந்த பட்சம் 20 சதவிகிதம் ரிபேட்டாவது கைத்தறிக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்கள் ஆட்சிக் காலத்தில் திரு. ராஜா சுப்பிரமணியம் அவர்கள் தலைமையில் அமைக்கப்பட்ட குழுவின் அறிக்கை இன்று தூசு படிந்து தூங்குவதை கொஞ்சம் தட்டியெழுப்பி அப்பரிந்துரைகளைப் பரிசீலித்து இத் தொடர் கூட்டத்திலேயே சட்டமாக இயற்ற நடவடிக்கைகள் எடுத்து கைத்தறி நெசவாளர்கள் சமுதாயத்திற்கு வாழ்வளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மற்ற தொழிலாளர்களுக்கு இருப்பதுபோன்ற சகல பாதுகாப்புகளும் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கும் நல்கிடவேண்டும் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஆளுநர் உரையில் கிராமங்களில் வேலையில்லாதவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு அளிக்கும் திட்டத்தை கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் கிராமங்களிலுள்ள விவசாயிகள் விவசாயம் கட்டுப்படியாகாமல், விவசாயத்தை விட்டுவிட்டு கிராமங்களை விட்டு

வெளியேறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நேரத்தில் இதை தடுத்து நிறுத்தி, விவசாயிகளுக்கு நல்வாழ்வு கொடுக்க இந்த அரசு முன் வராமல், ஏதோ வேலையில்லாதவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புத்தரும் திட்டத்தை கொண்டு வர முன் வருகிறார்கள். இந்த நிலையில் இது எந்த அளவுக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்கும் என்ற அய்யம் எல்லோருடைய மனதிலும் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

அதே போல் கரும்புச் சக்கைக்கு ஒரு திட்டத்தை கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். கரும்பு உற்பத்தி செய்கின்ற விவசாயி கரும்பினுடைய விலை கட்டுப்படியாகவில்லை என்ற காரணத்தால் கரும்பு விவசாயத்தையே கைவிட்டிருக்கின்ற நிலையில் கரும்புச் சக்கைக்காக ஒரு திட்டத்தை இந்த ஆளுநர் உரையில் சொல்லியிருப்பது, வெறும் சக்கையாகத் தான் இருக்கிறது. இதில் உப்போ சப்போ இல்லை என்பதை எடுத்துக்காட்டி குறிப்பிட விரும்புகிறேன். விவசாயிகள் கிராமத்தையே விட்டு ஓடுகின்ற நேரத்தில் கிராம ஊர் அமைப்பு திட்டத்தை கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். மக்கள் இல்லாத கிராமத்தில் ஊரமைப்பு திட்டத்தை எப்படி ஏற்படுத்தப் போகிறார் என்று தெரியவில்லை?

குவியல் அதிகாரத்தை பரவலாக்க வேண்டும் என்பதற்காக தலைமைச் செயலகத்திலுள்ள பல பிரிவுகளை பல மாவட்டங்களுக்கும் மாற்றுவதாக குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இது மற்றவர்களை ஏமாற்றும் வித்தையாகத்தான் இருக்கிறது. குவியல் முறையை பரவலாக ஆக்கவேண்டும் என்றால் இங்குள்ள அதிகாரங்களை மாவட்டங்களிலுள்ள அதிகாரிகளுக்கு மாற்றிக் கொடுக்கவேண்டுமே தவிர, தலைமை அலுவலகங்களை திருச்சிக்கும், கோவைக்கும், மதுரைக்கும் மாற்றிக்கொண்டிருந்தால் எந்த வித நன்மையும் கிடையாது. ஒரு காரியத்தை பார்க்க வேண்டுமென்றால், ஒரே இடத்தில் வந்து காரியங்களைப் பார்த்து முடிப்பதற்குப் பதிலாக ஒவ்வொரு ஊராகப் போய் படையெடுக்க வேண்டிய நிலைமை தான் உருவாகும். ஆகவே, இப்போதுள்ள மாற்றம் எந்தவிதத்திலும் யாருக்கும் நன்மை கிடையாது, நாட்டுக்கும் நன்மை கிடையாது. ஆகவே, இதை மறு பரிசீலனை செய்து தலைமை அலுவலகங்களை மற்ற மாவட்டங்களுக்கு மாற்றுவதற்குப் பதிலாக தலைமை அலுவலகங்களிலுள்ள அதிகாரங்களை மாவட்டங்களிலுள்ள அதிகாரிகளுக்கு பிரித்துக்கொடுக்கும் முயற்சியில் இறங்க வேண்டும் என்று இந்த அரசை இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பட்டா வழங்குவதைப்பற்றியும், புதிதாக வீட்டு மனைப்பட்டா கொடுப்பது பற்றியும் அறிவித்திருக்கிறார்கள். கடந்த தொடர் கூட்டத்தில் இதைப்பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். பட்டா கொடுப்பதில் அளவுக்கு அதிகமாக கால தாமதமாகிறது, இதை தவிர்க்கும் முறையில் சட்டத்தை மாற்ற வேண்டும் என்று கோரிக்கை விடுத்தேன், அதை அமைச்சர்

அவர்கள் ஏற்று திருத்தம் செய்து சுலபமாக பட்டா வழங்குகின்ற முறை உருவாக்கியிருந்தாலும் கூட, அதிகாரிகளுடைய மெத்தன போக்கால்—இதை நான் மிக வன்மையாக கூற விரும்புகிறேன்.—அழுத்தம் திருத்தமாக கூற விரும்புகிறேன்— அரிசன நல அமைச்சர் அவர்கள், தயவு செய்து இதை கவனிப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். இன்றைக்கு ஆயிரக்கணக்கான விண்ணப்பங்கள் அனுப்பப்பட்டு, தாசில்தார் அலுவலகங்களில் தூங்கிக் கொண்டிருக்கின்ற அவல நிலை தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஏதோ சட்டசபையில் பேசுகிறோம், இங்கு பல திட்டங்களை கொடுத்துவிடலாம் அதைப்பற்றி பேசி விடலாம் அதெல்லாம் பத்திரிகையில் வந்துவிடலாம், ஆனால் நிர்வாகத்தில் இருக்கின்ற அதிகாரிகள் எவ்வளவோ தவறுகளை செய்கிறார்கள், அவ்வளவு ஊழல்களும் நடைபெறுகிறது.

மனைப்பட்டா கேட்டுப் போகின்றவர்களிடம் பணம் கேட்கக் கூடிய நிலைமைதான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த அளவுக்கு அதிகாரிகளுக்கு தைரியம் வந்திருக்கிறது என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஒரு அரிசன் சென்று தன்னுடைய விண்ணப்பத்தை பரிசீலனை செய்யுங்கள் என்று கேட்டால், 'நீ டாக்ஸி எடுத்துக்கொண்டு வா, போய் பார்ப்போம்' என்று கூறுகின்ற நிலைமையை தாசில்தார் அலுவலகத்தில் காண முடிகிறது. இந்த தவறுகளை எல்லாம் எடுத்துக் கூறுவதால் இந்த அரசை குறை கூறுகிறேன் என்று எடுத்துக்கொள்ள வேண்டாம்.

நல்லதிட்டங்களை செயல்படுத்துகின்ற போது, அதிகாரிகள் தவறு செய்தார்களேயானால் அவர்கள் மீது உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும், அப்படி முன் வருகிறபோதுதான், இந்த ஆட்சி ஊழலை ஒழிக்க முடியும். அதல்லாமல் ஊழலை ஒழித்து விட்டோம் என்று பேசுவதில் எந்தவித நியாயமும் இருப்பதாக தெரியவில்லை. இதுவரை ஊழலை ஒழிப்பதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது. இதுவரை ஊழலை ஒழிக்க எத்தனை அதிகாரிகள் சஸ்பெண்ட் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஊழல் எப்போதோ ஆரம்பித்தது, இப்போதும் தொடர்ந்து நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இதை இன்னும் திருத்த முடியவில்லை என்பதை தெளிவாக கூற விரும்புகிறேன்.

பட்டா வழங்குகின்ற விஷயத்தில் ஒவ்வொரு தாசில்தாருக்கும் இத்தனை பட்டாக்கள் வழங்க வேண்டும் என்று டார்ஜெட் பிக்ஸ் பண்ணி கொடுக்கவேண்டும். குடும்பக்கட்டுப்பாடு திட்டத்தில் பி.டி.ஓ.க்கள், ஆசிரியர்கள், இவர்களுக்கு மாதம் 500 பேர்கள் கொண்டு வரவேண்டும் என்று பிக்ஸ் பண்ணுகிறார்கள், சிறு சேமிப்புத் திட்டத்திற்கு ஊராட்சி மன்றத்தில் கமிஷனர் போன்றவர்கள் இத்தனை ரூபாய் வசூல் செய்ய வேண்டும் என்று டார்ஜெட் பிக்ஸ் பண்ணுகிறார்கள்.

[முற்பகல் 10.40]

ஆனால் இம்மாதிரியான நல்ல காரியங்களுக்கு, அந்த மாதிரியான நிலை இல்லாமல் இருப்பது வருந்தத்தக்கது. ஆகவே இதிலே இன்னும் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்தி மொழிப் பிரச்சினையைப் பற்றி நமது ஆசியாவின் ஜோதி, இந்த பாரதத்தின் முன்னாள் பிரதமர், சோசியலிச சிற்பி, நேரு அவர்கள் வாக்குறுதியைக் கடைப்பிடிக்கின்ற முறையில், நிறைவேற்றுகின்ற முறையில் இப்போதுள்ள ஜனதா அரசு உடனடியாக, திட்டவட்டமாக ஒரு அறிவிப்பை அறிவித்தாக வேண்டும். அப்படித் தவறினால், இன்று இந்த இந்தி மொழிப் பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரையில், தமிழகத்திலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கோ அல்லது அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கோ இருக்கின்ற வேகத்தை விட, காங்கிரஸ் கட்சிக்கு இந்த வேகம் குறையவில்லை. இதிலே புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் போர்க் கொடி தூக்கினால், எதிர்க் கட்சிகளும் உறுதியான மத்திய அரசோடு போராடு வதற்குத் தயங்காது. ஆனால், இதற்கு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தயாராக இருக்கின்றாரா என்பதை இந்த நேரத்தில் தெளிவுபடுத்தக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பாண்டிச்சேரி மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில் அங்குள்ள மக்களின் உணர்வுக்கு மதிப்புக் கொடுத்து, அவர்கள் எண்ணத்தைஏற்றுக்கொள்ளுகின்ற முறையிலே நிலைமைகள் இருக்கவேண்டுமே ஒழிய, திருவாசக மாநாட்டிற்கு வந்த பாரதப் பிரதமர் திருவாய் மலர்ந்தருள, அதனால் பல பேர்கள் உயிர் குடிக்கப்பட்டு, பல கோடி ரூபாய் சொத்துக்கள் சேதமடைந்த நிலமைகளைப் பார்த்த பிறகு, இது என்னுடைய தனிக் கருத்து என்று கூறுவது வேதனைக்குரியது, வருந்தத் தக்கதாக இருக்கிறது. எனவே, இந்த நிலைமை வருங்காலத்தில் ஏற்படாமல் இருக்க.........

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பாண்டிச்சேரியைப் பற்றி கவர்னர் உரையோடு இணைத்துப் பேசுவது எப்படி 'ரிலவன்சாக' இருக்கும் என்பது தெரியவில்லை.

திரு. து. இராமசாமி: பாண்டிச்சேரி நம் தமிழ் நாட்டிற்கு மிக அருகாமையில் இருக்கின்றது என்ற முறையிலும், அதைத் தமிழ்நாட்டோடு இணைப்பது பற்றி பேசப்படுவதாலும், இதைப் பற்றி இங்கே பேசுவதற்கு உரிமை உண்டு என்று கருதுகின்றேன். ஆகவே, துணைச் சபாநாயகர் அவர்கள் இதை அனுமதிக்க வேண்டுமென்று கூறுகிறேன். எனவே, இந்தப் பாண்டிச்சேரி

மக்களுடைய உணர்வுகளை மதிக்கின்ற வகையிலே, இந்தத் தொடர் கூட்டத்திலேயே நம்முடைய சட்ட சபையில் உறுதியான தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி மத்திய அரசுக்கு அனுப்பி வைக்க வேண்டுமென்று பாண்டிச்சேரி மக்களின் சார்பிலும், எங்கள் காங்கிரஸ் இயக்கத்தின் சார்பிலும் கேட்டுக்கொண்டு, இங்கே பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் கொடுத்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்து விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

*திருசெ.மெ.ராஜு: பேரவைத் துணைத்தலைவர் அவர்களே, மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் கடந்த 9–2–1979ஆம் தேதியன்று ஆற்றிய பேருரைக்கு ஆளுங் கட்சியின் சார்பிலே நன்றி தெரிவித்துக் கொண்டு, சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

இந்த அரசு பொறுப்பேற்ற 20 மாதங்களில் பல ஏழை எளிய தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு பல்வேறு நன்மைகளைச் செய்து வந்திருக்கின்றது என்பதை நாம் அறிவோம். கிராமந் தோறும் நியாய விலைக் கடைகள் திறப்பது என்ற அடிப்படையில் கிட்டத்தட்ட, 13,400 கிராமங்களிலே நியாயவிலைக் கடைகள் திறந்து, ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் இப்படி திறந்ததன் காரணமாக, 13,400 பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு வழங்கியிருப்பதற்காக நான் இந்த அரசைப் பாராட்டுகிறேன். விவசாயிகளுக்கு விரைவில் மின்சார இணைப்பு கொடுப்பதற்காக, மின்சார வாரியத்தின் மூலமாக மேலும் வேகமாக செயல்படுவதைப் பாராட்டுகிறேன். நிலமற்ற ஏழைகளுக்கும், நிலமற்ற தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும் வீட்டுமனைப் பட்டாக்களையும், வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டத்தையும் இந்த அரசு உருவாக்கி மிக வேகமாக செயல்பட்டு வருவதையும் நான் பாராட்டுகிறேன். தொழிற் துறையில் மிக வேகமாக இந்த அரசு செயல்பட்டு வருகின்றது. சேலம் மாக்னசைட் தொழிற்சாலையை இந்த அரசே ஏற்று, அங்குள்ள தொழிலாளர்கள் அதை நம்முடைய தொழிற்சாலை என்ற உணர்வுடன் இன்று அங்கே கிட்டத்தட்ட 3,000 தொழிலாளர்கள் அதிலே ஈடுபட்டு வருவதை நான் பாராட்டுகிறேன் அது மட்டுமல்ல. சேலம் மாவட்டத்தில் செரிகல்சர் அதாவது பட்டுத் தொழிற்சாலையை வளர்க்க 4,000 ஏக்கரில் முசுக்கட்டை பயிரிட்டு வருகிறார்கள். அதை மேலும் 8,000 ஏக்கருக்கு பயிர்செய்து, அந்தத் தொழிலுக்கு மேலும் ஊக்கமும் கொடுத்து வருவதற்கு நான் இந்த அரசை மேலும் பாராட்டுகிறேன்.

மாவட்ட நிர்வாகத்தை எளிமைப்படுத்தவும், மக்கள் எளிதில் தங்கள் குறைகளைப் போக்கிக் கொள்ளவும் ஈரோட்டைத் தலைநகராகக் கொண்டு கோவை மாவட்டத்தை இரண்டாகப் பிரிக்க இருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன்.

1979 பிப்ரவரி 15] [திரு. செ. மெ. ராஜு]

சென்ற மழை, புயலினால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு இந்த அரசு 50 கிலோ அரிசி, வேட்டி, துணி முதலிய எல்லாப் பொருள்களையும் கொடுத்து விரைவாக, தீவிரமாக பணிகளைச் செம்மைப்படுத்திய புரட்சித் தலைவர் தலைமையில் உள்ள அரசை நான் மனமாரப் பாராட்டுகிறேன்.

மதுவிலக்கைப் பொறுத்தவரை இந்த அரசு தீவிரமாகச் செயல்பட்டு வருகிறது. மதுவிலக்கைத் தீவிரப்படுத்த வேண்டுமானால் தற்போது இருக்கிற காவல் துறை அதிகாரிகளும், வாகனங்களும் போதாது. அதை அதிகப்படுத்தி மதுவிலக்குத் திட்டத்தை மேலும் தீவிரப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சேலம் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரை ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்டத்தின் கீழ் பல நிலமற்ற ஏழை விவசாயிகளுக்கும், நிலம் இல்லாத மற்ற ஏழைகளுக்கும் மானியமாகவும் கடனாகவும் வழங்கப்பட்டு வருகிறது. ஆடுமாடுகள் போன்றவை தேசீய வங்கிகள் மூலமாக வழங்கப்பட்டு வருவது இந்த அரசின் முயற்சியாகும். இதைப் பாராட்டுகிறேன்.

சேலம் மாவட்டம் மலைகள் நிறைந்த மாவட்டம். அங்கு சந்தன மரங்கள் அதிகமாக விளைகிறது. அது அரசுக்குப் பல கோடி ரூபாய் லாபம் கொடுக்கிறது. ஆகவே, நிர்வாகச் சீர்த் திருத்தம் செய்து சேலம் மாவட்டத்தில் இரண்டு மாவட்ட வன அதிகாரிகளை நியமிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராமந்தோறும் கிராம மக்களுக்கு இதுகாறும் வைத்திய வசதி இல்லாமல் இருந்தது. இந்த அரசு பொறுப்பேற்ற நாளில் இருந்து நடமாடும் மருத்துவ மனைகளை ஏற்படுத்தி, கிராம மக்கள் வீடுதோறும் சென்று வைத்திய வசதி செய்து கொடுத்து வருவதைப் பாராட்டுகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரை பிற்பட்ட தொகுதியாகும். அங்கு காலனி இல்லாத ஊர்களுக்கு விரைவில் காலனி அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சமீபத்தில் எங்கும் புயல், மழை பெய்தும் கூட, அவ்வாறு மழை பெய்த காலத்தில் கூட, அந்தப் பகுதியில் மழை இல்லை. அங்குள்ள விவசாயிகள் தாங்கள் பெற்ற கடனைத் திருப்பிச் செலுத்த மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்களுடைய கடனைத் தள்ளி வைப்பதற்குப் பதிலாக சிறு விவசாயிகள் பெற்ற கடனைத் தள்ளுபடி செய்யுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. செ. ம. ராஜு] [1979 பிப்ரவரி 15

மேலும் எனது தொகுதியில் புகையிலை மிக அதிகமாக விளைகிறது. அந்த மூலப் பொருளைக் கொண்டு சிகரெட்டு, அல்லது சுருட்டு தொழிற்சாலை ஒன்றை அங்கு அமைத்தால் பல்லாயிரம் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கும்.

ஆத்தூர் வட்டாரத்தில் குச்சிக்கிழங்கு அதிகமாகப் பயிராகிறது. தமிழ்நாட்டிலே 'சேகோ பாக்டரி'கள் அதிகமாக ஆத்தூரில்தான் இருக்கின்றன. அந்த மூலப் பொருளைப் பயன்படுத்தி குளுகோஸ் தொழிற்சாலை நிறுவினால் பல்லாயிரம் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கும். அதனை அமைத்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்று இந்த அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆளுநர் உரை நமது பிணி தீர்க்கும் மா மருந்தாக அமைந்துள்ளது என்று கூறி வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. என். வரதராஜன் : சட்டப் பேரவை உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்கள் ஆற்றிய உரையின் மீது மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக எனது கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆளுகிற கட்சி தேர்தல் காலத்தில் கொடுத்த வாக்குறுதியில் இருந்து மிகப் பெரிய அளவு பின்னுக்குச் சென்று கொண்டிருக்கிறது என்ற குற்றச் சாட்டைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைய தினம் நம்முடைய நாட்டில் கடுமையான பொருளாதார நெருக்கடி நாட்டைச் சூழ்ந்திருக்கிறது. நம்முடைய நாட்டின் ஜனாதிபதி அவர்களே 20,000 கோடி ரூபாய் கள்ளப்பணம் ஆதிக்கம் செலுத்துகிறது என்று சொல்லுகிறார். இந்த நேரத்தில் நமது நாட்டில் தொழில் நெருக்கடி முற்றி, விவசாய நெருக்கடி முற்றி விளை பொருள்களின் விலையேறி நாட்டு மக்கள் மகத்தான கஷ்டத்திற்குள்ளாகி தங்கள் தங்கள் உரிமைகளை, வாழ்க்கை வசதிகளைக் கோரி போராட்டத்தில் இறங்குகிறார்கள். அரசினுடைய கொள்கை என்ன? அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் நிலை என்ன? தொழிலாளர்கள் போராடுவது எல்லாம், மக்கள் போராடுவது எல்லாம் தங்கள் ஆட்சியைக் கவிழ்க்கத்தான் என்ற உணர்வை ஏற்றுக் கொண்டு அதிலிருந்து ஏற்படும் நிலையைச் சமாளிக்க வேண்டுமென்ற தந்திரங்களினால் 20 மாத காலத்தில் மிகப் பெரிய அளவுக்கு பின்னுக்குப் போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள். போலீசாரைக் கொண்டு சமாளிக்க வேண்டுமென்ற நிலை இந்தக் காலத்தில் ஏற்பட்டால் என்ன நிலை உருவாகும்? பழனியிலும், சென்னையிலும், மதுரை சென்னிமலையிலும் தமிழ்நாட்டில் 12 இடங்களில் போலீஸ் நிலையங்களிலேயே மனிதர்கள் உயிரோடு கொளுத்தப்பட்டார்கள் என்று கதை சொல்லும், சட்ட

1979 பிப்ரவரி 15] [திரு. என். வரதராஜன்]

(முற்பகல் 10.50)

மன்றத்திலும் பேசியிருக்கிறோம். லாக்கப் மரணங்களைப் பற்றி நாம் பேசியிருக்கிறோம். இந்தப் போலீசாரரை நம்பித்தான் அடக்குமுறை ஆட்சி நடத்துவோம் என்று நீங்கள் சொன்னால் நான் கடந்த அக்டோபர் 23ஆம் தேதிய பந்திலே நடந்ததைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் உள்ள திண்டுக்கல்லிலே நான் இருக்கிறேன், அங்கே கடைகளை அடைக்கச் சொல்லி மக்கள் கேட்கிறார்கள். ஆனால் இன்னொரு கூட்டத்தினர் போலீசாரைக் துணைக்கு வைத்துக் கொண்டு சாராயத்தைக் குடித்து விட்டு சைக்கிள் செயினை வைத்துக் கொண்டு கலாட்டா செய்கிறார்கள். போலீஸாரும் துணையாக நிற்கிறார்கள் என்றால் நீங்கள் எப்படி சட்டம் ஒழுங்கைப் பராமரிக்க முடியும் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

கடந்த ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 20ஆம் தேதியிலே மதுரை மாவட்டத்திலே உள்ள கம்பம் நகரத்திலே நான் இருந்தேன். இந்திரா காந்தி கைது செய்யப்பட்டதை யொட்டி நடந்த பந்தின் போதும் பார்த்தேன், சிலர் கலாட்டா செய்து கொண்டிருந்தார்கள், போலீஸார் பின்னாலே நின்று கொண்டு பார்த்துக் கொண்டு நிற்கிறார்கள், என்ன சட்ட ஒழுங்கு பாதுகாப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது ? கடந்த மாதம் 22ஆம் தேதியன்று முதலமைச்சர் ரேடியோவிலே பேசினார், அது ஒரு பெரிய போர்ப் பிரகடனம் மாதிரியே இருந்தது. உழைக்கும் மக்கள் தங்களுடைய உரிமைகளை எடுத்துச் சொல்லி வந்திருக்கின்றார்கள், அந்த நிலையிலே ஏதோ இந்த அரசைக் கவிழ்க்க அவர்கள் முயற்சிக்கிறார்கள் என்று நினைத்துக் கொண்டு அராஜகத்தை நடத்தினால் என்ன நிலைமை ஏற்படும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பாருங்கள்.

உழைக்கும் மக்கள் கேட்டாலும் சரி, ஆசிரியர்கள் கேட்டாலும் சரி, அல்லது என்.ஜி.ஓ.க்கள் கேட்டாலும் சரி, கிராமப்புறங்களைப் பாருங்கள் என்று கையை நீட்டுகிறீர்கள். கிராமங்களிலே உள்ளவர்கள் துன்பப்படுகிறார்கள், துயருறுகிறார்கள், அல்லல் படுகிறார்கள் பாருங்கள் என்று சொல்கிறீர்கள். ஆனால் அப்படி யாவது கிராமப்புறங்களிலே என்ன முன்னேற்றத்தை ஏற்படுத்தி இருக்கிறீர்கள்? கிராமப்புறங்கள் எல்லாம் இன்றைக்கு ஒரு கொந்தளிப்பான நிலையிலே இருக்கின்றன. பர்தோலி சத்தியா கிரகத்தின்போது நடத்தினார்களே வரிகொடா இயக்கம், அப்போது இருந்த உணர்வுகள் இன்றைக்குத் தமிழகத்திலே அப்படிப் பட்ட கொதிப்பான நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஏன் அப்படி ஏற்பட்டது ? கடந்த காலத்திலே இருந்த உணர்வுகள் எல்லாம் வளர்ந்து வளர்ந்து இன்றைக்கு உச்ச கட்டத்தில் உயர்ந்து நிற்கிறது. ஆளுங் கட்சி அதையெல்லாம் நினைத்துப் பார்த்து இவன் கேட்டால் அவனைக் காட்டுவது, அவன் கேட்டால் இவனைக் காட்டுவது என்ற நிலைமையை ஏற்படுத்தித் தப்பித்துக் கொள்ளும் போக்கை மாற்ற வேண்டும்.

[திரு என். வரதராஜன்] [1979 பிப்ரவரி 15

விவசாயிகளின் கஷ்டம் என்று சொல்கிறபோது சிலர் தங்களுக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்தி முயற்சி செய்வார்கள். தமிழ் நாட்டிலே நிலச் சீர்திருத்தம் இன்றைக்கு அமலில் இல்லை. ஏறத்தாழ ஒன்றரைக் கோடி ஏக்கர் நிலம் விவசாயத்திற்கு லாயக்குள்ள நிலம் இருக்கிறது. உச்சவரம்பு என்று சொல்லி எவ்வளவு எடுத்திருக்கிறோம், எத்தனை பேர்களுக்குக் கொடுத் திருக்கிறோம்? பாக்கி நிலங்கள் எங்கே இருக்கின்றன? பினாமி நிலங்கள் இருப்பதாக சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நம் முடைய வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள், டிரஸ்டுகள் என்ற பெயரால், கோவில்கள் என்ற பெயரால், பள்ளிக் கூடங்கள் என்ற பெயரால், தர்மம் என்ற பெயாரால், வேத பாடசாலை என்ற பெயரால், பால் பண்ணை, கால்நடைப் பண்ணை என்ற பெயரால் விதிவிலக்குகளின் பெயரால் பல்லாயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் பல பட்டாக்கள் இன்றைக்கு ஒரே பெட்டிக்குள் பூட்டி வைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த அரசாங்கம் என்னுடைய கட்சிக்கு விளக்கம் சொல்லித்தான் ஆக வேண்டும். கிராமப் புறங்களிலே சிறு தொழில் வளர்ச்சி என்று செய்யப்படுகிறதா என்றால் அதுவும் இல்லை, ஒரு அங்குலம் கூட அங்கே காலடி எடுத்து வைக்க முடியாது. இதற்கு முடிவு கட்டியாக வேண்டும். பினாமி நிலங்கள் இருக்கின்றன என்று வருவாய்த் துறை அமைச்சர் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். முதலமைச்சர் கூட கடந்த கூட்டத் தொடரிலே இருக்கின்றன, ஆனால் ரகசியம், ரகசியம் என்று சொன்னார்கள், ஆனால் எவ்வளவு நிலம் இதுவரையில் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது ? மேற்கு வங்கத்தில் புரட்சித் திட்டம் கூட அல்ல இது, நம்மோடு வந்தவர்கள்தான் அங்கே ஏறத்தாழ 10 இலட்சம் ஏக்கர் நிலங்கள் தலைக்கு ஒரு ஏக்கர் வீதம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய மத்திய சர்க்காரின் திட்டம், திட்டக் கமிஷனின் வழி முறை, இந்த நேரத்திலே நாம் போய்த் தீரவேண்டிய வழியில் உள்ள திட்டம். அது நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்.

அடுத்து விவசாய விளை பொருட்களுக்கு நியாய விலை என்ற கொள்கை சொல்லப்படுகிறதே தவிர ஒவ்வொரு காலத் திலேயேயும் அதை தெளிவுபடுத்த வேண்டும். வெங்காயம் இன்றைக்கு ஒரு மணு 10 ரூபாய்க்குத்தான் விற்கப்படுகிறது. இன்றைக்கு அதைப் பயிரிட்டவர்கள் வெட்டி எடுக்க முடியாது, நிலத்தோடு போகட்டும் என்று சொல்கிற நிலைமைதான் இருக் கிறது, வெட்டியெடுக்க கூலியே கொடுக்க முடியாத அளவிற்கு உற்பத்தி செலவு கூட திரும்பி வராத அளவிற்கு நிலைமை இருக் கிறபோது எல்லாம் நாசமடைந்து அவர்கள் கண்ணீர் விடுகிற நேரத்திலே நெல் விலை 139 கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல் கிறீர்கள் அதற்குக்குறுக்கே நிற்கவில்லை. ஆனால் மத்திய அரசைக் காட்டிவிட்டுத் திசை திருப்ப வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள் கிறேன். நேற்றைக்குக் குறுவை 50 கிலோ கொண்ட மூட்டை 40 ரூபாய்க்கு போயிற்று. விவசாயிக்கு 85 ரூபாய் கிடைக்க வில்லை. மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாகச் சொல்

கிறோம், 100 ரூபாய் ஒரு குவின்டாலுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். அறுவடைச் சமயத்தில். நீங்கள் கொள்முதல் செய்தால் கொடுக்க வேண்டும். சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷனைப் பயன் படுத்தி 100 ரூபாய் கொடுங்கள். சர்ச்சை நடக்கிறது அது பற்றி. 140 ரூபாய் கொடுப்பதா, 130 ரூபாய் கொடுப்பதா என் பதைப் பற்றிய சர்ச்சை நடந்து கொண்டேயிருக்கட்டும், அதற் கிடையில் இன்றைக்கு குறைந்தபட்சம் 100 ரூபாய் அவர் களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும்.

நியாய விலைக் கடைகளைபற்றிச் சொல்கிறோம். அதுபற்றி யும் இந்தப் பக்கமும், அந்தப் பக்கமும் சர்ச்சை நடக்கிறது. தமிழகத்தில் ஏற்கனவே 40 இலட்சம் கடைகள் இருக்கின்றன. நீங்கள் 13,000 கடைகள் திறந்திருப்பதால் இந்தக் கடைகளில் அத்தியாவசியப் பொருட்கள் நியாய விலையில் விற்கப்படு கிறதா என்று பாருங்கள். புளி, பருப்பு, எண்ணெய் போன்ற வைகள் இந்தக் கடையில் என்ன விலை, அந்தக் கடையில் என்ன விலை என்று பாருங்கள். அதில் ஒரு வார்த்தை போட் டிருக்கிறார்கள், 'மீதமுள்ள கிராமங்களும் ஒரு மாதங்களுக்குள் பயனடையும்' என்று. இப்படி வார்த்தைகளில் விளையாட வேண்டாமென்று அழுத்தமாகச் சொல்லவிரும்புகிறேன். 3 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தால் எப்படி நியாய விலைக் கடைகளில் பொருட்களைக் கொடுக்கமுடியும்? விவசாயிகள் இப் பொழுது இருக்கும் நிலையில் கண்ணீர் விடுகிறார்கள், அதன் காரணமாக கிராமங்களில் எழுச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. பயிருக்காக 260 கோடி ரூபாய் கடன்கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாக அறிகிறேன்.

[மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பி.எச். பாண்டியன்) தலைமை.]

அந்தக் கடனுக்கான வட்டி வளர்ந்து வளர்ந்து இன்றைக்கு கட்ட முடியாமல் விவசாயி இருக்கிறான். விவசாயம் கெட்டுப் போனதால் அதை தவணை கடந்த கடனாகக் கருதியும், குறு கிய காலக் கடனை நீண்ட காலக் கடனாகவும் நீட்டியிருக்கி றார்கள். மீண்டும் விவசாயிகள் நெருக்கடியில் இருக்கிறார் கள். இந்த நிலையில் அவர்கள் பொருட்களை ஜப்தி செய்தால் கலகம்தான் விளையும். இதற்கு முன்னால் பல பெரியவர்கள் சேர்ந்து கொள்கிறார்கள், கடனை எங்களுக்கும் ஒத்தி வை என்று.

நான் கேட்டுக்கொள்வது, 5 ஏக்கர் உள்ளவருக்கு இருக் கின்ற கூட்டுறவுக் கடன், அரசுக் கடன், தனியார் கடன் எதுவாக இருந்தாலும் அதை ரத்து செய்து விடுங்கள். 10 ஏக்கர் உள்ள வர்களுக்கு கடனுக்குள்ள வட்டியை ரத்து செய்து விட்டு அதை பத்தாண்டுக் காலத்தில் தவணையில் கட்ட வேண்டுமென்று செய்து அந்த நடுத்தர விவசாயிகளுக்கும் நிவாரணம் அளியுங்கள். இவ்வாறு செய்து கிராமப்புற மக்களைத் தங்கள் பக்கம் வைத்

துக்கொள்கின்ற தந்திரமான செய்கையை விட்டுவிட்டுத் தவிக்கும் நிலையிலே இருக்கிறது. நான் அதைத்தான் சொல்ல வேண்டியவனாக இருக்கிறேன்.

மத்திய அரசிலே என்ன சொல்கிறார்கள்? சாதாரண விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கும் கடன்களுக்கு வட்டி வேண்டாம் அல்லது 4 சதவீத வட்டி வாங்கலாம் என்று மொரார்ஜி தேசாய் சொல்கிறார். விளம்பரத்திற்காக சொல்லியிருந்தாலும் பரவாயில்லை. எங்களைப் பொறுத்தவரையில் அப்படிப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு 4 சதவீதம்கூட வேண்டியதில்லை என்று சொல்வோம். நம்முடைய வருவாய்த்துறை அமைச்சரவர்கள்கூடச் சொன்னார்கள், ஏற்கனவே இருந்த சட்டப்படி 11,000 ரூபாய் உபரி நிலத்திற்குக் கொடுக்க வேண்டியிருந்ததை நாங்கள் 3,000 ரூபாயாகக் குறைத்துவிட்டோம் என்று. அதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். ஆனால் இன்றைக்கும் கிராமத்திலே உள்ளவர்கள் 3,000 ரூபாய் கொடுக்கும்படியான நிலையிலா இருக்கிறார்கள்? எனவே, 3,000 ரூபாய் என்று இல்லாமல் இனாமாகக் கொடுக்கவேண்டும். இன்றைக்கு பல இலட்சக்கணக்கான ரூபாய்களைச் செலவழிக்கும் இந்த அரசு இப்படிப்பட்ட கிராமப்புற விவசாயிகளிடம் 3,000 ரூபாய் வாங்க வேண்டியதில்லை என்று சொல்கிறேன். அப்பொழுதுதான் அவர்களுக்கு நாம் ஏதாவது செய்தவர்களாவோம். நீங்கள் சொல்வதுபோல் பள்ளிக்கே செல்லாமல் இருக்கின்ற குடும்பங்கள், அவர்களை அரசு ஊழியத்திற்கு இழுத்து வரப்போகிறோம் என்று சொல்கிறீர்களே, அவர்கள் 3,000 ரூபாய் கொடுத்து வாங்க முடியுமா? 11,000 ரூபாயா அல்லது 3,000 ரூபாயா என்பது அல்ல பிரச்னை. நிலமற்ற பாட்டாளி மக்களுக்குப் பயனளிக்கும் விதத்தில் நீங்கள் சலுகைகள் அளித்து கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து குத்தகை விவசாயிகள் பிரச்னை ஒரு முக்கியமான பிரச்னை. ஏற்கனவே 75, 25 என்று சொல்லியிருக்கிறது. நாம் என்ன சட்டம் போட முடியாதா? மேற்கு வங்கத்திலே உள்ள சட்டம் சொல்கிறது, குத்தகை விவசாயி அல்ல என்று நிரூபிக்க வேண்டியது நிலச்சுவான்தாரின் பொறுப்பே தவிர குத்தகைதாரரின் பொறுப்பு அல்ல, என்று. கிட்டத்தட்ட 6 இலட்சம் குத்தகை விவசாயிகள் தமிழ்நாட்டில் இருக்கிறார்கள். ஆனால் பதிவேட்டில் இருப்பது இரண்டு இலட்சம் பேர்கள் தான். பாக்கியுள்ள 4 இலட்சம் பேர்கள் வெளியிலே இருக்கிறார்கள். அவர்கள் வெளியேற்றப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களை குத்தகைதாரர்கள் என்று ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய நிலையில் திருத்தச் சட்டத்தை நாம் கொண்டுவர வேண்டும்.

அடுத்து, விவசாயத் தொழிலாளர் கூலிப் பிரச்னை. தமிழ்நாட்டிலே இரண்டு ரூபாய், இரண்டரை ரூபாய்க்குமேல் பெண்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை. 3 ரூபாய், $3\frac{1}{2}$ ரூபாய்க்கு மேல்

ஆண்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை. சட்டம் சொல்கிறது 5 ரூபாய் என்று. அதை அமல் நடத்தக்கூடிய அமைப்பு என்ன இருக்கிறது? அந்தக் கூலியை 8 ரூபாய் என்று நாம் நிர்ணயிக்க வேண்டும். அந்தக் கூலியை அமல் நடத்துவதற்கு அமைப்பு வேண்டும். கிணறு வெட்டும்பொழுது மண் விழுந்து சாகிறான், மருந்து அடிக்கும்பொழுதுசாகிறான். (மணியடிக்கப்பட்டது.)

(முற்பகல் 11–00.)

நாங்கள் 12 பேர் இருக்கிறோம். நான் ஒருவன்தான் பேசுகிறேன். ஆகவே, 5 நிமிஷம் கொடுங்கள்.

விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்குள்ள முக்கியமான பிரச்னை, அவன் கஷ்டப்படுகிறான். கிணறு வெட்டும்போது உயிர் போகிறது. அம்மாதிரி சந்தர்ப்பங்களில் அவன் குடும்பத்திற்கு நஷ்டயீடு கொடுக்க வேண்டும். கஷ்டப்படும்போதே நஷ்டப்படுகிறான்.

கோவில் நிலங்கள் என்பதிலே சர்க்காருக்கு இன்னும் தகராறு இருக்கிறது. ஆஸ்திக, நாத்திகப் பிரச்னையாக அது இன்றைக்கு இருந்து கொண்டிருக்கிறது. பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் நம்பியிருக்கும் நிலங்களை, உழைத்துப் பாடுபட்ட நிலையிலிருக்கும் அவர்களுக்கே கொடுக்க வேண்டுமென்ற பிரச்னை நீண்ட நாட்களாக இருக்கிறது. இதுபற்றி முன்னால், காங்கிரஸ் ஆட்சிக்காலத்தில் முதலமைச்சராக இருந்த பக்தவத்சலம் அவர்களே சொல்லி இருக்கிறார்கள். அவர் நாஸ்திகரா ? கேரள மாநிலத்திலே இந்தச் சட்டத்தை அமுல்படுத்துகிறார்கள். கோவிலுக்குப் போகிறவன் ஏராளமாகப் பணம் கொடுக்கிறான். அரசாங்கம், ஏதாவது மானியம் கொடுக்கலாம். ஆனால், கோவில் நிலத்தை உழுபவனுக்கே கொடுக்க வேண்டாமா ? பெரியார் நூற்றாண்டு விழாவைக் கொண்டாடிக் கொண்டு, நீங்கள் கோவில் நிலத்தை பாதுகாத்துக் கொண்டு போனால் என்ன பொருள் ? சர்க்காருடைய கொள்கை சிக்கலானது.

நேற்று ஒரு கேள்விக்குப் பதில் அளிக்கவே அறநிலையத் துறை அமைச்சர் ரொம்பத் திண்டாடினார். 'திருக்கோவில்' என்ற பத்திரிக்கை கொடுக்கிறார்கள். அதைப் படித்துப் பார்த்தால் திருக்கோவிலாகத்தானிருக்கிறது. உங்களுடைய கொள்கை என்ன என்று சொல்ல முடியவில்லை. ஆகவே, குத்தகை விவசாயிகளுக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டுமென்று இந்நேரத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மதுவிலக்கைப் பற்றி எடுத்துக் கொண்டால், 15,000 கைதிகள் நாடு பூராவும் நிரம்பி வழிகிறார்கள். எப்படித்தான் தமிழ் நாட்டிலே மதுவிலக்கை அமுல்படுத்துகிறோம்

என்று நம்புவது? மதுவிலக்குச் சட்டமே தேவையில்லையென்று மார்க்சிஸ்ட் கட்சி சொல்லியிருக்கிறது. இந்தியாவிலே உள்ள 22, 23 மாநிலங்களிலே, 2 மாநிலங்களிலேதான மதுவிலக்கு இருக்கிறது. இந்த மதுவிலக்கை அமுல்படுத்தும் அதிகாரத்தை போலிசாரிடம் கொடுத்தால், பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களை கைது செய்யவும், வேண்டியவர்களை விடவும், வேண்டாதவர்களை பிடிக்கவும், இலஞ்சம் பெருகவும், கட்சி பெயராலே மாறுதல்கள் செய்யவும் இது உபயோகப்படுகிறதே தவர வேறு ஒன்றுக்கும் இது உபயோகப்படவில்லை. இது எங்களது அனுபவம். எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர் ஒருவர், மதுரை மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டத்திலே இதையே சொன்னார். மதுவிலக்கை விட மாட்டேன், விட மாட்டேன் என்று சொல்லி பிரயோஜனம் இல்லை. மதுவை விட முடியாது, குற்றவாளிகளைப் பிடிக்க முடியாது, மதுவை ஒழிக்க முடியாது, தற்போதுள்ள காவல் துறையினரால். இது மக்களைப் பிடிக்கவும் தாககவும்தான் பயன்படுகிறது.

அடுத்து நான் சொல்ல விரும்புவது, கிராமப்புற அபிவிருத்தி என்ற பெயரால், சினிமா காட்சி வரியை நாம் குறைத்திருக்கிறோம். ஏற்கனவே, பஞ்சாயத்து வரி, ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட வரி குறைந்திருக்கிறது. ஊராட்சி எப்படி ரோடு போடும்? லைட் எரியவில்லையென்றால் எப்படி எரியும்? ஏற்கனவே கொடுத்த வரித் தொகையை நீங்கள் பிடுங்கிக்கொண்டு, காட்சி வரியை நீங்கள் பிடுங்கிக் கொண்டு குறைந்த தமாஷா வரியை நீங்கள் கொடுத்திருப்பதனால் என்ன நடைபெறுகிறது? ஊராட்சியை வீட்டு வரியை உயர்த்து, தண்ணீர் வரியை உயர்த்து என்று அரசு சொல்வதனால், மதுரை மாவட்டத்திலே உத்தமபாளையத்திலே கிளர்ச்சி நடக்கிறது. இதன்மூலம், உங்களுக்குக் கொள்கையில்லையென்பதை நாங்கள் வற்புறுத்துகிறோம். கிராமத்தைப் பாதுகாக்கும் திட்டம் ஒன்றும் உங்களிடம் இல்லையென்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

வீடு கட்டும் திட்டம் பற்றி எடுத்துக்சொண்டால் கேரளத்திலே நடைபெற்ற சம்பவம் பற்றி தஞ்சை மாவட்ட உறுப்பினர், திரு. உத்திராபதி அவர்கள் நேற்று பேசினார்கள். அவர் குறிப்பிட்டது போல், மேட்டுப்பாங்கான இடத்திலே, புயலால் பாதிக்கப்பட்டவன், புறம்போக்கு நிலத்திலே வீடு கட்டியிருக்கிறான். அவனை அடித்து நொறுக்கி, பெண்ணை மானபங்கப் படுத்தி, அவர்கள் மீது போலீஸ் 4 வழக்குகளைப் போட்டிருக்கிறது.

வீடு கட்ட இலட்சமா, 5 இலட்சமா என்று சர்ச்சை பண்ணுகிறோம். சேலம் நல்லிபாளையத்திலே ஒரு மிராசுதார் பண்ணையிலே குடி தண்ணீர் எடுத்ததற்காக இராஜாத்தி என்ற அரிசனப் பெண்ணை டிசம்பர் மாதம் 10-ம் தேதி அடித்துக் கொன்றிருக்கிறார்கள். (மணியடிக்கப்பட்டது). இந்த நிலைமைகளையெல்லாம் மாற்றினால்தான், கிராமப்புற தன்மைகளை மாற்றினால்தான் கிராமங்களை முன்னேற்ற முடியும் என்று கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கு. அ. செங்கோட்டையன்: தற்காலிகத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களின் உரைக்கு நன்றி தெரிவித்துப் பேசுகின்ற வாய்ப்பினைத் தந்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். விவசாயிகள் முன்னேற்றத்திற்காக இந்த அரசு நல்ல பல திட்டங்களை நிறைவேற்றியிருக்கிறது. விவசாயிகள் மேம்பாட்டிற்காக விவசாயிகளுடைய நெல்லுக்கு குவின்டாலுககு 70 ரூபாயிலிருந்து 85 ரூபாயாகக் கொடுக்கவேண்டும் எனறு மத்திய அரசை நமது அரசு கேட்டுள்ளதற்காக நான் நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நம்முடைய அரசு ஆட்சிக்கு வந்ததற்குப் பிறகு, விவசாயிகளுக்கு 16 பைசாவாக இருந்த மின் கட்டணத்தை, பெரிய விவசாயிகளுக்கு 14 பைசாவாகவும், சிறு விவசாயிகளுக்கு 12 பைசாவாகவும் குறைத்திருக்கிறார்கள். அதேபோல 12.6 பைசாவாக இருந்ததை இன்றையதினம் 10.5 பைசாவாக குறைத்திருக்கிறார்கள். எனவே நம்முடைய அரசு நிதிநிலைக்குட்பட்டு விவசாயிகளுக்கு நல்ல திட்டங்களை உருவாக்கித் தந்திருக்கிறார்கள். எனக்கு முன்னாலே பேசியவர்கள் நம்முடைய அரசு இந்த விலையை வலியுறுத்தவில்லை என்று சொன்னார்கள். கோதுமைக்குத் தரப்படுவதைப்போல, வடநாட்டிலே தரப்படுவதைப்போல உயர்த்தித் தரவேண்டும் எனபதை நம்முடைய கவர்னர் உரையிலே வைத்து இருக்கிறார்கள்.

அடுத்து, பினாமி நிலங்களை நமது அரசு எடுத்துக்கொண்டு வீடற்றவர்களுக்கும், ஏழை எளியவர்களுக்கும் விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கும் வீட்டு மனைப்பட்டா வழங்குவதற்கான திட்டங்களை கவர்னர் உரையிலே வைததிருககிறார்கள்.

அதேபோல கிராமங்கள் முன்னேறுவதற்கும், புதிய கிராமங்கள் அமைப்பதற்கும் நல்ல திட்டத்தை உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எனக்கு முன்னால் பேசிய எதிர்க்கட்சி நண்பர்கள் இங்கே அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு என்ன திட்டங்களை கிராமத்திற்காகச் செய்திருக்கிறது என்றும், நாங்கள் செய்யவில்லையா என்றும் சொல்லுகிறார்கள்.

வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

1971-லே தாளவாடியிலே, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சியிலே இருந்த நேரத்தில் இந்த ஆட்சியிலே எங்களுக்கு ஒன்றும் செய்யவில்லை. எனவே எங்கள் பகுதியை கர்நாடகத்துடன் சேர்த்துவிடுங்கள் என்று சொன்னார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமை திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்தில் இருந்தது. ஆனால் இன்றையதினம் நம்முடைய ஆட்சி அமைந்ததற்குப் பின்னால் தாளவாடிப் பகுதியிலே, நம்முடைய தானைத் தலைவர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள், தாளவாடியிலே இருக்கிற மக்களுக்கு நல்லபல திட்டங்களை நிறைவேற்றியதற்காக மக்கள் அவர்களைப் புகழ்ந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

1973-லே சிக்கரசம்பாளையத்தில் இன்றைய எதிர்க் கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் ஒரு பாலம் கட்டுவதற்கு அடிக்கல் நாட்டினார்கள். அந்தப் பாலத்தை கட்டவே இல்லை. தி.மு.க. ஆட்சிக் காலத்தில் நாட்டப்பட்ட அடிக்கல் இன்னும் அப்படியே இருக்கிறது. அந்த அடிக்கல்நாட்டு விழாவிற்கு மாத்திரம் ஏறத்தாழ 5,000 ரூபாய்கள் செலவிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இன்னும் பாலம் வந்ததாகத் தெரியவில்லை.

1972 ஆம் ஆண்டு கடம்பூர் பகுதியில் ஒரு ரோடு கடுமையான மழையினால் பாதிக்கப்பட்டு துண்டிக்கப்பட்டது. அப்படி துண்டிக்கப்பட்ட நேரத்தில், அப்பேரதிருந்த ஆட்சியினர், தாங்கள் ஏழை எளியமக்களுக்கும், பின்தங்கிய மக்களுக்கும் திட்டங்களை நிறைவேற்றினோம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் $1\frac{1}{2}$ ஆண்டு காலமாக துண்டிக்கப்பட்டுக் கிடந்த அந்தப் பாதையை சரி செய்யவில்லை. அதாவது 1972 லேயிருந்து 1973 வரையில் மழையினால் பாதிக்கப்பட்டு துண்டிக்கப்பட்ட அந்த பாதையில் 25,000 மக்கள் பாதிக்கப்பட்டிருந்தார்கள். அந்தப் பாதை செப்பனிடப்படாமல் இருந்தது. பின்னர் அந்த ஆட்சி ஒன்றும் செய்யாது என்று தெரிந்ததற்குப் பின்னாலே ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் திரண்டு வந்து அந்தப் பாதையை செப்பனிட்ட காட்சியைக் கண்டோம்.

அடுத்து, வெள்ளத்தில் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு துரித நடவடிக்கையை நமது அரசு எடுத்துள்ளது. வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்டு இறந்தவர்கள் குடும்பத்திற்கு உடனடியாக 1,000

1979 பிப்ரவரி 15] [திரு. கு. அ. செங்கோட்டையன்]

ரூபாய், கொடுத்து மிகவும் துரிதமாக நடவடிக்கை எடுதத்து. 1972 ஆம் ஆண்டு கடம்பூர் பாதையை செப்பனிடாததைப் போல அல்லாமல் இந்த அரசு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துள்ளது.

[முற்பகல் 11-10]

கிராமங்களில் இருக்கிற ஏழை மக்களுக்கு, அதாவது ரூ. 4,200-க்கும் குறைவாக வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு ரூ. 600 மானியம் கொடுத்து வீடு கட்டிக்கொடுக்கும் நல்ல திட்டத்தை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். அதோடு, கிராமப்புறங்களில் இருக்கும் ஏழை மக்களுக்கு 1 லட்சம் வீடுகள் கட்டித் தரும் திட்டத்தையும் இந்த அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி நிறைவேற்றிக் கொண்டு இருக்கிறது. அதற்காக என் பாராட்டுதல்களை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கோபி ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் 1972–73-ம் ஆண்டில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர் தலைவராக இருந்தார். 12 ஊராட்சித் தலைவர்களை வைத்துக்கொண்டு அவர் அதை நடத்தி வந்தார். 18 எதிர்க் கட்சி ஊராட்சித் தலைவர்கள் ஒன்றியக் கூட்டத்தில் கொண்டுவரப்பட்ட எல்லாத் தீர்மானங்களையும் தோற்கடித்தார்கள். அப்படியிருந்தும் அந்த ஒன்றியம் கலைக்கப்படவில்லை. ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கை கொண்டவர்கள் என்று தம்பட்டம் அடித்துக்கொள்ளும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஏன் அப்போது அந்த ஒன்றியத்தைக் கலைக்கவில்லை என்று கேட்க நான் ஆசைப்படுகிறேன். அந்த வகையில் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சி செய்து கொண்டிருக்கவில்லை என்பதையும் நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

பட்டுத் தொழிலை வளர்க்க திட்டம் தயாரித்து இருக்கிறது அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு. 4,000 ஏக்கர் நிலத்தில் மொசுக்கட்டை செடி வளர்ப்பதற்காக திட்டம் தீட்டியிருக்கிறது. தாளவாடியில் 8,000 ஏக்கரில் பண்ணை அமைக்கவும் திட்டம் தீட்டியிருக்கிறது. இதனால் கிட்டத்தட்ட 11,000 தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும் வாய்ப்பும் இருக்கிறது என்பதையும் இந்த நேரத்தில் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இங்கே சிலர் மதுவிலக்குக் கொள்கை அமல்படுத்துவது பற்றிப் பேசினார்கள். மதுவிலக்குக் கொள்கையை நல்ல வகையில் அமல்படுத்த அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு நல்ல திட்டங்களைத் தீட்டியிருக்கிறது.

எதிர்க் கட்சியாக உள்ள திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சியில் இருந்தபோது மதுவிலக்கை எடுத்த காரணத்தால்தான் எங்களுக்கு இன்றைக்கு பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன என்று மக்கள் சொல்கிறார்கள்.

எதிர்க் கட்சி வரிசையில் இருக்கும் தாத்தா அவர்கள் மொழிக் கொள்கை பற்றிப் பேசும்போது, தமிழ் எனக்குத் தாய், இந்தி என் மனைவி, வேலைக்காரி ஆங்கிலம் என்று சொன்னார்கள். இது எப்படி இருக்கிறது என்றால், ஒரு கிராமத்தில் ஒரு மணியக்காரர் இருந்தார். அவர் செல்கிற இடத்திற்கு எல்லாம் தன் மகனையும் கூட அழைத்துக்கொண்டு செல்வார். ஒரு இடத்தில் ஒருவருடைய தாயார் இறந்து விட்டார்கள். அப்போது அவர், தாயாரை இழந்து நிற்பவரிடம், அப்பா, அழாதே, அவர்கள் உனக்கு மட்டுமா தாய், ஊருக்கே அல்லவா தாய்போல் இருந்து வந்தார்கள் என்று ஆறுதல் கூறினார். பின்னர் சிறிது காலம் சென்ற பிறகு மணியக்காரர் இறந்துவிட்டார். மணியக்காரர் மகன் தானும் தன் தகப்பனைப்போல் எல்லோரிடமும் நடந்து கொள்ளவேண்டும் என்று எண்ணி, அந்த ஊரில் மனைவி இறந்து விட்டதால் துக்கத்தில் இருக்கும் ஒருவனுக்கு ஆறுதல் கூறச்சென்றார். அப்படி ஆறுதல் கூறுகிறபோது, ஐயா, வருத்தப்படாதீர்கள், அவள் உங்களுக்கு மட்டுமா மனைவி, ஊருக்கெல்லாம் அல்லவா மனைவியாக இருந்தார் என்று சொன்னார். உடனே அங்கேயுள்ள மக்கள் அவரை அடித்து நொறுக்கிவிட்டனர். அதேபோல் தமிழ் மக்களிடத்தில், தமிழ் சமுதாயத்தினிடத்தில் தமிழ் வெறியோடு, தமிழ் பற்றோடு இருக்கும் சமுதாயத்தினிடத்தில் ஏன் இந்தியைத் திணிக்கிறீர்கள் என்று கேட்கிறபோது, இப்படிப் பேசுவது மிகவும் வேதனையாக இருக்கிறது என்று சொல்லி, வாய்ப்பினை நல்கிய தலைவரவர்களுக்கு நன்றி சொல்லி, முடிக்கிறேன்.

* திரு. து. புருஷோத்தமன்: மதிப்பிற்குரிய பேரவையின் மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே ஆளுநர் உரையிலே பேசிய எதிர்க் கட்சி உறுப்பினர்கள் இந்த நாட்டிலே சட்டம், ஒழுங்கு எந்த அளவுக்குப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை எடுத்துச் சொன்னார்கள். சமீபத்திலே அனைத்துக் கட்சிகளும் சேர்ந்து இந்த நாட்டில் சர்வாதிகாரம் அதிகமாகிவிட்டது, சட்டம் ஒழுங்கு சரியில்லை என்பதற்காக அனைத்துக் கட்சிகளும் ''அர்த்தால்'' செய்ய வேண்டுமென்று முடிவெடுத்து அண்மையிலே அர்த்தால் நடைபெற்றது. அப்போது எந்த அளவுக்கு ஆளும் கட்சியினர் தங்களோடு சாராயம் காய்ச்சுபவர்களையும், ரவுடிகளையும், சமூக விரோதிகளையும் வைத்துக்கொண்டு, அதுவும் குறிப்பாக சென்னையிலே கையிலே கத்தியும் அரிவாளும் சைக்கிள் செயினும் வைத்துக்கொண்டு திரிந்ததை நாம் பார்த்திருக்கிறோம்.

1979 பிப்ரவரி 15] [திரு. து. புருஷோத்தமன்]

சர்வ கட்சியினரும் வந்துதான் கடைகளை மூடவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஆனால் சென்னை நகரிலே எதிர்க் கட்சியினர் யாரும் அங்கே இல்லை; ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் அவர்களோடு இருந்த குண்டர்களும் வந்து, மூடிய கடைகளை அடித்து நொறுக்கினார்கள். கடைகளை அடித்து நொறுக்கி, அங்கே இருந்த பொருட்களை எல்லாம் சூறையாடினார்கள். அந்த அளவுக்கு பல்வேறு இடங்களில் வன்முறைகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. மூடிய கடைகளை பலாத்கார முறையில் திறக்கச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

என்னுடைய தொகுதியாகிய சைதாப்பேட்டையில் நிலைமை எப்படி இருந்தது என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அர்த்தால் நடைபெற்ற அன்று நிலைமை எப்படி இருக்கிறது என்பதைப் பார்ப்பதற்காக நான் தன்னந்தனியாக சென்றுகொண்டிருந்த போது, என்னைப் பார்த்தவுடனே காவலாளிகள்—போலீஸ் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள்—கைது செய்தார்கள். என்னை கைது செய்து அழைத்துச் செல்லும்போது அவர்கள் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த குண்டர்கள் கும்பலாக இருக்கிற பக்கமாக அழைத்துச் சென்றார்கள். அப்போது அந்தக் குண்டர்கள் என்னைத் தாக்கினார்கள். ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினருக்கு இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலையை ஏற்படுத்தினார்கள்.

அதைப்போல பூந்தமல்லியிலே எதிர்க் கட்சி உறுப்பினர் பெரியவர் இராஜரத்தினம் அவர்கள் வீடு புகுந்து தாக்கப்பட்டார்கள். தாக்கியதோடு மட்டுமல்லாமல் அவர்கள் மேலேயே பல்வேறு வழக்குகளையும் ஜோடித்திருக்கிறார்கள்.

அதைவிட ஒரு பெரிய அநியாயம் இன்றைக்கு நடைபெற்றிருக்கிறது. நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் முருகையன் அவர்கள் படுபயங்கரமாகக் கொலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் தன்னுடைய உயிருக்கு ஆபத்து என்று காவல் துறைக்கு தகவல் தெரிவித்தும் கூட, அவருக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கப்படாமல், அவருடைய உயிர் பறிக்கப்பட்டது.

அதுமட்டுமல்ல. இந்த நாட்டிலே 7 ஆண்டு காலம் முதலமைச்சராக இருந்தவர் எங்கள் தானைத் தலைவர் அவர்கள். இன்றைய தினம் எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் 20 ஆண்டு காலத்திற்கு அதிகமாக சட்டமன்றத்தில் பணியாற்றி வருகிறார்கள். அப்பேர்ப்பட்டவரை ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த * * * * ஒருவன் உளி வீசி தாக்க முயற்சி செய்திருக்கிறான். குறிப்பார்த்து உளி வீசித் தாக்கக் கூடியவன் அவன் ஒருவன் மட்டுமல்ல என்பதை நான் இங்கே

*** மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

சொல்லிக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்த அளவுக்கு இன்றைக்கு நாட்டிலே சட்டம் ஒழுங்கு சீர்குலைந்திருக்கிறது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றைய தினம் பெரிய அரசியல் தலைவர்கள் தங்களுடைய வேலைகளை சரியாகக் கவனிக்க முடியாத ஒரு பயங்கரமான சூழ்நிலை உருவாகியிருக்கிறது. இதை அன்றாடம் நாம் பார்க்கின்றோம். இதை ஊக்குவிக்கக் கூடாது என்று சொல்லும்போது இந்த நிகழ்ச்சிக்கு வருத்தம்கூட முதலமைச்சர் தெரிவிக்கவில்லை. பாதுகாப்பு அளிக்கின்ற பொறுப்பு முதலமைச்சர் கையிலே இருக்கிறது என்பதை அவர்கள் மறந்துவிடக் கூடாது. வருத்தம் தெரிவிக்காவிட்டாலும் இப்படிப்பட்ட செயல்கள் எங்கே போய் முடியும் என்பதை எண்ணிப் பார்த்தாரா என்பதுகூட தெரியவில்லை.

அண்மையில் பத்திரிகையிலே பார்த்தோம். உத்தரப்பிரதேச முதல் அமைச்சர் கத்தியால் குத்தப்பட்டிருக்கிறார். இப்படிப்பட்ட சம்பவம் தமிழ்நாட்டில் தொடரக் கூடாது என்பதற்காக முதலமைச்சரின் காவல்துறை செயல்பட வேண்டும், வன்முறைகள் தடுக்கப்பட வேண்டும், இந்த முயற்சிகள் நிறுத்தப்பட வேண்டும், இத்தகைய நிகழ்ச்சிகள் மேலும் நடைபெற முதலமைச்சர் இடம் தரக்கூடாது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அதுமட்டுமல்ல.....

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பி. எச். பாண்டியன்): ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த *** என்று சொன்னது சரியல்ல. அதைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள். அவைக் குறிப்பிலிருந்தும் அதை நீக்கிவிடும்படி உத்தரவிடுகிறேன்.

திரு. து. புருஷோத்தமன்: அந்த வார்த்தையைப் பயன்படுத்துவதில் தவறு இல்லை. கொலைக் குற்றம் செய்பவனை நல்லவன் என்றா சொல்ல வேண்டும்? அதை வேண்டுமென்றால் மாற்றிக் கொள்கிறேன். ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த அராஜகவாதி என்று சொல்கிறேன்.

அதைப்போல இன்றைய தினம் மற்றொரு நிகழ்ச்சி நடைபெற்றிருக்கிறது. எங்கள் தலைவருடைய பெயரில் இருக்கிற கணக்குப் புத்தகம், அவர்களுடைய குடும்பக் கணக்குகள் எழுதிவைக்கப்பட்ட புத்தகத்தை ஆடிட்டர் வீட்டிலிருந்து திருடிச் சென்றிருக்கிறார்கள்.

*** மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1979 பிப்ரவரி 15] [திரு. து. புருஷோத்தமன்]

[முற்பகல் 11-20]

ஒரு எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கு எந்த அளவுக்குப் பாதுகாப்பு இருக்கிறது என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். எல்லா வகையிலேயும் தொல்லை தர வேண்டும் என்று இந்தச் சர்க்கார் எண்ணி உள்ளதா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

அதைப்போல இன்றைய தினம் மற்றொரு நிகழ்ச்சி நடைபெற்றிருக்கிறது. வடார்க்காடு மாவட்டத்திலே ஒரு டி.பி.யிலே ஒருவர் செத்துக் கிடக்கிறார். அவரை மற்றொருவர் தன்னந்தனியாக சேலம்வரை எடுத்துச் சென்றிருக்கிறார். அங்கே இருக்கின்ற காவல் நிலையத்திற்கும் தெரிவிக்காமல் அந்தப் பிணத்தை அவராகவே எடுத்துச் சென்று சங்ககிரியிலே வைத்து உறவினர்களுக்குக் கூடச் சொல்லாமல் அவரின் மனைவியை மட்டும் காவல் நிலையத்திற்கு அழைத்து வரச் செய்து இரவோடு இரவாக அந்தப் பிணத்தைப் புதைத்திருக்கிறார்கள். இது நியாயமான காரியமா? இந்தக் காரியத்தைச் செய்தவர் யார் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். பொறுப்பான பதவியை அவர் வகித்து வருகிறார். அவர் மத்திய சர்க்காருக்கும் நமது சர்க்காருக்கும் இடையிலே தூதராக இருப்பவர். சட்டம் ஒழுங்கை அறிந்த அவர் போலீஸுக்கும் தெரியாமல் வடார்க்காடு மாவட்டத்திலேயிருந்து ஒரு பிணத்தை சேலம்வரை எடுத்துச் சென்று இருக்கிறார்கள். ஒரு மாவட்டத்தை விட்டு மாவட்டம், ஒரு ஊரை விட்டு ஒரு பிணம் எடுத்துச் செல்லப்படுகிறது என்றால், அதுவும் காவல்துறையினுடைய அனுமதி பெறாமல் எடுத்துச் செல்லப்படுகிறது என்றால் அது கொலையா என்று சந்தேகப்படக் கூடிய நிலை நாட்டிலே இன்று இருக்கிறது என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அந்த அளவுக்கு சட்டம், ஒழுங்கு நாட்டிலே கெட்டுக் கிடக்கிறது.

20 மாதங்களுக்கு மேலாகிறது நமது முதலமைச்சரவர்கள் காவல்துறை பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டு. அவர் ஏற்றுக் கொண்ட காலம் முதல் எந்தப் போராட்டம் நடந்தாலும் அங்கெல்லாம் பொதுமக்கள் என்ற பெயராலே குண்டர்கள் வந்து தாக்குகிறார்கள். முதலமைச்சர் சொல்லுகின்ற பொது மக்கள், பொது மக்கள் என்ற வார்த்தை சந்தேகத்தை ஏற்படுத்துகிறது. அவரிடம் காவல்துறை மட்டுமல்ல, இப்படிப் பட்ட பொதுமக்கள் என்ற ஒரு குண்டர் படையையும் வைத்திருக்கிறாரோ என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது. எப்படிப் பட்ட போராட்டம் என்றாலும் இந்தப் பொதுமக்கள் வந்து விடுகிறார்கள். நேற்று முன் தினம் கூட ஒரு சம்பவம் பச்சையப்பன் கல்லூரியிலே நடைபெற்றது. காவல் துறையினர் மாணவர்களைத் தாக்கிய போது குண்டர்களும் வந்து தாக்கி இருக்கிறார்கள், பொது மக்கள் என்ற பெயரால். ஆகவே 20 மாத காலமாக அந்தத் துறையை வகித்து வரும் முதலமைச்சர் அந்தத் துறை மேலும் மோசமடையாமல் இருக்க காவல் துறையை விட்டு ராஜினாமா செய்ய வேண்டும் என்று மெத்தப் பணிவோடு நான் கேட்டுக்

கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒட்டுமொத்தமாக இந்தச் சபையிலே நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் வருகிறது. ஒட்டுமொத்தமாக இந்த அரசே ராஜினாமா செய்யக் கூடிய காரண காரியங்கள் எல்லாம் கூற இருக்கின்றார்கள் என்று சொன்னாலும் காவல்துறை பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற முதலமைச்சரவர்கள் அந்தத் துறையை விட்டு ராஜினாமா செய்ய வேண்டும்.

அடுத்து, இங்கே அண்மையிலே மழையும் வெள்ளமும் வந்து தமிழ்நாட்டிலே பல்வேறு மாவட்டங்களில் பெரும் சேதத்தை ஏற்படுத்திச் சென்றது. அங்கே பாதிக்கப்பட்ட பல்வேறு இடங்களிலே நிவாரண உதவிகள் அளிக்கப்படவேயில்லை. சென்னைக்கு மட்டும் 50 கிலோ அரிசி, துணி, பணம் எல்லாம் தருகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். ஏன் சென்னைக்கு மட்டும் கொடுக்க வேண்டும். சென்னையில் நடைபெறும் தேர்தலுக்காக வெளி இடங்களிலே பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் உங்களுக்கு வாக்களித்தவர்கள்தானே, அவர்களுக்கு ஏன் கொடுக்கப்படவில்லை என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இதற்கு முன்பு ஏற்பட்ட வெள்ளத்தின்போது தஞ்சை, திருச்சி மாவட்டங்களில் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு கொடுப்பதற்கென்று மத்திய அரசால் கொடுக்கப்பட்ட அரிசியைத்தான் அப்போது சரியாக விநியோகிக்காமல் வைத்திருந்து இன்றைய தினம் சென்னை மக்களுக்கு விநியோகிக்கிறார்கள். அப்படி விநியோகிப்பதிலும் எவ்வளவு ஒழுங்கீனங்கள் நடைபெறுகின்றன என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட குறைபாடுகள் பற்றி நாங்கள் மட்டுமல்ல, உங்களை வலிய வந்து ஆதரிக்கின்ற, உங்களை காக்கா பிடிக்கின்ற மெயில் பத்திரிகையிலேகூட கண்டித்து எழுதி இருக்கிறார்கள் என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்....

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பி. எச். பாண்டியன்) : சீக்கிரம் முடியுங்கள், நேரம் ஆகிவிட்டது.

திரு. து. புருஷோத்தமன் : அந்தப் பத்திரிகையில் 'ஸ்லம் லார்ட்ஸ்' என்று எழுதியிருக்கிறார்கள். குப்பத்து ராஜாக்கள் நிவாரணப்பணியினைத் தட்டிச் சென்றார்கள் என்று எழுதியிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட முறைகேடுகள், பகல் கொள்ளை நடந்திருக்கிறது. அதைத் தடுக்க பல்வேறு அமைச்சர்களிடம் தொடர்பு கொண்டிருக்கிறேன். பல ஊழல்கள் நடந்திருக்கின்றன என்று எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். டோக்கன் ஒன்றுக்கு ரூ. 10 கேட்டிருக்கிறார்கள் ஆளும் கட்சியினர். ஒவ்வொரு அமைப்பாளரும், 20, 25 டோக்கன்களைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். இன்றுகூட அமைப்பாளர்களின் வீடுகளில் பத்து பதினைந்து அரிசி மூட்டைகள் இருப்பதைக் காட்டுவேன். அந்தளவிற்கு அவ்வளவு ஊழல் நடந்திருக்கிறது. இதற்கான காரணம் என்ன? இந்த நிவாரணப் பணியை எப்படிச் செய்யவேண்டும் என்று $1\frac{1}{2}$ மாதங்களாக சுற்றுலா மாளிகையில் அமைச்சர்கள் கூடுகிறார்கள். கலெக்டர் வருகிறார். தாசில்தார்கள் வருகிறார்கள். மற்றும்

நிவாரணப் பணிகள் செய்கிற அதிகாரிகள் வருகிறார்கள். எப்படி விநியோகத்தை முறைப்படுத்தவேண்டும் என்று அவர்கள் முடிவு செய்யவேண்டும். ஆனால் சென்னையில் உள்ள அமைப்பாளர்களை வைத்துக்கொண்டு, அதிகாரிகளை பக்கத்தில் வைத்துக் கொண்டு, இப்படிச் செய்யவேண்டும் இப்படிச் செய்யவேண்டும் என்று அமைப்பாளர்கள் அதிகாரிகளுக்கு உத்தரவிடுவதைப் போன்று உத்தரவு இடும் மோசமான நிலை காரணமாகத்தான் பெரும் ஊழல் நடந்திருக்கிறது நிவாரணப் பணியில். நிவாரண உதவிகள் வினியோகிக்கும்போது அமைச்சர்கள் வந்து விழாவாக நடத்தப்பட்டது. இது அரசு விழாவாகும். அந்த விழாக்களில் அவர்கள் உதவிகளைக் கொடுப்பது நியாயம். என்னைப் போன்ற சட்டமன்ற அத்தொகுதி எம்.எல்.ஏ. வராவிட்டாலும் பலயிடங்களில் அந்தந்தத் தொகுதி அமைப்பாளர்கள் பொதுமக்களுக்கு விநியோகம் செய்யும் படுமோசமான முன்மாதிரி இந்த ஆட்சியில் நடந்திருக்கிறது. தொகுதி அமைப்பாளர்கள் அரிசி தந்திருக்கிறார்கள், துணி தந்திருக்கிறார்கள். (மணியடிக்கப்பட்டது.) முடித்துவிடுகிறேன். இந்தளவிற்கு கேவலமானதொரு முறையைக் கடைப்பிடித்திருக்கிறார்கள். என் தொகுதியில் கோட்டூர்புரத்தில் அரிசி கொடுத்தார்கள். புழுத்த அரிசி கொடுத்தார்கள். சபாநாயகரின் அனுமதி பெற்றிருக்கிறேன், இதை நான் காட்டவேண்டும் என்று. சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் அவர்களிடம் கூறியிருக்கிறேன். ஆகவே, தங்கள் அனுமதியையும் எதிர்பார்க்கிறேன். (ஒரு அரிசிப் பொட்டலத்தைக் காண்பித்தார்.) இந்த அளவு மோசமான அரிசியை சைதைத் தொகுதியில் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, இதை கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதில் புழு நெளிகிறது. அந்தளவிற்கு மோசமான அரிசியைத் தந்திருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பி. எச். பாண்டியன்) : அனுமதி பெற்றிருக்கிறீர்களா ? எப்போது ?

திரு. து. புருஷோத்தமன் : இன்று, சபாநாயகர் அவர்களிடத்தில்.

திரு. இ. தமிழரசன் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். மாண்புமிகு உறுப்பினர் தற்போது காட்டுகிற இந்த அரிசி இப்போது எங்கேயிருந்தாவது வாங்கிவந்ததா அல்லது அரசால் விநியோகம் செய்யப்பட்டதா ? அப்படியென்றால் எப்போதோ இருந்த புழு இப்போது எப்படி உயிரோடிருக்கிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. து. புருஷோத்தமன் : 1967-ல் சேமித்து வைக்கப்பட்ட அரிசியைத் தந்தார்கள். அப்போதிருந்த புழுக்கள் இந்த பத்து நாட்களில் செத்துவிடாது. நீங்கள் கொடுத்த அரிசிதான்,

(மணியடிக்கப்பட்டு திரு. அப்புனு கவுண்டர் பேச அழைக்கப்பட்டார்.)

[முற்பகல் 11–30]

திரு. கா. அப்புனு கவுண்டர்: மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் உரையின்மீது என்னுடைய சில கருத்துக் களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்...............

திரு. து. புருஷோத்தமன்: பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்.......

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர்: (திரு. பி. எச். பாண்டியன்): இப்போது அதற்கு நேரமில்லை. தயவு செய்து உட்காருங்கள், திரு. அப்புனு கவுண்டர்..........

*திரு. கா. அப்புனு கவுண்டர்: கவர்னர் உரை எங்கள் கட்சி உறுப்பினர் தெரிவித்ததுபோல் அரைத்த மாவையே திருப்பியும் அரைப்பதுபோல் இருக்கிறது என்பதை நானும் வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கவர்னர் உரையில் 5-வது பக்கத்தில் 10-வது பாராவில், கிராமப்புறத்தில் உள்ளவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு தரும் திட்டம், எம்ப்ளாய்மென்ட் கியாரண்டி ஸ்கீம் ஒன்றை ஏற்படுத்தப்போவதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதைப் பற்றி சரியாக விளக்காமல் குறிப்பிடப்பட்டிருக் கிறது. எந்த அளவுக்கு வேலை கொடுக்கப்படும், எப்படி கொடுக்கப்படும், இப்போதுள்ள அவல நிலையை மாற்றுவதற்கு என்ன உத்தரவாதம் கொடுக்கப்படுகிறது என்கின்ற விவரங்களை சொல்லவில்லை என்பதை வருத்தத்தோடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பட்டு உற்பத்திக்காக இப்போது 4,000 ஏக்கர் எடுத்துக் கொள்வதாகவும், அடுத்த ஆண்டு 8,000 ஏக்கர் எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. எங்கள் மாவட்டத்தில்தான் அதிகமான அளவுக்கு பட்டு வளர்ப்புக்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதோடு உற்பத்தி செய்கின்ற பட்டை நல்ல விலை கொடுத்து வாங்கு வதற்கான மார்க்கட், சென்டர் வசதி இல்லாமல் இருக்கிறது. அரசு செய்யவேண்டியது, இங்கு உற்பத்தி செய்யக்கூடிய பட்டை தாங்களே வாங்கி நல்ல விலைக்கு விற்பனை செய்து உற்பத்தி செய்கின்றவர்களுக்கு தகுந்த விலை கிடைக்க ஏற்பாடு செய் தால் ஒழிய பட்டு உற்பத்தி நல்லமுறையில் வளராது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

தமிழ்நாடு சிறு தொழில் நிறுவனத்தின் மூலமாக மினரல் தொழில் நிறுவனம் ஏற்படுத்தியிருப்பதைப்பற்றி சொல்லப்பட் டிருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியில்தான் ' பிளாக் டைமண்ட் ஸ்டோன்ஸ் ' அதிகமாக கிடைக்கிறது. இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்னால் கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் எங்கள் தொகு திக்கு வந்து, கறுப்புக்கல் சுரங்கத்தை துவக்கி வைத்தார்கள்.

அமைச்சர் அவர்கள் கலந்துகொண்ட அந்த விழாவில் நானும் கலந்துகொண்டேன். அப்போது சொன்னேன், இந்தப் பகுதி மக்களுக்கு இந்த சுரங்க வேலையில் வாய்ப்பு கொடுக்கவேண்டும், அப்போதுதான் இங்குள்ள மக்கள் பயன்பெறுவார்கள் என்றும் குறிப்பிட்டேன். ஆனால் இது ஆரம்பிக்கப்பட்டு இரண்டு மாதங்கள் ஆகியும், சுரங்க வேலையில், பிற மாவட்டங்களைச் சேர்ந்தவர்களுக்குத்தான் வேலை கொடுக்கப்படுகிறது என்கின்ற குற்றச்சாட்டுகள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே எங்கள் பகுதி மக்களுக்கு இதில் வேலைவாய்ப்பு அளிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, காகிதத் தொழிற்சாலைபற்றி குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது. எங்கள் மாவட்டத்தில் நிறைய மூங்கில் கிடைக் கிறது. பாலக்கோடு சர்க்கரை ஆலையிலிருந்து கரும்பை சாறு பிழிந்த பின்னால் ஏராளமான சக்கை கிடைக்கிறது. ஆகவே அங்கு ஒரு காகித ஆலை ஏற்படுத்தவேண்டும், அரசுத் துறை முன்வரவேண்டும் என்று நான் அமைச்சரவையைக் கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

அடுத்து, 10-வது பக்கத்தில் மேல்நாடு சென்று வரும் தமிழக அறிஞர்களைப் பயன்படுத்தி, அவர்களது அறிவை நல்ல முறையில் பயன்படுத்தி திட்டங்களைச் செயல்படுத்தப்போவதாக குறிப்பு காணப்படுகிறது. என்னென்ன துறைகளில் பயன்படுத்தப்படும் என்று குறிப்பிடாமல் பொதுவாக குறிப்பிட்டிருப்பது நல்லமுறை யில் அமையாது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டிக்கொள்கிறேன். என் னென்ன டெக்னிக்கல் முறைகளைக் கையாளும் என்கின்ற விவரங் களைச் சுட்டிக்காட்டியிருந்தால் இதிலுள்ள விவரங்களைப் புரிந்து கொள்ளமுடியும், பொதுப்படையாகச் சொல்லப்பட்டிருப்பதால் எந்தவிதமான பிரயோசனமும் இல்லை.

வெள்ள நிவாரணத்தைப் பொறுத்தவரையில், ரூ. 10 கோடி கொடுத்திருப்பதற்காக மாநில அரசு மத்திய அரசுக்கு பாராட்டு தலை தெரிவித்திருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன்.

சிவகாசி சம்பவத்தைப் பொறுத்தவரையில், ஒரு பஸ்ஸில் தொழிற்சாலைக்குப் போன சிறுவர்கள் இறந்து போனதைப்பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் தகுந்த சட்டங்கள் இருந்தும் அவை அமல்படுத்தப்படவில்லை. சட்டத்தை மீறியிருக்கிறார் கள். இந்த உயிர்களின் பலிக்குக் காரணமாக இருந்தவர்கள்மீது அரசு கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று அரசை வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மதுவிலக்கு. மதுவிலக்குக் கொள்கையை அமல் நடத்து வதைப்பற்றியும் காவல் துறையைப்பற்றியும் 12, 13-ம் பக்கங் களில் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

மதுவிலக்கைப் பொறுத்தவரையில், கடுமையான சட்டத்தை அரசு போட்டிருந்தாலும்கூட, அந்தச் சட்டம் அமுல் படுத்தப்படவில்லை என்பதை அரசு கூர்ந்து கவனிக்க வேண்டும். முன்பு ஏதோ மக்கள் மத்தியிலே இந்தச் சட்டம் வருவதற்கு முன்னால் ஒருவித பயம் இல்லாமல் இருந்தாலும்கூட, இப்போது இந்தச் சட்டம் வந்தவுடன் ஒருவித பயம் ஏற்பட்டிருக்கின்றது என்பது உண்மை. ஆனால், போலீஸ் துறையிலே லஞ்சம் அதிக மாகப் பெருகி வந்துக் கொண்டிருக்கின்றது என்பது உண்மை. ஏனென்றால் போலீசார் சும்மா மிரட்டுகின்றார்கள். எப்படி யென்றால் சாராய கேசிலே கைது செய்யப்பட்டால், இப்போது நேரடி தண்டனையிலே இருந்து தப்பிக்க முடியாது. எனவே, லஞ்சம் கொடுத்தால் விட்டுவிடுகிறோம் என்று சொல்லி 200, 300 ரூபாயிலே இருந்து 500 ரூபாய் வரையிலும் லஞ்சம் கேட்கி றார்கள். அப்படித் தவறி பணம் கொடுக்க முடியாதவர்களைத் தான் அவர்கள் கோர்ட்டுக்கு அனுப்பிவைக்கிறார்கள். அந்த நிலை மாறவேண்டுமென்றால், நான் இந்த அரசை வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்வது, மதுவிலக்கை அமுல்படுத்துவதற்கு தனித் துறை அமைக்கவேண்டும். போலீஸ் துறையிலேயிருந்து அதை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்தத் துறைக்கே கொடுத்தால், சரியல்ல. அவர்களால் மற்ற திருட்டுக் குற்றங்களை கண்டுபிடிக்க முடிவதில்லை. அதிலே அவர்களால் கவனம் செலுத்தவும் முடியவில்லை. சாராயம் காய்ச்சுபவர் களிடமிருந்து ஆயிரம் ஆயிரமாக மாதாமாதம் பணம் பெற்றுக் கொண்டு, பங்கு போட்டுக்கொண்டு, நிர்வாகம் நடந்து கொண் டிருக்கிறது. அவர்களால் இந்த மதுவிலக்குத் திட்டத்தை அமுல் நடத்த முடியவில்லை என்பதை நான் வருத்தத்தோடு தெரிவித் துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்த புதிய மதுவிலக்குச் சட்டத்திலே கோர்ட்டுக்கு அதிகார வரம்பு கொடுப்பதிலே மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. முன்பு இரண்டாவது வகுப்பு மாஜிஸ்திரேட்டு கோர்ட்டிலே இந்த வழக்குகள் எல்லாம் நடத்தப்பட்டன. இப்போது முதல் வகுப்பு மாஜிஸ்திரேட்டு கோர்ட்டுக்கு மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும், குறிப்பாக என்னுடைய மாவட்டத் திலே ஒரே ஒரு முதல் வகுப்பு மாஜிஸ்திரேட்டு கோர்ட்டு இருக் கிறது. அந்தக் கோர்ட்டுக்கே இந்த கேஸ்கள் பூராவும் செல்வ தனால், அங்கே தேக்க நிலை ஏற்படுகிறது. கேஸ்களை உடனடி யாக முடிக்க முடியாத சூழ்நிலை இருந்து வருகிறது. இந்தச் சட்டத்தை இந்த அரசு நிறைவேற்றும்போது, ஒரு திருத்தம் கொடுத்து, இரண்டாவது வகுப்பு மாஜிஸ்திரேட்டு கோர்ட்டுக்கே இந்த அதிகார வரம்பை கொடுப்பதற்கு சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள் கிறேன்.

இப்போது இருக்கும் நிலையில், ஒவ்வொரு கேசும் பைசல் ஆவதற்கு ஓராண்டு, இரண்டாண்டுகள் ஆகும். அதுவும் ஏழை மக்கள் இந்த விஷயம் புரியாதவர்கள் இந்தக் குற்றத்திலே ஈடு பட்டு கைது செய்யப்பட்டால் அவர்கள் வழக்கு மன்றத்திற் கும், இந்த கேசை வாதாடுவதற்கும் தங்கள் வாழ்நாளை செலுத்தி செத்துவிட வேண்டிய சூழ்நிலை உருவாகும். எனவே, இந்த மாற்றத்தைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கி றேன்.

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY ; Mr. Speaker, Sir, So far as this suggestion from the Hon. Member is concerned the Government is giving its best attention to this most vital aspect of this matter.

திரு. கா. அப்புனு கவுண்டர் : அமைச்சர் அவர்கள் கூறிய பதிலுக்கு நன்றி. மேலும், 4 கேபிடல் ஏ என்று செக்ஷனிலே புதிதாக ஒரு திருத்தம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். குடி போதையிலே ஒருவன் இருந்தால், அதற்கு குறைந்த தண்டனை யும் அல்லது அபராதமும் விதிக்கப்படுகிறது. குடித்தால் மூன்று மாத தண்டனையும் ரூ. 1,000 அபராதமும் என்று உள்ளது. ஆளும் கட்சி உறுப்பினர் ஒருவர் அப்படி இருப்பது நியாயமற்றது என்று சொன்னார்கள். 4 (1)ஜே-க்கு இருப்பதைப்போல் 4 கேபிடல் ஏ-க்கும் மூன்று மாதக டுங்காவல் சிறைத்தண்டனை யும், அல்லது ஓராயிரம் ரூபாய் அபராதம் என்றும் அளிப்பதற்கு மாற்றம் செய்யப்பட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஆனால் இப்போது சிம்பிள் இம்பிரிசன்மெண்ட் என்றிருந்ததை, ரிகரஸ் இம்பிரிசன்மெண்ட் என்றுதான் மாற்றியிருக்கிறார்கள். எனவே, இதற்கும் ஒரு திருத்தம் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, உண்மையிலேயே இந்த தண்டனையை முறைப்படி அமுல்படுத்த வேண்டுமென்றால் சட்டம் ஒழுங்கை நன்கு பராமரிக்க வேண்டும். அதற்குத் தகுந்த வகையிலே சட்டத்தில் திருத்தங்கள் கொண்டு வரப்படவேண்டும்.

அடுத்து, கடைசியாக, சட்டம் ஒழுங்கு முறை என்று மட்டும் சொல்லிக் கொண்டிருந்தால் போதாது. அக்டோபர் 23 ஆம் தேதி எதிர்க் கட்சிகள் ஒரு பந்த் செய்தது. அந்த நேரத்திலே, 22 ஆம் தேதி மாலை தர்மபுரி நகரத்திலே ஒரு சர்வகட்சி கூட் டம் நடந்தது. அதிலே எங்கள் கட்சி கலந்துக் கொள்ளவில்லை.

[முற்பகல் 11-40]

கூட்டம் நடந்து கொண்டிருக்கும்போது போலீசார் இருக்கும் போதே திடீரென்று ஆளும் கட்சி நண்பர்கள் புகுந்து, பேசிக் கொண்டிருந்த எதிர்க்கட்சி நண்பர்களை அடித்து நொறுக்கி,

லைட்டுகளை எல்லாம் அடித்து நொறுக்கியதால் அது பொது மக்கள் மத்தியில் பீதியை உண்டாக்கிவிட்டது. போலீசார் அவர்கள் மீது சரிவர நடவடிக்கை எடுக்காமல் விட்டு விட்டார்கள். இந்தமாதிரி நிலைமைகளை இனியேனும் உருவாக்காமல் இருக்கவேண்டும்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் தலைமை.

பந்த் நடந்தபோது கூட அதே நிலைதான். கடைகள் வைத்திருக்கக் கூடியவர்கள் தங்கள் பொருள்களுக்குச் சேதம் ஏற்படும் என்று கருதி கடைகளை மூடியிருக்கலாம். பந்துக்கு ஆதரவாக மூடினார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. நீங்கள் இன்று கடைகளைத் திறக்காவிட்டால் எப்போதும் உங்கள் கடைகளைத் திறக்க முடியாது என்று ஆளும் கட்சி நண்பர்கள் ஒவ்வொரு கடைக்காரரையும் பயமுறுத்தினார்கள். பூட்டிய கடைகளை உடைத்துக் கூட நொறுக்கினார்கள். இந்தமாதிரி சூழ்நிலைகளை உருவாக்க வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதிக்கு கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் வந்து அரசுத் துறையில் ஏற்படுத்தப்பட்ட சுரங்கத்தைத் திறந்து வைத்தார்கள். என்ன காரணத்தாலோ தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினரின் பெயரை அழைப்பிதழில் போடவில்லை. நான் அதைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல் விழாவில் கலந்துகொண்டு எங்கள் தொகுதிக்குச் செய்ய வேண்டிய நன்மைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டேன்.

அதற்குப் பின்னால் 31—1—1979 ஆம் தேதியன்று நமது அமைச்சர் ராஜா முகமது அவர்கள் பால் நிறுவன விழாவில் கிருஷ்ணகிரியில் கலந்து கொண்டார்கள். எங்களுக்கெல்லாம் அழைப்பிதழ் வந்தது. என்ன காரணத்தாலோ அந்த அழைப்பிதழில் எங்கள் மாவட்டத்திலுள்ள 10 எம்.எல்.ஏ.-க்கள், 2 எம்.பி.க்களில் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த 5 எம்.எல்.ஏக்களின் பெயரும் ஒரு எம்.பி. பெயரும் மட்டும் அச்சடிக்கப்பட்டிருந்தது. எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்த 5 எம்.எல்.ஏ. க்கள் பெயர்களும் ஒரு எம்.பி. பெயரும் விடப்பட்டிருந்தன. இது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியுமோ தெரியாதோ தெரியவில்லை. அமைச்சர் அவர்கள் துறையைச் சேர்ந்தவர்களைக் கண்டித்தாரா என்று தெரியவில்லை. எதிர்க்கட்சி சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அவமானப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். அரசு விழாக்கள் அரசு விழாவாக அமையாமல் ஆளும் கட்சி விழாவாக அமைந்து விடக்கூடாது. அமைச்சர் அவர்கள் இதிலே தலையிட்டு திருத்த வேண்டும். எல்லா சட்டமன்ற உறுப்பினர்களின் பெயர்களையும் போடுங்கள். இல்லாவிட்டால் யார் பெயரையும் போடாதீர்கள். ஆளும் கட்சி சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் பெயரை மட்டும் போடுவது என்ன நியாயம்? இந்தமாதிரி நிலைமைகள் இனி உருவகக் கூடாது என்று கூறி, வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி, முடித்துக் கொள்கிறேன்.

1979 பிப்ரவரி 15]

*திரு. அ. ப. பழனியப்பன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1—2—1979 ஆம் தேதியன்று நடைபெற்ற கூட்டுக் கூட்டத்தில் ஆளுநர் அவர்கள் ஆற்றிய உரையைப் பற்றி நான் சார்ந்துள்ள இந்திய தேசீய காங்கிரஸ் கட்சி சார்பாக சில கருத்துக்களை இங்கு கூற முன்வருகிறேன்.

பொதுவாக, ஆளுநர் உரையிலே முதலில் இந்த மாநிலம் உணவுத் துறையில் தன்னிறைவு பெற்றிருக்கிறது என்ற மகிழ்ச்சியான செய்தியைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அது நாம் எல்லாரும் மகிழ்ச்சியடையக்கூடிய ஒன்றுதான். ஆனால் அதே சமயத்திலே அந்த தன்னிறைவைப் பெறக்கூடிய அளவுக்கு உற்பத்தியை அதிகப்படுத்திய விவசாயிகளின் நிலையைப் பற்றி எதுவும் சொல்லக் காணோம்.

நெல்லுக்கு விலையை 78 ரூபாயிலிருந்து 85 ரூபாயாக உயர்த்தி இருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்களே தவிர இன்றைக்கு ஒரு குவின்டாலுக்கு நெல் உற்பத்தி செய்ய அதற்கு மேலும் செலவாகிறது என்பதைப் புரிந்து கொண்டு சொல்லுகிறார்களா என்று தெரியவில்லை. நெல்லுக்கு குவிண்டாலுக்கு ரூ. 130 கொடுக்கவேண்டும்.

அதோடு மட்டுமல்ல. நெல் ஒன்றுக்கு மட்டும் விலை நிர்ணயம் செய்து விட்டால் போதாது. இன்னும் பல பொருள்களை விவசாயி உற்பத்தி செய்கிறான். நெல் ஒன்று மட்டும் இருந்தால் உலக வாழ்க்கை நடக்காது. சோளம், கம்பு, ராகி போன்ற தானியங்களுக்கும் ஒரு நியாயமான விலையை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டியது மிக மிக அவசியம்.

பணப் பயிர்களான வெங்காயம், புகையிலை, பருத்தி இவைகளைப் பயிரிடுகிறோம். சென்ற ஆண்டு வெங்காயம் 10 மூடை உற்பத்தி செய்ய குறைந்தபட்சம் விவசாயிக்கு 200 ரூபாய்க்குக் குறையாமல் செலவாயிற்று. ஆனால் அந்த பத்து மூடை வெங்காயம் 80 ரூபாய்க்கும் 90 ரூபாய்க்கும் தான் விற்கக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது என்றால் அவர்களின் நிலைமை என்ன ஆகும்? அதேமாதிரி புகையிலை, ஒரு செடியை உற்பத்தி செய்வதற்கு குறைந்தபட்சம் 50 காசு ஆகிறது. ஆனால் ஒரு ரூபாய்க்கு 4 செடிகள் விற்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நிலையிலேதான் விளைவிக்கக் கூடிய பொருட்களுக்கு விலை இல்லாமல் ஆனால் அதே நேரத்திலே தாங்கள் வாங்கி விளைவிற்குப் பயன்படுத்தக்கூடிய பொருட்களான உரம், பூச்சி மருந்து ஆகியவைகளை அதிகமான விலைக்கு வாங்கக் கூடிய நிலையிலே கட்டுபடியாகாத நிலைமை இருக்கிறது. ஏற்கெனவே 10 ஆண்டுக் காலம் பஞ்சம், போன ஆண்டு வெள்ளம், அதனால் சேதம். அதற்குப் பிறகு மழைபெய்து கிணற்றில்

தண்ணீர் இருந்தாலும் கூட நோய் முதலிய பல இன்னல்களால் சரியான கண்டுமுதல் கிடைக்கவில்லை. வரக்கூடிய கண்டுமுதல் கிடைக்காத நிலையில் அவர்கள் நாசமடையக்கூடியநிலை இருக்கிறது. அதுதான் இன்று கிராமப்புறங்களிலே உள்ள விவசாயிகளின்—ஏழை எளிய விவசாயிகளின் நிலை. இந்த நிலைமையின் காரணமாக எப்போதுமே ஊமையாக இருந்தவன் விவசாயி, இன்றைக்கு அவனும் தனக்கு வேண்டியதைக் கேட்க அல்லல் தாங்கமாட்டாது, தனக்கு என்று சங்கம் வைத்துக் கொண்டு, அரசியல்வாதியைப் போல பேசிக்கொண்டு, கோஷம் போடக் கூடிய நிலைமைக்கு இந்த அரசுதான் அவர்களைத் தள்ளிவிட்டு இருக்கிறது என்று நான் குற்றஞ்சாட்டுகிறேன். ஊமையாக இருந்த விவசாயக் குடும்பங்கள் இன்றைக்கு பலமுறைகளிலே போராட்டங்களிலே ஈடுபட்டு ஜெயில் சென்று, அடிபட்டு, உதைபட்டு இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலையை உருவாக்கியிருக்கிறது இந்த அரசு.

ஒரு துணி உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது என்றால் ஒரு கட்டு நூலுக்கு இன்ன விலை, உற்பத்தி செய்கிற சேலைக்கு இன்ன விலை என்றெல்லாம் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. ஆகவே நஷ்டம் அடைவதற்கு வழியில்லை. ஆனால் விவசாயத்தைப் பொறுத்த வரையில் உற்பத்தி செய்கிற பொருள் கடைசியில் கண்டுமுதலானால்தான் நிச்சயம். ஏதாவது பூச்சியோ, நோயோ, வெள்ளமோ வந்துவிட்டால் விவசாயம் சீரழிந்துவிடும், இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளை மனத்தில்கொண்டு அவர்கள் உற்பத்தி செய்கிற பொருட்களுக்கும் விலை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும். அந்த விலைக்கு மேலே விற்றால் அவன் மார்க்கட்டிலே விற்றுக் கொள்ளலாம். இல்லையென்றால் நிர்ணயம் செய்யப்பட்ட விலைக்கு அரசாங்கமே தகுந்த இடத்திலே விற்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் விவசாயிகளைக் காப்பாற்ற முடியும், அவர்களுக்கு உண்மையிலே நன்மை செய்ய முடியும். வேறு எந்த விதத்திலும் செய்ய முடியாது. இன்றைக்கு விவசாயிகள் சங்கம் சேர்ந்துகொண்டு, வாங்கின கடனைக் கொடுக்காதே என்றும், மின் கட்டணத்தைக் கொடுக்காதே என்றும் வரிகொடா இயக்கம் செய்ய வேண்டுமென்றும் சொல்கிறார்கள். தாங்க முடியாத நிலைமையில்தான் அப்படிச் செய்கிறார்களே தவிர கடனைக் கொடுக்கக்கூடாது, வரியைக் கட்டக்கூடாது என்பது அவர்களுடைய எண்ணமல்ல. அவனுக்கு இருக்கிற இன்னல்கள் அவனுக்கு அந்த நிலைமையை உருவாக்குகிறது. மக்களுடைய மனோ நிலை, 1967 ஆம் ஆண்டிலே தி.மு.க. ஆட்சிக்கு வந்தது, அவர்கள் சொன்னார்கள், ரூபாய்க்கு 5 படி அரிசி போடுவோம், 3 படி அரிசி போடுவோம், பிறகு 1 படி அரிசி போடுவோம் என்று சொன்னார்கள். அப்போது நாங்கள் சொன்னோம், அது சாத்தியமில்லாத ஒன்று; ஏமாற வேண்டாம் என்று. யார் கேட்டார்கள்? ஆசை, பெரிது. செய்ய முடியுமா, செய்ய முடியாதா, நியாயமா நியாயமில்லையா என்பதையெல்லாம் பார்க்கிற நிலை இல்லாத வகையில் அவனுக்குச் சிரமங்கள் இருந்து கொண்டே இருக்கிறது.

1979 பிப்ரவரி 15] [திரு. அ. ப. பழனியப்பன்]

[முற்பகல் 11-50]

அரிசி கிடைக்கவில்லை, நெல் கிடைக்கவில்லை, உணவு தானியங்கள் கிடைக்கவில்லை என்ற நிலையில், நாங்கள் வந்தால் இவைகளெல்லாம் கிடைக்கச் செய்வோம் என்று சொன்னதைப்பார்த்து இவர்கள் வந்தால் செய்வார்கள் என்று நினைத்து ஓட்டுப் போட்டார்கள். அதே நிலைமை இன்றைக்கும் விவசாயிகள் மத்தியிலே உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு எங்கோ நூறு மைல்களுக்கு அப்பால் விவசாயச் சங்கக் கூட்டம் நடக்கிறது என்றால், விவசாயிகள் லாரி லாரியாகச் செல்கிறார்கள். தங்களுடைய வேலைகளையெல்லாம் விட்டுவிட்டுச் செல்லக்கூடிய அந்த மாதிரியான உணர்வுக்கு ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த அரசாங்கம் அவர்களுடைய கோரிக்கைகளைத் தக்க காலத்திலே பார்த்துச் செய்திருந்தால் இந்த நிலைமை நிச்சயமாக உருவாகியிருக்காது. ஆனால் ஏனோதானோ என்று முடிவு செய்வதில் காலம் தாழ்த்தியதால்தான், இந்த அரசாங்கத்தில் நமக்கு நியாயம் கிடைக்காது. ஆகவே போராடித்தான் தீர வேண்டும் என்ற நிலைமைக்கு, கட்டாயத்திற்கு உருவாக்கப்படும் நிலைமைகள் வந்திருக்கிறதே தவிர வேறல்ல. ஆகவே, இந்த அரசு விவசாயிகளுக்கு நியாயமான வாழ்வளிக்கும் முறையிலே அவர்கள் உற்பத்தி செய்யும் பொருட்களுக்குச் செலவாகிற உற்பத்திச் செலவையும் சேர்த்து அதற்குக் கட்டுப்படியான விலைகளை எல்லா பண்டங்களுக்கும் நிர்ணயம் செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இப்பொழுது கடன் வாங்கியிருக்கிறோம். அந்தக் கடனிலே 5 ஏக்கர்களுக்குக் குறைந்தவர்களுக்குத்தான் ரத்து, பத்து ஏக்கர்களுக்குக் குறைந்தவர்களுக்குத்தான் ரத்து என்றெல்லாம் சொல்கிறார்கள். குறைந்தபட்சம் 20 அல்லது 30 ஏக்கர் வைத்திருக்கும் சம்சாரிகள்கூட கடனுக்காக நிலத்தை விட்டுவிட்டுச் செல்லும் நிலைமையிருக்கிறது. பெரிய விவசாயிகள் என்று கருதி அவர்களை விட்டுவிட்டால் அவர்கள் அழிந்துபோய்ப் பிச்சை எடுக்கும் நிலைமை ஏற்பட்டுவிடும். கோர்ட்டுக்கு 30 ஏக்கர் 40 ஏக்கர் வைத்துள்ள விவசாயி போக முடியாத சூழ்நிலை வரும். அந்த நிலைமைகளைப் பரிசீலனை செய்து நல்ல முறையிலே இதற்கு ஒரு தீர்வு காண வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து இன்னொரு விஷயம். இப்பொழுது சினிமாத் துறையிலே சினிமாத் தியேட்டர்களைப் பொறுத்தவரையில் கம்பவுண்டிங் சிஸ்டம் கொண்டு வந்துள்ளார்கள். அதை நினைக்கும் பொழுதுதான், ''ஓஹோ, அவர்கள் சேர்ந்த துறையானதினாலே சகாயம் செய்திருக்கிறார்களோ'' என்று விவசாயிகள் கூட நினைக்கும் நிலைமையை உருவாக்கியிருக்கிறது. பல சினிமாத் தியேட்டர்களை மூடி விட வேண்டிய நிலையிலே இருந்தவர்கள், அவர்களுக்குக் கம்பவுண்டிங் சிஸ்டம் கொண்டு வந்து வாழ்

வளிக்கும் வகையிலே சௌகரியம் செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதில் எங்களுக்கு ஆட்சேபணையில்லை. ஆனால் இதே எண்ணம் விவசாயிகள் பிரச்னையிலும் வர வேண்டாமா என்றுதான் கேட்கிறோம்.

இன்னொன்றும் செய்திருக்கிறார்கள், பஞ்சாயத்துக்கள், பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் முன்பு 100 ரூபாய் என்டர்டெயின் மெண்ட் டாக்ஸ் என்றால் வசூல் செய்ததற்காக 10 ரூபாய் எடுத்துக் கொண்டு மீதி 90 ரூபாயைப் பஞ்சாயத்துக்களுக்குக் கொடுப்பார்கள். சர்சார்ஜ் என்று 100 ரூபாய் போட்டு அது பஞ்சாயத்து யூனியனுக்குச் சேர்ந்து விடும், அது அரசாங்கத்திற்கு வராது. அவர்கள் சுயமாக இயங்க வேண்டும் என்பதற்காக நம்முடைய மூதறிஞர் இராஜாஜி அவர்கள் ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் தன் கையாலேயே அவர்களுடைய செயல்களைச் செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் அன்றைக்குத் தமாஷா வரியை ஏற்படுத்தி ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கு ஒதுக்கியிருந்தார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு இந்த கம்பவுண்டிங் முறையைக் கொண்டு வந்த பிறகு 40 சதவீதம் அரசாங்கத்திற்கும், 30 சதவீதம் நகரப் பஞ்சாயத்துக்களுக்கும், 30 சதவீதம் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கும் கொடுப்பது என்று நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். இது நியாயமற்ற ஒன்று. அதிலும் பஞ்சாயத்து யூனியனைப் பொறுத்தவரையில்கூட நான் சொல்ல முடியாது. ஆனால் நகரப் பஞ்சாயத்துக்களைப் பொறுத்தவரையில், சர்க்காரிலேயிருந்து எந்தவிதமான உதவிகளும் நகரப் பஞ்சாயத்துக்களுக்குக் கிடையாது. அது தன் வருமானத்தைக் கொண்டுதான் இயங்க வேண்டும். இந்த நிலைமையில் இருக்கும்பொழுது அதற்கு வரும் வருமானத்தையும் குறைத்தால் எப்படிப் பஞ்சாயத்துக்கள் இயங்கும்?

அடுத்தாற்போல் இப்பொழுது ஒரு சட்டம் இருக்கிறது, தெரு விளக்குகள்பற்றி பஞ்சாயத்துக்கள் பராமரிப்புச் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அது சாத்தியம் அல்ல. சோக் (Choke) ஒரு பக்கமும், டியூப் லைட் ஒரு பக்கமும் வாங்கிப் போட்டால், இரண்டையும் தனித்தனியாகப் பார்த்தால் நன்றாக இருக்கும், அவைகளை ஒன்றாகச் சேர்க்கும்பொழுது லைட் எரிவதில்லை.

கடைசியாக ஒரேயொரு விஷயத்தைக் கூறி முடித்துவிடுகிறேன். எனக்கு முன் பேசிய ஜனதா கட்சி மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறினார், அமைச்சர்கள் வரும்பொழுது அந்தப் பகுதியில் உள்ள சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு முக்கியத்துவம் அளிப்பதில்லை என்று. அது நூற்றுக்கு நூறு உண்மை. என்னுடைய தொகுதியிலே இந்த நிலைமை நடந்திருக்கிறது. அதோடு நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய மாண்புமிகு விவசாயத்துறை அமைச்சரவர்கள் எங்கள் பகுதிக்கு ஒரு சமயம் வந்திருந்தார்கள். அந்த நேரத்தில் நான் சென்னைக்கு சகோதரரின் உடல்நிலை சரியில்லை

1979 பிப்ரவரி 15] [திரு. அ. ப. பழனியப்பன்]

என்பதால், அமைச்சரைப் பார்ப்பதற்கில்லாமல் வந்து விட்டேன். அவர் பல கூட்டங்களில் சொல்லி இருக்கிறார், ''உங்கள் தொகுதி அங்கத்தினர் சட்டமன்றத்திற்கு வருவது இல்லை, அங்கே பேசுவது இல்லை, அவர்களிடம் பலமுறை என்ன வேண்டு மென்று கேட்டாலும்கூட என்ன என்று சொல்லவில்லை'' என்று சொல்லி இருக்கிறார். ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினரைப்பற்றி இவ்வாறு பொறுப்பு மிக்க அமைச்சர் சொல்வது சரியானதுதானா என்பதை யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினரைப் பற்றி தவறாக அவருடைய தொகுதி யிலே நான் பேசியதாக அவர் சொல்லியிருக்கிறார். அவருடைய மனம் புண்படுகின்ற அளவிலே நான் எந்த வார்த்தையும் உபயோகிக்கவில்லை. அப்படி உபயோகித்ததாக யாராவது சொல்லியிருந்தாலும் தயவு செய்து நம்ப வேண்டாமென்று சொல் லிக்கொள்கிறேன்.

திரு. அ. ப. பழனியப்பன்: மெத்த சந்தோஷம். நான் கேள்விப்பட்டதைச் சொன்னேன். (மணியடித்து அடுத்த உறுப் பினர் அழைக்கப்பட்டார்.)

திரு. ரா. மார்க்கபந்து: பேரவைத் தலைவரவர்களே, தமிழகத்திலே குறிப்பாக விவசாயப் பிரச்னையானது மிகப் பெரும் போராட்டமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலை யில் விவசாயப் பிரச்னையை இந்த ஆளுநர் உரையில் முன்ன தாக வைத்து அதற்கு முக்கியத்துவம் தந்ததற்காக இந்த அரசைப் பாராட்டுகிறோம். அதே நேரத்திலே எங்களுடைய உணர்வுகளை இங்கே வைக்காமலிருக்க முடியவில்லை. காரணம் ரூபாய் 78-லிருந்து ரூபாய் 89 வரைதான் நெல்லுக்கு விலை நிர்ணயம் என்று குறிப்பிட்டிருப்பது மிகவும் வேதனைக்குரியதாகும். காரணம், முதலமைச்சரவர்கள் உணவு அமைச்சர்கள் மாநாட்டிலே கலந்து கொள்ளும் பொழுது தமிழகத்திலே நெல்லுக்கு ரூபாய் 120 நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். உழைப்பாளர் கட்சியின் சார்பிலே நாங்கள் கேட்டுக்கொள்வது, கோதுமை விலையைப் போல் நெல்லுக்கு ரூபாய் 120 நிர்ணயிக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால், மத்திய அமைச்சர் பர்னாலா அவர்கள் தமிழகத்திற்கு வருகை தரும்போது கருப்புக்கொடி ஆர்ப்பாட்டம் நடத்துவோம் என்று சொன்னதை மீண்டும் இங்கே நினைவு படுத்த கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நெல்லின் விலை குறைந்திருக்கிறது, கரும்பின் விலை குறைந் திருக்கிறது. இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பாக அமைச்சரவர்கள் விவசாயிகளைக் கூப்பிட்டு பேசியிருக்கிறார். ஆம்பூர், திருப் பத்தூர் சர்க்கரை ஆலைகளிலே கரும்புக்குக் கட்டுபடியாகக்கூடிய

விலை நிர்ணயிக்கப்படவில்லையென்ற விவசாயிகளின் மனக் கூற்றின் காரணமாக அந்த ஆலைகள் மூடப்பட்டிருப்பது எதைக் காட்டுகிறது என்று சொன்னால், அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு கரும்பு உற்பத்தி செய்யக்கூடிய மக்களுக்கு கட்டுபடியாகக்கூடிய விலை கிடைக்கவில்லையென்பதை ஒட்டு மொத்தமாகக் காட்டுகிறது. ஆனால், விவசாயிகள்தான் இப்படி கஷ்டப்படுகிறார்களே தவிர, மற்ற துறையிலே உள்ளவர்கள் மிகவும் சந்தோஷமாக இருந்து அவர்கள் உற்பத்தி செய்கிற பொருளுக்கு விலை நிர்ணயிக்கிற உரிமையை அவர்களே வைத்திருக்கும்போது, விவசாய மக்களுக்கு மட்டும் தாங்கள் உற்பத்தி செய்யும் பொருள்களுக்கு விலையை நிர்ணயம் செய்யும் உரிமை இல்லாமலிருப்பது ஏன் என்று கேட்கிறேன்.

குறிப்பாக, வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே பாலார் பேசின் ரூல்ஸ் என்ற ஒன்றை வைத்துக்கொண்டு, அதற்கு கிளியரன்ஸ் வேண்டுமென்று $7\frac{1}{2}$ ஹார்ஸ் பவர் வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். ஏற்கெனவே 5 ஹார்ஸ் பவர் வைத்துக்கொண்டு மேற்கொண்டு 3 ஹார்ஸ் பவர் வைக்க மனு செய்தால் லைசன்ஸ் பெற முடியாத நிலைமை இருக்கிறது.

அடுத்து, சர்வீஸ் கமிஷனிலே ஒரு தேர்வு நடத்தியிருக்கிறார்கள். 10(ஏ)(1) விதிப்படி நியமிக்கப்பட்டு 10 ஆண்டுகளாக வேலை செய்தவர்கள் கமிஷன் நடத்திய குவாலிபையிங் டெஸ்ட் மூலமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு 1, 1-1/2 ஆண்டுகளாகிவிட்டது. இன்று வரை அவர்களுக்கு வேலை உத்தரவாதம் கிடைக்கவில்லையென்ற மனக் கொதிப்பு வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டவர்கள் மத்தியிலேயிருக்கிறது. அதையும் உடனடியாக இந்த அரசாங்கம் ஏற்று, இந்த அரசின் மேல் நம்பிக்கைவருகிற வகையிலே, பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் மூலமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களையாவது வேலையில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பி. டி. ஆசிரியர்களைப் பற்றி சொல்லும்போது, எல்லோருக்கும் வேலை வாய்ப்பு இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொண்டே சிலரை விட்டுவிடுகின்ற அச்சமும் இருக்கிறது. யாரையும் விடாமல், ஏற்கெனவே ஆசிரியர் பணியிலே வேலை செய்த எல்லோருக்கும் வேலை உத்தரவாதம்தரவேண்டும்.

யூனியன் இன்ஜினியர் என்று இருக்கிறார்களே, அவர்கள் ஆரம்பத்திலே ஒரு வேலை வாய்ப்பிலே நுழைந்தால், கடைசி வரைக்கும் அதே நிலையிலே ரிட்டையர் ஆகவேண்டும் என்ற நிலையிருக்கிறது. ஆனால், இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே பி. இ. படித்துவிட்டு வந்த இன்ஜினியர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புகள் தரப்பட்டிருக்கின்றன. அதைக் கருத்திலேகொண்டு வேலை வாய்ப்பிலே வித்தியாசம் காட்ட வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

1979 பிப்ரவரி 15] *[திரு. ரா. மார்க்கபந்து]*

வேதனையான சம்பவம் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பலவிதமான கருத்துக்கள் கவர்னர் உரையிலே இருக்கின்றன. ஆனால், பின்தங்கிய மக்களுக்காக, எதுவும் குறிப்பில்லையென்ற குற்றச்சாட்டை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். பின் தங்கியோர் பட்டியல் இப்பொழுது பெரிதாக்கப்பட்டு, முற்போக்கு சமுதாயம் என்று சொல்பவர்கள் மைனாரிட்டியாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு 51 சதவீதம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், பின் தங்கிய சமுதாயத்தினருக்கு 31 சதவீதம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பின்தங்கிய சமுதாயத்திலே முன்னேறிய சமுதாயம் என்ற கிளாஸிஃபிகேஷன் செய்யாத வகையிலே, இருப்பதால் மிகவும் பின் தங்கியோர் பட்டியல் ஒன்றை அங்கீகரித்து அவர்களுக்கு 15 சதவீதம் ஒதுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[நண்பகல் 12–00]

தகுதி, திறமை என்ற அடிப்படையில் மாணவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கிற நிலைமை வரவேற்கக்கூடியதுதான். அதே நேரத்தில் பொருளாதாரத் துறையிலும், மற்றத் துறையிலும் பின்தங்கியவர்களுக்கு எந்த வகையிலே இந்த அரசு உத்திரவாதம் அளிக்கிறது என்பதைக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நீங்கள் 100 மார்க்குகளை நிர்ணயம் செய்கிறீர்கள் என்று சொன்னால், கிராமப் பகுதியிலே இருந்து வருகின்றவர்களுக்கு 75 மார்க்குகள் நிர்ணயம் செய்யுங்கள். அதன் மூலமாக கிராமப்புற மாணவர்களுக்கு பொறியியல் கல்லூரி, மருத்துவக் கல்லூரிகளில் இடம் கிடைக்க வாய்ப்பிருக்கும். அதைவிட்டு தகுதி, திறமை அடிப்படையில் தேர்ந்தெடுப்போம் என்று சொல்வது வேதனையாக இருக்கிறது. சென்ற ஆண்டு வடார்க்காடு மாவட்டத்தில் 7 அல்லது 13 பேர்களுக்குத்தான் கிடைத்தது. ஆனால் கோவை மாவட்டத்தில் 80, 90 பேர்களுக்கு கிடைத்தது. செங்கல்பட்டு மாவட்டத்திற்கு 3, 4, பேர்கள் என்று சொன்னால் இது எந்த விகிதத்திலே இருக்க முடியும். ஆகவே, மருத்துவக் கல்லூரிக்கு மாணவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும்போது, மாவட்ட வாரியாக, There cannot be any discrimination by alloting certain percentage of seats for each district என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த ஆண்டை பெரியார் நூற்றாண்டு விழாவாக கொண்டாடுகிறோம். அதே நேரத்தில் பெரியாரின் உயிர்மூச்சு கொள்கையாக இருக்கின்ற வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவத்தை பற்றி இதற்கு முன்னாலே அவையிலே உள்ளவர்கள் குறிப்பிட்டிருந்தார்கள். எனவே, வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவக் கொள்கையை நீங்கள் அமல் படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பெரியாரின் உயிர் மூச்சாக இருக்கிற கம்யூனல் ஜி.ஓ.வை அமல் படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. ரா. மார்க்கபந்து] [1979 பிப்ரவரி 15

அடுத்து அரிசனங்களுக்குக் கடன் கொடுக்கிற நிலைமையைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். கிராமப் பகுதியிலே இருக்கிற அரிசனங்கள் வீடு கட்டிக்கொண்டவர்கள் அடிமனை சொந்தமாக இல்லாத காரணத்தால், அதற்கான தஸ்தாவேஜிகள் இல்லாத காரணத்தால் பாங்குகளிலே கடன் கேட்டால், பாங்குகள் கடன் கொடுக்க முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. எனவே, அவர்களுக்கு உடனடியாக அந்த மனையை, அது கிராம நத்தமாக இருந்தாலும் அதை சொந்தமாக்கிக் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து டிஸ்டிரிக்டிலே அரிசன் வெல்பேர் தாசில்தார் இருக்கிறார். அவருக்கு நிரந்தரமாக பணியாளர்கள் கிடையாது. அதனாலே அரசாங்கத்திலே இருந்து ஒதுக்கப்படுகின்ற பணம் செலவிடப்படாமல் மீண்டும் திருப்பி கட்ட வேண்டிய அளவுக்கு நிலைமை இருக்கிறது. அரிசனங்களுக்கு என்னென்னமோ செய்கிறோம் என்று சொல்லிவிட்டு, அரிசன இலாகாவில் நிரந்தரமான பணியாளர்கள் இல்லை. அத்தகைய நிலைமையை இந்த அரசு தயவு செய்து கடைபிடிக்கக்கூடாது. என்று கேட்டுக் கொண்டு நிரந்தரமான பணியாளர்களைப் போடுவதில் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து மலை ஜாதி மக்கள் மேம்பாட்டுத் திட்டம். எங்கள் மாவட்டத்தில் ஜவ்வாது மலை, ஏலகிரி மலை இந்த இடங்களில் 60,000 மக்கள் வாழ்கிறார்கள். 15 எம். எல். ஏக்கள் இதில் வரும்படியாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் ஒரு எம்.எல்.ஏ. யும் இந்த மலை ஜாதியினரைப் போய்ப் பார்க்கவில்லை. நான் கூட டி லிமிடேஷன் கமிஷன் முன்னாலே சொன்னேன், சேந்தமங்கலம், ஏற்காடு போன்று இந்த 3 பகுதியையும் இணைத்து ஒரு தனி தொகுதி அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டேன்.

சென்ற கூட்டத்திலே சொன்னார்கள். சந்தனத் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கப் போகிறோம் என்று. இப்போது அது பெரிய தொழிற்சாலை என்ற அளவிலே வருகின்றது, எனவே வடார்க்காடு மாவட்டத்திற்கு வரும் வாய்ப்பில்லை என்று கேள்விப் படுகிறேன். செண்பகத் தோப்பு பகுதியிலே காகித தொழிற்சாலை ஆரம்பிப்பதாகச் சொன்னார்கள். அதுவும் நடக்கவில்லை. நான் இந்த அரசை விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். என்னுடைய வடாற்காடு மாவட்டத்தை தயவு செய்து அனாதை மாவட்டமாக ஆக்கி விடாதீர்கள். ஏதாவது ஒன்றாவது எங்கள் மாவட்டத்திற்குச் செய்ய வேண்டும். நான்கு மாதத்திற்கு முன் அமைச்சர் குழந்தைவேலு அவர்களை எங்கள் மாவட்டத்தில் உள்ள அணைக்கட்டு என்ற இடத்திற்கு அழைத்துச் சென்று அந்தப் பகுதியில் போடப்பட்டுள்ள 2 கோடி ரூபாய் திட்டத்தின் மூலமாக 10,000 ஏக்கர் நிலங்கள் பயன்படக்கூடிய நிலையில் உள்ள திட்டத்தை அமல் படுத்த வேண்டும் என்று

கேட்டுக் கொண்டேன். அவரும் மனம் திறந்து அதை நிறைவேற்றித் தருவதாக வாக்களித்தார்கள். அவர் சொன்னபடி செய்து தருவார் என்ற நம்பிக்கையோடு அந்த பிரச்சினையை அவர்களிடத்தில் விட்டு விடுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக மொழிப் பிரச்னை பற்றி குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மொழிப் பிரச்னை வருகிறபோது நான் குறிப்பாகச் சொல்ல விரும்புவது, சில நாட்களுக்கு முன்பு அனைத்துக் கட்சிகளையும் சேர்ந்த ஒரு கூட்டத்தில் இந்தித் திணிப்பை வன்மையாகக் கண்டிக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். ஜனதா கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. ஜேம்ஸ் அவர்களும் தமிழகத்தைச் சேர்ந்த ஜனதா கட்சியைச் சேர்ந்த அமைச்சர் திரு. பா. ரா. அவர்கள் இந்தி தமிழகத்து மக்கள் மீது திணிக்கப்பட்டால் ராசினாமா செய்வார்கள் என்று சொன்னார். ஆனால் நேற்றைக்கு இங்கே பேசிய ஜெபமணி அவர்கள் இந்தி படிப்பதில் தவறு இல்லை என்று இந்தி திணிப்பிற்கு ஆதரவு தருகிற அளவில் பேசியிருக்கிறார்கள்.

திரு. ர. ஜெபமணி: சபாநாயகர் அவர்களே, என் பேச்சை நண்பர் மார்க்கபந்து அவர்கள் சபையில் இருந்து கேட்கவில்லை. கேட்டு இருந்தால் திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் சொல்லியதை இங்கே குறிப்பிட்டு இருக்கமாட்டார்கள். இந்தி திணிப்பு எந்த விதத்தில் வந்தாலும் அதை மார்க்கபந்து அவர்களை விட துணிச்சலாக நான் எதிர்ப்பேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்தி படிக்க வேண்டும் என்று சொல்வது திணிப்புக்கு ஆதரவு தருவது அல்ல. பள்ளிக்கூடத்தில் இந்தி சொல்லிக் கொடுக்கிறபோது படித்தால் என்ன என்று நான் சொன்னேன்.

திரு. ரா. மார்க்கபந்து: தலைவரவர்களே, அவர் பேசிய தொனி இந்தித் திணிப்பிற்கு நியாயம் கற்பிப்பதுபோல் இருந்தது. ஆகவே தான் திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் சொல்லிய கருத்துக்கும். திரு. ஜெபமணி சொல்லிய கருத்துக்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது என்று மக்கள் தவறாகப் புரிந்து கொண்டு விடக்கூடாது என்கிற நல்லெண்ணத்தோடுதான் நான் அதைக் குறிப்பிட்டேன்.

திரு. ர. ஜெபமணி: இந்த குழப்பமான நிலைதான் உங்களை திசை திருப்பி விட்டு இருக்கிறது.

திரு. ரா. மார்க்கபந்து: தலைவரவர்களே, கடைசியாக நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். யாரும் மனது புண்படும்படியாக எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்று எச்சரிக்கையோடு சொல்லிக் கொள்கிறேன். வக்ப்போர்ட் இருக்கிறது. அதிலே குறிப்பாக 73 கேஸ்கள்—வக்ப் சம்பந்தப்பட்ட சொத்துக்களை மற்றவர்களுக்கு பட்டா வழங்கினார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி காலத்தில் அதிகார துஷ்பிரயோகத்தின்

காரணமாக என்று இருக்கிறது. அந்தக் கேஸ்களில் ''ப்ராசிகியூஷன் இன் வேரியஸ் ஸ்டேஜஸ் ஆர் பென்டிங் இந்தி கோர்ட்'' என்ற முறையில் இருக்கிறது. சர்வே எண்கள் 138/61-ல் 8 ஏக்கர் 57 சென்ட், 129/21-ல் 2.74 சென்ட் (கிராமத்தின் பெயரை பின்னர் தெரிவிக்கிறேன்). ஆகியவை இர்ரெகுலராக மாற்றப்பட்டு இருக்கிறது என்ற அளவில் நடவடிக்கைகள் பென்டிங்காக இருக்கிறது. ஆகவே, அந்தக் கேஸ்களை கவனிக்க தனியாக ஒரு கோர்ட் அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பல இடங்களில் நல்ல வெல்த் உள்ளவர்கள் புறம்போக்கு நிலங்களை பட்டா போட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். பலரிடம் உள்ள அதிகபட்ச நிலங்களை அரசு எடுத்துக் நிலம் இல்லாதவர்களுக்குத் தருவதுபோல், இந்த வெல்தி பட்டாதார்கள்-புறம்போக்கு நிலத்தை பட்டா செய்து கொண்டு இருப்பதையும் அரசே மேற்கொண்டு, அதனை கிராமத்தில் உள்ள நிலமல்லாத ஏழைகளுக்கு, நிலமற்ற விவசாயிகளுக்கு கொடுக்க இந்த அரசாங்கம் நிச்சயமாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 12-10].

போகின்ற கிராமங்களில் எல்லாம் சரியாக பாதை வசதி இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். குறிப்பாக சுடுகாட்டுக்குச் செல்ல வசதியான பாதை இல்லை என்ற பிரச்சினை இப்போது பெரும் பிரச்சினையாக தமிழ்நாட்டில் பல்வேறு பகுதிகளில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது; அது சில இடங்களில் கலவரமாகவும் மூண்டிருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியில் 5, 6 கிராமங்களுக்குச் சுடுகாட்டுக்குச் செல்ல பாதை இல்லை என்ற காரணத்தால் அங்கு நிரந்தரமாக சண்டை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகையால் அதை இந்த அரசு மனதிலே கொண்டு எந்த எந்த கிராமத்திற்கு சுடுகாட்டுப் பாதை இல்லையோ, அங்கெல்லாம் 'லான்ட் அக்விசிஷன் ஆக்ட்' படி கட்டாயம் நிலத்தை எடுத்துக் கொள்ளும் சட்டத்தின் மூலம் நிலத்தை எடுத்து, சுடுகாட்டுப்பாதை அமைத்துத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பட்டாக்களை வழங்கும்போது 'அன் அப்ஜக்ஷனபிள் கிளாசிபிகேஷன்' என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் டெக்னிக்கல் அப்ஜெக்ஷன் இருப்பதால் கொடுக்க முடியவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். பல்லாண்டு காலமாக ஒரு நிலத்திலே இருந்தாலும் 'டெக்னிக்கல் அப்ஜக்ஷன்' வருகிற காரணத்தால் பட்டா வழங்க முடியவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். அதை பரிசீலனை செய்து, எங்கே நிலமற்ற ஏழைகள் வறுமையினால் வடுக்கிறார்களோ அங்கெல்லாம் அவர்களுக்கு பட்டா செய்து கொடுக்க இந்த தமிழக அரசு நல்ல முறையில் பணியாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்

இன்னொரு வேண்டுகோள். இன்றைக்கு வேலையற்றோர் எண்ணிக்கை தமிழ்நாட்டில் அதிகமாக இருக்கிறது. ஆகையால் இந்த வேலை வாய்ப்பளிக்கும் திட்டத்தை மூன்று கட்டமாகப் பிரித்து வழங்க இருக்கிறோம் என்று அமைச்சர் இராஜா முகமது அவர்கள் எங்கள் தொகுதிக்கு வந்திருந்தபோது சொன்னார்கள். அப்படி தொழில் வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்தும்போது செல்வாக்குப் பெற்ற எம்.எல்.ஏ.க்கள் தொகுதி என்ற முறையிலோ அல்லது அமைச்சர்களின் அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தியோ ஒரு சில இடங்களில் மட்டும் சிறு தொழில் அமைப்புகளை ஏற்படுத்தி விடாமல் தமிழ்நாடு பூராவும் பரவலாக ஏற்படுத்த வேண்டும். ஒவ்வொரு தொகுதிக்கும் இவ்வளவு என்று பிரித்துக் கொள்ள வேண்டும். 234 தொகுதிகள் இருக்கின்றன. எல்லா இடங்களிலும் வேலையற்றோர் எண்ணிக்கை ஏராளமாக இருக்கிறது. ஆகவே, இதிலே செல்வாக்கையோ அதிகாரத்தையோ பயன்படுத்தாமல் சமமான முறையில் எல்லா இடங்களிலும் பரவலாக தொழிற்கூடங்களை அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் மார்க்கபந்து அவர்கள் சிட்கோ மூலம் அமைக்கப்பட இருக்கிற சிறு தொழில் கூடங்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். இதில் தொகுதி அடிப்படையிலோ அல்லது பஞ்சாயத்து அடிப்படையிலோ இடங்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதில்லை. ''ரிசோர்ஸ் பேஸ்ட் இன்டஸ்ட்ரீஸ்'' என்ற அடிப்படையில் ஆங்காங்கே கிடைக்கின்ற மூலப் பொருட்களை வைத்து, என்ன தொழிலை நடத்த வாய்ப்பு இருக்கிறதோ அதைத் தொடங்குவதற்குத்தான் முயற்சி செய்யப்படும். அது அல்லாமல் அமைச்சர்கள் அதிகாரமோ, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் செல்வாக்கோ தலையிடாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ரா. மார்க்கபந்து : சிறு தொழில் கூடங்களை ஒரு குறிப்பிட்ட இடங்களில் மட்டும் அமைத்து விடாமல் பரவலாக அமைக்க வேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். அந்தந்தப் பகுதிகளில் என்னென்ன மூலப் பொருட்கள் கிடைக்கின்றனவோ அதன் அடிப்படையிலே தொழில் கூடங்களை அமைக்க வேண்டும். அப்படி அமைக்கப்படுகின்ற தொழிற்கூடங்கள் நிரந்தரமானவையாக இருக்க வேண்டும். இந்தத் தொழிலை இந்த சட்டமன்றத் தொகுதி உறுப்பினர் கொண்டு வந்தார் என்று நிரந்தரமாக மக்கள் சொல்லக் கூடிய அளவில் அமைக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்யும்போது தமிழ் நாட்டிலே நியாயமான ஒரு அரசு நடக்கிறது என்ற நம்பிக்கை இந்த நாட்டு மக்களுக்கு ஏற்படும். அந்த வகையில் there may be uniform distribution of small-scale industries in all constituencies, என்று சொல்லி, வாய்ப்பளித்த தலைவருக்கு நன்றி கூறி, முடித்துக்கொள்கிறேன்-வணக்கம்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : தலைவரவர்களே, ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் இந்தத் தீர்மானத்தில் என்னுடைய கருத்தையும் இணைத்துக்கொள்ள நான் எழுந்திருக்கிறேன்.

இங்கே பேசிய, காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் பேசிய திரு. இராமசாமி அவர்கள் இந்த உரையில் ஒன்றும் இல்லை ; உப்பும் இல்லை, சப்பும் இல்லை, வெறும் சக்கைதான் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். நான் சொல்கிறேன், இதில் சக்கை கூட இல்லை, சக்கை இருந்தால் காகிதம், கார்டுபோர்டு செய்யலாம். ஆகவே, இதிலே சக்கை கூட இல்லை. ஆனால் பல்லவி, அனுபல்லவி இருக்கிறது ; முகாரி ராகம் இருக்கிறது.

கழிந்த இரண்டாண்டு காலமாக என்ன சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்களோ அதையேதான் இதிலும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த ஆட்சியின் தொடக்கத்தில் சொன்னதைத்தான் இப்போதும், இரண்டு ஆண்டுகளாகியும் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். புதிதாக எங்கள் கொள்கை எதுவும் இல்லை. நாங்கள் ஏற்கனவே சொன்னதைத் தவிர வேறு எதுவும் இல்லை என்பதை இந்த அறிக்கையில் தெளிவுபடுத்தியதற்காக வேண்டுமானால் இந்த ஆட்சிக்கு நான் நன்றி சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்றைக்கு கவர்னர் அவர்களுடைய உரையிலே பல விஷயங்களைச் செய்யப் போகிறோம், செய்யப் போகிறோம் என்று திருப்பித் திருப்பிச் சொல்கிற அதே நேரத்தில் நான் ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இது கவர்னருடைய உரையின் மீதான விவாதம் என்ற காரணத்தாலே நான் ஒரு விஷயத்தை இந்த மன்றத்தினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன.

1976–ஆம் ஆண்டு ஜனவரித் திங்கள் 30-ஆம் தேதி காலையிலே அப்போதைய கவர்னராக இருந்த மேதகு திரு. கே.கே. ஷா அவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஆட்சி சிறப்பாக நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது, செம்மையாக நடைபெறுகிறது என்று 1976–ஆம் ஆண்டு ஜனவரித் திங்கள் 30 ஆம் தேதி காலையிலே சொல்கிறார். ஆனால் 31–ஆம் தேதி மாலையிலே மத்திய அரசினுடைய உள்துறை அமைச்சகம் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு விலக்கப்படுகிறது என்ற அறிவிப்பைத் தந்தது. அதோடு மட்டுமல்ல அதற்கான காரண காரியங்களைச் சொல்லும்போது அந்த ஆட்சியிலே லஞ்சம் மலிந்து விட்டது.

The Constitutional machinery has completely broken down. There is corruption andGovernor has reported the same to the Central Government and as such the Central Government has no other

1979 பிப்ரவரி 15] [திரு. எம். ஏ. லத்தீப்

alternative except to dismiss the Ministry headed by Dr. Kalaignar Karunanidhi and to dissolve the Assembly of Tamil Nadu.

என்று சொல்கிறது. 30-ம் தேதி காலையிலே கவர்னர் அவர்கள் ஆட்சி செம்மையாக நடைபெறுகிறது என்று சொல்கிறார். மறுநாள் மாலையிலே இப்படிப்பட்ட அறிவிப்பு வருகிறது. அந்த அறிவிப்பிலே அமைச்சரவை வீட்டுக்கு அனுப்பப்படுகிறது. ஆனால் இன்றையதினம் தமிழகத்தினுடைய கவர்னராக இருப்பவர் மேதகு ஆளுநர் பட்வாரி அவர்கள். அவர் இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்பு ஒரு பொது நிகழ்ச்சியிலே பேசும்போது ஊழல் தாண்டவம் ஆடுகிறது, லஞ்சம் தாண்டவம் ஆடுகிறது என்று சொன்னார்கள். அதற்கு உடனடியாக மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் மறுப்பு தந்து ஒரு பதிலைத் தந்திருக்க வேண்டும். அப்படித் தரவில்லை. அதுமட்டுமல்ல, முதலமைச்சர் இல்லாத இடத்திலே தான் இப்படிப் பேசினார் என்றாலும் அண்மையிலே நடந்த கலெக்டர்கள் மாநாட்டிலேகூட முதலமைச்சரை வைத்துக்கொண்டு, மற்ற அமைச்சர்களை வைத்துக்கொண்டு, கலெக்டர்களை வைத்துக்கொண்டு, துறை அதிகாரிகளை வைத்துக்கொண்டு, நிர்வாகத்திலே லஞ்சம் தாண்டவம் ஆடுகிறது, நிர்வாகத்திலே தலையீடு இருக்கிறது. நிர்வாகச் சீர்கேடுகள் இருக்கின்றன என்று கவர்னர் பெருமகனார் அவர்கள் பேசி இருக்கிறார்கள். அந்தப் பேச்சிற்கு இந்த அரசாங்கத்தின் சார்பாக, முதலமைச்சரவர்களின் சார்பாக எந்த மறுப்பும் தரப்படவில்லை. அதே கவர்னர்தான இங்கே உரை நிகழ்த்தி இருக்கிறார்கள். அந்தக் கவர்னர் இந்த மாநிலத்தினுடைய

The constitutional head of Government has charged that there is corruption rampant throughout top to bottom and there has been mal-administration and if in spite of that, this Government subsists in office, it is quite contrary to the very essence of democracy

என்ற அளவிலே இன்றைக்கு நான் கேட்கிறேன். முதலமைச்சரவர்கள் என்ன பதில் சொல்லப் போகிறார்கள். நான் மிக வேதனையோடு சொல்கிறேன. இப்போது ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையின் மீது விவாதம் நடந்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் முதலமைச்சரோ அவைக்கு வருவது இல்லை. மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பேரவையையே அவமதிக்கின்ற வகையில் முதலமைச்சரவர்கள் பேரவைக்கே வருவதில்லை. இந்தப் பேரவையில் விவாதங்கள் நடைபெறுகின்றன. குற்றச்சாட்டுகள் சொல்லப்படுகின்றன. ஆலோசனைகள் சொல்லப்படுகின்றன. இவைகளை எல்லாம் கேட்பதற்கு நான் வர மாட்டேன் என்று வேறு இடத்திலே உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறார். அவர் தனது ஆபீஸிலே மாடியிலே உட்கார்ந்துகொண்டிருப்பது,

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்] [1979 பிப்ரவரி 15

இந்த அவைக்கு வர மறுப்பது இந்த அவையையே அவமதிப்ப தாக இருக்கிறது. அதுமட்டுமல்ல, மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் சொன்ன குற்றச்சாட்டுகளுக்கு முறையான பதிலைச் சொல் லாத நிலையில் என்ன நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமோ அந்த நடவடிக்கையை எடுக்க வேண்டிய கடமை மேதகு ஆளுநருக்கும் மத்திய அரசிற்கும் உண்டு என்ற வகையிலே நான் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்வேன்.

If the Governor does not act promptly and according to necessity of time, then he will be committing a mistake of failing in his constitutional duty

என்று கவர்னர் அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

[பிற்பகல் 12-20]

இல்லாவிட்டால் இன்றைக்கு நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லக் கடமைப்பட்டவர்களாக இருக்கி றார்கள் என்று நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அடுத்தபடியாக, கிராம உத்தியோக உத்தர வாதத்திட்டம் என்ற ஒரு திட்டம். இத் திட்டம், கேட்பதற்கு நல்ல திட்டம்தான். கிராமங்களில் வேலை வாய்ப்பு இல்லை. படித்தவர்களுக்கு வேலை இல்லை. படிக்காதவர் களுக்கும் வேலை இல்லை. விவசாயிகளுக்கும் வேலை இல்லை. தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்வதற்கும் வேலையில்லை. யாருக்கும் எந்த வேலையும் இல்லை. ஆனால் அராஜகம் நடத்துகிறவர்களுக்கு மட்டும் இந்த அரசாங்கம் அதிகமாக வேலை கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அது வேறு விஷயம், வனமுறையாளர்களுக்கு வேலை கொடுத்துக் கொண்டிருக் கிறது. அது வேறு விஷயம். நாட்டில் கொலை செய்யவேண் டும். நாட்டில் கொள்ளை அடிக்க வேண்டும். அதுவும் மக்களால் மதிக்கப்படுகிற ஏழு இலட்சம் மக்களின் பிரதிநிதி யாக இருந்த எனது அருமை நண்பர் திரு. முருகையன் அவர்கள் கொலை செய்யப்படுவதற்கு இந்த நாட்டில் அராஜகவாதி களுக்கு வேலை கொடுத்துக்கொண்டு, அராஜகவாதிகள் யார் என்று கண்டுபிடிக்க தெம்பில்லாமல், திராணியில்லாமல், மனம் இல்லாமல் இந்த அரசு இன்றைக்கும் கூட ஒரு மெத்தனத்தைக் காட்டக் கூடிய வகையில் அராஜகவாதிகளுக்கு வேலை கொடுத் துக்கொண்டிருக்கிற இந்த அரசு மற்றவர்களுக்கு வேலை கொடுக்கிறோம் என்று சொல்கிற திட்டம்—அவர்கள் எதற் காகச் சொன்னாலும் பரவாயில்லை—பற்றி இந்த உரையில் அவர்கள் குறிப்பிட்டுச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

Employment guarantee scheme that has been propounded by this benign Government, which is closing its eyes for all problems of the people of the State, has come out with concrete proposal that will providc

employment to all the rural folk under the Employment Guarantee Scheme. I do not know what you mean by this Employment Guarantee Scheme in rural areas, whether you have sources of employment, whether you have the economic wherewithall and economic growth to be in a position to say that you will give employment gurantee to the rural folk—I say by these utterances you are only trying to lull the House with the impression that this Government is going to act and to give more employment to the people ; it is only to confuse the people.

இதெல்லாம் தவிர வேறு என்ன இருக்கிறது என்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். அதைப் பற்றி நான் ஒரு குறிப்பு கூற விரும்புகிறேன். நான் சொல்லவில்லை. பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு வேலைவாய்ப்பு ஏற்படுத்தும்போது என்னென்ன திட்டங்களின் அடிப்படையில் வேலை வாய்ப்பு கொடுக்கப்போகிறீர்கள்? மரங்களிலிருந்து காய் பிய்த்திக் கொள்வது மாதிரியா இது. மரத்திலிருந்து இலையைப் பிடுங்கிக் கொள்வது போல் வேலைகளைக் பிடுங்கிக் கொள்ளப் போகிறீர்களா?

How meny industries you are going to have in Tamil Nadu ? What are the sources of employment ?

அப்படிச் சொல்லியிருந்தால் நாங்கள் மகிழ்ச்சியடைந்திருப்போம். 'ஹிந்து' என்ன எழுதுகிறது.

There was an increase from 9·3 million to 10·9 million between the end of 1975 and end of 1977 in the number of jobless registered with the employment exchanges in the country but in Tamil Nadu the rise was larger than the all-India average rate and from 7,30,000 to 9,23,000 ; While the number of placement has notionally risen marginally in India, in Tamil Nadu there was a fall from 39,000 in 1975 to 29,000 to end of 1977. These figures did indicate a worsening of the employment situation in the State, which indicate the worsening of the employment situation.

When that is the prevailing employment position, what is the use of making promises which are beyond your capacity. It would be beyond your capacity socially and politically to make promises which would not be fulfilled. I therefore submit that this is beyond your capacity. It is only political adventurism to say in the House that you are going to have employment gurantee scheme in rural areas and to provide employment to all the rural folk. It is incorporated in the Governor's speech just to cheat and lull Hon. Members of this House and the people of Tamil Nadu who are already just killing themselves under the weight of unemployment. I charge this Government for making these promises, false promises. By this the Government has not done anything concretely to assuage the rigour of poverty, to assuage the appalling

penury, under which the people of this State are suffering. Therefore, Mr. Speaker, I submit that this Scheme is not at all practicable of implementation. It is only political adventurism. That is all.

Another charge of mine is that this Government has no moral or legal or constitutional authority to subsist in office because the Government has fallen down as soon as the Chief Minister left this country for his foreign tour.

இந்த அரசாங்கம் இனிமேல் சட்டப்படி பதவியில் இருப்பதற்கு தகுதியை இழந்து விட்டது. சட்டப்படி இந்த அரசாங்கம் பதவியில் இருப்பது செல்லாது என்பது தான் என்னுடைய வாதம்.

Under Article 163 of the Constitution, the Governor is to be advised by Council of Ministers. If the Governor is to be advised by Council of Ministers. . . .

ஆளுநர் அவர்களுக்கு மந்திரிசபையின் சார்பில் ஆலோசனை சொல்வதற்கு ஒருவர் இருக்க வேண்டும். மந்திரிசபைக்கு தலைமை வகிக்கக்கூடிய ஒருவர் இருக்க வேண்டும். அதற்கு முதலமைச்சர் இல்லாவிட்டால் முதலமைச்சர் சார்பாக ஒருவரை நியமித்து விட்டு செல்ல வேண்டும். யார் என்பதை நியமித்துவிட்டு முதலமைச்சர் செல்ல வேண்டும். அப்போது தான் 'கௌன்சில் ஆப் மினிஸ்டர்ஸ்' என்பது இருக்க முடியும்.

Under Article 167 the Government has to communicate and it is the constitutional duty of the Chief Minister to have occasional communications with the Governor of the State.

சீப் மினிஸ்டருக்கு இந்த ட்யூட்டி இருக்கிறது. மந்திரி சபை என்று ஒன்றிருந்தால் அதற்கு தலைமை வகிக்க ஒருவர் இருக்க வேண்டும். முதலமைச்சர் இல்லாவிட்டால் கவர்னரோடு தொடர்பு கொள்வதற்கு, கவர்னரோடு சென்று பேசுவதற்கு ஒருவர் இருக்க வேண்டும். இதற்கு முன்னதியாக என்ன நடந்தது, எப்படி நடந்தது என்று கேட்கக் கூடும், அண்ணா அவர்கள் சென்றார்கள், கலைஞர் அவர்கள் சென்றார்கள். அப்போதெல்லாம் யார் என்று சொல்லிவிட்டு போனார்கள். இப்போது முக்கியமாக நிருபர்கள் கேட்டார்கள். நீங்கள் இல்லாத போது, யார் உங்கள் இடத்தில் இருப்பது என்று கேட்டார்கள். உங்கள் வேலையை யார் செய்வது என்றும் கேட்டார்கள், அதற்கு என்ன சொன்னார்கள். 'அவரவர்கள் வேலையை அவரவர்கள் பார்த்துக் கொள்வார்கள்' என்று சொன்னார்கள்.

There is no co-ordinating officer, no cohesive force, no co-ordinating head of the Ministry who will carry out the activities of the Council of Ministers

1979 பிப்ரவரி 15] [திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

அப்படி என்று சொன்னால், சீப்-மினிஸ்டர் வேலையை செய்வதற்கு இங்கு ஆள் இல்லை. அப்படி வரும்போது, சீப் மினிஸ்டர் இல்லாமல் 'கௌன்சில் ஆஃப் மினிஸ்டர்ஸ்' என்பது இருக்க முடியாது.

That means the Government automatically falls down. There is no means to communicate with the Governor.

ஆகவே இது ஒன்று, ஆனால் பிரைம் மினிஸ்டர் போகலாமா என்றால், போவதற்கு இடமிருக்கிறது. . . .

The Prime Minister is a separate entity, even when he goes to foreign country he represents the Nation.

அவர் ஒரு நேஷனை ரெப்ரஸன்ட் பண்ணுகிறார். அதனால் அவர் போகலாம்.

The Prime Minister has a prestige and he represents the Nation and therefore he can have their constitutional identity even when he is in foreign country. Even when he is in foreign country, he represents the Nation and other Ministers, in consultation with Prime Minister can have contact.

என்ற முறையில் வரும். ஆனால் ஒரு சீப்-மினிஸ்டர் என்பவரோ அல்லது தனிப்பட்ட நபரோ போக முடியாது.

Other than the Prime Minister, other than the President who is duly authorised to represent the Union of India.

மற்றவர்கள் யாரும் போகமுடியாது. மற்றவர்கள் யார் போனாலும் அது செல்லாது. . . .

in International law it is a civil death.

எழுதி வைத்துக் கொள்ளுங்கள், 'சீப்-மினிஸ்டர்' போனாலும் சரி, நான் போனாலும் சரி அது 'சிவில் டெத்' தாகத் தான் இருக்க முடியும். அப்படி வரும் வரும்போது, சீப்-மினிஸ்டர் இல்லாமல் எப்படி ஒரு அமைச்சரவை இருக்க முடியும்? தலைமை இல்லாத கவுன்சில் ஆப் மினிஸ்டர்ஸ் என்பது எப்படி இருக்க முடியும்? ஆகவே சீப்-மினிஸ்டர் என்றைக்கு இங்கிருந்து வெளிநாட்டுக்கு போனாரோ, அன்றைக்கு அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின்படி இந்த அமைச்சரவை பதவியிலிருந்து வெளியேறிவிட்டது என்றுதான் பொருள். ஏனென்றால். . . .

[பிற்பகல் 12-30]

Constitutionally there was no Council of Ministers. There was none to preside over the Ministerial meetings or cabinet meetings. There was none to communicate to the Governor. And as such, automatically it is brought to the ground. This Government is illegal, unconstitutional and it has no right whatsoever.

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY : Mr. Speaker, Sir, I regret to state that the hon. Member has made a total distortion of the provisions of the Constitution. Either it betrays his total lack of knowledge of Constitutional Law or he is deliberately misleading this House by putting an interpretation which does not compare, constitutionally speaking, with right interpretation of the relevant Articles of the Constitution. I will read only four provisions which have been covered by the Hon. Member in his speech. This tantamount spractically to a very very serious indictment of the Government of Tamil Nadu headed by the Hon. Chief Minister Thiru M. G. Ramachandran.

[மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி தலைமை]

The Article that relates to the constitution of the Ministry, is Article 163.

I will read that first :

163 (1) :

"There shall be a Council of Ministers with the Chief Minister at the head to aid and advise the Governor in the exercise of his functions, except in so far as he is by or under this Constitution required to exercise his functions or any of them in this discretion.

(2) If any question arises whether any matter is or is not a matter as respects which the Governor is by or under this Constitution required to act in his discretion, the decision of the Governor in his discretion shall be final and the validity of anything done by the Governor shall not be called in question on the ground that he ought or ought not to have acted in his discretion."

The analogous provision in the Constitution of India in respect of the Prime Minister is this : In the Union Government,

Article 74 (1) :

"There shall be a Council of Ministers with the Prime Minister..........(here, the word is the Chief Minister)........ at the head to aid and advise the President in the exercise of his functions.'

1979 பிப்ரவரி 15] [The Hon. Thiru K.Narayanaswamy]

The same thing here except to add that the Governor also can exercise some functions in his discretion.

"(2) The question whether any, and if so, what advice was tendered by Ministers to the President shall not be inquired into in any Court."

It is so in respect of the constitutional provisions relating to the State also.

My friend was making a comment on the absence of the Chief Minister and said that therefore, *ipso facto* the Tamil Nadu Government has fallen—to use his phrase—to the ground. Now, I will quote the provisions relating to conduct of Government business. Article 167—Duties of Chief Minister as respects the furnishing of information to Government, etc.—

"It shall be the duty of the Chief Minister of each State—

(*a*) to communicate to the Governor of the State—Please remember he need not go on every day and converse with the Governor—all decisions of the Council of Ministers — not merely to collaborate with the Governor—relating to the administration of the affairs of the State and proposals for legislation."

In respect of all these matters, he shall communicate to the Governor. The same thing also holds good so far as the Prime Ministers is concerned. Article 78 relates to duties of Prime Minister as respects furnishing of information to the President, etc.

Article 78 :

"It shall be the duty of the Prime Minister — Please remember it is the same thing. Only one word is altered, i.e., Chief Minister to Prime Minister—

(*a*) to communicate to the President all decisions of the Council of Ministers relating to the administration of the affairs of the Union and proposals for legislation ;

—The same thing—

(*b*) to furnish such information relating to the administration of the affairs of the Union and proposals for legislation as the President may call for................"

If the Prime Minister goes abroad, he represents the Union Government. This is a Federal Government where every State is a legal and constitutional entity by itself. So also, the Federal Government is a legal

entitly. They are two separate distinict legal entities 'one prevailing in the State and the other prevailing in the Centre. If the Prime Minister can leave this country and go abroad and represent this country elsewhere, so also the Chief Minister can legitimately and constitutionally leave this State and go abroad. And in his absence the Council of Minister, does not need any Head called the Chief Minister but it can still function without the Chief Minister for some time. The only thing is, communication with the Governor, is confined to two matters, in respect of (1) the administration of the affairs of the State and (2) proposals for legislation. When these things are decided by the decisions of the Council, they must be communicated. So, evidently the Council can meet, the Cabinet can meet and decide on certain matters and when once the decision is reached, it shall be the duty of the Chief Minister to convey it to the Governor. Beyond that, I see absolutely, not even a semblance of any basis for any Member to contend that because the Chief Minister is absent, the concerned State Government falls to the ground. As an argument, in the language of a lawyer, I would say that it lacks totally the basis, or if may characterise this, it is totally untenable. Thank you, Mr. Speaker, Sir.

திரு. து. புருஷோத்தமன்: பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் லத்தீப் அவர்கள் கான்ஸ்டியுஷன் விதிகளைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அதற்கு நம்முடைய சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொன்னார்கள். எங்களைப் போன்ற உறுப்பினர்களுக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. அது குறித்து தாங்கள் விளக்க வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

HON. TEMPORARY CHAIRMAN (THIRU S. J. RAMASWAMY): No point of order. (திரு. லத்தீப் எழுந்தார்) உங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட நேரம் முடிந்து விட்டது.

THIRU M. A. LATHEEF : The clarification of the principles of Constitution depends upon the way in which every provision of the Constitution or for that matter, any provision of the law is being interpreted. It is common knowledge that no lawyer.........

HON. TEMTORARY CHAIRMAN (THIRU S. J. RAMASWAMY) Hon. Member please. உங்களுக்குப் கொடுக்கப்பட்ட நேரம் முடிந்து விட்டது. அருள கூர்ந்து இன்னும் மூன்று நிமிடத்திற்குள் முடித்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1979 பிப்ரவரி 15]

THIRU M. A. LATHEEF : I completely disagree with the interpretation submitted by the Hon. Law Minister. I do not find fault with the Law Minister because every lawyer would have his own opinion. It is common knowledge that every lawyer can have his own opinion and no lawyer can compel another lawyer to agree with his argument on any legal provision. But what I submit is, there are two questions. One is the Council of Ministers and the other one is the analogy of comparison of the Union Government with the State Government by the Law Minister. I think it is totally beyond the scope of the constitutional interpretation and beyond the pith and substance of the provisions of the Constitution referred to by the Law Minister. What I submit is this. That is why I hastened by way of abundant cation. I submitted that the Prime Minister does represent the nation. Even thoubg it is a Federal State of constitutionally separate entity and the functioning of the Union Government is only within the four walls of the Federation as such, when the Chief Minister of a State goes out of the Federation, he is only a citizen of India and nobody can be called a citizen of Tamil Nadu. When the Chief Minister goes to America or for that matter any other country, he is only a citizen of India. The Prime Minister has his separate constitutional entity because he represents the Indian Nation, but not the Chief Minister. Therefore, it is but proper, it is the constitutional international convention, international legal provision that including the Chief Minister of any State, and the representatives of the for that matter anybody other than the Prime Minister Union Government is an Indian citizen, just called as a man—Civilly dead. Therefore, I disagree with the Hon. Law Minister who spoke for the Chief Minister. I also take great exception to the observations made by the Hon. Law Minister that I have no knowledge of the Constitutional law. I am equally competent to the Hon. Law Minister, even though I regard him as my senior. That is all I can say.

[பிற்பகல் 12.40]

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY : Sir, I want make it very clear that I would never cast any aspersion on the knowiedge of my hon. Friend Mr. Latheef. I am grateful to him for his expresslon of treating me as his senior. I want to express once again my grateful thanks to him unreservedly in an unqualified manner.

I wouid like to recall that there have been two precedents which are illuminating. The great Amarar Anna went to Yale University and still the Council of Ministers functioned as well as it could function elsewhere in the entire country of India.

The next example right before our eyes and under our nose is this. Our former talented Chief Minher who went abroad would equally glve an effectlve answer, if only were to sit on this side to Latheef'siex

arguments. It is another great example. When he went abroad, it did not result in any kind of deleterious effect either on the administration of the State or on the decisions of the Council of Ministers.

THIRU M. A. LATHEEF : I welcome it.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் ; நம்முடைய லத்தீப் அவர்கள் பேசுகின்ற மாதிரி நான் ஆங்கிலத்திலே பேச அவ்வளவு பேச இயலாத காரணத்தால் நான் தமிழிலே பேசுகிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : தாங்கள் பொடி வைத்துப் பேசுகிறீர்கள்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : ஒரு விஷயத்தை நான் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

ஒரு மாநிலத்திலே டூரிங் சீப் மினிஸ்டர் என்றும் ஸ்டேஷனரி சீப் மினிஸ்டர் என்றும் இரண்டு பேர்கள் இருக்க முடியாது என்று தெரிவித்துக் கொண்டு அவருக்கு இருக்கிற லோக்கல், நேஷனல், இண்டர்நேஷனல் சட்டத்தில் இருக்கிற அறிவை நான் மதிக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : இது சம்பந்தமாக நான் விளக்கம் தர விரும்புகிறேன். இல்லாவிட்டால் வெளியே வேறு விளக்கம் வந்து விடும். அண்ணா அவர்களும், கலைஞர் அவர்களும் வெளிநாட்டிற்குச் சென்றபோது இங்கே அவரவர்கள் பார்த்துக்கொள்வார்கள் என்ற முறையிலே சொல்லவில்லை.

'The implied implication is that the next man will preside.'

ஆனால் இங்கே அப்படியில்லை. அவரவர்கள் பார்த்துக் கொள்வார்கள் என்று சொல்லிவிட்டுப் போனார்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி) நேரமாகிவிட்டது. அடுத்து திரு. கே. கந்தசாமி.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : முடித்துவிடுகிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி): தங்களுக்கு கொடுக்கப்பட்ட நேரம் முடிந்து விட்டது, தாங்கள் ஒத்துழைக்க வேண்டும்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : நாங்கள் பாசிஸத்தைப்பற்றிப் படித்திருக்கிறோம். ஹிட்லரைப்பற்றி, முசோலினியைப் பற்றிப் படித்து அறிந்திருக்கிறோம். இன்றைக்கு பாசிஸ ஆட்சி இங்கே

எம்.ஜி.ஆர். தலைமையில்கீழ் நடந்துவருகிற ஆட்சியிலேதான் நடக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த ஆட்சி பாசிஸ ஆட்சி. காரணம் என்னவென்றால் கட்சிக்காரர்களுக்குத்தான் மதிப்புக் கொடுக்கப்பட வேண்டும், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்குக் கொடுக்கப்படக்கூடாது என்ற நிலைமை இருக்கிறது. எங்கள் தொகுதியிலே அந்தக் கட்சி அமைப்பாளர் ஒருவர் இருக்கிறார். அவர் ஒரு பொதுக் கூட்டத்திலே பேசுகிறார். முதலமைச்சர் சொல்லிவிட்டார், கட்சி உறுப்பினர் இல்லாத தொகுதியிலே அங்கே இருக்கிற அமைப்பாளர்கள்தான் எம்.எல்.ஏக்கள் என்று, ஆகவே அந்தத் தொகுதியிலே உள்ள அமைப்பாளர்கள்தான் எம். எல். ஏ.க்கள் என்று பேசுகிறார். அதன் காரணத்தினால் அங்கேயுள்ள அதிகாரிகளே இன்றைக்கு பயப்படுகிறார்கள் அவர்களுக்குப் பயந்துதான் பணியாற்றக் கூடிய நிலைமை இருந்து வருகிறது.

மாண்புமிகு திரு. எஸ்.டி.எஸ். அவர்கள் என்னுடைய தொகுதிக்கு வருகிறார். அங்கே வெள்ளச் சேதம், பலர் அடித்துச் செல்லப்பட்ட கோரச் சம்பவம், உயிர் உடமைகள் அடித்துச் செல்லப்பட்டுள்ள நிலைமை, நான் அவரை அழைத்து வந்தேன். அவர் என்னோடு வரக்கூடாது என்று தொகுதி அமைப்பாளர் அவரிடத்திலே சொன்னார். ஆனால் அமைச்சர் அவர்கள் மிக நல்லவர்கள். ஆனால் அந்த அமைப்பாளர் அந்த நேரத்திலே என்ன என்ன கெட்ட வார்த்தைகள் எல்லாம் பேசினார்கள் தெரியுமா . . .

திரு அ. க. அரங்கநாதன்: பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார். நம்முடைய ரெவ்ன்யூ மினிஸ்டர் அவர்கள் வரும்பொழுது மாண்புமிகு உறுப்பினர் லத்தீப் அவர்கள் வரக்கூடாது என்று தொகுதி அமைப்பாளர் சொல்ல வில்லை. அந்த இடத்திலே நான் இருந்தேன் ஆனால் அன்றைக்கு, அமைச்சர் தன் வீட்டிற்குச் சாப்பிட வர வேண்டுமென்றுதான் தொகுதி அமைப்பாளர் கேட்டாரே தவிர மாண்புமிகு உறுப்பினர் அமைச்சரோடு வர வேண்டாம் என்று தடுக்க வில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு எம்.ஏ.லத்தீப்: நம்முடைய திரு அரங்கநாதன் அவர்கள் தவறான தகவலைக் கொடுக்கக் கூடாது. அமைச்சரிடத்தில் சொல்லி ஒத்துக்கொண்டு வந்த அமைச்சரைச் சாப்பிட விடவில்லை. அமைச்சரை நாடு கடத்துவது மாதிரி அழைத்துச் சென்று விட்டார்கள். இதை திரு.அரங்கநாதன் அவர்கள் அறிவார்கள். அமைச்சர் சாப்பிடாமல் சென்றார். சென்னைக்குச் சாப்பிடாமலே வந்து விட்டார். அடுத்து, திரு. எட்மண்ட் அவர்கள் . .

திரு அ. க. அரங்கநாதன். தலைவரவர்களே, அமைச்சரவர்கள் சாப்பிட்டு விட்டுத்தான் சென்னைக்கு வந்தார் என்பது அவருக்குத் தெரியாது.

திரு எம். ஏ. லத்தீப். அரங்கநாதனுக்கு ரொம்ப நன்றி. என்னுடைய தொகுதிக்கு வந்துவிட்டு எனக்குத் தெரியாமல் சாப்பிட்டுவிட்டுப் போனார் என்று ஒத்துக் கொண்டார்கள். அதற்காக நன்றி. இதைத்தான் பாசிசம் என்று சொல்கிறேன். இதைத்தான் அப்புனுக் கவுண்டரும் எடுத்துச் சொன்னார். மற்ற உறுப்பினர்களும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். பாசிசம் என்பதற்குச் சரியான விளக்கத்தை அரங்கநாதன் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்னொன்றும் சொல்கிறேன். முதலமைச்சரவர்கள் தங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் சட்டசபை உறுப்பினர்களாக இல்லாத இடங்களிலே தொகுதி அமைப்பாளர்கள்தான் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் என்று சொல்லியிருப்பார்களேயானால் நான் சொல்கிறேன், ஹிட்லரின் கதியை நினைத்துப் பாருங்கள், இங்கேயிருக்கிற முசோலினியின் கதியை நினைத்துப் பாருங்கள் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நாங்கள் மக்கள் பிரதிநிதிகள். ஆனால் அவர்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் சட்டசபை உறுப்பினர்களாக இல்லாத இடங்களில் தொகுதி அமைப்பாளர்களைப் பார்த்து அவர்களைத்தான் உறுப்பினர்களாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று முதலமைச்சர் சொல்லியிருப்பார்களேயானல்—அவர்கள் சொல்லியிருப்பார்களோ என்னவோ எனக்குத் தெரியாது, நான் வேண்டுமென்று குற்றச் சாட்டைச் சுமத்த விரும்பவில்லை. அப்படிச் சொல்லியிருப்பார்களேயானால் — காலத்தின் கட்டளை, உங்களையெல்லாம் தண்டிக்க வேண்டும் என்பது காலத்தின் கட்டளை, ஆகவே அப்படிச் சொல்லியிருந்தால், அவர் சொன்னாரா இல்லையா என்பது எனக்குத் தெரியாது, அதை நான் கேட்கவில்லை, அப்படி நடந்திருந்தால் அது மிகவும் கண்டிக்கத் தக்கது என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இன்றைக்குத் தொகுதி அமைப்பாளர்கள் என்ற முறையிலே நாடு முழுவதும் நடந்து கொண்டிருக்கிற நிலைமைகளை இந்த அரசு நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். ஜனநாயகத்தைக் காப்பாற்றுங்கள், நாங்கள் மக்களின் பிரதிநிதிகள். எங்களை ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்ற முறையில் நடத்தினால் நாங்களும் முதலமைச்சரை முதலமைச்சர் என்று மதிப்பு கொடுப்போம். நீங்கள் எதிர்க்கட்சிக்காரர்களை மதிக்க வில்லை என்றால், நீங்கள் முதலமைச்சர் என்பதை நாங்கள் மறுக்கிறோம்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்—தலைமை)

We do not accept this Government as legally constituted. This Government has no authority to continue. This Government has no respect because it is not properly constituted because it has paved the way for violence in the country. (சிரிப்பு) சிரியுங்கள், சிரிக்கப் படுவீர்கள், நீங்கள் சிரிக்கப்படுகின்ற நேரம்.

திரு கு. வடிவேல். நாங்களும் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டு வந்தவர்கள்தான்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: நீங்கள் மட்டும் தான் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்தீர்களா, நாங்கள் அப்படி வரவில்லையா? நாங்களும்தான் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: உறுப்பினர்கள் தங்களுக்குள் பேசிக்கொள்ள வேண்டாம்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: இப்படிப்பட்ட பாசிச ஆட்சி, அராஜக ஆட்சி, வன்முறையைத் தூண்டும் ஆட்சி, அது மட்டுமல்ல என்னைப் பயமுறுத்திக் கடிதம் எழுதுகிறார்கள். நான் இன்றைக்குச் சட்டசபையிலே சொல்கிறேன், என் உயிருக்கு ஆபத்து இருக்கிறது. பெரிய கற்களைத் தூக்கி வீசுகிறார்கள், என்னுடைய தொகுதியிலே பேசிக்கொண்டு இருக்கிறேன், அப்பொழுது அடிக்க முயற்சித்தார்கள். இது உடலால் வாழும் உயிர் அல்ல, இது உணர்வால் வாழும் உயிர். நாலரை கோடி மக்களின் ஜனநாயக வாழ்க்கையில் ஒன்றி விட்ட உயிர். இதையும் அழிக்க முற்படுகிறார்கள். **
** என்பதை உங்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்தக் கவர்னர் உரை மிகவும் கவைக்கு உதவாத உரையாக இருக்கிறது, நாட்டு மக்களுக்கு எந்தவிதமான பயனும் இல்லாத உரையாக இருக்கிறது என்று கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்:
** என்ற அந்த வாக்கியத்தைச் சபைக் குறிப்பிலிருந்தும், பத்திரிகைகளிலும் நீக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி: ** என்ற வார்த்தையை மட்டும் எடுத்துவிடலாம்.

திரு. துரை முருகன் **
** என்பதை வேண்டுமானால் எடுக்கலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்களும் அதைத்தான் சொல்கிறார்கள், ** என்ற பதைதச் சபைக் குறிப்பிலிருந்தும், பத்திரிகைகளிலும் நீக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 12.50]

திரு. கே. கந்தசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று அவையின் முன் விவாதத்திற்காக வைத்திருக்கிற மேதகு கவர்னர் அவர்களின் மீது உரையின்

** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றன.

[திரு. கே. கந்தசாமி] [1979 பிப்ரவரி 15

பார்வார்ட் பிளாக் கட்சியின் சார்பாக எனது கருத்துக்களைச் சுருக்கமாகச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். சுருக்கமாக இதைக் குறிப்பதனால் It is a reflection of the good intention of the Gov rnment என்று நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அரசினுடைய நல்லெண்ணத்தைப் பிரதிபலிக்கும் நல்ல குறிப்பாக இருக்கிறதுஎன்ற எண்ணத்தைக் கூறி அதே நேரத்தில் மக்கள் எதிர்பார்க்கிற எண்ணத்தைப் பிரதிபலிக்கிற அளவுக்கு, மக்களுக்கு இருக்கிற குறைகளை நீக்குகிற அளவுக்குத்திட்டங்கள் இருக்கின்றனவா என்பதைப் பார்த்தால் இல்லையென்பது என்னுடைய தாழ்மையான கருத்து என்பதையும் சுட்டிக் காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். உதாரணமாக, அரசினுடைய கொள்கையை, முயற்சியை, நல்லெண்ணத்தை பிரதிபலிக்கிற வகையில் விவசாயிகளுடைய பிரச்னையைப் பற்றி சொல்லியிருக்கிறார் மேதகு கவர்னர் அவர்கள். விவசாயிகள் இன்று மெஜாரிட்டியாக நாட்டில் உள்ளார்கள்என்ற பிரச்னை நாடெங்கிலும் அதே பேச்சாக இருந்தாலும் எங்கும் சுதந்திரம் என்பதே பேச்சு, எங்கும் விவசாயிகள் என்பதேபேச்சு என்று ஆகிவிட்ட நேரத்தில் இந்த அரசு ஒரே பிரச்னையைப் பற்றி சொல்லி உள்ளது.

'There will be no let up in the State Government's efforts in emphasising the need for a fair price. Tamil Nadu will also stress the need for Government of India, to subsiside rice price to the extent of wheat subsidy in order to continue to make rice available to the consumers at reasonable prices, simultaneously ensuring fair price to the producer.'

என்ற அளவிற்குத் தமிழ் நாடு will also stress என்று சொல்கிறார்களே ஒழிய will also என்ற நிலையில்லாமல் it must be a must என்று நான் குறிப்பிட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

சட்டை போட்டவர்கள், படித்தவர்கள், உத்தியோகத்தில் இருப்பவர்கள், வியாபாரிகள் என்று தமிழகத்தில் எடுத்துக் கொண்டாலும் ஏக இந்தியாவில் எடுத்தாலும் 100-க்கு 20 பேர் தான் அவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதை ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். 80 சத விகிதம் ஏழை விவசாயிகள், கிராமப் புறங்களிலே வசிக்கிற மக்கள், விவசாயம் செய்து வருகிறார்கள். உழைத்து, உழைத்து உருக்குலைந்து தொழிலாளிகள் வர்க்கம் என்று கம்யூனிஸ்ட் தோழர்கள் வர்ணிப்பதைப் போல், ஏழை விவசாயிகள், கிராமப் புறங்களிலே உழைத்து உழைத்து உருக்குலைந்திருப்பதை சபாநாயகர் அவர்கள் மூலமாக மாமன்றத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரவிரும்புகிறேன்.

Frustrated unemployed youth have become more and more in number. Let us not have another Bengal.

இதை முன்பு நடந்த ஆட்சியின்பொழுது, மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்கள் முதல்வராக இருக்கும்போது நான் குறிப்பிட்டேன். இன்றைக்கு மகாராஷ்டிரத்திலே அல்லது வங்காளத்திலே கொடுப்பதைப் போல், இளைஞர்கள் உத்தியோகத்திற்கு வருகிற வரை, எம்ப்ளாய்மென்ட் ஆஃபீஸ்லே பதிந்து வைத்திருப்பவர்களுக்கு ரூ. 50, 'ஓல்ட் ஏஜ் பென்ஷன்' கொடுப்பதைப் போல் ரூ. 20, ரூ. 25 வயதானவர்களுக்குக் கொடுப்பதைப் போல், இளைஞர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால், விரக்தி அடைந்தவர்கள் வேறு வழியில் செல்வார்கள். அவர்களை எக்ஸ்ட்ரீமிஸ்ட்களாக மாற்றாமல் தடுப்பதற்கு மாத்திரமல்ல, அவர்களை எதிர்காலத்தில் உபயோகமுள்ள பிரஜைகளாக மாற்ற இது ஊன்றுகோலாக அமையும் என்பதை நான் ஆணித்தரமாகக்குறிப்பிடக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்றைக்கே அதைச் செய்ய முடியும்.

நாட்டிலே பரந்து கிடக்கிற நம்மையெல்லாம் வாழவைக்கின்றவர்கள் விவசாயிகள்; நாட்டின் முதுகெலும்பு விவசாயிகள் என்று மேடை தவறாமல் பேசுகிறோம். தேர்தல் காலத்தில் மட்டுமல்ல. உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார் மற்றெல்லாம் தொழுதுண்டு பின்செல்பவர் என்று மேடைதோறும் பேசுவது மட்டுமல்லாமல், எழுதுகிறோம். ஏழை எளிய விவசாய மக்களே, உங்களுக்காகவே வாழ்கிறோம், பேசுகிறோம் என்று எழுதுகிறோம். ஆனால் அவர்களுக்காக வாழ்கிறோமா என்பதை மாண்புமிகு விவசாயத் துறை அமைச்சரவர்களைக் கேட்கிறோம். வாழ்கிறோம் என்று பேசலாம், எழுதலாம், நல்ல எண்ணம் இருக்கலாம்.

All good intentions may not be fruitful and helpful unless they are translated into action.

நம்முடைய நல்ல எண்ணங்கள் செயல் வடிவம் பெறவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு குறிப்பிட்ட விரும்புகிறேன். விவசாயிகள் நியாயவிலைக்கு வேண்டும் என்று கேட்டால் அது தவறா? ஏக இந்தியாவைப்பற்றி பேசுகிறார். நம்முடைய ஜனதா கட்சித் தலைவர் ஜேம்ஸ் அவர்களைத் தனியாகக்கூட கேட்டேன். அவர் பேசுகின்றபோது தயவு செய்து சொல்லவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவரும் வக்கீல் நானும் வக்கீல். இரண்டு பேர்களும் இதைவிட்டுவிட்டு வக்கீல் வேலையைப் பார்ப்போம். மத்திய அரசு கரும்புக்கு டன் ஒன்றுக்கு 150 ரூபாய் வடமாநிலத்தில் கொடுப்பதாக அறிகிறேன். நாங்கள் மாதவன் அமைச்சராக இருந்த போது பல முறைவிவாதித்து, 94 ரூபாயிலிருந்து 116 ரூபாய் வரை உயர்த்தினோம். இப்போது, ரூ. 100-க்கும் கீழே போய், தற்போது அலங்கநல்லூரிலே ஒரு டன்னுக்கு 78 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். நான் எந்த விவசாய சங்கத்திலும் உறுப்பினராக இல்லை. நான் என்னுடைய மின்சார சப்ளையை கட்பண்ணி விடுவார்களே என்று பயந்து என்னுடைய பில் என்ன

ஆயிற்று என்று கேட்டேன். அவர்கள் டன் 78 ரூபாய் என்று தீர்மானித்து செக் அனுப்புகிறோம் என்று சொன்னார்கள். ஏன் அப்படி என்று கேட்டேன். நஷ்டத்திலே ஓடுகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். ஏன் நஷ்டம் என்று கேட்டால், ஊதிய உயர்வு கேட்கிறார்கள். ஊதிய உயர்வு கோருவது நியாயம் தான். உழைப்பிற்கேற்ற ஊதியம் கொடுக்கவேண்டும். அதிக மான ஊதியம் நீங்கள் தரவேண்டாம். உயிரை உடலோடு வைத்துக் கொள்ளும் அளவுக்காவது உத்திரவாதம் வேண்டாமா குழந்தைக்கு எங்கே பால் கிடைக்குமோ அங்கேதான் போகும். அதேபோல் தாய்வடிவத்தில் இருக்கிற அரசு விவ சாயிகளுடைய பிரச்சினையை தங்களுடைய பிரச்சினையாகக் கருதி நிவாரணம் செய்து கொடுத்தால் விவசாயிகள் எந்த விவ சாய சங்கத்திலும் சேரத் தயாராக இல்லை. ஆனால் உணவு கொடுக்காமல் அடித்து விரட்டுகிற பிள்ளை தெருவிலே அலைவதைப்போல, அல்லது மாற்றாந்தாய் எதைக் கொடுத் தாலும் அங்கே போய் அடைக்கலம் அடைவதைப்போல மிக துர திருஷ்டவசமாக பல அரசியல் கட்சிகளின் வலையிலே சிக்கி விட்டார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். யார் ஆண்டால் என்ன, ராமன் ஆண்டால் என்ன, ராவணன் ஆண் டால் என்ன ? என்று சொல்லுகிறார்கள்.

இன்றைக்கு எங்கு பார்த்தாலும் மிகப் பயங்கரமான நோய் பரவிவருகிறது. ரசாயன உரங்கள், ரசாயன மருந்துகள் தரு கிறார்கள். நானும் ஒரு மருந்திலே போட்டு, அது பாலிடாலோ என்னவோ, வரலட்சிமி பருத்திக்கு அடிப்பதற்காக வாங்கிவந் தேன். நான், டைலூட்டாக ஒரு மணி நேரம் வைத்திருந்து, பிறகு பார்த்தால் ஒரு புழு கூட சாகவில்லை. அதை இன்னும் டைலூட் பண்ணி 100 மடங்கு தண்ணீர் சேர்த்து பூச்சி சாகாது. இப்போது பருத்திக்குப் பதில், புழுக்களைத்தான் பறிக்கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஜெயராமனுக்குத் தெரியும். இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்த்து வைக்கவேண்டும்.

நெல்லுக்கு திடீரென்று புகையான நோய் வருகின்றது. அறு வடை செய்யத் தயாராக இருக்கும் நெல்லை மூன்று நாட்கள் கழித்துப் பார்த்தால் பட்டுப் போயிருக்கின்றது. 100 மூட்டை 200மூட்டை கிடைக்கின்ற நிலத்தில் 10மூட்டை20மூட்டை கிடைக் கின்ற நிலைமை இருக்கிறது. எதிர்பார்த்த விளைச்சல் இல்லாம லும், எதிர்பார்த்த வருமானம் இன்மையாலும் மிகவும் கஷ்டப்படு கிற நிலைமை இருக்கிறது. "Why not we ask for reasonable price." அதை விவசாய சங்கம் கேட்டால் என்ன, கந்தசாமி கேட்டால் என்ன, ராமசாமி கேட்டால் என்ன. யார் கேட்டால் என்ன, நோய் தீரவேண்டும். குருடனுக்குப் பார்வை கிடைக்க வேண்டும். இது உயிர்ப் பிரச்சினை, வாழ்க்கைப் பிரச்சினை. பல்லாயிரக்

கணக்கான விவசாயிகள் கடன் சுமையில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் நஷ்டத்திற்கு எல். டி. பேங்க் கூட கடன் கொடுக்க முடியவில்லை. 1 லட்சம், 2 லட்சம் 10 லட்சம் ரூபாய் வைத்திருப்பவர்கள் கூட, வருடத்திற்கு பத்தாயிரம் ரூபாய் கூட மிச்சப் படுத்த முடியவில்லை.

[பிற்பகல் 1—00.]

இன்றைக்கு நான் வேண்டிக்கேட்டுக்கொள்வது, விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய சலுகைகளை அரசு செய்து தரவேண்டும். எவ்வளவு தான் விவசாயி உழைத்தாலும் அவன் உழைப்புக்குத் தக்க அளவில் விலை கிடைக்கவில்லை என்றால் அவன் பெருமூச்சு விடுகிறான். அந்த பெருமூச்சின் விளைவு தான் பல்வேறு விவசாய சங்கங்கள் இன்றைக்கு நாட்டில் ஏற்பட்டு இருக்கின்றன. விவசாயிகளும், கட்சியைப் பார்ப்பது இல்லை, கொடியைப் பார்ப்பது இல்லை, யார் அவர்களுக்கு ஆதரவாகப் பேசுகிறார்களோ அவர்கள் பக்கம் சேர்ந்து விடுகிறார்கள். இந்தப் போக்கு காட்டுத்தீ போல் இன்றைக்கு நாட்டில் பரவி வருகிறது. நான் இதை மிகவும் எச்சரிக்கையோடு இந்த அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன். இந்த விவசாயப் பிரச்னையை உடனடியாக அரசு கவனிக்கவேண்டும். எந்தக் கட்சித் தலைவர் அது குறித்துக் கேட்கிறார் என்பதை விட அவர் கேட்பதில் இருக்கும் நியாயத்தைப் பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களை நான் தாழ்மையோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன், இந்தப் பிரச்னையில் தாங்கள் கவனமாக இருந்து கேட்டு, அந்த விவசாயிகளுக்கு வேண்டியவற்றைச் செய்து கொடுக்கவேண்டும். இப்போது நிலைமை எப்படி இருக்கிறது என்றால் ஆடி மாதத்தில் காற்று அடித்தால் எந்த மரமாக இருந்தாலும் பச்சை மரமாக இருந்தாலும் ஒரு இடத்தில் தீ வைத்தால் அது ஒரு காடு பூராவிலும் இருக்கும் மரத்தையும் பொசுக்கி விடுவதுபோல் இன்றைக்கு நிலைமைகள் இருக்கின்றன. ஆகவே, அந்த விவசாயிகள் மனதில் இருக்கும் தீயை அணைக்கும் விதத்தில் அரசாங்கம் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாய சங்கங்கள் எங்கு பார்த்தாலும் இப்போது அமைந்து இருந்தாலும், தமிழகத்தில் குறிப்பாக, தென் மாவட்டங்களில், மதுரை, இராமநாதபுரம் மாவட்டங்களில் ஒரு மாநாடு நடத்த வேண்டும் என்று சொன்னால் ரூ. 100, ரூ. 500 கிடைக்காது. ஆனால் இப்போது நிலைமை என்னவென்றால் ஒரே வாரத்தில் ரூ. 13,000 சேர்ந்து விட்டது. ஒரு ஊர்வலத்திற்கு 50 மாட்டு வண்டிகள் கொண்டு வாருங்கள் என்று சொன்னால் அதுவே பெரிய காரியம். ஆனால் இப்போது எந்தவித முயற்சியும் இல்லாமல் ஊர்வலத்திற்கு 2,000-க்கும் மேற்பட்ட வண்டிகள் வருகின்றன. எங்கே பார்த்தாலும், கடனைத் திருப்பித் தராதே, மின்சார கட்டணம் கட்டாதே, நிலவரி கட்டாதே

என்று விவசாய சங்கம் அறிவித்து இருப்பதை ஒட்டி ஆங்காங்கு விவசாயிகள் சொல்லிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். நான் கூட மின்சாரக் கட்டணம் கட்டவில்லை. விவசாய சங்கத்தின் ரசீதைக் காட்டிவிட்டு சும்மா இருந்து கொண்டு இருக்கிறேன்.. என்னைப்போன்று உள்ளவர்களே இந்த நிலையில் இருக்கிறோம் என்றால் மற்றவர்களைப் பற்றி நீங்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

போன ஆண்டு ரூ. 100 கொடுத்தார்கள் கரும்புக்கு இப்போது ரூ. 78 தான் கொடுக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இந்தப் பணம் கட்டுப்படியாக இருக்கவில்லை. அதனால் அவர்கள் கிஸ்திப் பணம் கட்டவில்லை. நானும் உங்களிடத்தில் மனம் திறந்து சொல்கிறேன். நான் கூட கட்டவில்லை. நீங்கள் என்ன செய்யப் போகிறீர்கள். வெட்கம் மானத்திற்கு அஞ்சி இது நாள் வரையில் நான் இருந்தேன். இப்போது நிலைமை மிகவும் மோசமாகப் போய்விட்டது. ஆகவே, அரசாங்கத்தை நான் தயவு செய்து கேட்டுக்கொள்கிறேன், சிந்தித்துப்பார்த்து நல்ல முடிவு எடுங்கள். போன வாரம் நாயுடு எங்கள் பகுதிக்கு வந்து இருந்தார். நாராயணசாமி நாயுடு வந்திருந்தார். அவர் சொன்னார், கிஸ்தி கட்டாதீர்கள், மின் கட்டணம் கட்டாதீர்கள், வரிகட்டாதீர்கள் சிறைக்குச் செல்லத் தயாராகுங்கள், கடன் எங்காவது வாங்க வேண்டுமா, கையெழுத்துப் போடுங்கள், திருப்பிக்கட்ட வேண்டாம் என்று சொன்னார்கள். அந்த நேரத்தில் சில பெரியவர்கள் வழக்கமாக பேசுபவர்கள் எழுந்தார்கள். ஊரில் உள்ள மக்கள் நீங்கள்என்ன பேசுவீர்கள் என்பது எங்களுக்குத் தெரியும். உட்காருங்கள் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். நாயுடு பேசட்டும் என்றார்கள். ஆகவே, நான் அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன், மத்திய அரசு கோதுமைக்கு ரூ.27 காஸ்ட் ஆப் ப்ரொடக்‌ஷனுக்கு மேல் கொடுக்கிறார்கள், அதைப்போல் இங்கேயும் நெல்லுக்கும், கரும்புக்கும் மத்திய அரசு கொடுக்கவேண்டும். இது நியாயமான ஒரு வேண்டுகோளாகும். நாங்கள் எல்லாம் நாடு ஒன்றாக இருக்கவேண்டும் என்று எண்ணம் கொண்டவர்கள். கலைஞர் போன்றவர்கள் நாடு பிரிந்தாகவேண்டும் என்றும், அதிக அதிகாரங்கள் வேண்டும் என்றும் சொல்கிறபோது, இந்த நிலைமையைப் பார்க்கிறபோது நாமும் ஏன் அந்த நாடு பிரிவினை கேட்கக்கூடாது என்று எண்ணம் வருகிறது. ஆகவே, இன்றுள்ள தேச ஒற்றுமையைக் கருதி, மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஜேம்ஸ் அவர்கள் மத்திய அரசுக்கு இந்த நிலைமையை எடுத்துச்சொல்லி, அவரே விவசாயிகளின் சார்பாக, தமிழ் மக்களின் சார்பாக விசேஷ தூதுவராக டெல்லிக்குப் போய் திரு. மொரார்ஜி பாய் அவர்களைப் பார்த்து, தமிழ் நாட்டு விவசாயப்பெருங்குடி மக்களுக்கு நியாயம் வழங்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இல்லையென்றால் வேற்றுமை உணர்வு வளரவும், போராட்டம் வலுக்கவும் சூழ்நிலை ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சீனி என்று எழுதிவிட்டால் இனிக்காது. கொஞ்ச

மாவது இருந்தால்தான் இனிக்கும். இல்லாவிட்டால் கசக்கும். சும்மா இந்தியா, ஏக இந்தியா என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தால் பிரயோசனம் இல்லை. ஏக இந்தியாவில் ஏற்றத்தாழ்வு இருக்கக் கூடாது. வடக்கே ஒன்றும், தெற்கே ஒன்றுமாக இருக்கக் கூடாது. நெல்லுக்கு ஒரு விலை, கோதுமைக்கு ஒரு விலை என்ற பாகுபாடு இருக்கக்கூடாது.

அடுத்தபடியாக, இந்தித் திணிப்பைப்பற்றிக் கூறுகிறார்கள். (குறுக்கீடு — ஜேம்ஸ் கருத்து என்ன என்பதைக் கேளுங்கள்) ஜேம்ஸ் அவர்கள் ஒத்துக்கொள்வார்கள் என்று கருதுகிறேன். அவர்கள் பேசும்போது தெளிவுபடுத்துவார்கள். அதைச் செய்ய வில்லை என்றால் போராட்டம் நடத்த வேண்டுமென்று சொன்னால் நான் தயார், உண்ணா விரதம் இருக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறீர்களா, அதற்கும் நான் தயார்தான். மத்திய அரசை எதிர்த்துப் போராட நான் தயார். கட்சியைப் பற்றி கவலை இல்லை. கட்சியா சோறு போடுகிறது? இல்லை. எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும் சரி, அண்ணா தி.மு.க.வானாலும் சரி, ஜனதா கட்சியானாலும் சரி, மக்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டும். அதுதான் எல்லாக் கட்சிகளின் எண்ணமும். அந்த எண்ணம் நிறைவேறாதபோது போராட வேண்டியதுதான். அதற்கு கட்சி வேறுபாடு கிடையாது. அதுபற்றி அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களும் முடிவுசெய்து, இந்த சட்டமன்றத்தில் ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றி மத்திய அரசுக்கு அனுப்ப வேண்டும். ஏக இந்தியா என்று சொல்லும்போது எல்லோருக்கும் சமநீதி வழங்க வேண்டும். விவசாயிகள் பிரச்சனை தீர்க்கப்படவில்லை என்றால் பெரும் விளைவுகள் ஏற்படும் என்பதை மத்திய அரசுக்கு தெளிவு படுத்த வேண்டும். அதற்கு அரசு சார்பிலேயே ஒரு திட்டத்தை உருவாக்க வேண்டும். மாண்புமிகு கலைஞரைப் போன்ற பொறுப்புள்ள தலைவர்கள் எல்லாம் அதற்குரிய வழிமுறைகளை வகுக்க வேண்டும்.

விவசாயிகள் இன்றைக்கு வரி கொடா போராட்டம் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வரி கொடுக்காவிட்டால் ஒரு நாட்டின் நிர்வாகம் என்ன ஆகும்? இன்றைக்கு இருக்கிற முதலைச்சர் போய்விடலாம். நாளை கலைஞரோ அல்லது லத்தீப் அவர்களோ முதலமைச்சராக வரலாம். யார் போய் உட்கார்ந்தாலும் வரி கொடுக்காவிட்டால் நிர்வாகத்தை எப்படி நடத்த முடியும். 'மினிஸ்டர் வித்தவுட் அதாரிட்டி' என்றுதான் இருக்க முடியும். (குறுக்கீடு) லத்தீப் அவர்கள் பெரும் தலைவராக வரலாம். லியாகத் அலிகான் மாதிரி ஏன் ஒரு மாபெரும் தலைவராக வரக் கூடாது? தாராளமாக வரலாம். பெரும் தலைவராகி, மக்கள் இதயத்தில் இடம்பெற்று, பிரபலமாக இருந்து தொண்டாற்றலாம். ஆகவே, இந்த விவசாயிகள் பிரச்சனையில் விரைவில் ஒரு தீர்வு காணவேண்டும். அது 'பிரதர்லி ட்ரீட்மென்டாக' இருக்க வேண்டும்.

திரு. செ. சிவசாமி: தலைவரவர்களே, நண்பர் லத்தீப் அவர்கள் லியாகத் அலிகான் மாதிரி ஒரு மாபெரும் தலைவராக வரவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். லியாகத் அலிகான் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார். அந்த நிலைமை லத்தீப் அவர்களுக்கு வர வேண்டுமா?

திரு. கே. கந்தசாமி: துரோகிகள் அவரை சுட்டுக்கொன்றார்கள். துரோகம் அங்கே வென்றது; நீதி தோற்றது. அவர் ஒரு சிறந்த மக்கள் தலைவர், மாபெரும் தியாகி, நல்ல அறிவாளி. அந்தத் தியாகத் தலைவர் மாதிரி லத்தீப் அவர்கள் வரவேண்டுமென்று சொன்னேனே தவிர வேறல்ல.

அடுத்தபடியாக, மதுவிலக்குத் திட்டம். இது ஒரு புனிதமான திட்டம். காந்தியடிகளின் உயரிய திட்டம். அந்த காந்தியடிகளின் சீடர்களால் முடியாததை நீங்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள். உங்களுடைய உன்னதமான எண்ணத்தை நான் பாராட்டுகிறேன்; வரவேற்கிறேன். ஆனால் அந்த எண்ணத்தின் படி உங்களுடைய அட்மினிஸ்ரேட்டிங் மெஷினரீஸ் வேலை செய்யவில்லையே. என்ஃபோர்ஸ்மென்ட் அத்தாரிட்டி சரியாகச் செயல்படவில்லை என்பதை மிகவும் வருத்தத்தோடு சொல்கிறேன்.

மதுரையில் ஒரு டி.ஐ.ஜி. இருக்கிறார். அவர் ரொம்ப நல்லவர்; நல்லது எதைச் சொன்னாலும் உடனடியாக நடவடிக்கைக் எடுக்க கூடியவர். ஆனுல் இதில் அவர் நடவடிக்கை எடுக்கத் தயக்கம் காட்டுகிறார், ஏன் என்று தெரியவில்லை. போலீஸ் துறையிலே ஊழல் மலிந்துவிட்டது. லெப்ட் ஹாண்டிலும், ரைட் ஹாண்டிலும் — இரண்டு கையாலும் கரப்ஷன் வாங்குகிறார்கள். அதில் கொஞ்சம் கூடத் தயக்கம் இல்லை. இந்த லஞ்சத்தை ஒழிக்க வேண்டும். முழுக்க முழுக்க ஒழிக்க முடியாவிட்டாலும் ஒரு கையால் லஞ்சம் வாங்கிகுறவனை விட்டுவிட்டு, இரண்டு கைகளிலும் வாங்குகிறவனையாவது பிடியுங்கள். எந்தத் துறையைப் பார்த்தாலும் இன்றைக்கு 'டோட்டலி கரப்ஷன்' என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்குத் தான் இருக்கிறது. கரப்ஷன் ஒழிப்பதில் 24 காரட் வேண்டுமென்று நான் கேட்கவில்லை. 18 கேரட்டாகவாவது இருக்க வேண்டுமென்றுதான் கேட்கிறேன்.

திருமங்கலத்தில் இன்ஸ்பெக்டர் பரூக் என்று ஒருவர் இருக்கிறார். அவர் பசு மாடே லஞ்சம் வாங்கியிருக்கிறார். அவர் வீட்டில் இப்போதும் அது இருக்கிறது. ஒருவன் அதை வாங்கிக் கொடுத்திருக்கிறான். கேஸ் இல்லாதவன் பேரில் கேஸ் போடுமறார்கள். கேஸ் உள்ளவர்களை விடுதலை செய்கிறார்கள். கிாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் என்னுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்தால் நடவடிக்கை எடுக்கிறேன் என்கிறார்கள். இப்படி எத்தனை காரியங்களை அவருடைய கவனத்திற்குக்

கொண்டு போவது ஒன்றா அல்லது இரண்டா? எத்தனையோ இருக்கிறது. கொஞ்சம் தீவிர நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டு மென்று டி.ஐ.ஜி., கலெக்டர் போன்றவர்களுக்கு உத்திர விடுங்கள் என்பதற்காக இதைச் சொல்கிறேன்.

Society has become totally corrupt. It has become more or less a cottage industry. Distillation of illicit liqour has become a common practice amongst village folk. It has come only out of poverty. It has become an invitable evil.

இதை மிக மிக வருத்தத்தோடு குறிப்பிடுகிறேன். இன்றைக்கு கூட எங்கள் கட்சித் தலைவர் மூக்கையாத்தேவர் அவர்களுடன் பேசிக்கொண்டிருந்தபோது அவர்கள் பேரறிஞர் அண்ணாவின் சிறந்த மனப்பான்மையைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். மது விலக்குக் கொள்கையில் அவர்கள் கொண்டிருந்த உறுதியைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அவர் வழியைப் பின்பற்றக்கூடியவர்கள் நீங்கள். ஏழை எளிய தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள்மீது அண்ணா எப்படி அன்புகாட்டினார் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். இன்றைக்கு மது அருந்தக்கூடியவர்கள் பெரும்பாலும் வசதிப்படைத்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் அதை உற்பத்திச் செய்பவர்கள், சாராயம் காய்ச்சுபவர்கள் ஏழை எளிய மக்கள், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள்தான். தாய்மை உள்ளம் கொண்ட பெரிய தலைவரின் பெயரால் நீங்கள் ஆட்சி நடத்துகிறீர்கள். ஆளும் கட்சி நண்பர்கள் சிலர் அப்படிக் குறிப்பிடுவதை நானும் கேட்டிருக்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1–10)

It has become an inevitable evil. ஆகவே இது பெரும் தவறு என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நிர்வாகம் நல்ல முறையிலே நடைபெறாவண்ணம் தடுக்கின்ற வகையிலே நிர்வாகத்திலே தலையிடுவது தவறு என்று உத்தரவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து இதுவரை தவறான தொழில்களைச் செய்து வந்த பாமர மக்கள் வேலையில்லாமல் தவிக்கின்ற நிலையை தவிர்க்கும் பொருட்டு அவர்களுக்கு ஆல்டர்நேட்டிவ் எம்ப்ளாய்மென்ட் கொடுக்கின்ற வகையில் ஒரு திட்டம் தீட்டப்பட்ட வேண்டும். வெளிநாடுகளிலே இருந்து அகதிகள் வரும்போது அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பளிப்பதற்காக சில புனரமைப்புத் திட்டங்கள் ஏற்படுத்தப்படுவது போன்று இவர்களுக்கும் வேலை வாய்ப்பளிக்கின்ற வகையில் ஒரு திட்டத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அவர்கள் இப்படிப்பட்ட ஒரே தொழிலைச் செய்து வந்தார்கள், அதையும் பறித்துவிட்டால் அவர்கள் என்ன செய்வார்கள்,

Government should give an alternate employment. Are they to starve and die? Some alternative has to be found out to protect their lives. It is an economic problem.

அடுத்து நம்முடைய அரசு சிறிய நீர்ப்பாசனத்திட்டங்களுக்கு முக்கியத்துவம் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் பற்றி எதுவுமே இந்த ஆளுநர் உரையில் குறிப்பிடப்படவில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மேற்கே ஓடுகிற நதியினை கிழக்கே திருப்புவதற்கு பிரதமர் மொரார்ஜியுடன் நமது முதலமைச்சர் பேச்சு வார்த்தை எல்லாம் நடத்தினார்கள் என்று கேள்விப்பட்டோம். அது எந்த ஸ்டேஜ்-லே இருக்கிறது என்பதைச் சொன்னால் எங்களுக்குக் கொஞ்சம் உற்சாகமாக இருக்கும். அந்த நல்ல முயற்சிகள் தொடர்ந்து செயல்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் என்னுடைய ஆண்டிப்பட்டி தொகுதியிலே மழை வெள்ளம் வந்தால் ஆடு மாடுகளை எல்லாம் அடித்துக்கொண்டு போகிற மேட்டுப் பகுதிகள் இருக்கின்றன. மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் கூட அந்தப் பகுதிக்கு வந்திருந்தார்கள். தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சரவர்கள் கூட வந்திருந்து இரண்டு நாள் சுற்றிப் பார்த்தார்கள். இப்போது திருடுவதை எல்லாம் நிறுத்தி விட்டார்கள். தவறு செய்வதையே நிறுத்தி விட்டார்கள்.......

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசும்போது அமைச்சர் அவர்கள் வந்திருந்தார்கள். சுற்றிப் பார்த்தார்கள். திருடுவதை நிறுத்திவிட்டார்கள் என்று தெரிவித்திருக்கிறார். அப்படியானால் அவர் அமைச்சரவர்களையே அவ்வாறு சொல்கிறாரா என்று தெரியவில்லை. விளக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. கந்தசாமி : தலைவரவர்களே, நமது மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் அழகான விளக்கம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அமைச்சரவர்கள் திருடுவதை நிறுத்தினார்கள் என்று நான் சொல்லவில்லை. அவர்கள் சுற்றிப் பார்த்தார்கள். மக்கள் திருந்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை அவர்களும் நன்கு அறிந்திருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : தலைவரவர்களே, நமது உறுப்பினர் அவர்கள் பேசும் போது மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் ஊரை எல்லாம் சுற்றிப்பார்த்தார்கள். திருட்டு நின்றுவிட்டது என்றும் திருட்டை நிறுத்திவிட்டார்கள் என்றும் சொன்னதை மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் எடுத்துச் சுட்டிக்காட்டியபோது அவர்கள் எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் அழகான விளக்கம் தந்தார்கள் என்று சொல்லி அதனை உறுதிப் படுத்துகிறார்களா? விளக்கம் தேவை.

1979 பிப்ரவரி 15]

திரு. கே. கந்தசாமி : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அவை முன்னவரவர்கள் குறிப்பிட்டது போல் மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் கூறிய கருத்தை வலியுறுத்தவில்லை. மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் சுற்றிப் பார்த்தார்கள், திருட்டு நின்று விட்டது என்று நான் குறிப்பிட்டதை அமைச்சரவர்கள் நிறுத்தி விட்டது போல் தொனிக்கிறது என்று கூறினார்கள். விளக்கம் தேவை என்றும் கூறினார்கள்.

திருட்டெல்லாம் நின்று விட்டது என்று.............. ...

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அவை முன்னவர் அவர்களுக்கும் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும் பதில் சொல்லவில்லை. எல்லோருக்கும் புரிவதுபோல் சொல்லி விட்டால் பரவாயில்லை.

திரு. கே. கந்தசாமி: மக்கள் திருட்டு போன்ற தொழில்களை நிறுத்தி விட்டார்கள், அந்த நிலையை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கண்டார்கள் என்றுதான் சொன்னேன். அது தெளிவாக வாக்கியத்தில் அமையவில்லையென்பதால் இந்தக் குழப்பம் ஏற்பட்டது. அதற்காக வருந்துகிறேன். அப்படி, மக்கள் திருந்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். பொருளாதாரச் சூழலில் வெற்றி பெற மக்கள் வேதனைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்று அதிகமாக பாதிக்கப்பட்டிருப்பவர்கள் கிராம மக்கள் தான். கிராம மக்களின் புனருத்தாரணத்திற்காக பல திட்டங்களை உருவாக்கியிருக்கிறோம். It must be crystal clear. ஆக, கிராம மக்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் உணர்வினைப் பாராட்டுகிறேன். அத்தகைய உள் உணர்வு நிச்சயமாக இருத்தல் வேண்டும். தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலை மெழுகுவத்தி செய்யும் தொழிற்சாலைகள் போன்றவற்றை ஆரம்பிப்பதாக சோஷியல் வெல்பேர் மினிஸ்ட்டர் அவர்கள் சொன்னார்கள். என் ஆண்டிப்பட்டியில் வருவதாகவும் சொன்னார்கள். ஆனால் அவ்விதம் வரவில்லை. தொழில் அமைச்சர் அவர்களுக்கு பக்கத்து ஊர்தான். வைகை டாமிற்காக அங்கிருந்தவர்கள் வெளி ஊர்களுக்குப் போகச் சொல்லி அவர்கள் குடிசைகள் போட நிலம் தருவதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் ஒன்றும் கொடுக்கப்படவில்லை. புறம்போக்கு நிலங்களைக் கூட வன இலாகா ஆக்கிரமித்துக்கொண்டு அங்கேயுள்ளவர்களை வெளியே போகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். வெளிநாடுகளிலிருந்து வந்துள்ள அகதிகளுக்கு நாம் முகாம்கள் அமைத்துக் கொடுத்திருக்கிறோம், அவர்களுக்கு மனைகள் கொடுத்திருக்கிறோம். அவர்களுக்கு தொழில் செய்ய கடன் உதவி கொடுத்திருக்கிறோம், அதையெல்லாம் நான் பாராட்டுகின்றேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கந்தசாமி அவர்கள் தொகுதியில் தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலை வரவில்லை என்ற அர்த்தத்தில் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்

களது தொகுதியில் 30 தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைகள் அவரவர்கள் இல்லத்தில் தொடர்கின்ற அடிப்படையில் இப்போது பதிவு செய்யப்பட்டு செயல்முறையில் இருக்கிறது என்ற தகவல் தெரிந்தும் ஒருவேளை தெரியாமல் சொல்கிறார் களே, தெரியாமல் இருந்தால் தகவலுக்காக இதைச் சொல் கிறேன்.

திரு. கே. கந்தசாமி : அமைச்சர் அவர்களின் நல்ல தக வலுக்கு நன்றி. அதைப்பற்றிச் சொன்னால் சரியாக இருக் காது என்று நினைத்தேன். ஆரம்பிக்கிறபோது தகவல் தெரிய வில்லை. சிலர் கட்சிக்கண்ணோட்டத்தோடு செயல்படுகிறார் கள். அதை ப்ளெயினாகச் சொல்லவேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கந்தசாமி அவர்களுக்கு நான் அங்கே செல் கிறபோது தகவல் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அன்று நான் அவர் களிடம் கேட்டேன், ஒரு அலுவல் காரணமாக வர இயலாது என்று சொன்னார்கள். அதிகாரிகள் வருகிறார்கள், கலந்து பேசலாம் என்றேன். ஒரு வேலை இருக்கிறது வரமுடிய வில்லையென்றார்கள். ஆகவே, என்மீது தயவுசெய்து குறை சொல்ல வேண்டாம்.

திரு. கே. கந்தசாமி : அமைச்சர் அவர்களை, நான் குறை கூறவில்லை. டிஸ்கஸனுக்காக கூப்பிட்டார்கள். எக்ஸிக்யூட் செய்ய அல்ல. அவர்கள் நல்லெண்ணத்தைப் பாராட்டுகிறேன். நல்லமுறையில் தொழில்களை ஊக்குவிக்க வேண்டும். அடுத்த படியாக, இங்கே சட்டமன்றத்தில் மூதறிஞர் ராஜாஜி அவர் களின் படம், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் படம் போன்ற வை இருக்கின்றன. தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் ஸேவியராக இருந்த புகழ்பெற்ற டாக்டர் அம்பேத்கார் அவர்களின் படமும் வர இருக் கிறது. இப்படிப்பட்ட பெரிய தலைவர்களின் படங்கள் இந்தச் சட்டமன்றத்தை அலங்கரிப்பதை நான் பாராட்டு கிறேன். அதேபோல் தேவர் திருமகானார் அவர்கள் நாட்டு விடு தலைக்காகப் போராடி, தன்னலமற்ற தியாகங்கள் புரிந்து, சிறை சென்று ஒப்புயர்வற்றதொரு நிலையை அந்தக் காலத்தில் பெற்றிருந்தார்கள் என்பதை, சுதந்திர வீரர்கள் தியாகங்கள் புரிந்து எட்டமுடியாததொரு நிலையை அவர்கள் அடைந்திருந் தார்கள் என்பதை இந்நாட்டின் வரலாறு தெரிந்தவர்கள் நன்கு நினைவில் வைத்திருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். நாட்டின் விடுதலைக்காக தான் செய்த தியாகங்கள் காரண மாக ப்ரகாசம்காரு அவர்கள் ஆந்திர கேசரி (லயன் ஆப் ஆந்திரா) என்று சொல்கிறார்கள். அதேபோல் தேவர் திருமகனார் செய்த தியாகங்கள் காரணமாக ஜாதி சமய வேறுபாடுகளை

கடந்த, மொழி வேறுபாடுகளைக் கடந்த தன்னலமற்ற சேவை காரணமாக அவர்களை தென்னாட்டின் சிங்கம் தேவர் திருமகனார் என்று போற்றினார்கள் என்பதை இந்தமன்றத்தின் மேலான கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன். சில அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சி காரணமாக பல்வேறுவிதமாக திசைதிருப்பி அவர்களது பெயருக்கு களங்கம் கற்பிக்க முயற்சிகள் ஒரு கால கட்டத்தில் நடந்தன. ஆனால் உண்மை இதுதான் என்பதை இம்மாமன்றத்திற்கு நான் பணிவன்போடு தன்னடக்கத்தோடு தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1–20.)

அவர்கள் அவ்வாறு செய்தபோது, நான்கு மாநிலங்களும் ஒன்றாக இருந்தது. ஆந்திரா, கேரளா, கர்நாடகம், தமிழ்நாடு இவ்வாறு நான்கும் ஒன்றாக இணைந்திருந்த போது, தமிழ் நாடு என்றில்லாமல், 'தென்னாட்டு சிங்கம்'—தேவர் திருமகன் என்று நாட்டுமக்களுடைய பாராட்டைப் பெற்றவர். அவர்களது தியாகத்தை மதிக்கிற அளவுக்கு அரசின் சார்பில் விழா நடத்தப்படும் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் பேருள்ளத்தோடு அறிவித்திருக்கிறார்கள், அதை பார்வார்டு பிளாக் கட்சியின் சார்பாகவும், தேவர் திருமகனின் தொண்டர்களின் சார்பாகவும் வரவேற்றுக்கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் தேவர் திருமகனின் தியாகத்தை மதிக்கின்ற வகையில் அவருடைய படத்தையும் இங்கு வைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவருடைய சேவையைப்பற்றி சொல்வதாக இருந்தால், ஜாதி மத வேறுபாடுகளுக்கு அப்பாற்பட்டு தியாகம் செய்தவர், 1937-ல் தமிழகத்தில் அன்றைய தென்னாட்டில் ராஜாஜி அவர்கள் மந்திரி சபை இருந்த போது, தீண்டாமை ஒழிப்புச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தபோது, தென்னாட்டில் கொண்டு வருவதற்கு அச்சப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். தென்னாட்டிலுள்ள இந்துக்கள் முரடர்களாக இருக்கிறார்கள். எனவே காங்கிரஸ் கட்சி கொண்டு வந்த தீர்மானத்தையே வாபஸ் பெறவேண்டியது தான் என்ற நிலை வந்தபோது, தேவர் திருமகன், ராஜாஜி அவர்களிடமும், பிரகாசம் அவர்களிடமும், இதை தென்னாட்டுக்கு கொண்டு வாருங்கள், அன்னை மீனாட்சி ஆலயத்திற்கு என் உடன்பிறவா சகோதரர்களை அழைத்துச்செல்லுகிறேன், என்ன வேண்டுமானாலும் வரட்டும், நான் பார்த்துக் கொள்கிறேன், என்று சொன்னதோடு, அரிசன் சகோதரர்களையும் அழைத்துச் சென்றார்கள். அரிசன் என்றால்—அரி என்றால், தெய்வம், ஜன்—என்றால் ஜன், குழந்தைகள்—ஆக அரிஜன் என்று சொன்னால் தெய்வத்தின் குழந்தைகள் என்று கூறியதோடு, நான் அழைத்துச் செல்லுகிறேன், ஏதாவது எதிர்ப்பு வருமானால் நான் பார்த்துக்கொள்கிறேன், என்று கூறி, முதலில் ஆலயப் பிரவேசம் செய்த திருமகன் என்பதை நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். அதே போல் தொழிலாளர் வர்க்கத்திற்காக போராடி, மறைந்த மேதை ப. ஜீவானந்தம், ராமமூர்த்தி

இவர்களோடு சேர்ந்து போராட்டங்களுக்கு தலைமை தாங்கி போராட்டங்களை நடத்தி சிறை சென்றார்கள். இவ்விதம் எல்லாம் பாடுபட்டிருக்கிறார்கள்.

இந்தி திணிப்பை பொறுத்தவரை, திணிப்பை பார்வார்டு பிளாக் எதிர்க்கிறது. இந்தி மொழிப் பிரச்னை வந்தபோது, 1939-ல் சொன்னார், கன்னித் தமிழ் இருக்க அந்நிய மொழிக்கு இங்கு என்ன வேலை என்று கேட்டு சட்டமன்றத்திலேயே பேசியிருக்கிறார். இன்றைக்கு டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் சொல்லுகின்ற தமிழ் உணர்வை அன்றைக்கே 1939-லேயே தமிழ் மக்களுக்கு ஊட்டிய மாபெரும் தலைவர், அன்றைக்கே இந்தியை எதிர்க்கிறார்கள். அப்படிப் பட்ட அந்த மாபெரும் தலைவருக்கு மரியாதை தருகின்ற முறையில் இந்தச் சட்டமன்றத்தில் தேவர் திருமகனாருடைய படத்தை திறந்துவைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு நான் அமருகிறேன். வணக்கம்.

திரு. கே. ஜே. சுப்பிரமணியம்: சட்டமன்றப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் உரைமீது என் கருத்துக்களைக் கூற வாய்ப்பளித்ததற்காக நன்றிகூறி, விவசாயத்திற்கு முன்னிடம் கொடுக்கும் நம் ஆட்சியில் விவசாயிகளின் பலவிதமான குறைகள் கண்டிப்பாக களையப்படும் என்பது மேதகு ஆளுநர் உரையில் விவசாயிகளிடம் கொள்விலைப் பற்றி குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதிலிருந்து நன்கு அறியலாம்.

நம் புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் உள்ளக் கிடக்கையை மேதகு ஆளுநர் அவர்களும் வெளிப்படுத்தி யுள்ளார்கள். கோதுமைக்கு மத்திய அரசு அளித்து வரும் மானியம் அரிசிக்கும் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று வலியுறுத்திக் கூறியுள்ள மேதகு ஆளுநர் அவர்கட்கு விவசாயிகளே அதிகம் உள்ள எங்கள் மாவட்டத்தின் சார்பில் நன்றி கூறிக் கொள்கிறேன்.

நம்முடைய புரட்சித் தலைவர் முன்பு அறிவித்த கிராமந்தோறும் நியாயவிலைக் கடைகள் என்ற திட்டத்தின் கீழ் இதுவரை 13,500 கிராமங்கள் பயன்பெற்று விட்டன என்ற செய்தி நம்மை மிகவும் மகிழ்ச்சியில் ஆழ்த்துகிறது. விவசாயமே நம்முடைய முதல்வரின் மூச்சு என்பது சுருளியாறு மின் நிலையம், குந்தா மின் திட்டத்தின் 4-வது மின் நிலையம், தூத்துக்குடி மின் நிலையம் ஆகியவைகளை இயக்க ஆரம்பித்ததிலிருந்து நன்கு தெரிய வருகிறது. சிறு தொழில்களுக்கும் மின்வெட்டிலிருந்து விலக்கு அளித்தது நம் பாராட்டுதற்குரியது.

உள் அமைப்பு திட்டங்களின் கீழ் கிராமங்களில் ஏழை எளியவர்கள் ஐந்தாண்டு காலத்தில் 1 லட்சம் வீடுகள் கட்ட திட்டமிட்டிருப்பது நம் புரட்சித் தலைவரின் மிக்ச் சிறந்த சாதனை

யாகும். கிராமங்களுக்கும், குடிநீர் வடிகால் வசதி என்பது முன் ஆட்சி நினைத்திராத ஒன்றாகும். அதை முன்னின்று நடத்தும் நம் முதல்வருக்கு நாம் மிகவும் நன்றி கடன்பட்டிருக்கிறோம்.

விவசாய முன்னேற்றத்திற்கு அடுத்தாற்போல் மேதகு ஆளுநர் அவர்களின் உரை வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தில் தன் முழு கவனத்தை செலுத்தி உள்ளது என்பது நம்முடைய அரசு முற்போக்கு அரசு என்பதை பறைசாற்றுகிறது.

பட்டுத் தொழில் உற்பத்தியின்கீழ் 11 ஆயிரம் பேருக்கு வேலைவாய்ப்பு, வேதாரண்யம் பகுதியில் 6 ஆயிரம் ஏக்கர் அளவில் உப்பு தொழிற்சாலை திட்டம், தமிழ்நாடு கனிவள நிறுவனம் நிறுவி மார்பளைசைட் வெட்டி எடுக்க ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ள பணி ஆகியவை எதிர்க் கட்சியினரும் தள்ளமுடியாத வேலைவாய்ப்புத் திட்டங்களாகும்.

நம்முடைய புரட்சித் தலைவர் அயல்நாட்டு சென்றதன் விளைவாக 'இட்டாசி ஜோசன்' நிறுவனத்துடன் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ள தூத்துக்குடி உர உற்பத்திசாலை. கரும்பு சர்க்கரையிலிருந்து காகிதம் தயாரிக்கும் ஆலை நாம் தொழில் மயமாகிக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதைப் பறை சாற்றுகிறது. இதற்காக மேதகு ஆளுநர் அவர்கட்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அரசு முக்கிய அலுவலகங்கள் சென்னையிலேயே குவிந்துவிடாமல் மாநிலம் முழுவதும் பரவலாக்கப்பட வேண்டுமென்ற புரட்சிகரமான திட்டத்தை நடைமுறைக்கு கொண்டு வரும் நம்முடைய அரசு இதேவகையில் மேலும் பல அலுவலகங்களை மாநிலம் முழுவதும் மாற்ற வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தந்தை பெரியார் நூற்றாண்டு விழா கொண்டாடிவிட்டு, அவருடைய கருத்துக்களை செயலாக்கிக் கொண்டு வரும் என்பதற்கு அடையாளம்தான் ஈரோடு தனி மாவட்டமாக்கப்படுகிறது என்பதும் 'அய்யா' அவர்களின் எழுத்து சீர்திருத்தங்களை நாம் அப்படியே படிப்படியாக மேற்கொண்டு வருகிறோம் என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாகும்.

சென்னை வெள்ளம், நீலகிரி நிலச்சரிவு, சிவகாசி பயங்கரம் ஆகியவை நம் கண்களை குளமாக்கி நிற்கின்றன. அவைகளைக் கேட்டவுடன் நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் பறந்தோடிச் சென்று அவர்களுக்கு ஆற்றிய பேருதவிக்கு இந்த ஆட்சிக்கு நாம் கடப்பாடுடையோம்.

ந

[திரு. கே. ஜே. சுப்பிரமணியம்] [1979 பிப்ரவரி 15

நம்முடைய அரசே ஏழை ஆயினும் வெள்ளத்தால் இலங்கை அரசு பாதிக்கப்பட்டபோது 10 இலட்சம் ரூபாய் பெறுமான பொருட்களை அவர்கட்கு அனுப்பி வைத்தது நம்முடைய உயர்ந்த எண்ணத்தை பிரதிபலிக்கிறது.

மதுவிலக்குக் கொள்கையில் இன்னும் தீவிரமான பல சட்டங்கள் ஏற்படுத்தி ‘காந்தி’, ‘அண்ணா’ ஆகியவர்களின் எண்ணங்களை நிறைவேற்ற வேண்டுமாய் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்தி திணிப்பு நமக்கு பொது எதிரி என்பதை அனைத்து கட்சிகள் ஒன்று சேர்ந்து தீர்மானம் நிறைவேற்றி மத்திய அரசுக்கு அனுப்பியது நாம் தமிழுக்கு ஓர் அரண் என்பதை புலப்படுத்துகிறது.

உடன்பிறவாத சகோதரன் முருகையன் அவர்களின் படுகொலைக்குக் காரணமானவர்கள் தண்டனையிலிருந்து தப்ப முடியாது என்று கூறியுள்ளது நமக்கு ஆறுதலளிக்கிறது. இதற்கும் நமது புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு நான் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

புரட்சித் தலைவரின் பெயருக்கு ஏற்ப புதுமையாக வேறு எங்கும் இல்லாத வகையில் ஹையர் செகண்டரி 10 பிளஸ் 2 என்பதனை உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலேயே கொண்டு வந்தது பாராட்டப்பட வேண்டியதாகும். ஏழை மாணவ பெற்றோர்களின் நிதி நிலையை மனதில் கொண்டு வரப்பட்ட திட்டம் வெற்றி நடைபோடுவது போற்றவேண்டிய ஒன்றாகும். கல்விக்கு முன்னுரிமை அளித்து நூற்றுக்கணக்கான பள்ளிக்கு அறிவியல் ஆய்வுக்கூடங்கள் $1\frac{1}{2}$ லட்சம் செலவில் அனுமதித்தது, கல்வியின்பால் இந்த அரசு கொண்டுள்ள ஆர்வத்தைக் காட்டுகிறது.

மேலும் கட்டடங்கள் பற்றாக்குறையாக உள்ள இந்த நேரத்தில் உயர்நிலைப் பள்ளிகளை காலையிலும், ஹையர் செகண்டரி பாடங்களை மாலையிலுமாக இரண்டு ஷிப்டுகளாக வேலை செய்தால் இட நெருக்கடி பிரச்சனையும், பள்ளிகளின் ஒழுக்கமும் காப்பாற்றப்படுமென்ற எனது கருத்தினை இந்த மன்றத்தில் வலியுறுத்தி கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் 12 ஆண்டுகளாக தேங்கி உடைப்பில் கிடந்த ‘ஏ’ பிரிவு ‘பி’ பிரிவு இணைப்புப் பிரச்சனைகளை இந்த ஆண்டு முடித்துவைத்த புரட்சித் தலைவருக்கு நனறிகூறி, இதனை முறியடிக்க எடுக்கப்படும் எல்லா தீய சக்திகளையும் வெற்றிகொள்ள நம் அரசுக்கு எங்கள் முழு ஒத்துழைப்பைத் தர உறுதி கூறுகின்றோம்.

நடந்த பல நல்லவைகளுக்கு நன்றி கூறிவிட்டு, நடக்க வேண்டியவைகளை குறிப்பாக எங்கள் தொகுதிக்கு வேண்டிய சில தேவைகளை நிறைவேற்றித் தரும்படி அரசை பணிவுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

காடு வளம் மிக்க எங்கள் தொகுதியில் சந்தனத் தொழிற் சாலையோ, அல்லது நீலகிரி தைலம் தொழிற்சாலையோ கண்டிப்பாக ஏற்படுத்தி, எங்கள் தொகுதியில் வேலைவாய்ப்பு ஏற்படுத்தக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். கடந்த சில ஆண்டுகளாக வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளதும், ஓராண்டு காலமாக நான் பலமுறை மன்றத்தில் கேட்டுக் கொண்டுள்ளதுமான செண்பகத் தோப்பு அணைத் திட்டத்தை உடனடியாகத் துவக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 1–30.]

இத்திட்டத்தினால் ஏற்படும் செலவும், அதற்குப் பிரதிபலனான வரவும் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளாமல் இது எங்கள் தொகுதி விவசாயிகளின் உயிரினும் மேலான தேவை என்பதை உணர்ந்து எங்கள் உணர்வுகளை மதித்து இதை நிறைவேற்றித் தரும்படி மிகவும் வற்புறுத்திப் பணிவுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஒவ்வொரு வழக்குக்கும் எங்கள் தொகுதி மக்கள் வேலூர், செய்யாறு, ஆரணி சென்று வழக்காட வேண்டியுள்ளது. ஆகவே, போளூரில் ஒரு முன்சீப் கோர்ட் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கணியம்பாடியில் ஒரு காவல் நிலையம், போளூரில் ஒரு கல்லூரி, எங்கள் மாவட்டத்திற்கு ஒரு பொறி இயல் கல்லூரி ஆகியவை எங்கள் நீண்ட காலக் கோரிக்கை.

எங்கள் புரட்சித் தலைவரை வணங்கி மேற்கூறிய உடனடித் தேவைகளை நிறைவேற்றித் தரவேண்டி கேட்டுக் கொண்டு எனக்கு இவ்வளவு காலம் பேச வாய்ப்பளித்த பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகின்றேன். நன்றி, வணக்கம்.

<u>மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் :</u> பேரவையின் காலை நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்று மீண்டும் மாலை 4 மணி அளவில் கூடும். வணக்கம்.

பின்னர் பேரவை 1–32 மணிக்கு ஒத்தி வைக்கப்பெற்றது.

[மாலை நிகழ்ச்சிகள்]

மாலை 4–00 மணியளவில் <u>மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் திரு. முனு ஆதி</u> அவர்கள் தலைமையில் மீண்டும் பேரவை கூடியது.

<u>* திரு. செ. சிவசாமி :</u> மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் என்னுடைய கருத்துக்களை இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த அரசு வந்த காலத்

திலே எல்லோருடைய நன்மதிப்பையும் பெற்று எந்த அளவிற்குத் தமிழ்நாட்டை முன்னுக்குக் கொண்டு வரமுடியுமோ அந்த அளவிற்கு முன்னுக்குக் கொண்டுவரமுடியும் என்ற நம்பிக்கை மக்களிடத்தில் இருந்தது. ஆனால் கடந்த $1\frac{1}{2}$ ஆண்டு காலத்திற்குள்ளாக இந்த அளவிற்கு இந்த அரசு மோசமாகப் போகும் என்று யாருமே எதிர்பார்க்கவில்லை. தொழிலாளர்களுக்கு விரோதமான கொள்கை, விவசாயிகளுக்கு விரோதமான கொள்கை, 8 பேர்களைச் சுட்டு வீழ்த்தியது, மாணவர்களை அடித்து நொறுக்கியது. இப்படி தொழிலாளி வர்க்க, விவசாயி வர்க்க, மாணவர்கள் வர்க்க, எல்லா பகுதி மக்களுடைய விரோதத்தைச் சம்பாதித்துக்கொண்டிருக்கிற இந்த அரசு கடந்த ஒன்றரை ஆண்டு காலத்திற்குள்ளாகக் கொள்கை மாறியிருக்கிறது என்று கம்யூனிஸ்ட் கட்சி கருதுகிறது. இன்றைக்கு 3-வது பட்ஜெட் வர இருக்கிறது. இன்னும் இரண்டு பட்ஜெட்கள்தான். இந்த அரசின் ஆயுட்காலம் அதுவரையில் தான் இருக்கிறது. அது முடியுமா அல்லது இடையிலேயே போய்விடுமா என்று நாங்கள் கருதுகிறோம். அந்த அளவிற்குச் சந்தேகமான அளவிலே அரசினுடைய கொள்கை பற்றி நாங்கள் வருத்தப்படுகிறோம்.

விவசாயிகள் பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரையில் கிழக்கு முகவை மாவட்டத்திலே இன்றைக்கு கிட்டத்தட்ட இரண்டரை லட்சம் ரூபாய் அளவிற்கு கலெக்டர் ரெமிஷன் கேட்டு அரசுக்கு எழுதியிருக்கிறார். ஆனால் ஆளுநர் உரையிலே இரண்டாவது பக்கத்திலே பார்த்தால் அடுத்த மாநிலங்களுக்கு அரிசி ஏற்றுமதியாகக்கூடிய அளவிற்கு இப்போது தமிழ்நாட்டிலே உற்பத்தி பெருகியிருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதே நேரத்திலே இராமநாதபுர மாவட்ட கலெக்டர் இரண்டரை லட்சம் ரூபாய்க்கு ரெமிஷன் கேட்டு அரசுக்கு எழுதுகிறார் என்றால் ஏற்கெனவே பிற்பட்ட மாவட்டமாக இருந்த இராமநாதபுரம் மாவட்டம் இன்றுவரையிலும் பிற்பட்ட மாவட்டமாகத்தான் இருக்கிறது.

அந்த அளவிற்கு விவசாயிகள் மத்தியில் கடுமையான வசூல் செய்யப்படுகிறது. நெல்லுக்குச் சரியான விலை கொடுக்க வேண்மென்றால் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி 140 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறது. அதேபோன்று கரும்பு 8·1 சத விகிதம் சுகர் இருக்கக்கூடிய அளவுக்கு உள்ள கரும்புக்கு 120 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறோம். அதே நேரத்திலே தமிழ்நாட்டிலே உள்ள விவசாயிகளுக்கு முதலாளிகளிடமிருந்து $4\frac{1}{2}$ கோடி ரூபாய் வரவேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் இன்று வரைக்கும் $4\frac{1}{2}$ கோடி ரூபாயை கரும்பு விவசாயிகளுக்கு வாங்கிக் கொடுப்பதற்கு

முடியாமல் அரசு முதலாளிகளுக்கு ஆதரவான கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரையில் உற்பத்தியாளர்கள் யார் என்றால் 4½ கோடி தமிழ் மக்களில் கிட்டதட்ட 80 சதவீதம் பேர்கள் விவசாயிகளாக இருக்கிறார்கள். அவர்களிடத்திலே ரூபாயைக் கொடுத்து உற்பத்தியைப் பெருக்குங்கள், உற்பத்தியைப் பெருக்குங்கள் என்று கடன் கொடுக்கிறோம். ஆனாலும் ரூபாயை வாங்கிக்கொண்டு அவர்கள் தவறுதலாக எதுவுமே செய்யவில்லை. காரணம், பூச்சிமருந்து, உரம், விதை, உழவுக்கு சிலவு செய்கிறார்கள். விலைகள் அதிகமாகி விட்டன. அது மட்டுமல்ல, இயற்கையின் சீற்றங்கள், வெள்ளச் சேதம் ஒருபக்கம், கிணற்றிலே தண்ணீர் இல்லாத காரணம், எதிர்பாராத நிலைமையில் கடல் கொந்தளிப்பு இவைகளின் காரணமாக கிழக்கு இராமநாதபுரத்தைப் பார்த்தால் தொடர்ச்சியாக பஞ்சம் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. தொடர்ச்சியாக 1972-ஆம் ஆண்டிலிருந்து இன்றுவரையில் எந்தவிதமான வருமானமும் அற்ற முறையிலே விவசாயிகள் சன்னஞ்சன்னமாகக் கீழ் நோக்கித்தான் போய்க்கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர எந்த அளவிலும் மேல்நோக்கி வரவில்லை. இப்படிப்பட்ட நிலையில் இந்தப் புதிய அரசு, ஏழை எளிய மக்களுக்காக வந்திருக்கிறோம் என்று சொல்லும் அரசு என்ன செய்திருக்க வேண்டுமென்றால் அவர்கள் கஷ்டங்களைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு, அவர்களுக்கு உற்பத்திக்காகக் கொடுக்கப்பட்ட ரூபாய் அத்தனையையும் கேன்சல் செய்திருக்க வேண்டும், தள்ளுபடி செய்திருக்க வேண்டும். அதற்குப் பதிலாக ஒவ்வொரு ஆண்டும் கணக்குப் போட்டு, உற்பத்திக்காகக் கொடுக்கப்பட்ட ரூபாய் அத்தனையையும் கூட்டி 16 சதவீதம் வட்டி போட்டு மொத்தமாக ஏற்றி வைத்து கொடுமையான முறையிலே வசூல் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்கிறார்கள்.

சிறு விவசாயி, பெரிய விவசாயி என்று பாகுபாடு செய்து, பெரிய விவசாயிகளிடத்தில் ஆரம்பக் கட்டத்திலே வசூல் செய்துவிட்டு மீண்டும் சிறு விவசாயிகளிடம் வசூல் செய்து கொள்ளலாம் என்ற முறையிலே பாகுபாடு செய்து வசூலிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள்.

அதுமட்டுமல்ல, எத்தனை ஆயிரம் பேர்களுக்குச் சாதாரண சிறு விவசாயிகளுக்கு, அவர்கள் வாங்கிய கடன்களை இந்த அரசு தள்ளுபடி செய்திருக்கிறது என்று கேட்கிறேன். ஒட்டுமொத்தமாகக் கடன்பட்ட அத்தனை விவசாயிகளுக்கு இ. ஆர். சி. பைல் செய்து டிகிரி ஆக்கி எந்த நேரத்திலும் சொத்துக்களை ஜப்தி செய்கின்ற ஏற்பாட்டைச் செய்திருக்கிறோம் என்பதைத் தவிர, ஏழைகளுக்காக இருக்கிறோம் ஏழைகளுக்காக இருக்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு தொடர்ச்சியாக அந்த மக்களை ஒடுக்குவதற்கு, நசுக்குவதற்கு, அவர்களை எந்த அளவிற்குக் கஷ்டப்படுத்த முடியுமோ அந்த அளவிற்குக் கஷ்டப்படுத்துகிறார்கள்.

நான் கேட்கிறேன், ஏன் இந்தக் கடன்கள் முழுவதையும் தள்ளுபடி செய்யக் கூடாது? ஏராளவிற்கு நல்ல முயற்சி செய்து விளைச்சலை உண்டாக்க நடவடிக்கை எடுக்கிறோம். ஆனால் அதில் பெயிலியர் ஆகிவிட்டது. எத்தனையோவித உற்பத்தி சம்பந்தப்பட்டவர்களாக இருந்தாலும் சரி, பண்ணை சம்பந்தப்பட்டவர்களாக இருந்தாலும் சரி, தோட்டம் சம்பந்தப்பட்டவர்களாக இருந்தாலும் சரி, அதில் போட்ட முதலுக்காக, சரியாகப் பலன் கிடைக்கவில்லை என்பதற்காக அதை ஆபிசர் தான் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்கிறோமா?

நான் உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்கிறேன். பாம்பனில் நீலகண்டன் பிரதர்ஸ் என்ற காண்ட்ராக்டர் வேலை செய்து கொண்டிருந்தார்கள். இயற்கையின் சீற்றத்தின் காரணமாக அவர் வாங்கி வைத்திருந்த 22 இலட்சம் ரூபாய் சாமான்கள் அத்தனையும் கடல் தண்ணீரில் போய் விட்டதாக அரசாங்கத்திற்கு ரிப்போர்ட் வந்திருக்கிறது. இந்த அரசு அந்தத் தொகையைக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை அவர்கள் வைத்திருக்கிறார்கள். அதைக் கொடுப்பதாக அரசாங்கமும் ஒத்துக்கொண்டிருப்பதாக அறிகிறேன். இப்படி இவர்களுக்கு, ஒரேயொரு காண்ட்ராக்டருக்கு, கடலிலே சாமான்கள் போனதற்காக 22 இலட்சம் ரூபாயைக் கொடுக்கின்ற நேரத்தில் ஒரு விவசாயி 100 ரூபாய் 200 ரூபாய் 300 ரூபாய் வாங்கியுள்ள சாதராண விவசாயிகளுக்கு ஏன் தள்ளுபடி செய்யக்கூடாது என்று கேட்கிறேன். தொழிலாளர்களுக்காகவும், சாதாரண மக்களுக்காகவும் வந்திருக்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர நடைமுறையிலே எந்தவிதமான ஏற்பாடும் செய்யவில்லை என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சாலக்கிராமம் என்ற பகுதியிலே நானும் தொழிலாளர் நல மந்திரியும் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்தபொழுது அங்குள்ள பஞ்ச நிலை முழுவதையும் எடுத்துச் சொல்லி வந்தேன். அந்த நேரத்திலே, அமைச்சரவர்கள் சுற்றுப்பயணம் செய்துகொண்டிருக்கும் அந்த நேரத்திலேயே, 11 இடங்களில் ஜப்தி நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு வீட்டிலே தண்ணீர் இருந்த பாத்திரத்தைக் கொட்டிவிட்டு அதை ஜப்தி செய்து இருக்கிறார்கள். இன்னொருவர் வீட்டிலே கேப்பைக்கூழ், சட்டியிலே மாவு கரைத்து வைத்திருந்தார்கள். அந்த மாவைக் கீழே கொட்டிவிட்டு அந்தப் பாத்திரத்தை எடுத்து வருகிறார்கள். அது மட்டுமல்ல, கிணற்றிலே தண்ணீர் இல்லை என்பதற்காகப் பம்பு செட்டைக் கழற்றி வீட்டிலே வைத்திருக்கிறார்கள். அதையும் ஜப்தி செய்கிறார்கள். இப்படியாக ஒரு நாளில் 11 இடங்களில் சாலக்கிராமம் என்ற பகுதியில் ஜப்தி செய்திருக்கிறார்கள். நான் இதைப்பற்றி அமைச்சரிடத்தில் சொன்னேன். அவர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள் தெரியுமா? ''நாங்கள் என்ன செய்வது? எங்களுக்கு விரோதமான முறையில் நடவடிக்கை எடுக்கும் வகை

யில் ஒருசில அதிகாரிகள் இருந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள்' என்று சொல்கிறார்கள். எவ்வளவு பரிதாபகரமான விஷயம் பாருங்கள். ''எங்களுக்கு விரோதமாக நடைமுறையிலே எங்களுக்கு ஒத்துவராத, நாங்கள் ஆள்வதைச் சகிக்காத ஒரு சில அதிகாரிகள் இங்கே இருக்கிறார்கள், அவர்களின் நடவடிக்கைகள் காரணமாகத்தான் இந்த நடவடிக்கை நடந்து கொண்டிருக்கிறது'' என்று எனக்குப் பதில் சொல்கிறார்கள். இது சரியா? இப்படி ஒரு அரசு சொல்வது சரியா? என்று நான் அப்பொழுதே எடுத்துச்சொன்னேன்.

அது மட்டுமல்ல, பஞ்சனூரிலே மதிப்பிற்குரிய தொழிலாளர் நல மந்திரி அவர்களின் கூட்டம் நடக்கப்போகிறது. இன்றைக்கு அந்தக் கூட்டம் நடக்கப்போகிறது என்றால் நேற்று மாலை 5 இடங்களில் ஜப்தி செய்திருக்கிறார்கள். அதையும் நான் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தேன். இப்படிப்பட்ட கொடுமைகள் நடக்கின்றன என்று சொன்னேன். அதற்கு, என்ன செய்வது என்று சொல்லி அவரும் என்னுடன் சேர்ந்து அழுதார்கள். இப்படிப்பட்ட ஜப்திகள் எல்லாயிடங்களிலும் நடக்கிறது என்பதை எடுத்துச் சொன்னேன்.

[மாலை 4–10]

ஒரு லிஸ்டையே கொடுத்தேன். எவ்வளவு ஜப்தி செய்யப்பட்டிருக்கிறது? என்னென்ன சாமான்கள் ஜப்தி செய்யப்பட்டிருக்கின்றன? யார், யாரிடத்திலே ஜப்தி செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்ற விவரம் கொடுத்திருக்கிறேன். ஏழை விவசாயிகள், பணக்கார விவசாயிகள் என்ற பாகுபாடு கிடையாது. ஒட்டு மொத்தமாக எல்லா வர்க்கத்திற்குமே ஜப்தி செய்யப்பட்டு வசூல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

அதே நேரத்திலே நான் பத்திரிகையிலே பார்த்தேன். ஒரு அதிகாரியானவர் போன இடத்திலே கன்னா பின்னா என்று பேசுகிறார்கள். ஆகவே, எங்களுக்குப் பாதுகாப்பு தரவேண்டி நீங்கள் துப்பாக்கித் தர வேண்டுமென்று கேட்டிருப்பதாக, பத்திரிகை வாயிலாக செய்தி பார்த்தேன். அதிகாரி கேட்கிறார். வசூலுக்குப் போகக் கூடிய நேரத்திலே எந்த அரசு காலத்திலாவது அதிகாரிகள் கையிலே துப்பாக்கி வேண்டுமென்று கேட்ட காலம் உண்டா? அப்படிப்பட்ட நிலையிலே இன்றைக்கு அரசு, அந்த அளவு முடமாகப் போய்விட்டது. ஆனால் நான் சொல்கிறேன், * * * அந்த நிலைமை வேண்டாமென்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

*** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

சென்ற ஆண்டு புயல், வெள்ளம் வந்தது. அந்த நேரத்திலே மதிப்பிற்குரிய முதல்வர் அவர்கள் அமெரிக்க நாட்டிலே இருந்தார்கள். ஒரு உதாரணம் சொல்வார்கள், ஆமை நுழைந்த வீடும், அமினா நுழைந்த வீடும், அமெரிக்காவில் காலெடுத்து வைத்த அரசியல்வாதியும் என்றைக்குமே விளங்கியது கிடையாது என்று சொல்வார்கள். அதைப் போல்தான் இன்றைக்கு நாட்டு நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. எந்த நேரத்திலே, எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே என்ன நிகழுமோ என்று எங்களுக்கெல்லாம் சந்தேகமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

கன்னியாகுமரிக்குச் சென்ற மாதம் சென்றிருந்தோம். அங்கு எங்குமே அண்ணா கொடியையே காணோம். ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்களே அதைப் பார்த்தார்கள். நிலைமை எப்படி ஆகிவிட்டது பார்த்தீர்களா என்று ஆளுங் கட்சி நண்பர்களிடத்திலே சொல்ல வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. அந்த அளவுக்கு இன்றைக்குத் தமிழ்நாடு மாறியிருக்கிறது. இதை கணக்கிலே எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்.

கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைப் பொறுத்தவரையிலே நாங்கள் கேலிக்கும் கிண்டலுக்கும் பேசவில்லை. மிகவும் வருத்தத்தோடு சொல்கிறேன். இந்த அரசு 5 ஆண்டுகள் ஆள வேண்டுமென்பதிலே எங்களுக்கு அக்கறை இருக்கிறது. அதனாலே, இங்கே தீர்மானங்கள் வந்த நேரத்திலே அரசை ஆதரித்துப் பேசியிருக்கிறோம். ஆனால், நிலைமை இப்பொழுது மாறி இருக்கிறது. அந்த நிலைமை எங்களால் வந்தது அல்ல. உங்களால் வந்தது என்பதை வருத்தத்தோடு சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

ஒரே ஒரு விஷயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எங்களுடைய பகுதிக்கு முதல்வர் அவர்கள் வருவதற்கு முன்பு அமைச்சர் பி.டி. சரஸ்வதி வந்தார்கள்—புயல் பகுதிக்கு. ஆனால் அந்த இடத்திற்குக் கூட வராமல் 'ஸ்டேட்மென்ட்' கொடுக்கிறார்கள். கிழக்குப் பகுதியிலே அமைச்சர் பி.டி. சரஸ்வதி அவர்கள் மண்டபத்திலே தங்கிவிட்டு போட்டிலே பாம்பன் போய் விட்டு, இராமேஸ்வரம் போகாமல் கோவிலுக்குள்ளே 10 அடி தண்ணீர் வந்திருக்கிறது என்று 'ஸ்டேட்மென்ட்' விடுகிறார்கள். ஏன் இந்த நிலைமை? அந்த இடத்திற்குப் போனால் என்ன? இராமேஸ்வரம் பெரிய டவுன்ஷிப். ஆயிரக்காணக்கான மக்கள் வசிக்கிறார்கள். அங்கு 10 அடி தண்ணீர் வந்திருக்கிறது என்று ஸ்டேட்மென்ட் விடுகிறார்கள். அங்கு போய் பார்த்தால் தண்ணீரே வரவில்லை.

அதுமட்டுமல்ல. கடந்த புயல் வெள்ளத்தின்போது, பரமக்குடியிலே பகல் 11 மணிக்கு இடி விழுந்து, கணேசன் என்ற ஏழைத் தொழிலாளி— குயவர்— அவருக்குச் சொந்தமான 1,500

1979 பிப்ரவரி 15] [திரு. செ. சிவசாமி]

ரூபாய் பெருமானமுள்ள இரண்டு மாடுகள் இடி விழுந்த காரணத்தினால் இறந்துவிட்டன. தாசில்தாருக்கு ரிப்போர்ட்டு அனுப்பப்பட்டது. அரசாங்கத்திற்கு அறிவிப்பு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. கலெக்டருக்குத் தகவல் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இன்று வரையிலும் அந்த ஏழைத் தொழிலாளிக்கு எந்தவிதமான வசதியும் செய்யப்படவில்லை. நாங்கள் அதைச் செய்கிறோம், இதைச் செய்கிறோம் என்றெல்லாம் பத்திரிகையிலே பெரிய விளம்பரம் செய்கிறார்கள். எங்களைக் காட்டிலும் யாரும் செய்ய முடியாது என்றும் சொல்கிறார்கள். ஆனால் என்ன நிலைமை? சாதாரண தொழிலாளிக்கு காலை 11 மணிக்கு இடிவிழுந்ததனால் இறந்துவிட்ட மாடுகளை வாங்க ஈடு செய்யப்பட்டிருக்கிறதா என்றால் கிடையாது. கலெக்டர் அவர்கள் இடத்திலே கேட்டால் சட்டத்திலே இடம் இல்லை என்று சொல்கிறார். நான் காரியதரிசியிடம் நேரில் கேட்டேன். சட்டத்திலே இடம் இல்லை என்று சொல்லுகிறார். இது சரிதானா, இது நியாயம்தானா என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

அது மட்டுமல்ல. அந்தப் பகுதியிலே கிட்டத்தட்ட 2,000 ஏக்கருக்கு மேல் கடல் நீரில் மூழ்கிவிட்டது. அந்த விளை நிலம். அதில் உப்புத் தண்ணீர் நிரம்பி விட்டது. இன்றைக்கு நல்ல நிலங்கள் எல்லாம் கடல் உள்ளே, ஒரு கிலோ மீட்டர், 2 கிலோ மீட்டர் வந்ததன் காரணமாக நல்ல விளை நிலங்கள், நட்டது, நடப் போவதான அத்தனை நிலங்களும் போய்விட்டது. இதற்கு ஏதாவது ஏற்பாடு செய்து கொடுங்கள் என்று கேட்டார்கள். ஏதாவது ஏற்பாடு செய்தார்களா என்று பார்த்தால், ஒன்றும் கிடையாது. புயல் நிவாரணப் பணிகளை செய்கிறோம் செய்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் இன்று வரையிலும் ஒன்றுமே கிடையாது.

முத்துசாமி என்ற ஒரு சாதாரணத் தொழிலாளி. அவர் போட்டுகள் செய்பவர். 40,000 ரூபாய் மதிப்புள்ள பொருள்கள் கடலில் போய்விட்டது. ரிப்போர்ட் செய்து கலெக்டர் நேரடியாகப் பார்த்து உண்மை என்று ரிப்போர்ட் ஆகியிருக்கிறது. ஆனால் இதுவரையில் அவருக்கு எந்தவிதமான உதவியும் கிடையாது. ஆனால் நீலகண்டன் பிரதர்ஸ்க்கு 20 லட்சம் ரூபாய் கொடுக்கிறீர்கள். இது சாதாரண தொழிலாளிகள் அரசா அல்லது முதலாளிகள் அரசா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

பரமக்குடியிலே எங்கு பார்த்தாலும் தலையீடு. எந்த மூலையில் பார்த்தாலும் தலையீடு. புயல் நடக்கக்கூடிய காலத்திலே அந்தப் பகுதியில் 3 பள்ளமான பகுதி குடியிருப்பு அங்குள்ள குடிமக்கள் அத்தனை பேர்களையும் தாசில்தார் அவர்கள், பந்தோபஸ்தான இடங்களுக்கு மாற்றி 3 நாட்களுக்குச் சாப்பாடு கொடுத்து வைத்திருந்தார். ஆனால் 4 ஆம் நாள் காலையிலே

ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் அதை அரசியல் ஆக்குகிறார்கள். அது வேறு ரூபத்திலே வருகிறது. 200 பேர்களுக்கும் 50 கிலோ அரிசி கொடுக்கக்கூடிய நிலையிலே இருந்தார்கள். அப்போது என்ன கேட்டாலும் கொடுக்கக்கூடிய நிலையிலே அரசு இருந்தது. இராமநாதபுரத்தைப் பொறுத்த வரையிலே திருப்பாலைக்குடியில் 360 மூட்டை அரிசி வாங்கிக் கொடுத்தோம். புயல் நிவாரணப் பணியில் கலெக்டர், ஆர்.டி.ஓ., பி.டி.ஓ. மற்றும் எல்லா அதிகாரிகளும் நல்ல முறையிலே பாடுபட்டு மக்களைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்று பாடுபட்டார்கள். ஆனால் பரமக்குடியைப் பொறுத்தவரையில் இது வேறு ரூபம் எடுத்தது * * * * * * தாலூகா ஆபிசிலே தகாத முறையிலே நடந்து கொண்டதன் காரணமாக தகராறு ஏற்படுகிறது. முத்துசாமி என்கின்ற நிருபர் அங்கே தெருவிலே போகும்போது அவரை செருப்பால் அடிப்பேன் என்று சொல்லி அடிக்கக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. அது போலிஸ் ஸ்டேஷனிலே பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதன் பேரில் இன்று வரை எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் கிடையாது. தாசில்தாரை தாக்கியது சம்பந்தமாக ரிப்போர்ட் செய்து இருக்கிறார். எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் இது வரையில் எடுக்கப்படவில்லை. (மணி அடிக்கப்பட்டு அடுத்த உறுப்பினர் அழைக்கப்பட்டார்.)

[மாலை 4—20]

திரு. த. இராமசாமி : சட்டப் பேரவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சிவசாமி அவர்கள் பேசுகிறபோது * * * * * என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். * * * என்பதற்குச் சான்றிதழ் வைத்து இருக்கிறாரா, * * என்று நிரூபிக்கத் தயாரா, என்று சபாநாயகர் அவர்களே, நான் உங்கள் மூலமாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. செ. சிவசாமி : எந்த * * என்று நான் பெயர் குறிப்பிட்டுச் சொல்லவில்லை.

திரு. த. இராமசாமி : பெயர் குறிப்பிட்டுச் சொல்லவில்லை என்றாலும் * என்று சொல்லி இருக்கிறார்.

*திரு. ராஜ்குமார் விஜயரெகுநாத தொண்டமான் : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் தலைவரவர்களே, மேன்மை தங்கிய கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரை மீது காங்கிரஸ் சார்பிலே ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். அரசாங்கம்

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றன.

1979 பிப்ரவரி 15] [திரு. ராஜ்குமார் விஜயரெகுநாத தொண்டமான்]

நல்ல பல திட்டங்களைக் கொண்டு வந்து அதைச் செயலாக்க வேண்டுமென்று இருக்கின்றது. ஆனால் அதே நேரத்திலே அந்தத் திட்டங்கள் எல்லாம் சரியான முறையிலே அமல் படுத்தாத நிலையிலே இருப்பதை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஏன் என்று பார்த்தால், நிர்வாகத்தில் பல சிக்கல்கள இருப்பதை நாம் பார்த்து வருகிறோம். நிர்வாகத்தைப் பார்க்கிற போது நிர்வாகத்திலே எல்லாம் ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்டின் ஒரு மானாபலி இருக்கிறது. நான் ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்ட்டைக் கோளாறு சொல்லவில்லை. நம்முடைய ஐ.ஏ.எஸ். ஆபீசர்கள் உயர்ந்த ரகத்தில், உயர் நிலையில் உள்ளவர்கள், நான் அவர்களைக் குறை கூற வரவில்லே. ஆனால், நாம் பழைய காலத்தில் இருந்து பின்பற்றி வரக்கூடிய ஒரு முறை ஒரு ரெவின்யூ அதிகாரி ஒரு இலாகாவில் சேர்ந்தாற்போல் இரண்டு வருஷத்திற்கு மேல் இருப்பது இல்லை. அந்த இலாகாவில் அவர் ஒரு திட்டத்தை அமுல்படுத்த வேண்டும் என்று நினைக்கிறபோது அவர் இரண்டு வருஷத்திற்கு மேல் அங்கு இல்லாமல் மாற்றப்பட்டு வேறு இலாகாவிற்கு மாற்றப்படுகிறார். அவர் தனது கருத்துக்களை அரசாங்கத்திற்குச் சொல்வதற்கு முன்பே அவர் வேறு இலாகாவிற்கு போய்விடுகிறார். மற்றொரு ரெவின்யூ அதிகாரி வருகிறார். அவர் வந்ததும் முதலில் இருந்து திரும்பவும் ஆரம்பித்து காரியங்களைச் செய்ய வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. இந்த மாதிரி நிர்வாகத்தில் ஒரு அமைப்பு இருக்கக்கூடிய காரணத்தால் நம்முடைய திட்டங்களை எல்லாம், நாம் கொண்டு வருகிற திட்டங்களை எல்லாம் சரியான முறையில், நேரத்திலே அமல் நடத்த முடியாமல் போய்விடுகிறது என்பதை இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அதற்காக நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்வது தமிழ் நாட்டிற்கு மட்டும் அட்மினிஸ்டிரேடிவ் ரிபார்ம்ஸ் கமிட்டி நியமித்து அந்த நிர்வாகத்தை எப்படி சீரமைக்க வேண்டும் என்று பரிசீலித்து, அதைச் செய்தால் ஒழிய நம்முடைய திட்டங்களை நாம் வேகமாக அமல்படுத்த முடியாது என்று இந்த நேரத்தில் நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல், டெவலப்மெண்ட் ப்ராஜக்ட்ஸ் நடந்து கொண்டு வருகிறது. ஆனால் டெவலப்மெண்ட் ப்ராஜக்ட் என்று கொண்டுவருகிற நேரத்தில், அந்த டெவலப்மெண்ட் ப்ராஜக்ட்(மணியடிக்கப்பட்டது).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நம்முடைய கனம் உறுப்பினர் திரு. சிவசாமி பேசுகையில் * * * என்று பேசியது அவ்வளவு பொருத்தமாக இல்லை. * * அதே

**மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றன.

போன்ற * * * என்ற வாதம் சரியல்ல. பெயர் சொல்லவில்லை என்றாலும் அது சரியல்ல. (திரு. செ. சிவசாமி எழுந்தார்) நீங்கள் பதில் வாதம் செய்ய இடம் இல்லை. என்னுடைய தீர்ப்பை நான் சொல்கிறேன். *** என்று சொன்னதையும், *** என்பது சரியல்ல. அந்த இரண்டையும், பத்திரிகைகளிலும் போட வேண்டாம், பதிவேட்டில் இருந்தும் நீக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம் : அவர் *** என்றுகூட சொல்லவில்லை. குறிப்பேட்டைப் பார்த்தால் தெரியும். சொல்லாத ஒன்றை எதற்காக எடுக்க வேண்டும்?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சொல்லியிருந்தால் அதை நீக்கிவிட வேண்டும்.

திரு. ராஜ்குமார் விஜயரெகுநாத தொண்டமான் : தலைவரவர்களே, இந்த டெவலப்மெண்ட் போர்ட்போலியோஸ் எல்லாம் ''லா அண்ட் ஆர்டர்'' இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகள் கையில் இருக்கிறது. லா அண்ட் ஆர்டரைச் செயல்படுத்தும் அதிகாரிகளால் டெவலப்மென்ட் பிராஜக்ட்டைச் சரியான முறையில் அமல்படுத்த முடியவில்லை. ஏனென்றால் தங்கள் கையிலே சட்டத்தை, வைத்துக்கொண்டு எப்படி இன்னொருவரிடம் போய் பார்ப்பது என்ற அச்சம், நாணம் இருக்கிறது. அவர்களும் ஸ்பெஷல் நாலெட்ஜ் பெற்றவர்களாக இருக்க முடியாது. அதனால் இதற்குத் தனியாக ஒரு அதிகாரியைப் போட வேண்டும். சட்டம், ஒழுங்கு இவைகளைக் கையில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிற அதிகாரிகள் இந்தப் பொறுப்பை வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஸ்பெஷலைஸ்ட் இலாகாக்கள் இருக்கின்றன. அகிரிகல்சர், என்டோமென்ட் இந்த மாதிரியான இலாகாக்கள் இருக்கின்றன. அதில் தேர்ச்சி பெற்ற அதிகாரிகளைப் போட வேண்டும். ஒரு அதிகாரியைப் போட்டு, ஒன்று அல்லது இரண்டு ஆண்டுகளில் அவரை அங்கேயிருந்து மாற்றி விடுகிறார்கள். மாற்றிவிட்டு வேறொரு ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரியைப் போடுகிறார்கள். அப்படி மாற்றிப் போட்டால் நிச்சயமாக அந்த இலாகா நல்ல முறையில் செயல்பட முடியாது, முன்னேற முடியாது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

**மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றன.

1979 பிப்ரவரி 15]

[திரு. ராஜ்குமார் விஜயரெகுநாத தொண்டமான்]

அடுத்தபடியாக, என்னுடைய தொகுதியில்—புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில்-கந்தர்வக் கோட்டை தாலுக்காவிலே குடிதண்ணீருக்காக பைப் போடப்பட்டு வெகுநாட்களாகியும் அந்த பைப்பிலே தண்ணீர் வரவில்லை. மழை பெய்தால் பைப் தண்ணீருக்குள் மூழ்கி விடுகிறது. அந்தக் கிராமத்து ஜனங்கள் எல்லாம் தண்ணீர் எடுக்க வேண்டுமென்றால் இரண்டு மைல் தூரத்துக்கு மேல் போய்தான் தண்ணீர் கொண்டுவர வேண்டும். இதற்கு முன்னே கூட அதுபற்றி அரசுக்குச் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறேன். இருந்தபோதிலும் இன்னும் அந்த வேலை முடிவடையவில்லை. எப்படியாவது கூடிய விரைவிலே அங்கு வேறு பைப் போட்டு குடி தண்ணீர் வசதி செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கிராமப்புறங்களிலே மருத்துவமனை இருப்பது அவ்வளவு எளிதான காரியம் அல்ல. ஆனால் கந்தர்வக் கோட்டையில் ஒரு மருத்துவ மனை இருக்கிறது. மருத்துவ மனையைச் சுற்றி காம்பவுண்ட் கிடையாது. அதனால் அங்கே கழுதையும், குதிரையும் வந்து படுத்துக் கொள்கின்றன. சுகாதார நிலை மிகவும் மோசமான அளவுக்குக் கெட்டுப்போய் இருக்கிறது. கழுதையும், குதிரையும் அங்கு வராமல் இருக்க உடனடியாக காம்பவுண்ட் கட்ட வேண்டும். அதோடு அங்கே இப்போது லேடி டாக்டர் கிடையாது; லேடி டாக்டரையும் நியமிக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, புதுக்கோட்டை கல்லூரியில் ஒரு சம்பவம் நடந்தது. அதனால் மாணவர்களுக்கும், போலீசாருக்கும் கலகம் நடந்து, லத்தி சார்ஜ் கூட நடைபெற்றது. போலீசார் மாணவர்கள்மேல் கேஸ் போட்டிருக்கிறார்கள். இப்போது வழக்கு கோர்ட்டில் இருக்கிறது. மாணவர்களுக்கு பரீட்சை நடக்க இருக்கின்றது. இந்த நேரத்தில் அவர்கள் கோர்ட்டுக்குப் போய்வருவது அவர்களுடைய படிப்புக்கு கேடு விளைவிப்பதாக இருக்கிறது. ஆகையால் நான் அரசுக்கு ஒரு வேண்டுகோள் விடுவிக்க விரும்புகிறேன். அதுபற்றி ஆர்கியூ செய்யவில்லை, ஒரு ரிக்குவஸ்ட்டுதான். கோர்ட்டில் இருக்கிற வழக்கை வாபஸ் பெற்றுக் கொண்டால் அவர்களுடைய பரீட்சைக்கு இடையூறு இல்லாமல் இருக்கும். அதோடு, இனிமேல் இந்த மாதிரியான சம்பவங்கள் நடக்காமல் இருக்க நான் இந்த அரசுக்கு வாக்குறுதி அளிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆகையால் வழக்கை வாபஸ் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[மாலை 4-30]

புதுக்கோட்டை ஜில்லாவிலே கலெக்டர் ஆபீஸ் இருக்கிறது. அந்த ஆபீசை எடுத்த நேரத்திலே அந்த ஆபீஸ் கட்டிடத்திலே மியூசியம் வைக்கப்போவதாகவும் சுற்றி இருக்கிற இடத்திலே கட்டிடங்களைக் கட்டி அரசு அலுவலகங்களை வைக்கப் போவ

[திரு. ராஜ்குமார் விஜயரெகுநாத தொண்டமான்]

தாகவும் சொல்லி இருக்கிறார்கள். நூறு ஏக்கர் நிலத்திலே அந்தக் கட்டிடம் இருக்கிறது. ஆனால் இப்போது அதன் முன் பகுதியிலே மட்டும் ஆபீஸை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மற்ற பகுதிகள் எல்லாம் காடாகவே இருக்கின்றன. அப்படி வீணாகக் கிடக்கின்ற அந்த நிலங்களை நாம் அப்படியே விடாமல் ஒன்று அலுவலகக் கட்டிடங்களைக் கட்ட வேண்டும் அல்லது அங்கிருக்கக்கூடிய வீடு இல்லாத மக்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும். இல்லை என்றால் அங்கு ஒரு கல்லூரியையாவது அமைக்க வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்திலே உங்களைப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து அரசாங்கத்திலே ஏதோ 3 பாலிடெக்னிக் வைப்பதாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். மூன்று பாலிடெக்னிக் தமிழ்நாட்டுக்கு வரப் போவதாக சொல்லிக் கொள்கிறார்கள். எங்களுடைய மாவட்டம் மிகவும் பின் தங்கிய மாவட்டமாக இருப்பதால் அந்த மூன்றிலே ஒரு பாலிடெக்னிக்கை எங்களது மாவட்டத்திலே ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து கொடைக்கானல் டவுன்சிப். அதன் வருமானம் மிகவும் குறைந்த வருமானமாக இருக்கிறது. அங்கிருக்கக்கூடியவர்களுக்கு அந்த வருமானம் போதுமானதாக இல்லை. நான் இது குறித்து அரசாங்கத்திற்கும் எழுதி இருக்கிறேன். அந்த வருமானத்தை உயர்த்த வேண்டும் என்றால் அந்தப் பகுதியிலே டோல்ஸ் கலெக்ட் பண்ணுவதற்கு அனுமதிக்க வேண்டும். ஏற்கெனவே ஆளுநர் ஆட்சியின்போது இவ்வாறு கலெக்ட் பண்ண வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அது போன்று இப்போதும் டோல்ஸ் கலெக்ட் பண்ணுவதற்கு அனுமதி தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து டவுன்ஷிப் ஒரு பஸ் ரன் பண்ணுவதற்கு முடிவு செய்திருக்கிறது. அதற்கும் பெர்மிஷன் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து ஒரு மினி லாட்டரி நடத்துவதற்கும் அனுமதி தரவேண்டும் என்று நான் அரசாங்கத்தைப் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து பூந்தாளை கிராமம் கொடைக்கானலிலே இருக்கிறது. அங்கு குண்டம்பாச்சி அணை கட்டுவதற்கு அதாவது 5 இலட்சம் ரூபாய் செலவிலே கட்டுவதற்கு அரசாங்கம் முடிவு செய்திருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இதுவரையில் வேலை ஆரம்பிக்கப்படவில்லை. இப்போது அது எந்த நிலையிலே இருக்கிறது என்பது எங்களுக்கு தெரியவில்லை, அரசாங்கம் ஒரு அனவுன்ஸ்மென்ட செய்யவேண்டும். அதைக் கட்டப் போகிறோம். அல்லது இன்னும்

1979 பிப்ரவரி 15]

[திரு. ராஜ்குமார் விஜயரெகுநாத தொண்டமான்]

டிலே' ஆகும் என்று சொல்ல வேண்டும். அப்படிச் சொன்னால் அங்கே இருக்கக் கூடியவர்களுக்கு அரசாங்கத்தின் நிலை தெள்ளத் தெளிவாகத் தெரியும். ஆனால் இப்போது அவர்கள் ஒன்றும் புரியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள்.

இந்தத் தமிழ்நாட்டிலே இப்போது பி. டி. ஆசிரியர்கள் இருக்கிறார்கள். 1977 ஆம் ஆண்டு முதல் அவர்களுடைய எஜூகேஷனல் ட்ரெயினிங் நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. 1977 வரை படித்தவர்கள் 3,500 பேர் இருக்கிறார்கள். இப்போது காலம் கடந்து கொண்டே போகிறது. அவர்களுக்கு ஓவர் ஏஜ் ஆகிவிட்டால் அரசாங்கத்திலே வேலை கிடைக்காது. ஆகவே அந்த 3,500 பேர்களுக்கும் அரசாங்கம் என்ன செய்யப்போகிறது என்பது தெரியவில்லை. வேலை கொடுக்கப் போகிறதா? அல்லது அவர்களுக்கு மாற்று ஏற்பாடுகள் ஏதாவது செய்யப்பட்டு இருக்கிறதா என்று நான் அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். இதற்கு இந்த அரசாங்கம் கூடிய சீக்கிரம் ஒரு நிவாரணம் செய்யும் என்று நான் உறுதியாக நம்புகிறேன்.

அடுத்து இராமநாதபுரம் ஜில்லாவை இரண்டாகப் பிரிக்கப் போவதாக இருந்தது. ஆனால் இப்போது கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தை இரண்டாகப் பிரிக்கிறார்கள். இராமநாதபுரம் ஜில்லா ரொம்பப் பெரிய ஒன்று. அங்கே ஒரு பக்கத்திலே பார்த்தால் வறட்சி, இன்னொரு பக்கத்திலே பார்த்தால் நல்ல பிஸினஸ் சென்டராக இருக்கிறது. இந்த இரண்டினையும் பார்க்கும்போது ஏற்றத்தாழ்வு அதிகமாகப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது.

இதை மாற்றி, இதைத் திருத்தி வரட்சியான பகுதிகளை டெவலப் செய்யக்கூடிய அளவிற்கு அரசு செய்யவேண்டும் என்றும் இரண்டாகப் பிரித்தால்தான், சிறிய ஜில்லாவாக இருந்தால்தான் அட்மினிஸ்ட்ரேஷனுக்கு இலகுவாக இருக்கும். ஆகவே அதைக் கூடிய சீக்கிரம் பிரிக்கவேண்டும் என்று அரசைக் கேட்டுக்கொள்ள விழைகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ப்ரோஹிபிஷன் பாலிஸி மதுவிலக்குத் திட்டத்தை இந்த அரசு கொண்டு வந்திருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன், பாராட்டுகிறேன். காரணம், அது ஏழை மக்களுக்கு உதவி செய்யக்கூடிய திட்டம். அதே நேரத்தில் இப்போது சாராயம் காய்ச்சிக் கொண்டிருப்பவர்களைப் பிடித்து ஜெயிலில் போடுகிறார்கள். பிடித்துப்போட்டு ஆறு மாதங்கள் கழித்த பிற்பாடு அவர்கள் விடுதலையாகிறார்கள். விடுதலையான பிறகு அவர்கள் அதே தொழிலைச் செய்கிறார்கள். வேறு தொழில் அவர்களுக்குத் தெரியவில்லை. ஆகவே இவர்களுக்கு மாற்றுத் தொழில் அமைத்துக் கொடுக்க அரசு முன்வரவேண்டும். இல்லையென்றால், இந்தச் சாராயம்

[திரு. ராஜ்குமார் விஜயரெகுநாத தொண்டமான்]

காய்ச்சும் தொழில் நிற்கவே நிற்காது. இல்லையென்றால், ஆறு மாதங்கள் கழிந்த பிற்பாடு அவர்கள் வெளியே வந்தால் மறுபடியும் அதே தொழிலைத்தான் செய்வார்கள். ஆகவே அரசாங்கம் ஒரு மாற்றுத்திட்டத்தைக் கொண்டு வந்து இந்தச் சாராயம் காய்ச்சுகிறவர்கள் வேறு தொழிலில் ஈடுபடுவதற்கு வாய்ப்பளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்போது விவசாய மாநாடுகள் நடக்கின்றன. விவசாயிகள் போராட்டம் என்றெல்லாம் சொல்கிறார்கள். இதற்குத் தீர்வு காண வேண்டுமென்றால் நாம் ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்திலும் சரி அல்லது ஒவ்வொரு இடத்திலும் மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டி வைக்கவில்லை என்றால் விவசாயிகளின் பேரில் உள்ள கடன் பளு ஏறிக்கொண்டே போகும். இன்று வேண்டுமானால் கடன்களை வஜா செய்யலாம் அல்லது தள்ளுபடி செய்யலாம். ஆனால் அவர்கள் மேலும் மேலும் டன்கள் வாங்க ஆரம்பித்தால் எப்படி தள்ளுபடி செய்யப் போகிறீர்கள்? ஆகவே விவசாயிகள் தாங்கள் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய பொருள்களுக்கு நியாய விலை கிடைக்கக் கூடிய அளவிற்கு மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டீஸ் ஏற்படுத்திக் கொடுத்தால்தான் இந்த விவசாயிகளின் மேல் இருக்கக் கூடிய கடன் பளு குறையும் என்று கூறிக் கொண்டு எனக்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*திரு. பொ. விஜயராகவன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் உரையின்மீது நான் சார்ந்திருக்கிற ஜனதா கட்சியின் சார்பில் ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறேன். இந்த உரையைப் பொறுத்தவரையில் என்னுடைய கணிப்பெல்லாம் இதில் திட்டவட்டமாக ஒன்றுமில்லை என்று நான் துணிவோடு சொல்லமுடியும். இங்கே பூசி மெழுகினாற்போல் ஒரு உரையைத் தயாரித்து அளித்திருக்கிறார்களே தவிர திட்டவட்டமான கருத்துக்களை இந்த உரை தாங்கி நிற்கும் என்று எதிர் பார்த்தால் ஒருவேளை நாங்கள் அப்படி எதிர்பார்த்தது எனவோ தவறுதான். ஆனால் இந்த அரசைப் பொறுத்த வரையில் சட்டம் ஒழுங்கு பிரச்னையைப் பொறுத்தவரையில் இந்த அரசு சட்டம் ஒழுங்கைப் பாதுகாக்கத் தவறிவிட்டது என்ற குற்றச்சாட்டை நான் சொல்ல விழைகிறேன். உதாரணத்திற்குப் பல சொல்ல முடியும். பல நிகழ்ச்சிகள் இந்த இரண்டாண்டுகளில் நடந்திருக்கின்றன. அண்மைக் காலத்தில் இரண்டுமூன்று மாத காலத்தில் நடைபெற்ற செயல்கள் இந்த நாட்டு மக்களின் நெஞ்சத்தினை விட்டு மாறாத செயல்கள் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமானால், கடந்த டிசம்பர் 20-ம் தேதி வெள்ளிக்கோடு என்ற பகுதியில் ஒரு பேருந்து திருமதி இந்திரா காந்தி அம்மையார் மீது பாராளுமன்ற நடவடிக்கை எடுத்ததை எதிர்த்து அவர்கள கட்சியினரால்

1979 பிப்ரவரி 15] [திரு. பொ. விஜயராகவன்]

நடத்தப்பட்ட போராட்டத்தில் அந்தப் பேருந்து தீக்கிரையாக்கப்பட்டது என்பது மட்டுமல்ல பத்து பேர்கள் அங்கே உயிரோடு காளிக்கு பலி கொடுப்பார்கள் என்று முந்திய காலத்தில் சொல்வார்கள அதேபோல் பலி கொடுக்கக் கூடிய அளவிற்கு பத்துபேர்கள் தீக்கிரையாக்கப் பட்ட சம்பவம் நாட்டு மக்கள் நெஞ்சத்தில் உள்ள துயர சம்பவம் என்பதை நான் எடுத்துச் சொல்லி தெரியவேண்டியதில்லை. அதை முன்னமேயே தடுத்திருக்கலாம், தவிர்த்திருக்கலாம், இதற்கு முன்னால் ஏற்பட்ட பந்த்கள் அல்லது போராட்டங்கள் இவற்றில் வன்முறை தலைதூக்காவண்ணம் அரசு எடுத்த தடுப்பு முறைகள், அடக்கு முறைகள் இதிலும் கடைபிடிக்கப்பட்டிருக்குமானால் இந்தச் செயல் தடுக்கப்பட்டிருக்கக்கூடும் என்பது என் கருத்து என்று சொல்லிக் கொள்ள விழைகிறேன்.

[மாலை 4-40]

அப்படி நிர்வாகம் தவறிய காரணத்தினால் இந்த மிகப் பெரிய சம்பவம் நடந்தது. நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் நாகர்கோவிலுக்கு வந்த நேரத்தில் இந்த விபத்தில் பாதிக்கப்பட்டவர்களின் குடும்பத்திற்கு 10 ஆயிரம் வழங்குவதாகச் சொன்னார்கள். எனக்குக் கிடைத்த தகவல், நான் இந்தச் சட்டமன்றத்திற்குப் புறப்பட்டு வருகின்ற வரையில் இந்த 10 ஆயிரம் ரூபாய் இன்னும் அளிக்கப்படவில்லை என்பதுதான். ஏன் இந்தக் கால தாமதம் என்பதை அரசிடம் கேட்டுக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மேலும் இந்த விபத்தில் காயம் அடைந்தவர்களுக்கு..

திரு. எம். வின்சென்ட்: (அமைச்சரின் பேரவை செயலர்) இந்த விபத்தில் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு 10 ஆயிரம் ரூபாயை 17-ஆம் தேதியன்று மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் அளிக்கப்போகிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. பொ. விஜயராகவன்: அளிக்கப்போகிறார்கள் என்பதற்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதுவரை ஏன் அளிக்கவில்லை என்பதுதான் என்னுடைய குற்றச்சாட்டு. இன்னும் சொல்லப்போனால், காயமடைந்து மருத்துவமனையில் சிகிச்சை பெறுபவர்களுக்கு உதவி தருவதற்கு இந்த அரசு தயாராகிவிடவில்லை என்பது மிகவும் வருந்தத்தக்க காரியம் என்பதோடு இது இங்கு சுட்டிக்காட்டப்பட வேண்டிய காரியம் என்பதை நான் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்தச் செயலுக்கு முழுக் காரணம் நான் சொல்ல வேண்டுமானால் திருமதி இந்திரா காந்தி கட்சியினர்தான் இந்தச் செயலுக்கு காரணம் என்பதை என்னால் எடுத்துச் சொல்ல முடியும்.......

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் அவர்கள், ஒரு குறிப்பிட்ட கட்சிதான் இதைச் செய்தது என்று திட்டவட்டமாக கூறுவது தவறு. இதில் பல கட்சிக்காரர்கள் சேர்ந்

திருக்கிறார்கள், எங்கள் கட்சியிலுள்ளவர்கள்தான் தூண்டிவிட்டார்கள் என்று குற்றச்சாட்டு சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, இவர்கள்தான் செய்தார்கள் என்று சொல்லப்படவில்லை. இவர்கள்தான் தூண்டினார்கள் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எப்படி இது நடந்தது என்று எங்களுக்கும் புரியவில்லை. இந்த நிலையில் எங்கள் கட்சிக்காரர்கள்தான் இதைச் செய்தார்கள் என்று திட்டவட்டமாகக் கூறுவதை நான் மறுக்கிறேன்.

திரு. பொ. விஜயராகவன் : நான் மதிப்பிற்குரிய காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி சொல்லிக் கொள்கிறேன். குற்றம் செய்வதைவிட குற்றம் செய்வதற்குத் தூண்டிவிடுவது மிகப்பெரிய குற்றம் என்று இந்தியன் பீனல் கோட் எடுத்துக் கூறுகிறது. குற்றம் செய்தவர்களுக்கும், குற்றம் செய்யத் தூண்டுபவர்களுக்கும் ஒரே தண்டனைதான் என்று இந்தியன் பீனல் கோட் சட்டம் கூறுகிறது.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : குற்றம் செய்தார்கள் என்று போலீஸ் குற்றச்சாட்டை சொல்லியிருக்கிறதே தவிர, குற்றவாளிகள் என்று இன்னும் யாரும் சொல்லவில்லை.

திரு. பொ. விஜயராகவன் : தங்கள் கட்சிக்காரர்கள் குற்றஞ் சாட்டப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நன்றி. . . .

(திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து அவர்கள் எழுந்திருந்தார்)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : காங்கிரஸ் கட்சிக்காரர்கள் மீது குற்றஞ்சாட்டப்பட்டிருக்கிறது என்று நீங்கள் சொல்லுகிறீர்கள், அதை நீங்கள் ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்கிறார்கள். அவ்வளவுதான். வேறு ஒன்றும் இல்லை. திரு. விஜயராகவன், தொடர்ந்து பேசுங்கள்.

திரு. பொ. விஜயராகவன் : இன்னும், நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் முருகையன் கொலை, இன்று காலையில் குறிப்பிடப்பட்டது. இங்கு நம்முடைய அவையில் உறுப்பினராக இருக்கின்ற தோழர் உமாநாத் அவர்களுடைய வீடு தாக்கப்பட்ட கொடுமை' இப்படி பல்வேறு சம்பவங்கள் அடுக்கடுக்காக வந்து கொண்டிருக்கின்றன. இதற்கெல்லாம் அரசு பொறுப்பேற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும், இந்த வருடம் தமிழகத்திலுள்ள அணைகள் முழுவதிலும் நிறைய தண்ணீர் இருந்தது. இப்படி தண்ணீர் இருந்தும் எங்களுடைய மாவட்டத்தில் உள்ள அணைகளில் மறுகால் பாயக் கூடிய அளவுக்குத் தண்ணீர் இருந்தும், கரை ஓரங்களில் உள்ள நிலங்களுக்கு தண்ணீர் சரியாக விநியோகம் செய்யப்படாததினால

1979 பிப்ரவரி 15] [திரு. பொ. விஜயராகவன்]

பல இடங்களில் பயிர்கள் காய்ந்தும், தீய்ந்தும் போயிருக்கின்றன. தண்ணீர் விநியோகம் சீராக இல்லாமல் இருந்ததற்குக் காரணம் இந்த அரசுதான் என்பதை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏறத்தாழ ஐந்தாறு ஆண்டுகளாக........

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு: கடைமடைகளில் தண்ணீர் வருவதில்லை என்பது பொதுவான குற்றச்சாட்டு, எல்லா இடங்களிலும்—எங்கெங்கு பாசன வசதிகள் இருக்கின்றனவோ—அந்தப் பகுதிகளில் எல்லாம் டெயில் என்ட்களில் சீராக தண்ணீர் விடுவதில்லை என்பது பொதுவான குற்றச்சாட்டு. இந்த அரசினால்தான் தண்ணீர் வரவில்லை என்று கூறுவது மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் வேண்டுமென்றே இந்த அரசாங்கத்தின் மீது களங்கம் கற்பிக்கவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடுதான் சொல்லுகின்றார்கள். இந்த நிலைமை காங்கிரஸ் ஆட்சியிலும் இருந்தது; திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலும் இருந்தது. ஆகவே இப்படிப்பட்ட பொதுவான ஒரு பிரச்னைக்கு—இந்த அரசு மீது களங்கம் கற்பிக்கவேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. பொ. விஜயராகவன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, கடந்த வருடம் இல்லை, இந்த வருடம் அது மிகவும் அதிகமாகி இருக்கிறது. (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: தயவு செய்து உட்காருங்கள். அவர் பேசும்போது குறுக்கிட வேண்டாம். முடிவிலே பதில் சொல்லும்போது பேசலாம்.

திரு. பொ. விஜயராகவன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே இந்த அரசு பொறுப்பேற்ற நாள் முதற்கொண்டு, எல்லா சட்டமன்றத் தொடரிலும் இதை நான் எடுத்துச் சொல்லிக் கொண்டு வருகிறேன். அவைகளைப் பழுது பார்ப்பதற்கு இந்த அரசு தயாராக இல்லை என்ற காரணத்தினால், இந்த நிலை ஏற்பட்டது என்று சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். முன் காலங்களில் அப்படி இருந்தது என்று சொல்கிறவர்கள், நாங்கள் முன்மாதிரியாக புரட்சிகரமாக நடத்திக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறவர்கள் இதைத் தடுத்திருக்கலாம், நிவர்த்தி செய்திருக்கலாம்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு: துணைத் தலைவர் அவர்களே, அதற்காகத்தான் சொல்கிறேன். முன்பிருந்த அரசு போல் அல்லாமல் இந்த அரசு பாசன வாய்க்கால்களைச் சீரமைக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் திட்டங்களைத் தீட்டி சீரமைத்

துக் கொண்டிருக்கிறோம். புதிதாக பல இடங்களில், எங்கெங்கு பாசன வசதிகள் அதிகமாகச் செய்ய வசதி இருக்கின்றதோ, அங்கேயெல்லாம் பாசன வசதித் திட்டத்தின் மூலம் சீரமைத்துக் கொண்டு வருகிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மேலும், இந்த டிமாண்டு வருகின்ற நேரத்திலே எந்தெந்த இடங்கள் பழுது பார்க்கப்படாமல் இருக்கின்றனவோ, அவைகளைப்பற்றி கோடிட்டு, குறிப்பிட்டுக் காட்டினால், மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறியதுபோல் கண்டிப்பாக நடவடிக்கை எடுத்து, உடனடியாக நிவர்த்திக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. பொ. விஜயராகவன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நிலைமைகளையெல்லாம் அரசு நிவர்த்திப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதற்கு நான் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால், அந்த நடவடிக்கைகள் வேகமாக, துரிதமாக எடுக்கப்பட வேண்டும். குறிப்பாக, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் சித்தாறு பட்டினங்கால் கடையோரப் பகுதி நிலங்கள் பாதிக்கப்பட்டு, எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படாமல் இருக்கின்றது. மக்களுடைய தேவையை உணர்ந்து, உடனடியாக அங்கே நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுகிறேன்.

இன்னும் சொல்கிறேன். உலக வங்கியின் மூலம் கடன் வாங்கி மேலும் இந்தக் கால்வாய்களையெல்லாம் சீர்படுத்தத் திட்டங்கள் போட்டு, செயல் படுத்தப் போவதாகக் கூறுகிறார்கள். அப்படி செயல்படுத்தப்படுகின்றபோது, எத்தகைய கட்சி மாச்சரியமும் இல்லாமல், பொதுவான முறையிலே விவசாயிகள் பயன் பெறக்கூடிய இடங்களிலே உள்ள இத்தகைய கால்வாய்களைச் சீரமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த அரசு வந்த நாள்முதல், இந்த அரசு பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட நாள் முதற் கொண்டு, குமரிமாவட்ட பஞ்சாயத்துக்கள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் சீரமைக்கப்பட வேண்டுமென்று இந்த அவையிலே பலமுறை வலியுறுத்திக் கொண்டு வருகிறோம். அப்போதெல்லாம் சொல்வார்கள், 'தேர்தல் வரும் தேர்தல் வரும்' என்று. ஆனால் இதுவரை தேர்தல் வரக் காணோம். அதன் காரணமாக பஞ்சாயத்துக்களும், ஊராட்சிகளும் சீரமைக்கப்படவில்லை. அதனால் எந்த வேலைகளும் நடைபெற வில்லை. நிதி நிலை பற்றாக்குறையின் காரணத்தால், 2 அல்லது 3 மடங்கு என்று சொன்னாலும் பொறுத்துக் கொள்ளலாம், 6, 8, 10 மடங்கு அளவிற்கு வீட்டு வரியை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். பஞ்சாயத்துக்களில் தெரு விளக்குகள் எரிவதில்லை, எரியும் வாய்ப்பில்லை. எந்த வசதியும் இல்லை. நிதி நிலைமையின் காரணமாக அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமை

ஆங்காங்கே இருக்கின்றது. இதை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று கோரிக்கைகள் பலமுறை விடுத்தோம்; பலமுறை எடுத்துச் சொன்னோம்; பலமுறை எழுத்து மூலமாக இந்த அரசுக்கு எடுத்துச் சொன்னோம். ஆனால் இந்த அரசு கேட்டும் கேளாதது போல், இன்னும் சொல்லப் போனால், 'செவிடன் காதில் ஊதிய சங்குபோல்' இதைச் செயல்படுத்தவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டை நான் இங்கே எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

மழையினால், கடந்த வருடம் தமிழ்நாட்டில் எல்லா மாவட்டங்களிலும் வெள்ளம் வந்தது போல், எங்கள் மாவட்டமும் வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்டது. அதனால் பல இடங்களில் பாதிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அப்படி பாதிப்பு ஏற்பட்டதால், பல இடங்களில் உடைப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் சொல்லப் போனால் என்னுடைய தொகுதியில் கீழ்குளம் பேரூராட்சியில் பெருமளவு உடைப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அங்கு உடைப்பு ஏற்பட்டுள்ள குளங்கள் எல்லாம் இன்னும் செப்பனிடப்படாமல் இருக்கின்றன. உண்ணாமலை கடை என்னும் பேரூராட்சிப் பகுதியிலும் இதே நிலைமைதான். அதே போல் மங்காடு என்று சொல்லப்படுகின்ற ஊராட்சியிலும் இப்படிப்பட்ட உடைப்பு ஏற்பட்டு, இன்னும் சரி செய்யப்படாமல் இருக்கின்றது. இன்னும் பல்வேறு இடங்களில் இப்படி இருக்கின்றது. கள்ளகுறிச்சி என்னும் இடத்திலும் இப்படிப்பட்ட உடைப்பு ஏற்பட்டு இன்னும் அது சரி செய்யப்படவில்லை.

(மாலை 4—50)

இவ்வளவு காலதாமதமாக இந்த அரசு செயல்படுமானால் செய்கைக்கும் அதனால் ஏற்படும் பயனுக்கும் என்ன விளைவு ஏற்படும் என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

குடி தண்ணீர் வசதியைப் பொறுத்தவரை குடி தண்ணீர் இல்லாத கிராமமே இருக்காத அளவில் மாற்றப் போகிறோம் என்று, வருகிறபோதே சொல்லிக் கொண்டு வந்தார்கள். ஆங்காங்கு அவ்வப்போது அரசு அறிக்கைகள் வெளி வந்தன. ஆனால் இன்னும் தமிழ்நாட்டில் எவ்வளவோ கிராமங்கள் குடி தண்ணீர் வசதி இல்லாமல்தான் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஏற்கனவே அமைக்கப்பட்ட குடி தண்ணீர்த் திட்டங்கள் கூட செயல் பெறாமல் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. எங்கள் பகுதியில் பைங்குளம் பேரூராட்சியில் கைசூண்டி என்ற இடத்தில் குடி தண்ணீர்த் திட்டம் தொடங்கப்பட்டு அது இப்போது நடைபெறாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதையும் இந்த அரசு கவனிக்க வேண்டும். ஐரேன்புரம், உசரத்துவிளை, மங்காடு ஆகிய பகுதிகளிலும் குடி தண்ணீர்த் திட்டங்கள் இன்னும் செயல்படாமல் இருக்கிறது. புதுக்கடை பேரூராட்சிக்கும், கருங்கல் பேரூராட்சிக்கும் குடி தண்ணீர் வசதி வேண்டும் என்று இந்த அரசு வந்த

உடனே வேண்டுகோள் விடுத்தும் இன்னும் செயலாக்கப்படவில்லை. கிள்ளியூர் பேரூராட்சி, மாங்கரை பகுதிகளில் தண்ணீர்ப் பிரச்சினை அதிகமாக இருக்கிறது. அதையும் இந்த அரசு தீர்த்து வைக்க வேண்டும்.

வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைத் தீர்த்து விடுவோம் என்று மொட்டையாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதை எப்படி செயலாக்கப் போகிறார்கள் என்று இந்த அறிக்கையில் குறிப்பிடவில்லை. இன்னும் சொல்லப் போனால் தமிழ்நாடு பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் தேர்வு எழுதி வெற்றி பெற்ற தற்காலிக ஜூனியர் உதவியாளர்கள், டைப்பிஸ்டுகள், இளைஞரணி தேர்வு பெற்றவர்கள் வேலை இல்லாமல் நடுத் தெருவில் நின்று கொண்டிருக்கிறார்கள். தாற்காலிக ஜூனியர் உதவியாளர் சங்கம் வட ஆற்காடு மாவட்டம் வேலூரில் அதற்காகப் போராட்டம் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தமிழ்நாடு பப்ளிக் சர்விஸ் கமிஷன் தேர்வு நடத்தப் பெற்று தேறிய பின்னரும் இன்னும் வேலை வாய்ப்பு வழங்கப்படாமல் காலதாமதம் ஆகிறது. பல மாதங்கள் ஆகியும் இன்னும் வேலை அளிக்கப்படவில்லை. இந்த மன்றத்தில் முன்பு 10,000 காவலர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிப்போம் என்று சொன்னார்கள். அந்தத் திட்டம் எங்கே போயிற்று? 3,000 தமிழாசிரியர்களுக்கு, கோவில்களில் வேலை தருவோம் என்று சொன்னார்கள். அந்தத் திட்டம் என்னவாயிற்று? காவல் துறையில் இருக்கும் அமைச்சுப் பணியாளர்கள் கூட வேலைப்பளு அதிகமாக இருக்கிறதென்று இன்றைக்குப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைக் கூட இந்த அரசு செவிமடுக்கவில்லை.

பெருந்தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் காலத்திலிருந்து முதியோர் பென்ஷன் 20 ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. இன்னும் அப்படியே அந்தத் தொகை உயர்த்தப்படாமலே இருக்கிறது. அதிகமான முதியோர்களுக்கும் இந்த அரசு பென்ஷன் அளிக்கவில்லை. அதே நேரத்தில் வைஜயந்திமாலாவுக்கு மாதம் ஆயிரம் ரூபாய், மதுரை சோமுவுக்கு மாதம் ஆயிரம் ரூபாய் என்று கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு கண்ணுக்கு வெண்ணையும், ஒரு கண்ணுக்கு சுண்ணாம்பும் என்ற அளவுக்கு நிலைமை போய்க் கொண்டிருக்கிறது என்ற குற்றச்சாட்டைச் சொல்ல விழைகிறேன்.

இந்த ஆண்டு சர்வதேச குழந்தைகள் ஆண்டு. இந்த சர்வதேச குழந்தைகள் ஆண்டில் ஒரு வரி கூட குழந்தைகள் நல்வாழ்வுத் திட்டங்கள் பற்றி ஆளுநர் அறிக்கையில் சொல்லாதது வருந்தத் தக்கது. ஜூவனைல் டெலின்க்வசி—இளம் குற்றவாளிகள் பெருகிக் கொண்டே போகிறார்கள். அந்த எண்ணிக்கை

1979 பிப்ரவரி 15] [திரு. பொ. விஜயராகவன்]

அதிகமாகிக் கொண்டே வருகிறது. இத்தகைய இளைஞர்களுக்கு மறுவாழ்வு அளிக்கும் பல திட்டங்கள் அறிக்கையில் இருக்கு மென்று எதிர்பார்த்தேன், ஒன்றையும் காணவில்லை.

மதுவிலக்குக் கொள்கையைப் பற்றித் திட்டவட்டமாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். பெரிய வார்த்தைகள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. மிகவும் வேதனையோடு ஒன்றைச் சொல்ல முடியும். மதுவிலக்குக் கொள்கையைப் பற்றித் தீவிரமாக இந்தச் சர்க்கார் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் இந்த நேரத்தில் தெரிந்தோ, தெரியாமலோ சட்டமன்ற விடுதிக்குள் கூட மது பாட்டில்கள் நடந்து வருவதாகச் சொல்கிறார்கள். ஆங்காங்கு வந்து பார்ப்பார்களானால் 'எம்ப்டி பாட்டில்கள்' ஆங்காங்கு கிடைப்பதைக் காண முடியும். ஆங்காங்கே பாட்டில்கள் விழுகிற சத்தத்தைக் கூடக் கேட்க முடியும். வேறு பல வேதனையான சம்பவங்கள் நடைபெறுவதாகப் பல புகார்கள் இருக்கின்றன. சட்டமன்ற உறுப்பினர் விடுதிக்குள்ளேயே இப்படி இருக்குமானால் இந்தத் திட்டம் எப்படி வெற்றிபெற முடியும்?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: ஹவுஸ் கமிட்டி சேர்மன் நான்தான். அப்படி எந்த ரூமிலே நடந்தது என்று சொன்னால் நான் விசாரித்து நடவடிக்கை எடுக்கத் தயாராக இருக்கிறேன்.

திரு. பொ. விஜயராகவன்: உறுப்பினர்கள் சொல்கிறார்கள். ஹவுஸ் கமிட்டியே அதிகம் கூடவில்லையென்று சொல்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: ஹவுஸ் கமிட்டி கூடுவதற்கும் பாட்டில் நடந்து வருவதாகச் சொல்வதற்கும் என்ன சம்பந்தம் என்று தெரியவில்லை.

திரு. பொ. விஜயராகவன்: சிவகாசி பகுதியில் தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலையில் இளஞ்சிறுவர்களைச் சட்டத்திற்கு விரோதமாக வேலைக்கு வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை இதிலே கோடிட்டுக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அர்பான் சிங் என்பவரின் தலைமையில் ஒன் மேன் கமிஷன் நியமிக்கப்பட்டு அந்த கமிஷன் செய்துள்ள விதிமுறைகளின் அடிப்படையிலேதான் அந்த நிபந்தனைகளுக்குட்பட்டுத்தான், சட்டத்திற்குட்பட்டுத் தான் அங்கே அவர்கள் வேலைக்கு அமர்த்தப்படுகிறார்கள். அப்படியிருக்கும்போது சட்டத்திற்கு விரோதமாக வேலைக்கு வைத்திருக்கிறார்கள் என்று தவறான தகவலைத் தந்திருக்கிறார்கள் என்பதை நான் வேதனையோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஊழல் ஒழிப்பு என்று சொல்கிறார்கள். இந்த அரசால் நியமிக்கப்பட்ட வக்ப் போர்டும் இதற்கு முன்னால் இருந்த வக்ப் போர்டும் அவைகளை நிர்வகித்துக் கொண்டிருந்தவர்கள் தவறுகளைச் செய்திருக்கிறார்கள், ஏறத்தாழ இரண்டு கோடி ரூபாய்க்கு மேல் தவறுகள் நடந்திருக்கின்றன என்ற நிலைமையைச் சுட்டிக் காட்டி, அப்படித் தவறிழைத்தவர்களைக் கண்டுபிடிக்கவும் தண்டிக்கவும் ஒரு தனி கோர்ட் நியமிக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டிருந்தார்கள். ஆனால் அப்படிப்பட்ட தனிக் கோர்ட் நியமிக்கும் உத்திரவை இந்த அரசு இதுவரையிலே பிறப்பிக்க வில்லை, மௌனம் சாதிக்கிறது.

அடுத்து மாவட்டத் தொழில் மையங்கள் அமைக்கப்பட்டு இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். மாவட்டத் தொழில் மையங்கள் என்று பெயர் பலகைதான் மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. எங்கள் பகுதியில் உள்ள அஸிஸ்டெண்ட் டைரக்டர் ஆப் இண்டஸ்ட்ரீஸ் அன்ட் காமர்ஸ் என்பது மாவட்ட தொழில் மையம் என்று, பெயர் தான் மாற்றப்பட்டிருக்கிறதே தவிர உருப்படியான வேலைகள் ஒன்றும் காணோம். மத்திய அரசினுடைய பணம் அங்கே சரியான முறையிலே பயன்படுத்தப்படவில்லை. தமிழ் நாடு பிஷரிஸ் கார்ப்பரேஷனுக்கு உலக வங்கி 120 லட்ச ரூபாய் கடனாக வழங்கியது. அந்தப் பணம் இன்றைக்கு எந்த விதமான ஆக்கப் பணிகளுக்கும் பயன்படுத்தப்படாமல் வங்கியில் பிக்ஸட் டெபாசிட்டாகப் போட்டு வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது வேதனையாக இருக்கிறது. கிடைக்கின்ற பணத்தைக் கூட ஆக்கப் பணிகளுக்கு செலவழிக்கத் திறனற்ற சர்க்கார் இந்தச் சர்க்கார் என்று சொல்லிக் கொண்டு எனக்குப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்ததற்காக நன்றி கூறி முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. தி. அன்பழகன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மேதகு ஆளுநர் அவர்களின் உரையின்மீது நன்றி தெரிவிக்கின்ற தீர்மானத்தை எங்களது கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. முத்தையா அவர்கள் முன்மொழிந்த தீர்மானத்தை நான் வழிமொழிந்து என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தமிழகத்தினுடைய வளர்ச்சிக்காகவும் ஆக்கப் பணிகளுக்காகவும் சிறந்த திட்டங்களை அரசின் வாயிலாக ஆளுநர் உரையிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நல்ல பல திட்டங்களைச் செயல்படுத்துவதற்கு எவ்வளவு செயல்கள் செய்யப்படுகின்றன என்பதைக் கோடிட்டு காட்டுகின்ற வகையிலே ஆளுநர் உரை அமைந்திருக்கிறது. இந்த நாட்டின் இதயமாக அமைந்து உள்ள கிராம மக்களின் முன்னேற்றத்திற்கு உறுதியளிக்கக்கூடிய வகையிலே உத்தமர் காந்தி அவர்கள் கண்ட கிராமராஜ்யத்தையும் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் காணவிரும்பிய கிராம முன்னேற்றத்தையும் ஏற்படுத்தக் கூடிய முறையிலே திட்டமிட்டு

உத்திரவாதமளிக்கக்கூடிய வகையிலே கிராம மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்கும் அவர்களுக்குத் தேவையான குடிநீர், தெருவிளக்கு வசதி, சாலை வசதி இவைகளுக்கான திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு முன்னுரிமை அளித்து அரசு செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது.

[மாலை 5-00]

வேலை வாய்ப்பின்றி வேதனைப்பட்டுக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக்கு உறுதியளிக்கும் திட்டத்தை ஊராட்சி ஒன்றிய அடிப்படை மூலமாக அளிக்கும் திட்டமும் இருக்கிறது. கிராமப் பகுதிகளில் உள்ள நிலமற்ற ஏழை மக்களுக்கு வீட்டு மனை வழங்கச் செயல்படுத்துகின்ற திட்டமும், இன்னும் ஐந்தாண்டுக் காலத்திற்குள் ஒரு இலட்சம் வீடு கட்ட வழி செய்கின்ற திட்டமும் அரசு தொடங்கியுள்ள மிகச் சிறந்த புரட்சிகரமான செயலாகும்.

விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு நன்மை பயக்கும் விதத்திலும், ஊக்கம் அளிக்கும் விதத்திலும் அரசு பாடுபடுகிறது. மத்திய அரசு கோதுமைக்கு விலை நிர்ணயம் செய்திருப்பதைப் போல நெல்லுக்கும் விலை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டுமென்று மத்திய அரசை வற்புறுத்தி இந்த உரையிலே குறிப்பிட்டிருப்பது மிகவும் பாராட்டுதற்குரியதாகும். நேற்றைய தினம் பேசிய எதிர்க்கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர் ஒருவர், இந்த அரசு கவர்னர் உரையின் மூலமாக மத்திய அரசை வலியுறுத்திக் கொண்டு இருக்கிறது என்று மட்டுமே சொன்னார்கள். சென்ற ஆண்டு வலியுறுத்திய காரணத்தினால்தான், குவிண்டால் ஒன்றுக்கு 78 ரூபாய் என்று இருந்த விலை இன்றைக்கு 85 ரூபாயாக உயர்த்திக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டு இதை வற்புறுத்திய தன் வாயிலாக 129 ரூபாய் மத்திய அரசு தருமா என்று எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, இந்த அரசு விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்யும் வகையில் பாடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறது என்பதற்கு இதை உதாரணமாகச் சொல்லலாம்.

மேலும் இங்கே பேசிய எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் எல்லாம், இந்த அரசு விவசாயிகளுக்கு எதுவும் செய்யவில்லை என்று சொன்னார்கள். இந்த அரசு பொறுப்பேற்ற பிறகு மின்சாரக் கட்டணத்தை 16 காசிலிருந்து 12 காசாகக் குறைத்து இருக்கிறது. இதன் வாயிலாக 6 கோடி ரூபாய் ஆண்டொன்றுக்கு நஷ்டம் ஏற்படுவதை அரசு பொருட்படுத்தாமல் இந்தக் காரியத்தைச் செய்திருக்கிறது. மீட்டர் வாடகை 5 ரூபாய் என்றிருந்ததை 4 ரூபாயாகக் குறைத்து இருக்கிறது. இதனால் ஆண்டொன்றுக்கு ஒரு கோடி ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்படுவதை அரசு பொருட்படுத்தவில்லை. ஏறக்குறைய இருபது கோடி ரூபாய்க்கு மேல் குறுகிய காலக் கடன்கள் நீண்ட காலக் கடன்களாக மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயிகள் வாங்கிய பயிர்க் கடனுக்கு

12.5 சதவீதம் என்றிருந்த வட்டியை 10.5 சதவீதம் என்று குறைத்திருக்கிறது. இவ்வளவு நன்மைகளை அரசு செய்திருந்தும்கூட இந்த அரசு விவசாயிகளுக்கு எந்தவிதமான நன்மையும் செய்யவில்லை என்று சொல்வது வியப்பாக இருக்கிறது.

அதுமட்டுமல்ல, விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்யும் விதத்தில் அவர்களது குறைகளைக் கண்டறிவதற்காக உயர் மட்டக் குழுவை அரசு அமைத்திருக்கிறது. அந்தக் குழுவிலேயிருந்து விலகிச் சென்றவர்கள் தமிழ் நாட்டிலே ஒரு போராட்டத்தை நடத்தினார்கள். ஆனால் அந்தப் போராட்டம் தோற்றுவிட்டதை இந்த நாட்டு மக்கள் மறந்துவிடவில்லை. ஆகவே, இந்த அரசு விவசாயிகளுடைய நன்மையைக் கருதி, இந்த உயர்மட்டக் குழு தன் கருத்துக்களை எப்பொழுது சொல்கிறதோ அப்பொழுது அவர்கள் விரும்பும் நல்ல திட்டங்களைச் செயல்படுத்தக் காத்திருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, மின்சாரத்தைப் பொறுத்தவரையில் அதன் உற்பத்தியை அதிகரிக்க அரசு சிறப்பான கவனம் செலுத்தி வருகிறது. தொழில் வளர்ச்சியைப் பெருக்கி அதன் வாயிலாக உற்பத்தித் திறனைப் பெருக்கி, வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைப் போக்குவதற்குத் தீவிர கவனம் செலுத்தி வருகிறது. உப்பு, கனிவளம், கரும்புச் சக்கையிலிருந்து காகித உற்பத்தி போன்ற தொழிற்சாலைகளுக்காக நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று சொல்லி இருப்பது பெருமைப்படத்தக்கதாகும்.

கனிப்பொருள் வளத்தைப் பெருக்குவதற்காக தமிழ்நாடு கனிவள நிறுவனம் வேலை தொடங்கியிருக்கும் நேரத்தில் நான் ஒன்றைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். எங்கள் வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் செவ்வாத்தூர் என்ற இடத்தில் வெர்னாகுலைட் என்ற கனிப் பொருள், 2.5 இலட்சம் டன் தாதுப் பொருள் கிடைக்கும் என்று ஆராய்ச்சியாளர்கள் சொல்கிறார்கள். அந்த வெர்னாகுலைட்டைப் பதப்படுத்தும் தொழிற்சாலையை அங்கே துவக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கரும்புச் சக்கையைக் கொண்டு செய்தித் தாள் காகித தொழிற்சாலை அமைக்க அனுமதி கோரி மத்திய அரசைக் கேட்டிருக்கிறது. மத்திய அரசின் உத்தரவு கிடைத்தபிறகு அரசே இதைச் செயல்படுத்த இருக்கிறது. இந்த நேரத்தில் நான் விரும்பிக் கேட்டுக்கொள்வது என்னவென்றால், எங்கள் வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் மூன்று சர்க்கரை ஆலைகள் இருக்கின்றன. திருப்பத்தூர், ஆம்பூர், வேலூர் ஆகிய மூன்று இடங்களிலும் கரும்பு உற்பத்தி செய்யும் விவசாயிகள் அந்த ஆலைகள் மூலமாகத் தங்களுடைய கரும்பை அனுப்பி சர்க்கரை உற்பத்தியையும், அத்துடன் எங்கள் மாவட்டத்தில்தான் கரும்பின் மூலம்

வெல்ல உற்பத்தி அதிகமாகவும் பெறப்படுகிறது. ஆகவே, அங்கு கிடைக்கும் கரும்புச் சக்கையைக் கொண்டு, குறிப்பாக வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் நாட்ரம்பள்ளி பிற்பட்ட பகுதியாக இருக்கிறதால் என்னுடைய அந்தத் தொகுதியில் அந்தத் தொழிற் சாலையை ஏற்படுத்த அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தமிழகத்தின் மக்களுடைய வாழ்வைச் சீர்படுத்தும் அளவில், குறிப்பாகத் தாய்க் குலத்தின் கண்ணீரைத் துடைக்கும் வகையில் வருங்கால சமுதாயம் மதுவினால் மதியிழந்து சீர் குலையக்கூடாது என்ற தூய்மையான எண்ணத்தின் அடிப்படை யில் மதுவிலக்கு அவசரச் சட்டம் பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதுபற்றி எதிர்க்கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் சொல்கிறார்கள், எதிர்க் கட்சியை ஒடுக்கத்தான் இந்தச் சட்டம் என்று சொல் கிறார்கள். அவர்கள், வருங்காலத்தில் தவறு செய்யக்கூடிய குற்றவாளிகளுக்குத் தண்டனை அளிக்கும் சட்டங்கள் வந்தாலும் கூட எதிர்க்கட்சிகளை பழி வாங்கத்தான் இந்தச் சட்டங்கள் என்று சொல்வார்களோ என்ற ஐயம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

காலையிலே பேசிய எங்களது மதிப்பிற்குரிய பெரியவர், முன்னாள் சபாநாயகர் அவர்கள் ஒன்று சொன்னார்கள். இந்த அரசு மொழிப் பிரச்சினையிலே ஸ்திரமான தன்மையிலே இல்லை என்று சொன்னார்கள். நான் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புவது எல்லாம் சென்ற ஆண்டு கவர்னர் உரை யின்பொழுது இந்தி திணிக்கப்படுமானால், அதனுடைய விளைவு கள் விபரீதமாக இருக்கும் என்று துணிந்து மைய அரசுக்கு, எச்சரிக்கை விட்டது தமிழக அரசு. அதே போல் இந்தித் திணிப்பு எங்களுக்குத்தான் என்று சொந்தம் கொண்டாடாமல், அதிலும் சுயநலம் பாராட்டாமல், தமிழக உணர்வுகளைப் புரிந்து கொண்டு, தமிழகத்து அனைத்துக் கட்சிகளும் இந்தி மொழித் திணிப்பை எதிர்க்க வேண்டுமென்ற ஒரே கொள்கையை இதிலே அறிவித்திருக்கிறது. நாங்கள் இந்தித் திணிப்பை அன் றும் எதிர்த்தோம், இன்றும் எதிர்க்கிறோம், என்றும் எதிர்ப் போம். ஆனால், அதற்கு மாறாக, அவர்கள்தான் அன்று இந்தித் திணிப்பை எதிர்த்தார்கள். ஆனால், இன்று இந்தி யையே எதிர்க்கிறார்கள். ஆகவே, மாறுவது நாங்கள் அல்ல என்பதை சொல்லிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

சட்டம்—ஒழுங்கு கெட்டுவிட்டது என்று குறை சொல்கின்ற எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் முதலில் தங்கள் பேச்சைப் பற்றி சற்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தலைகள் உருளும், இரத்த ஆறு ஓடும் என்று பேசுகிறவர்கள் இந்த நாட்டில் சட்டம்—ஒழுங்கு காப்பாற்றப்பட வேண்டுமென்று பேசுவது, கசாப்புக் கடைக்காரன் அகிம்சா வாதம் பேசுவது போல் இருக்கிறது.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY

அதுமட்டுமல்ல, இந்த அரசுக்கு, அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சி காரணமாக எப்படியாவது இடையூறு ஏற்படுத்தவேண்டும், அல்லது இன்னலை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் மற்ற கட்சியினர் பல தொல்லைகளை ஏற்படுத்தி வருகிறார்கள். போராட்டங்களை நடத்துவதன் காரணமாக, போராட்டங்களை அரசுக்குத் தடைக்கற்களாகப் போடுவதன் காரணமாக இந்த அரசு ஸ்தம்பித்து விடும் என்று அவர்கள் கருதுவார்களானால், இந்த அரசு அந்தப் போராட்ட தடைக்கற்களைப் படிக்கற்களாகக் கொண்டு செயல்பட்டு வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, தமிழகத்து முதல்வர், புரட்சித் தலைவர், புனிதமான தலைவர் இருக்கிற நேரத்தில், அவருடைய எண்ணங்களை, செயல்களை நிறைவேற்ற மக்களுடைய ஆதரவு இருக்கிறவரையில் இந்த அரசு மக்களுக்கு அளித்த வாக்குறுதி களை நிறைவேற்றும். மாற்றுக் கட்சியினர் எந்தக் காழ்ப் புணர்ச்சி கொண்டு மக்களுக்கு என்ன இடைஞ்சல்களை போராட்டங்கள் வாயிலாக அரசுக்கு அளித்தாலும், எவ்வளவு சோதனைகள் ஏற்படுத்தினாலும், போராட்டங்கள் வாயிலாக மக்களுக்கு வேதனைகள் ஏற்பட்டாலும், அவைகளையெல்லாம் சாதனையாக்கிக் கொண்டு அரசு செயல்படுகிறது என்பதை நாட்டு மக்கள் நன்றாக அறிவார்கள்.

நாட்டு மக்களுடைய நலன் கருதி, நாட்டு மக்களுடைய வாழ்க் கைத் தரத்தை உயர்த்த புரட்சித் தலைவரது தலைமையிலுள்ள இந்த அரசு பாடுபடுகிறது என்பதை இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆளுநரது உரை நல்ல பல திட்டங்களையும் செயல் திட்டங்களையும், அரசுக் கொள்கை களையும் கொண்டு அமைந்திருக்கிறது என்பதை எடுத்துச் சொல்லி, பாராட்டி விடைபெறுகிறேன், நன்றி.

* திரு. ஆ. நடராசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் ஆளுநர் உரையின்மீது ஒருசில கருத்துக்களை இங்கே சொல்லலாம் என்று கருதுகிறேன். எனக்கு முன்னாலே பேசிய ஆளுங்கட்சி சட்டமன்ற உறுப்பினர் மாண்புமிகு அன்பழகன் அவர்கள் விவசாயிகள் பிரச்சினையிலே தீர்வுகாண உயர்மட்ட குழு ஒன்று போட்டிருக்கிறோம். எனவே, நிச்சயமாக இந்தக் குழு பிரச்சினைகளிலே தீர்வு செய்யும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால், அந்த உயர் மட்டக் குழு உயிரை இழந்து நீண்ட காலமாகிவிட்டது. அந்தக் குழு இன்றையதினம் செயல்படாமலிருக்கிற நிலைமை நாடு அறியும். ஆனால் விவசாயிகள் தங்களுடைய பிரச்சினைக்காக வேக மான முறையிலே பேராட்டம் நடந்துகொண்டிருக்கின்றவகை யில் அவர்களுடைய போராட்டம் கொழுந்துவிட்டு எரிந்து கொண்டிருக்கிறது. எனவே அரசாங்கம்

1979 பிப்ரவரி 15]

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் விவசாயிகளுடைய பிரச்சினைக்காக போடப்பட்ட உயர்மட்ட குழு உயிரிழந்த குழுவாக, காலாவதியாகிவிட்ட குழுவாக இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அந்தக் கமிட்டி செயல்படுகிறது என்பதை இந்த அவைக்கு அறிவித்தேன். அதே நேரத்தில், அந்தக் குழு விவசாயிகளுடைய முக்கியமான பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்ப தற்காக அமைக்கப்பட்ட குழு. இதுவரையில் எந்த அர சும் செய்யமுடியாத காரியத்தை, புரட்சித் தலைவர் அரசுதான், அதுவும் விவசாயிகளுடைய நீண்ட நெடுங்கால பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க போடப்பட்ட குழு. அந்தக் குழுவை பற்றி இழிவாகப் பேசுவது, அந்தக் குழுவிலே அங்கம் வகிக்கிற வலது கம்யூனிஸ்ட் தோழர்களையும் இடது கம்யூனிஸ்ட் தோழர்களையும் மற்றவர்களையும் இழிவுபடுத்துவதாக அமை யும் என்பதை இந்த நேரத்திலே எடுத்துச் சொல்ல கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். ஆகவே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அந்தக் குழு இப்பொழுது செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற நேரத் தில் செயல்படாமல் காலாவதியாகிவிட்டது, உயிரிழந்துவிட்டது என்று சொல்கின்ற வார்த்தையை வாபஸ் வாங்குவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[மாலை 5-10]

திரு. மு. அம்பிகாபதி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் வலது கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, இடது கம்யூனிஸ்ட் கட்சி என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட கட்சி எங்கே இருக்கிறது, அப்படி அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லலாமா என்று அறியவிரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி என்றும், மார்க்சிஸ்ட் கட்சி என்றும் மாற்றிக்கொள்ளலாம்.

திரு. கு. ரமணி : இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி என்ற கட்சி இருக்கிறது. இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி (மார்க்சிஸ்ட்) என்ற கட்சி இருக்கிறது. இதுதான் அந்தக் கட்சிகளினுடைய பெயர் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் ஞாபகத்தில் வைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன்: தலைவர் அவர்களே, நேற்று இந்த அவையில் பேசிய மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட கட்சி உறுப்பி னர் திரு. சொர்ணம் அவர்கள் வலது கம்யூனிஸ்ட் கட்சி என்று பேசியிருக்கிறார். அதையும் எடுத்துவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஆ. நடராசன் : உயர்மட்டக் குழுவிற்கு உயிர் இருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் நாடி பிடித்துச் சொன்னதற்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதைப்போலவே, போராட்டம் வேகமாக கொழுந்துவிட்டு எரிகிற சூழ்நிலையில் தயவுசெய்து, விவசாயிகள் பிரச்சினையை தீர்த்துவிட்டதாக சொல்லி, நாட்டு மக்களை ஏமாற்றிவிட முடியாது. அந்தப் பிரச்சினையில் இருக்கிற வேகங்களை நீங்கள் உணர்ந்து செயல்படவேண்டும். அப்படிச் செயல்படத் தவறினால் நாட்டிலே இருக்கிற அத்தனை எதிர்க்கட்சிகளும் சேர்ந்து விவசாயிகள் பிரச்சினையை ஆதரித்துப் போராட வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்படும்.

சிறு விவசாயிகள் மேம்பாட்டுத் திட்டத்தில் இன்றைய தினம் கிராமப் புறங்களிலே இருக்கிற ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே 6 லட்சம் ரூபாய் ஒவ்வொரு ஒன்றியத்திற்கும் மானியமாகத் தருவதாக அறிவித்து கடன் தருகிற காரியங்களிலே ஈடுபட்டிருக்கிறது. நான் தெளிவாகச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். கடந்த 6 மாத காலமாக அரிசனங்களும் ஏழை எளிய விவசாயத் தொழிலாளர்களும் ஊராட்சி ஒன்றிய அலுவலர்களிடமும் கிராம சேவக்குகளிடமும் நடந்து கொண்டிருக்கின்றனர். அவர்களிலே ஒருவருக்குக்கூட இன்னமும் கடன் தரப்படவில்லை. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் இதற்கு சொத்து ஜாமீன் தேவையில்லை என்று சொல்லுகிறார். ஆனால் கூட்டுறவு வங்கிகளிலே இருக்கிற நிர்வாக அதிகாரிகள் கூட்டுறவு வங்கியினுடைய சட்டத்தின்படிதான் தருவோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்குக் கடன் தருகிறேன் என்று பத்திரிகையிலேயும் பொதுக்கூட்டங்களிலேயும் சொல்லிவிட்டு, அந்தத் தொழிலாளிகளைக் கூலி வேலைக்குக்கூட போகவிடாமல் நடக்கவைப்பது முறைதானா என்பதைப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கு 4,200 ரூபாய்க்குள் வருமானம் வருகின்றவர்களுக்கு 600 ரூபாய் மானியம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தக் கருத்து வேதனைக்குரிய செய்தியாகும். எங்களுடைய தானைத் தலைவர் கலைஞர் ஆட்சிப் பொறுப்பிலே இருந்தபொழுது ஆண்டுக்கு இலட்சம் வீடுகள் கட்டுவோம் என்று அறிவித்தார்கள். 7 ஆண்டுகளிலே அரிசன மக்களுக்கு வீடில்லாத நிலைமை இருக்கக்கூடாது என்ற நிலைமையை உருவாக்குவோம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் உங்கள் ஆட்சிக் காலத்தில் கோவை மாவட்டத்தில் கடந்த $1\frac{1}{2}$ ஆண்டு காலத்தில் 400 வீடுகள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. நிலைமை என்னவென்றால் 41 ஊராட்சியத்திற்கு 400 வீடுகள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அதாவது ஒரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கு 10 வீடுகள்வீதம்தான் முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1979 பிப்ரவரி 15] [திரு. ஆ. நடராசன்]

அரிசனங்களுக்கு வீட்டுமனைப் பட்டா கொடுப்பதாகச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வீட்டுமனைப்பட்டா கொடுக்கவேண்டும் என்று அனுப்புகின்ற கடிதங்கள் சென்னையிலே உள்ள அலுவலகங்களில் தூங்கிக்கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால் அந்தப் பகுதி மக்கள் யார் அந்தத் தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினராக வருகிறார்களோ அவர்களிடம் வீட்டுமனை வாங்கித் தாருங்கள் என்று கேட்கின்ற நிலைமை இருக்கிறது. அதிலும் குறிப்பாக $1\frac{1}{2}$ ஆண்டு காலமாக என்னுடைய பகுதியில் எந்த ஒரு கிராமத்திலும் வீட்டுமனை வாங்கித் தரபடவில்லை.

பல்வேறு இலாகாக்களின் தலைமை அலுவலகங்கள் பல ஊர்களுக்கு மாற்ற இருப்பதாக அறிவிப்பு தரப்பட்டு இருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தை அமல் செய்தால் அது துக்ளக் தர்பார் மாதிரி ஆகிவிடும். ஒரு மனிதனுக்கு எப்படி இருதயம் முக்கியமானதோ அதைப்போல் ஒரு அரசாங்கத்தின் தலைமை அலுவலகங்கள் ஒரே இடத்தில்தான் இருக்கவேண்டும். இப்படி மாற்றி அமைப்பதால் எந்தவிதமான பிரச்சினைகளும் தீரப்போவது இல்லை. ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு ஊருக்கு போகவேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஆளுநர் உரையில் எல்லோருக்கும் வேலை தருவோம் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். சென்ற ஆண்டு 5 லட்சம் பேருக்கு வேலை தேடித்தருவோம் என்று அமைச்சர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் அது நிறைவேற்றப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. இந்த அறிக்கையில் 11,000 பேருக்கு பட்டுப்பூச்சி வளர்க்க வேலை கொடுத்து இருப்பதாக ஆளுநர் உரையில் குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது. பட்டுப்பூச்சி வளர்ப்பது நாட்டில் அவசியம்தான் என்றாலும் அதனால் பல குடும்பங்களை வாழவைக்கமுடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஊராட்சிகள், பேரூராட்சிகள், ஒன்றியங்கள், நகராட்சிகள், மாநகராட்சிகள் ஆகியவற்றிற்கு தேர்தல்கள் நடத்தாமல் ஒத்திப் போட்டுக்கொண்டே இருக்கிறீர்கள். இதன் காரணமாக காலத்தில் நடக்கவேண்டிய பல வேலைகள் நடைபெறாமல், பாதைகள் செப்பனிடப்படாமல், குடிநீர் பிரச்சினை தீர்க்கப்படாமல், எந்தநேரத்தில் பதவி பறிபோகுமோ என்ற அச்சத்தில் ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்கள் இருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் சரியானபடி நிதி ஒதுக்காத காரணத்தால் எவ்வித வேலையும் செய்யாமல் அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். இதன் காரணமாக உள்ளாட்சி அமைப்புகளில் வேலைகள் தேங்கிக் கிடக்கின்றன. எனது தொகுதியிலும் கோவை நகர மேற்குத் தொகுதியிலும், கல்வி அமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. அரங்கநாயகம் தொகுதி, செல்வபுரம் என்ற இடத்தில் சுகாதார அமைப்புகள் சரியல்ல. வீட்டுவசதி வாரிய வீடுகளில் இருந்து

வரும் கழிவு நீர், ப்ளஷ் அவுட்டில் இருந்து வரும் கழிவு நீர் ஆகியவை அங்கே தேங்கிக்கிடக்கின்றன. அவற்றை மாற்ற எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. இதற்கு எல்லாம் காரணம் நகராட்சி மன்றங்கள் மக்கள் தலைவர்களைக்கொண்டு இயங்காததுதான் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்த இடத்திற்கு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் குழந்தைவேலு கூட வந்து பார்வையிட்டார்கள். ஆகவே, உடனடியாக தேர்தலை நடத்த அரசு முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மின்சார உற்பத்தியில் அரசாங்கம் தீவிர கவனம் செலுத்தும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் ஏற்கனவே உள்ளாட்சி நிறுவனங்களால் நிர்வகிக்கப்பட்டு வரும் மின்சார விளக்கு பழுதுபார்க்கும் பணிகள் சரிவர நடைபெறவில்லை. பல கிராமங்களில் இருட்டு மண்டிக்கிடக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் போக்கப்படவேண்டும் என்றால் மின்சார இலாகா மீண்டும் அவற்றை ஏற்று நடத்த வேண்டும் என்று கோரிக்கை விட்டு இருக்கிறார்கள். அந்தக் கோரிக்கை மாவட்ட அபிவிருத்தி மன்றத்தில்கூட சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாலும் மற்றவர்களாலும் தீர்மானமாக நிறைவற்றி அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பப்பட்டு இருக்கிறது. அதன்மீது எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை.

இங்கே பேசிய சத்தியமங்கலம் சட்டமன்ற உறுப்பினர் தாளவாடி பகுதியை திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி கவனிக்கவில்லை என்று சொன்னார். நான் அவர்களுக்கு பணிவாகத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு இருந்த நேரத்தில் அந்தப் பகுதியில் பள்ளி துவங்கவும், மருத்துவ மனை துவங்கவும், நிலவள வங்கி ஏற்படுத்தவும், விவசாயக் கடன் அளிக்கவும், போன்றவற்றைச் செய்து இருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு உயிர் இழந்தவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டு வந்த பென்ஷன் குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சியில் நிறுத்தப்பட்டுவிட்டது. இந்தி எதிர்ப்பு பற்றி வேகமாக ஆளும் கட்சியினரும் எதிர்கட்சியினரும் மற்ற கட்சியினரும் பேசிவரும் இந்த நேரத்தில் அந்த பென்ஷன் தொகையை அரசு மீண்டும் அளிக்க ஆணை பிறப்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1979 பிப்ரவரி 15] [திரு. ஆ. நடராசன்]

அதைப்போலவே, முதியோருக்கு உதவித் தொகை வழங்குவதில் இந்த அரசாங்கம் காலம் தாழ்த்தி வருகிறது. 3—4 மாதங்கள் ஆகியும் அவர்களுக்கு அனுப்பப்படவேண்டிய தொகை அனுப்பப்படவில்லை. இவைகளை நாங்கள் சொன்னால், திராவிட முன்னேற்றக்கழக ஆட்சியில் ஊழல் என்று சொல்லி ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிப்பதற்கு பதிலாக $1\frac{1}{2}$ ஆண்டு காலத்தில் செய்த சாதனைகள் பற்றி சொல்லாமல் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைக் குறைசொல்கிறார்கள்.

நான் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன், கோவையில் நடைபெற்ற வீர வணக்க மாநாடானாலும் இந்தித் திணிப்பு எதிர்ப்பு மாநாடானாலும் அந்தப் பகுதியில் அமைச்சர்கள் வந்து உட்கார்ந்து கொண்டு லட்சக்கணக்கில் பணம் வசூல் செய்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது, அது உண்மையா இல்லையா என்பதைச் சிந்தித்துப்பார்க்கவேண்டும். அங்கே இருக்கும் பொதுமக்களை மிரட்டி வசூல் செய்ததாகச் சொல்கிறார்கள். அரசாங்கத்துறையில் இருக்கும் ஜீப்களை குறிப்பாக சி.டி.சி. கார்களை உபயோகித்தார்கள்.

திரு. திருப்பூர் மா. மணிமாறன் : மிரட்டி வசூல் செய்ததாகச் சொன்னார்கள். பொதுமக்கள் பேசிக்கொள்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். பொதுமக்கள் பேசிக்கொண்டு இருக்கிறார்களா அல்லது அவர்கள் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

[மாலை 5—20]

திரு. ஆ. நடராசன். நானும் பொதுமக்களிலே ஒருவன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போல சேரன் போக்குவரத்துக் கழகக் கார்களையும் அரசாங்க அலுவலகங்களிலுள்ள ஜீப்களையும் உங்கள் மாநாட்டுக்குப் பயன்படுத்தினீர்கள் என்று நான் குற்றஞ் சாட்டுகிறேன்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழக மாநாடு நடைபெற்றபோது அங்கே இருக்கிற சிதம்பரம்பிள்ளை பார்க்கில் இருக்கிற சுவரை இடித்து விட்டீர்கள் என்று அலறினீர்கள். ஆனால் உங்களுடைய மாநாடு நடைபெறும் போது என்ன நடைபெற்றது? சிதம்பரம்பிள்ளை பார்க் சுவரை இடித்தீர்கள். மதுக்கரையிலே சாதாரணமான ஒரு மளிகைக்கடை வைத்திருந்தவர் சிறுநீர் கழிப்பதற்கு நேஷனல் ஹைவேய்சில் ஒரு பந்தல் போட்டிருந்தார். அங்கே போய் அண்ணா தி. மு. க. போர்டை மாட்டி வைத்து, அதற்குப் பின்னால் ஏற்பட்ட சர்ச்சை காரணமாக அங்கே இருக்கிற கடைக்காரரின் வீட்டுக்குள்ளே ஆளும் கட்சியினர் புகுந்து தாக்கியிருக்கிறார்கள். போலீஸ்காரர்கள் அதற்கான

வழக்கு ஒன்றைப் பதிவு செய்தபோது, வழக்கைப்பதிவு செய்த சப்-இன்ஸ்பெக்டர் வீட்டிலே போய்த் தகராறு செய்து, அவரை மிரட்டியிருக்கிறார்கள். இதைப்போன்ற பல்வேறு தலையீடுகளும் ஊழல்களும் உங்கள் ஆட்சியிலே நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன.

அதுமட்டுமல்ல மதுக்கரை ஒன்றியத்தில் மாரிசெட்டி என்ற குத்தகை விவசாயியை காலி செய்வதற்காக வெளியேதூக்கி எறிந்திருக்கிறார்கள். அதைச்செய்வதற்காக 7, 8 கார்களில் ஆளும் கட்சியினர் சென்றிருக்கிறார்கள். மாவட்டக் காவல் துறை அதிகாரியிடம் புகார் செய்தால் உங்கள் ஆட்சியிலே நீங்கள் இப்படிச் செய்யவில்லையா என்று கேட்கிறார். நீங்கள் இங்கே எப்படிச் சொல்கிறீர்களோ அதைப்போலவே நிர்வாகத்திலே இருக்கிற அதிகாரிகளும் ஒரு அரசியல்வாதியைப்போல் சொல்கிறார்கள். ஒரு மாவட்ட காவல் துறை அதிகாரி, தான் ஒரு அதிகாரி என்ற பொறுப்பு இல்லாமல் ஆளும் கட்சிக்காரர்களைப் போல் சொல்கிறார், அந்த முறையிலேதான் காரியங்களைச் செய்கிறார். எங்கள் ஆட்சியிலே தவறு நடந்தது என்றால் அதைச் சொல்லித்தான் நீங்கள் ஆட்சிக்கு வந்திருக்கிறீர்கள். ஆகவே, அதைப் போன்ற காரியங்கள் நடக்கக்கூடாது ; ஏழை விவசாயிகளைக் காப்பாற்றுங்கள்; காப்பாற்ற முயற்சி செய்யுங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கோவையில் சிங்காநல்லூரில் எம். எஸ். எக்ஸ். 781 ஆம் நம்பர் காரிலே சாராயம் கடத்தி வந்தபோது, அந்தக்கார் மோதி அந்த இடத்திலேயே கார் டிரைவர் மரணம் அடைந்துவிட்டார், ஆனால் போலிசார் அதைப் பத்திரிகைகளிலே போடக்கூடாது என்று சொல்லித் தடுத்துவிட்டார்கள். அதற்கு என்ன காரணம் ? அந்தக்கார் யாருடையது ? செய்தியைப் பத்திரிகையிலே போடாததற்கு என்ன காரணம் என்பதையும் அந்த வண்டி யாருடையது என்பதை அறிந்து கொள்வதற்கும் இந்த நாட்டு மக்கள் வெகு ஆவலாக இருக்கிறார்கள்.

அதுமட்டுமல்ல. சிறுவாணித் திட்டத்தில் ஏராளமான மோசடி நடைபெற்றிருக்கிறது. சிறுவாணித் திட்டத்தை நிறைவேற்றி கோவைக்குத் தண்ணீர் கொண்டு வருவதற்காக பைப் தயாரிக்கிற தொழிலுக்கு வாங்கிய சிமெண்டில் ஏறத்தாழ 10,000 மூட்டை சிமென்டை கேரளாவுக்குக் கடத்தியிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். 10,000 மூட்டை சிமெண்ட் கடத்தப்பட்டதைப்பற்றி அதிகாரிகளுக்குத் தகவல் கொடுத்து, பிடித்ததை ஆளும்கட்சி எம். எல். ஏக்கள் எங்கள் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அல்ல- வெளி மாவட்டத்திலே இருந்து வந்து அந்த வழக்கை அழிக்கப் பார்க்கிறார்கள். எப்படியாவது அழித்துவிட வேண்டுமென்று திட்டமிட்டுச் செயலாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதிகாரிகள செய்கின்ற தவறை அரசாங்கம் கண்டிக்க வேண்டும் ; ஆளுங் கட்சியினர் அதில் தலையிடக்கூடாது.

அதைப்போலவே தொழிலாளர்கள் பிரச்சனையில் இந்த அரசு மிகவும் மோசமாக, நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அதன் காரணமாக கடந்த வருடம் 23-ந்தேதி பொது அர்தால் நடைபெற்றது. அந்த அர்தாலிலே ஈடுபட்ட தொழிலாளர்களைக் கலைப்பதற்குப் பலாத்காரமும் அராஜகமும் ஆளும் கட்சிக்காரர்களால் நடத்தப்பட்டது. அதை நான் வன்மையாகக் கண்டிக்கிறேன்.

அதைப்போன்று இன்றைக்கு பயனீர் மில்லிலே 40 நாட்களாக வேலைநிறுத்தம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. கோவை சிந்தாமணி காம்பிளக்சில் 150 பேர் வேலைநிறுத்தம் செய்கிறார்கள். அதைப் போலவே மத்திய கூட்டுறவு வங்கியில் இன்றையதினம் ஏற்பட்டு வருகிற வேலை நிறுத்தம் காரணமாக அந்தப் பகுதி நெசவாளர்களும் விவசாயிகளும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களும் மிகுந்த தொல்லைகளுக்கு ஆளாக்கப்பட்டிருகிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தொல்லைகளை நீக்க அரசாங்கம் உடனடியாக நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நெசவாளர்கள் பிரச்சனைகளிலே இராஜா சுப்பிரமணியம் குழுவினர் அளித்த பரிந்துரைகளை உடனடியாக அமுல்படுத்த வேண்டும். தொழில் தகராறு சட்டத்தின்படி அவர்களும் தொழிலாளர்கள் என்பதை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

மதுவிலக்குச் சட்டத்தைப் பற்றிப் பலர் பேசினார்கள். கடினமான குற்றம் இழைத்தவர்களை வேறு இடங்களுக்கு மாற்றி வைப்பதை மதுவிலக்குச் சட்டத்திலுள்ள விதிமுறைகளில் சேர்த்திருக்கிறார்கள். இது நாடு கடத்துகிற சித்தாந்தமாகும். கடந்த காலத்திலே இருந்த இராஜா பரம்பரை அரசிலே இத்தகைய சட்டங்களைக் கொண்டுவரலாம். ஆனால் இந்த அரசு அதைப் போல செயல்படுவது அச்சம் அளிக்கின்ற ஒரு காரியமாக இருக்கிறது. மதிப்பிற்கும் மரியாதைக்கும் உரிய மணியக்காரர், கணக்குப்பிள்ளை போன்ற கவுரவமிக்கப் பணிகளை ஆற்றிக் கொண்டிருக்கிறவர்கள் சாராயம் காய்ச்சுகிற இடத்தைக் கண்டு பிடிக்க வேண்டுமென்று சொல்வது அவர்களுடைய பணியைக் கேலிக்குரியதாக ஆக்கிவிடும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கோவைக்கு அருகிலே உள்ள அரசினர் தொழிற்பயிற்சி நிலையத்திலே 50 மாணவர்கள் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். உடனடியாக அரசாங்கம் தலையிட்டு அதை நீக்குவதற்கான காரியத்திலே ஈடுபட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து பாராளுமன்ற உறுப்பினர் திரு. முருகையன் அவர்களுடைய கொலையைப் பற்றி எல்லோரும் பேசிவிட்டார்கள். பாராளுமன்ற உறுப்பினருக்கே இந்தக்கதி என்று சொன்னால்

[திரு. ஆ. நடராசன்] [1979 பிப்ரவரி 15

சாதாரண குடிமக்களுக்கு இந்த அரசாங்கத்திலே என்ன பாதுகாப்பு இருக்க முடியும் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். எங்களுடைய கலைஞருக்கே குறி வைக்கப்பட்டது. அவர்களுடைய உயிருக்குக் குறி வைக்கின்ற காரியங்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருப்பதைப் பார்த்தால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏசுநாதர், ஒரு கன்னத்திலே அடித்தால் மறு கன்னத்தைத் திருப்பிக் காட்டு என்று சொன்னார். ஒரு வேளை ஏசுநாதராக நடிப்பவர்கள் வேண்டுமானால் அந்தக் கருத்தைச் சொல்லி ஏற்றுக்கொள்ளலாம். ஆனால் எங்களைப் பொறுத்தவரையில் அடிக்க மாட்டோம், அடித்தால் திருப்பித் தாக்குவதற்கு நாங்கள் தயாராவோம் என்று கூறி இந்த ஆளுநர் உரையிலே நன்றி தெரிவிக்கின்ற அளவில் எதுவும் இல்லாத காரணத்தால் வருத்தத்தோடு நான் எதிர்ப்பு தெரிவித்து அமருகிறேன்.

*திரு. கே. ஆர். சின்னராசு: மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவரவர்களே, மதிப்பிற்குரிய ஆளுநர் அவர்கள் ஆற்றிய உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கின்ற வகையில் பேசுவதற்கு வாய்ப்புத் தந்ததற்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆளுநருடைய உரையிலே என்ன திட்டங்கள் இருக்கின்றன என்று எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் எல்லாம் கேலியும் கிண்டலுமாகப் பேசியதை நான் ஆளும் கட்சித் தரப்பிலேயிருந்து கேட்டுக் கொண்டுதானிருக்கிறேன். ஆனால் அவர்கள் சொல்வதைப் போல் அல்லாமல் நான் படித்து இருக்கின்ற வரையிலே நல்ல பல திட்டங்களை இந்த நாட்டுக்கு இந்த ஆளுநர் உரையிலே தந்திருக்கிறார்கள். ஏழை எளிய மக்களுடைய வாழ்வை முன்னேற்றுவதற்கு பல நல்ல திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை நான் இங்கே சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த அரசு போட்டிருக்கிற பல திட்டங்களில் குறிப்பாக மின்சாரத்தை விவசாயிகளுக்குத் தருவதில் தீவிர முக்கியத்துவம் தந்து மின்சாரத்தைப் பெருக்குவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருப்பது குறித்து பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதிலும் குறிப்பாக விவசாயிக்கு வழங்குவதிலே முக்கியத்துவம் தரப்பட்டிருப்பது குறித்து நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதுமட்டுமல்ல, மின்சாரத்தை விவசாயிகளுக்குத் தந்துவிடுவது மட்டுமன்றி மின்சாரத்தை எப்படிப் பெருக்குவது என்கின்ற அடிப்படையிலேயும் பல திட்டங்களைத் தீட்டி இருக்கின்றது. சுருளியாறு மின் நிலையத்திலே அதிக மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்வதற்குத் திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டிருக்கின்றன. தூத்துக்குடி அனல் மின்சார நிலையத்தில அதிக மின்சக்தியை உற்பத்தி செய்வதற்கும் திட்டங்கள்

திட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அடுத்து மேட்டூர் அணையின் கீழே பாசனத்திற்கு என்று திறந்துவிடப்படும் நீரைப் பயன்படுத்தி மின்சாரத்தைக் கிட்டத்தட்ட 537 மில்லியன் யூனிட் என்ற அளவில் தயாரிக்கின்ற வகையிலேயும் திட்டங்கள் தீட்டப் பட்டிருக்கின்றன. இவையெல்லாம் உண்மையிலேயே பராட்டத் தக்கவையாகும்.

அடுத்து கிராமப் பகுதியிலே இருக்கின்ற பினாமி நிலங்களை எடுத்து ஏழை மக்களுக்குத் தருகிறோம் என்று கூறி யிருக்கிறார்கள். ஆக உண்மையிலேயே நல்ல பல திட்டங்கள் நாட்டு மக்களுக்கு மிக அவசியமான திட்டங்கள் தீட்டப் பட்டிருக்கின்றன என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து கிராமத்திலே இருக்கின்ற மக்களுக்கும், படித்தவர் களுக்கும், படிக்காதவர்களுக்கும் வேலைவாய்ப்புத் தருகிறோம் என்கின்ற குறிப்பை இந்த நாட்டு மக்கள் பாராட்டாமல் இருக்க மாட்டார்கள். படித்தவர்களுக்கு மட்டும் வேலை வாய்ப்பு என்று இருக்கின்ற இன்றைய நிலைமையிலே படிக்காத வர்களுக்கும் வேலைவாய்ப்பு தருகிறோம் என்கின்ற இந்தத் திட்டம் நாட்டு மக்களுக்கு மிக்க நன்மை தரும் திட்டம் என்று நான் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து அரசு தீட்டுகின்ற திட்டங்களின் பயன்கள் போய்ச் சேர வேண்டியவர்களுக்குச் சேராத நிலையினைத்தான் நாம் முன்பெல்லாம் பார்த்தது உண்டு. அப்பொழுதெல்லாம் பத்திரிகையிலும் ஏடுகளிலும்தான் பார்க்க முடியும், பெரிய திட்டங்களைப்பற்றி. ஆனால் போடுகின்ற திட்டம் நாட்டு மக்களுக்குப் போய்ச் சேர்ந்ததில்லை என்பது நாடறிந்த உண்மையாகும். ஆனால் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு தீட்டுகின்ற திட்டம் உடனடியாக மக்களுக்குப் போய்ச் சேருகிறது என்ற அந்த அடிப்படையிலே மதிப்பிற்குரிய தொழிலாளர் நல அமைச்சரவர்கள் என்னுடைய தொகுதியைச் சுற்றிப் பார்க்கிற நேரத்திலேகூட, பல திட்டங்களை அறிவித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே நான்கைந்து மாதங்களுக்குள்ளாக உரிய அதிகாரிகள் நல்ல முறையிலே நடவடிக்கை எடுத்து அந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றி இருக்கிறார்கள். இப்படி இந்த அரசு போடுகின்ற திட்டங்கள் உடனுக்குடனே நாட்டு மக்களுக்கு கிடைக்கின்ற வகையிலே போடுகிறது என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

விவசாயிகளுக்கு இந்த அரசு மின்சாரம் வழங்குவதிலே மிக முக்கியத்துவம் கொடுத்து அவர்களுக்கு மின்சாரம் கொடுக்க வேண்டும் என்று ஆணையிட்டு அதன் விளைவாக

இன்றைக்கு தொழிற்சாலைகளிலே பம்ப்செட் மோட்டார்களை போதிய அளவில் தயாரித்துக் கொடுக்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த அளவுக்கு விரைவாக விவசாயிகளுக்கு இணைப்பு வழங்குவதிலே முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

(மாலை 5–30.)

கேட்கிறவர்களுக்கெல்லாம் மின் இணைப்பு கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிற அரசு, இந்த அரசு என்று நான் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆக, குறிப்பாக இந்த ஆளுநர் அவர்கள் உரையைப் படித்துப் பார்க்கிறபோது திருப்பித் திருப்பிப் பார்த்தாலும் அவர்கள் இல்லை என்று சொன்னதை நான் பார்க்கிறபோது குறிப்பாக கிராம வளர்ச்சிக்கு, கிராம மக்கள் வாழ்விற்காக, அவர்களின் பொருளாதார மேம்பாட்டு நிலை வளர நல்ல பல திட்டங்களைத் தீட்டியிருக்கிறார்கள். இதைப் பார்க்கிறபோது எனக்கு ஒரு ஞாபகம் வருகிறது. ஒரு காலத்தில் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்னது நினைவுக்கு வருகிறது. ஏழையின் சிரிப்பில் இறைவனைக் காண்பேன் என்று சொன்னார்கள். அந்தக் கருத்திற்கேற்ப புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியில், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் தம்பியின் ஆட்சிக் காலத்தில் தீட்டப்பட்டிருக்கிற திட்டங்கள் எல்லாம் ஏழை மக்களுக்காகத் தீட்டப்பட்டிருக்கிற திட்டங்கள் என்பதை நாட்டு மக்கள் வரவேற்காமல் இருக்க மாட்டார்கள். அடுத்து, இந்தி எதிர்ப்புபற்றிப் பேசினார்கள். இந்தித் திணிப்பை அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் முழுமையாக எதிர்க்கிறது. என்னைப் பொறுத்த வரையில், எங்கள் தானைத் தலைவரைப் பொறுத்தவரையில் இந்தி இந்த நாட்டில் எப்பகுதியிலும் வந்து நுழைந்துவிட முடியாது. அப்படி நுழைகிற தருணத்தில் நாங்கள் வகிக்கிற பொறுப்புகள்பற்றிக் கவலையில்லை. இந்தி வருவதைத் தடுக்க எங்கள் தலையைக் கொடுக்கவும் நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம். இந்தி எந்த வகையிலும் இங்கு வந்து நுழைந்துவிட முடியாது. அண்ணா அவர்கள் இருந்தபோது 1964 ஆம் ஆண்டு இந்தித் திணிப்பை எதிர்த்துப் போராடி சிறை சென்றவன் என்பதற்காகச் சொல்லவில்லை, இந்த நாட்டில் இந்தியை நுழையவிட மாட்டார் எங்கள் தானைத் தலைவர். அதே நேரத்தில் இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்ட வீரர்களுக்கு மானியம் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள் என்று சொன்னார்கள். அதுகுறித்து வழக்கு போடப்பட்டு நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. நான் நம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம், இந்தி எதிர்ப்பு போராட்ட வீரர்களுக்கு எந்த வகையிலாவது ஒரு மானியமாக அவர்கள் குடும்பம் வாழ

நல்ல பல திட்டங்களைத் தீட்டி அவர்களுக்கு ஒரு தொகை வழங்க வேண்டும் என்றும் அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் தி.மு.க.வைச் சார்ந்த திரு. துரைமுருகன் அவர்கள் பேசுகிற போது கலைஞர் அவர்களது உயிருக்கு ஏதோ ஆபத்து இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அதை இந்த அரசு தடுக்கவில்லை, அதற்கான நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்றும் சொன்னார்கள். உண்மையில் அப்படிப்பட்டதொரு நிலை ஏற்படாவண்ணம் இந்த அரசு அவர்களுக்கு நல்லமுறையில் பாதுகாப்புக் கொடுத்து அவர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டிய கடமையிருக்கிறது. ஆனால் ஒன்று அவர்கள் நினைவில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். எங்கள் புரட்சித் தலைவர் அவர்களும் மதிப்பிற்குரிய திரு. கே.ஏ.கே. அவர்களும் ஆவடிக்கு ஒரு பொதுக்கூட்டத்திற்குச் சென்றபோது அவர்கள் ஆட்சிக் காலத்தில் இவர்கள் காரைத் தடுத்து நிறுத்தி இவர்களைக் கொல்ல வந்தார்கள். அவர்களுடைய காரை அடித்து நொறுக்கினார்கள். அந்த நேரத்தில் அவர்கள் என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்தார்கள் என்பதை ஒரு கணம் அவர்கள் நெஞ்சில் கைவைத்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த அரசு அந்த நிலையில் இல்லை. யாராகயிருந்தாலும் சரி, எப்பேர்ப்பட்டவர்களாக இருந்தாலும் சரி, சாதாரண மனிதனாக இருந்தாலும் சரி அவர்களது உயிருக்குப் பாதுகாப்பு தரவேண்டியது அவசியம் என்பதை இந்த அரசு உணருகிறது. அடுத்து எங்கள் மாவட்டத்தில் இருக்கிற கறுப்புக் கற்கள் எல்லாம் இந்த அரசால் தேசீயமயமாக்கப்பட்டு ஜப்பான் போன்ற நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. என்ன வளம் இல்லை இந்தநாட்டில்? ஏன் மற்றவர்களிடம் கையேந்த வேண்டும்? வெளிநாடுகளிடமிருந்து ஏன் கையேந்த வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் நம் நாட்டு கனிவளங்களைப் பெருக்கி வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்து இந்த நாட்டின் பொருளாதாரத்தை வளர்ப்பதற்கு இந்த அரசு தீட்டுகிற திட்டங்கள் மிக நல்ல திட்டங்களாகும். அதே நேரத்தில் என் தொகுதியில் வேப்பனபள்ளி ஒன்றியம் என்ற ஒரு ஒன்றியம் இருக்கிறது. அங்கே சிங்கருப்பல்லியில் ஒரு அணை கட்ட அரசின் பரிசீலனையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த அணையைக் கட்டித் தர நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும். அந்த ஒன்றியம் வரட்சிகரமான பகுதியாக இருக்கிறது. அந்த ஒன்றியம் ஒருபக்கம் ஆந்திரா எல்லையையொட்டியிருக்கிறது. ஒரு பக்கம் கர்நாடகா எல்லையையொட்டியிருக்கிறது. அந்த ஒன்றியத்திற்கு ஆந்திரா மாநிலத்திலிருந்து வருகிற ஆற்றில் இரண்டு கோடி ரூபாய் செலவில் ஒரு அணை கட்ட மதிப்பீடு போட்டிருப்பதாக அறிகிறேன். அதை எப்படியும் நமது அரசுக் காலத்தில் கட்டித் தருவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்து தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் கிருஷ்ணகிரி ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் எட்டிக்கல் அகராம் என்ற ஊரில் ஒரு ஏரி ஏற்படுத்தப் போவதாக தெரிகிறது. குருதோட்டனூர் என்ற ஊரிலும் ஒரு ஏரி ஏற்படுத்தப் போவதாக தெரிகிறது. வெலகல அள்ளியில் புதிய ஏரி ஏற்படுத்தப் போவதாக தெரிகிறது. கிருஷ்ணகிரியில், படேதல்லபு என்ற ஏரி இருக்கிறது. அதற்கு 2000 ஏக்கர் பாசனத்திற்கு உதவும்படியான அளவில் கால்வாய் சீரமைப்புத் திட்டத்திற்கு மதிப்பீடு போடப்பட்டி ருக்கிறது என்று தெரிகிறது. இந்தத் திட்டங்களை எல்லாம் செயல்படுத்த வேண்டும் என்று அமைச்சரவையை கேட்டுக் கொண்டு, பேச வாய்ப்புத் தந்தமைக்குத் தலைவருக்கு நன்றி தெரிவித்து அமருகிறேன்.

திரு. த. ஆறுமுகம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர் களே, இந்த ஆளுநர் உரையின் மீது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக சில கருத்துக்களைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்பு கிறேன். ஆளுநர் உரை ஆமை உரையாக இருக்கிறது. இன்று ஆளுநர் உரையில் விவசாயிகளுடைய வேதனைகளைத் துடைப் போம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரை விவசாயிகள் பல அல்லல்களுக்கு ஆளாக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள், விவ சாயிகளுக்கு உடனடியாக மின்சாரம் வழங்குவதற்கு இந்த அரசு தயங்கவில்லை என்று கூறுகிறார்கள். ஆனால் மின்சார இலாகா வைக் கேட்டால், கருவிகள் இல்லை, போல்கள் கிடைக்கவில்லை என்று அதிகாரிகள் சொல்லக்கூடிய அவல நிலை விவசாயிகளிடத் தில் இருக்கிறது. அது மட்டுமல்லாமல், விவசாயிகள் தங் களுடைய விளைபொருட்களை நல்ல விலைக்கு விற்கக் கூடிய சூழ்நிலை இன்று தமிழகத்தில் இல்லை. வெல்லம் 76 கிலோ 30 ரூபாயிலிருந்து 50 ரூபாய் என்று விலை இருக்கிறது. நெல் 60 கிலோ 50 ரூபாய் விலையாக இருக்கிறது. மல்லி 400 ரூபாய் விற்றது, 68 ரூபாயாக விற்கிறது. இப்படி விவசாயி களுடைய விளைபொருட்களின் விலை எல்லாம் தாழ்ந்து கொண்டே போகிறது.

அரியலூர் தொகுதியிலுள்ள கோட்டாட்சித் தலைவர் அலு வலகத்திற்கு 1979ஆம் ஆண்டு ஜனவரி திங்கள் 22ஆம் நாள் அன்று சென்று குறைகளைத் தெரிவிக்க விவசாயிகள் பேரணியாக புறப்பட்டார்கள். புள்ளம்பாடி வாய்க்காலில் உள்ளவர்களுக்கு மறைமுகமாக நெல்லுக்கு ஒரு ஏக்கருக்கு எட்டு ரூபாய் என்றும் கரும்புக்கு 12 ரூபாய் என்றும் புதிதாக வரி விதிக்கப்பட்டது. அண்மையில் ஏற்பட்ட புயலால் எங்களால் இந்த வரியைக் கட்டு வதற்கு வழியில்லை என்று சொல்வதற்காகப் பேரணியை நடத் தினார்கள். ஆளும் கட்சிக்காரர்கள் எதிலும் தலையிடுவதில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் இந்தப் பேரணியை தடுக்க

1979 பிப்ரவரி 15] [திரு. த. ஆறுமுகம்]

ஆளும் கட்சிக்காரர்கள், புள்ளம்பாடி விவசாயிகள், திருமானூர் ஒன்றியத்திலுள்ள விவசாயிகள் இவர்கள் எல்லாம் பேரணியில் வந்து கொண்டிருந்தபோது, கீழப்பழவூர் என்ற கிராமத்தில் இவர்கள் வந்த பேருந்தை தடுத்து நிறுத்தினார்கள். அப்படியிருந்தும் பேரணியினர், கீழப்பழவூரிலிருந்து அரியலூரிலுள்ள கோட்டாட்சித் தலைவரிடம் சென்று மனுக்களை கொடுத்தார்கள். இந்த நிலையில் விவசாயிகளுக்கு இந்த அரசு என்ன நன்மை செய்தது என்பதை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

கிராமங்களுக்கு குடிதண்ணீர் வசதி செய்து தருவோம் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். எனது தொகுதியிலுள்ள திருமானூர், அரியலூர் இந்த இடங்களில் 22 மேல் நிலை நீர்த் தேக்கத் தொட்டிகள் நல்ல முறையில் இயங்காமல் இருக்கிறது. மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டத்திலும் இதைப்பற்றிப் பேசியிருக்கிறேன். இதைப்பற்றி 1978ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 15ஆம் நாளில் பேசியநேரத்தில் தொழிலாளர் நலஅமைச்சர் அவர்கள் எனக்குத் தந்தி கொடுக்கிறார். உடனடியாக இந்த மேல்நிலை நீர்த் தேக்கத் தொட்டிகள் இயங்க வேலை செய்யப்படும் என்ற கருத்தை தந்தி மூலம் அனுப்புகிறார். ஆனால் இதுவரையிலும் அந்த நீர்த்தேக்கத் தொட்டிகள் செயல்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

முன்னால் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட அரிசன மக்களுக்கு வீடுகள் கட்டும் திட்டம் நடந்து வந்தது. இந்த அரசு எந்தவிதமான பாகுபாடும் இன்றி, அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சி இல்லாமல் வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லக்கூடிய இந்த அரசு திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்தில் 331 வீடுகள் கட்டுவதற்கு அனுமதி அளித்திருக்கிறது. இது புத்துப்பட்டியில் 50 வீடுகள், கம்பிளிப்பட்டியில் 50 வீடுகள், சக்கிலிப்பட்டியில் 50 வீடுகள், குளத்துப்பாளையத்தில் 50 வீடுகள், பொய்யூரில் 50 வீடுகள் என்று கட்டப்படும் என்று தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் இதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் நிறுத்திவிட்டார் என்று அங்குள்ள அரசு அதிகாரி கூறினார். இப்போது கட்டப்பட்டுள்ள வீடுகள் எல்லாம் மாண்புமிகு அமைச்சரின் தொகுதியிலுள்ள 10 மைல் சுற்றளவில் உள்ள இடங்களில் மட்டுமே கட்டப்பட்டிருக்கிறது.

[மாலை 5—40.]

<u>மாண்புமிகு திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் :</u> மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு யாரோ ஒரு அதிகாரி தவறான தகவலைத் தந்திருக்கிறார். அமைச்சர் எந்த வீட்டையும் நீக்கவில்லை.

*திரு. த. ஆறுமுகம்: எப்படியோ என் தொகுதியிலே உள்ள பொய்யூர் வீடுகள் கட்டப்படவில்லை என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அதேபோல், ஆளும் கட்சிக்காரரர்களின் தலையீடு இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். இன்றைக்கு அரசுக்கு ஒரு கடிதம் எழுதி அனுப்பினால், 3, 4 மாதங்கள் கழித்துதான் பதில் வருகின்றது. என்னுடைய தொகுதியில் 1977–78 ஆம் ஆண்டில் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் வெள்ள நிவாரண வேலையை எடுத்துச் செய்தார்கள். அவர்கள் அந்த வெள்ள நிவாரண வேலைகளை நல்லமுறையில் எடுத்துச் செய்யவில்லை என்று இந்த அரசுக்கு ஒரு கடிதம் எழுதினேன். அதற்கு 9 மாதங்கள் கழித்து ஒரு அதிகாரி, யாரும் அப்படிச்செய்யவில்லை என்று கூறியிருக்கிறார். ஆனால் ஆளும் கட்சி அமைப்பாளர், நாடாளுமன்ற உறுப்பினரான பொருளாளர் என்னுடைய தொகுதியிலே 10 இலட்சம் ரூபாய்க்கு செய்யப்பட்ட வேலைகளை ஒழுங்காகச் செய்யவில்லை,

அதற்கு அடுத்தாற்போல், அந்தப் பகுதியிலே உள்ள ஆளும் கட்சியைச்சேர்ந்தவரை அரியலூர் காவல்நிலையத்திற்கு 1978 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் திங்கள் 25 ஆம் நாள் அன்று சாராயம் குடித்திருக்கிறார் என்று அழைத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால், ஆளும்கட்சியைச் சேர்ந்த பிரமுகர்கள் உடனடியாக அந்த காவல் நிலையத்திற்குச் சென்று, அங்குள்ள டி.எஸ்.பி.யையும், சப்-இன்ஸ்பெக்டரையும் தரக்குறைவாகப் பேசி, காவல்நிலையத்தின் மீது கல்லெறிந்து சாராயம் குடித்திருந்தவனைத் திருப்பி அழைத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்கள்மீது வழக்குப் போடவில்லை. எனவே, ஆளும் கட்சியினருடைய தலையீடு நிர்வாகத்திலே இருக்கிறது.

அதோடு மட்டுமல்லாமல், இன்றைக்கு நாட்டினுடைய நிலைமை வறுமையை நோக்கிப் போய்க்கொண்டிருகிறது. யார் யார் என்னென்ன வேலைகளைச் செய்தார்கள் என்ற பட்டியல் என்னிடம் இருக்கிறது. சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் அவர்களிடத்திலும் தெரிவித்திருக்கிறேன்.

இந்த அரசு வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு 50 கிலோ அரிசியும், 100 ரூபாய் பணமும் கொடுத்ததாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் வைப்பாறு என்னுமிடத்தில் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர், கோட்டாட்சித் தலைவர் ஆகியவர்களிடம் சென்று கேட்டபோது, 5 கிலோஅரிசிதான் கொடுத்தார்கள். 50 கிலோ அரிசி கொடுக்கப்படவில்லை. அதேபோல், இன்னும் வீடு இழந்த தோழர்களுக்கு சரியான முறையில் உதவித் தொகை கொடுக்கப்பட வில்லை. ஆகவே, இந்த ஆளுநர் உரை மக்களுக்கு எந்தவிதமான நன்மையும் செய்யவில்லை, விவசாயிகளுக்கு எந்தவிதமான நன்மையும் செய்யவில்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

1979 பிப்ரவரி 15] [திரு. த. ஆறுமுகம்]

அதற்கடுத்தாற்போல், என்னுடைய தொகுதியில் வேட்டகுடி என்னும் கிராமத்தில் 17 மாடுகளுக்கு ஊசி போடப்பட்டு அதிலே 3 மாடுகள் இறந்துவிட்டன. அங்குள்ள விவசாயிகள் ஒரு ஜோடி மாடுகள் வாங்குவதற்கு ரூ. 3,000 அல்லது ரூ. 2,500 கொடுத்து வாங்கப்பட்டிருக்கிறன. இந்த விவசாயிகளுக்கு உதவித் தொகை கொடுக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு கடிதம் எழுதினேன். இது வரை எந்தவிதமான பதிலும் கிடைக்கவில்லை. அதேபோல். ..

மாண்புமிகு செல்வி பி. டி. சரஸ்வதி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இதுபற்றிய குறிப்பு அனுப்பப்பட்டு, கால்நடை பராமரிப்பு இயக்குநர் அவர்களால் விசாரணை நடத்தப்பட்டு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. த. ஆறுமுகம்: இதுவரையிலும் நடவடிக்கை எடுத்ததற்காக நன்றி. இந்த விவசாயிகளுக்கு உடனடியாக உதவித் தொகை கொடுக்கவேண்டும். அதற்குப் பிறகு, அரியலூர் கலைக் கல்லூரியில் 6 லட்சம் ரூபாய் செலவில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்தில் உணவு விடுதி கட்டுவதற்கான ஒரு நிலைமை உண்டாக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால், இந்தத் தொகுதியலே தி.மு.க. வெற்றி பெற்றுவிட்ட காரணத்தால், அந்த உணவு விடுதி அமைப்பதற்கான சாத்தியக்கூறு இல்லை. இதிலே ஆளும் கட்சி அமைப்பாளர் தலையிட்டிருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். இந்த உணவு நிலையத்தை கட்டித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதற்கடுத்தாற்போல், கீழப்பழுவூரிலே ஒரு உயர்நிலைப் பள்ளியிலே உணவு விடுதி கட்டுவதற்கு சாங்ஷன் செய்யப்பட்டு, அது நிறுத்தப்பட்டிருகிறது, அதையும் செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றிகூறி விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. என். பழனிவேல்: மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் உரையின்மீது மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் நான் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்த ஆளுநர் உரையிலே மிகப் பெரிய திட்டங்கள் எல்லாம் அறிவிக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். ஆனால் வழக்கமாக ஒவ்வொரு சட்ட மன்றக் கூட்டத் தொடரிலும் ஆளுநர் ஆற்றுகிற உரைக்கு என்ன அடைமொழிகள் கொடுக்கிறார்களோ அதுதான் வழக்கம்போல் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, புதிய புரட்சிகரமான திட்டங்களை அறிவித்து அதன்மூலம் இன்று

இருக்கக்கூடிய பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கான திட்டம் இருக்கிறதா என்றால் நிச்சயமாக இல்லையென்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

உதாரணமாக, இன்றையதினம் தமிழகத்தில் இருக்கக்கூடிய 40 லட்சத்திற்கு மேற்பட்ட விவசாயத் தொழிலாளர்களுடைய பிரச்சினை சம்பந்தமாக அவர்களுக்கு இந்த அரசு திட்டவட்டமாக என்ன வழி காட்டுகிறது என்று ஒன்றும் இதிலே இல்லையென்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைப் போக்குவதற்கு பொதுவாக படித்தவர்கள், படிக்காதவர்கள் என்று சொல்லி அதிலே முசுக்கொட்டை பயிரிடுவது, பட்டுப் பூச்சி வளர்ப்பது அதன் மூலம் வேலை வாய்ப்பு அளிப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். இதிலே என்ன வேடிக்கை என்றால் 6 மாதத்திற்கு முன்னால் இந்தத் திட்டத்தின்கீழ் 11,000 பேருக்கு வேலை கொடுத்திருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஆறு மாதத்திற்கு 11,000 பேருக்கு வேலை என்று சொன்னால் வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் என்ற பெரிய பிரசினையை தீர்த்துவிடப் போவது கிடையாது. நமது மாநிலத்திலே இருக்கக்கூடிய 13,000-க்கு மேற்பட்ட ஊராட்சிகளிலே 20,000 பேருக்கு வேலை என்பது ஊருக்கு ஒருவர் இருவருக்குத்தான் கிடைக்குமே தவிர. நிரந்தரமான பரிகாரத்தை ஏற்படுத்தாது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஒரு லட்சம் வீடுகளை ஐந்தாண்டுகளில் கட்டித் தருவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஐந்தாண்டுகளுக்கு ஒரு லட்சம் வீடுகள் என்றால் ஆண்டுக்கு இருபதாயிரம் வீடுகள்—நாட்டில் இருக்கக்கூடிய இருபதாயிரத்துக்கு மேற்பட்ட கிராமங்களில் ஒரு கிராமத்திற்கு ஒரு வீடு என்ற அளவில்தான் வருகிறது. நாட்டில் இருக்கும் லட்சத்திற்கு மேற்பட்ட வீடு இல்லாத ஏழைகளுக்கு குறிப்பாக அரிசனங்களுடைய பிரச்சினையைத் தீர்க்க வேண்டுமென்று சொன்னால் இந்த வேகத்தில் சென்றால் 200 ஆண்டுகள் ஆனாலும் பிரச்சினை தீராது. நம்முடைய பிள்ளைகள் தலை முறை, அதற்குப் பின்னால் தலை முறை வந்தாலும் கூட இந்தப் பிரச்சினை தீராது.

இன்றையதினம் காவல் நிலையங்களை எடுத்து கொண்டால் அங்கு நடப்பது என்ன? அங்கே எந்த விதமான நியாயமும் கிடையாது. ஆளும் கட்சிக்காரர்கள் அதையும் மீறி எம்.எல். ஏ-க்கள் சொன்னால் ஒன்றிரண்டு பிரச்சினைகளை அப்போதைக்கு செய்வது போல் காட்டுகிறார்களே தவிர, உருப்படியாகப் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதில்லை. ஒருவர் வீட்டில் 200 ரூபாய் பெறுமான பொருள் களவு போய்விட்டது என்றால் திருட்டுக் கொடுத்தவன் ரிப்போர்ட் கொடுக்க பயப்படுகிறான். போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குச் சென்று பெட்டிஷன் கொடுத்துவிட்டு வந்தால் ஒருவாரம்

வரை அதை விசாரிப்பதே இல்லை. அதற்குப் பிறகு அந்த வீட்டுக்குப் போய் உங்கள் வீட்டுக்கு அடிக்கடி வருபவர்கள் யார் என்று கேட்கிறார்கள். அண்ணன், தம்பி, சொந்தக்காரர்கள் தான் வீட்டுக்கு வருவார்கள். நீங்கள் யார் மீது சந்தேகப்படுகிறீர்கள் என்று அடுத்த கேள்வி கேட்பார்கள். இவ்வாறு பெட்டிஷன் கொடுத்தவர்களையே பயமுறுத்தக்கூடிய அளவில் கேள்வி கேட்பதன் காரணமாக பெட்டிஷனையே வாபஸ் வாங்கிக் கொள்ளக்கூடிய அளவுக்கு விசாரணை இருக்கிறதே தவிர நிவாரணம் கொடுக்கக்கூடிய முறையில் நடவடிக்கை எடுக்கப்படுவதில்லை.

ஆசிரியர்கள் பற்றி இன்றையதினம் இந்த கவர்னர் உரையிலே ஒரு வரி கூட இல்லை. அவர்கள் பல்வேறு கோரிக்கைகளுக்காக நீண்ட நாட்களாக மாநாடுகள் கூட்டி போராடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய பிரச்சினை இன்றைய தினம் தீர்க்கப்படவில்லை. அவர்கள் எல்லாம் இன்றைய தினம் ஆஸ்பத்திரிக்கு முன்னால் இருக்கிறார்கள். எங்கும் பள்ளிக்கூடத்தில் பிள்ளைகளுக்குப் பாடம் சொல்லிக் கொடுப்பதில்லை. எந்த இடத்தில் பார்த்தாலும் ஆசிரியர்கள் ஒவ்வொரு ஆஸ்பத்திரி முன்னாலும், 10, 20 பேர் இருக்கிறார்கள். நம்மைப் பார்த்தால் ஒரு சிரிப்பு சிரித்துவிட்டு நீங்கள் போங்கள் எங்கள் வேலையை நாங்கள் பார்க்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதுதான் இவர்கள் வேலை.

ஆளுநர் அவர்கள் உரையில் பொதுச் சுகாதாரத்தைப்பற்றி ஒரு வரி கூட கிடையாது. ஆஸ்பத்திரிகளுக்கு சாதாரண நோய் நொடி என்று சென்றால் காலை 7 மணிக்குச் சென்றால் பிற்பகல் 1 மணிக்கு கிடைக்கக்கூடிய வைத்திய வசதி மிகவும் மோசமான வைத்திய வசதியாகும். 10 பைசா மாத்திரை, 20 பைசா தண்ணீர் மருந்து கொடுக்கிறார்கள். ஒரு நாள் முழுவதும் ஆஸ்பத்திரியில் காவல் காத்துக் கொண்டிருக்கும் நிலைமை இருக்கிறது. அதுபற்றி ஆளுநர் உரையில் ஒரு வார்த்தை கூடக் கிடையாது. இதை நீங்கள் உணரவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆளும் கட்சி அருமை நண்பர்கள் பெரிய திட்டத்தை வைத்திருக்கிறார்கள். ஆ—ஊ என்றெல்லாம் கூறுகிறார்கள். என்ன நடந்திருக்கிறது? மின்சாரக் கட்டணம் சிறு விவசாயிகளுக்கு 12 பைசா. பெரிய விவசாயிகளுக்கு 14 பைசா என்று போட்டார்கள்.

[மாலை 5-50]

அந்தச் சட்டம் இன்றைக்கு அமலுக்கு வந்திருக்கிறதா? என்று மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இந்த நேரத்திலே சொன்னாலும்கூட நான் தெளிவுபடுத்திக் கொள்வேன்.

[திரு. என். பழனிவேல்] [1979 பிப்ரவரி 15

ஆனால் இவர்கள் எல்லாம் தெரிந்தோ தெரியாமலோ இங்கே பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். 12 காசு என்று எந்த ஒரு இடத்திலேயும் வசூல் செய்யவில்லையென்பதை நான் ஆதாரப் பூர்வமாக கூறமுடியும்.

இந்த ஆண்டு குழந்தைகள் ஆண்டு. ஆனால் சமீபத்திலே சிவகாசியில் என்ன நடந்தது? உலகமே குழந்தைகளுக்கு இந்த ஆண்டு அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் இங்கே 10, 12 வயதுள்ள குழந்தைகள் வயிற்றை வளர்ப்பதற்காக அங்கே போய் இறந்திருக்கிறார்கள். அதற்கு இந்த அரசு அனுதாபம் தெரிவித்திருக்கிறது. அப்படி அனுதாபம் தெரிவிப்பதிலே ஒன்றும் குறைச்சல் கிடையாது. அனுதாபத்தால் மக்களுடைய பிரச்னைகள் தீராது. அவர்களுடைய பிரச்சினைகளை தீர்ப்பதற்கு உருப்படியான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும்.

ஆளுநர் உரையிலே சொல்கிறார்கள், நகரத்தையும் அதைச் சுற்றிலும் உள்ள இடங்களையும் நாம் அபிவிருத்தி செய்வதோடு நில்லாமல் கிராமங்களையும் அபிவிருத்தி செய்வோம் என்று. எந்த நகரம் அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கிறது. திண்டுக்கல்லை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். அங்கே இன்னும் லாரியிலேதான் தண்ணீர் சப்ளை செய்யப்படுகிறது. என்ன முன்னேற்றம்? என் தொகுதியிலே உள்ள 3 மேஜர் பஞ்சாயத்துக்களில் உருப்படியாக இன்னும் தண்ணீர் திட்டம் இல்லை. எத்தனையோ அரசாங்கம் வந்தது. அவர்களும் செய்வோம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால், எதுவும் செய்யவில்லை, இவர்களும் வந்து 2 ஆண்டுக்காலமாகி விட்டது. ஒன்றும் செய்யவில்லை, நாங்களும் கேட்காத அதிகாரிகள் கிடையாது. என்ன என்னமோ கோரிக்கைகளைச் சொன்னார்கள், அவைகள் எல்லாம் நிறைவேற்றப்பட்டாலும் கூட ஆயக்குடியிலே இன்னும் பிரச்சினை தீர்க்கப்படவில்லை. இப்படி இருக்கிறது குடிநீர்ப் பிரச்சினை.

அடுத்து, அரிசன மாணவர்களுக்கு 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே காங்கிரஸ் ஆட்சியிலே என்ன உதவித் தொகை நிர்ணயம் செய்தார்களோ அதைத்தான் இப்போதும் கொடுத்துக் கொண்டிடிருக்கிறார்கள். அதே அளவு உபகாரச் சம்பளத்தை வைத்துக் கொண்டு எப்படி பட்டணங்களிலேயும் நகரங்களிலேயும் அவர்கள் நிம்மதியாகப் படிக்க முடியும். எங்களிடத்திலே எத்தனையோ மாணவர்கள் எப்படி அந்தத் தொகையை வைத்துக் படிக்கமுடியும் என்று கண்ணீர் வடிக்கிறார்கள். அவர்கள் ஸ்காலர்ஷிப் தொகை போதாத அளவில் இருக்கிறது. அதை கூட சில கல்லூரிகளில்கொடுக்காத நிலைமை இருக்கிறது. இப்படியிருக்கும் போது அரிசன மாணவர்கள் படிப்பதற்கு என்ன உத்திரவாதம் இந்த அரசால் தரப்படுகிறது என்று தெரியவில்லை. அரிசனங்களின் அரசு என்று சொல்லிக்கொள்கிற அரசு சாதாரண மாணவர்களுடைய பிரச்சினைகளைக் கூட தீர்க்க முடியவில்லை.

அடுத்து அரிசன நலத் துறையிலே இருக்கின்ற மாவட்ட அளவிலே இருக்கின்ற அதிகாரிகளுக்குக்கூட ஜீப் வசதிகள் கிடையாது. நான் திண்டுக்கல்லிலுள்ள அரிசன நலத்துறை அலுவலகத்திற்கு சென்றிருந்தேன். அங்கே பார்த்தால் அது ஆபீஸாகத் தெரியவில்லை, கழுதைகள் அடையக்கூடிய இடமாகத்தான் இருக்கிறது. அமைச்சர்களில் யாராவது போய்ப் பார்த்துவிட்டு வாருங்கள். அந்த அலுவலகம் எப்படி இருக்கிறது என்று. அது என்ன அலுவலகமா என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமையிலே தான் இருக்கிறது. அந்த அலுவலகத்திற்குப் போனாலே அரிசனங்களுக்கு சேவை செய்யக்கூடிய அலுவலகம் இப்படித்தான் இருக்குமோ என்று நினைக்கத் தோன்றுகிறது. அங்கே உள்ள அதிகாரிகளுக்கு வாகன வசதிகளே இல்லை. மாவட்ட அதிகாரிகளுக்கே வாகன வசதியில்லை என்றால் எப்படி வேலை நடக்கும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். இங்கே அழகாகப் பேசிவிட்டுப் போவதால் மட்டும் பிரச்சினைகள் தீர்ந்துவிடாது. உதாரணத்திற்குச் சொல்கிறேன். சலவைத் தொழிலாளர்கள் பல்லாயிரக் கணக்கில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பயன்படுத்துகின்ற சாமான்களின் விலை 10 மடங்கு உயர்ந்துவிட்டது. அவர்களுக்குத் தேவைப்படுகின்ற சாமான்கள் கிடைக்காத நிலைமை இருக்கிறது. கிடைத்தாலும் 10 மடங்கு விலை உயர்வில்தான் கிடைக்கிறது. எந்த அதிகாரியிடம் கேட்டாலும் பரிகாரம் கிடைக்கவில்லை. இன்றைய தினம் அவர்கள் சங்கம் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் மனுக்கள், கோரிக்கைகள் கொடுத்தால் உடனடியாக தீர்த்துவைக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பள்ளிக்கூடங்களைப் பொறுத்தவரையில் இன்றைய தினம் கிராமங்களில் பலயிடங்களில் வாடகைக் கட்டிடங்களிலும், மடங்களிலும் ஆரம்பப் பள்ளிகள் நடக்கின்றன. அவைகளுக்குப் புதிய கட்டிடங்கள் கட்ட அரசு ஏதாவது உதவியோ, ஆலோசனைகளோ கொடுத்து உடனடியாக அவர்களுக்கு அந்தப் பள்ளிக் கட்டிடங்களைக் கட்டித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஊராட்சி மன்றங்களுக்கு எந்த விதமான அதிகாரமும் இல்லை. அங்குள்ள வருமானம் இருக்கின்ற சிப்பந்திகளின் சம்பளத்திற்குத்தான் சரியாக இருக்கிறது. வேலை எதுவுமே நடக்க வில்லை. ஊரிலே உள்ள ஜனங்கள் என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால் சிப்பந்திகள் மீது சீறிவிழுந்து, நீங்கள் சம்பளத்தை வாங்கி சாப்பிட்டுவிட்டுப் போகிறீர்களே தவிர மக்களுக்கு என்ன செய்கிறீர்கள்? லைட் எரியவல்லை, வீதிகள் சுத்தமாக இல்லை. சுகாதார வசதி மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. என்று சொல்

கிறார்கள். ஆகவே, ஊராட்சிகளுக்கு அதிக வருமானம் கிடைப்பதற்கு ஏதாவது வழிகள் ஆளுநர் உரையில் கூறப்பட்டிருந்தால் அதைப் புரட்சித் திட்டம் என்று நாம் ஏற்க முடியும். ஆகவே, இதில் புரட்சியும இல்லை புதுமையும் இல்லை என்று எங்கள் கட்சியின சார்பில் தெரிவித்துக்கொண்டு அடுத்து ஒன்றே ஒன்றை மட்டும் சொல்ல முடித்துக்கொள்கிறேன்.

ஒரு ஆட்டின் விலை 300 ரூபாய் விற்கிறது. ஒரு கிலோ கறி 20 ரூபாய் விற்கிறது. இந்த நிலையில் ஏழை எளியவர்கள் எப்படிக் கறி வாங்கிச் சாப்பிட முடியும்? அதைப்பற்றிச் சிந்தித்து அதற்கு நிவாரணம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் சிறு விவசாயிகளுக்கான மின் கட்டணக் குறைப்பு அமலுக்கு வரவல்லை என்று சொன்னார்கள். ஏற்கெனவே அது அமலில் இருக்கிறது. அதனாலே சிறு விவசாயிகள் பலன் பெற்று வருகிறார்கள் என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். பழனிவேல்: தலைவரவர்களே, சட்டம் நடைமுறையில் இருக்கிறது. அதை நான் மறுக்கவில்லை ஆனால் அது அமலுக்கு வந்திருக்கிறதா? எங்கேயாவது 12 காசு வசூல் செய்கிறார்களா? அப்படியிருந்தால் எந்த ஊரில் என்று சொன்னால் எங்கள் ஊர் அதிகாரிகளிடமும் சொல்லி அமல் படுத்த ஏற்பாடு செய்வேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்.— தலைவரவர்களே, நான் சுற்றுப் பயணம் செய்த நேரத்தில் என்னைச் சந்தித்த விவசாயிகள் தங்களுக்கு 12 காசு தான் வருகிறது என்று என்னிடத்திலேயே தெரிவித்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாகத் தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் அமலில் இருப்பதை நான் கண்டேன்.

திரு. ஓ. சுப்பிரமணியன்: பேரவைத் தலைவரவர்களே, நெல், அரிசி நடமாட்டத்துக்குத் தடை இல்லை என்றும், மததிய சர்க்காரிடம் இவர்களுக்கு அப்பாற்பட்ட நெல்லுக்கு விலை உயர்வு கொடுக்க வேண்டும் எனறு மத்திய சர்க்காரிடம் கோரிக்கை விடுத்ததை மட்டும் தான் ஆளுநர் உரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

ஆனால், முக்கியமாக நெல்விலைக் குறைவாலும், இயற்கையின் விளைவால் தொடர்ந்து பல ஆண்டுகள் வறட்சி, புயல், வெள்ளம், பூச்சி, நோய் ஆகியவற்றினால் பாதிக்கப்பட்டு

1979 பிப்ரவரி 15] [திரு. ஓ. சுப்பிரமணியன்]

வாங்கிய கடனைத் திருப்பிச் செலுத்த முடியாத நிலையில் உள்ள விவசாயிகளின் பல்வேறு கஷ்டங்களுக்குத் திட்டமோ, அனுதாபமோ, ஆதரவோ குறிப்பிடாதது மெத்த வருந்தத் தக்கது.

கட்டுப்படியாகாத விலை, சாகுபடிக்கு அதிகமான செலவு இதையெல்லாம் பற்றி மற்றவர்கள் சொல்லிவிட்டனர். விவசாயிகள் பட்டிருக்கும் அரசாங்கக் கடன், கூட்டுறவுக் கடன், நில வள வங்கிக் கடன் நிலவரிப் பாக்கி ஆகியவற்றை வசூல் செய்யும் கொடுமையான முறை சகிக்க முடியவில்லை. இயற்கையின் சீற்றத்தால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்காமல் மேலும் துன்புறுத்துவது நியாயமாகாது. ஸ்பிக் போன்ற ஸ்தாபனங்களுக்குக் கோடிக்கணக்கில் தள்ளுபடி செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று நாங்கள் அறிகிறோம். ஆகவே, கோடிக்கனக்கான மக்களுக்கு பெரும்பாலன இந்த நாட்டு விவசாயிகள் கடன் பெற்றிருக்கும் நிலையில் நிவாரணம் கொடுப்பதில் நியாய உணர்வோடு இந்தச் சர்க்கார் நடந்து கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தொடர்ந்து நிர்ப்பந்தம் செய்யப்படுவார்களேயானால் விவசாயிகள் கொதித்தெழ நேரிடும். முன்னர் காந்தியடிகள் தலைமையில் வட நாட்டில் நடந்த சௌரி சௌரா போராட்டமும், வல்லபாய் பட்டேல் தலைமையில் நடந்த பர்தோலி வரிகொடா இயக்கமும், உப்பு மீது வரியை நீக்க தண்டி யாத்திரையும்தான் இந்நாட்டு மக்கள் ஒன்று திரண்டு எழுந்து வெள்ளையரை வெளியேற்ற முதற்படியாக அமைந்த சரித்திர உண்மை. அதை அரசு தரப்பில் மறக்கலாகாது. இவைகளெல்லாம் இந்த நாட்டிற்குச் சுதந்திரம் வருவதற்கு அடிப்படையாக இருந்த இயக்கங்கள். மக்களின் விழிப்பு உணர்ச்சியைத் தடுத்து நிறுத்த முடியாது என்பதற்குச் சான்றுகள் இவை. இதையெல்லாம் கருத்திற்கொண்டு விவசாயப் பெருங்குடி மக்களின் உணர்ச்சியைப் புரிந்துகொண்டு அதற்கான நடவடிக்கைகளை உடனடியாகச் செய்ய வேண்டுமென்று மிகவும் வலியுறுத்தி நான் சொல்கிறேன்.

கடன் வசூல் உடனடியாக நிறுத்தப்படவேண்டும். ஆலைத் தொழிலாளர்கள் தங்கள் உரிமைக்காக ஒன்றுதிரண்டு அவர்கள் கோரிக்கையை வற்புறுத்தினால் அரசு அவற்குப் பணிகிறது. இதனால் ஆலைத் தொழிலாளர்களின் கோரிக்கை நியாயம் அல்ல என்று சொல்ல நான் முன்வரவில்லை. கட்டுப்பாடாக அவர்கள் இருந்து கேட்பதால் அவர்களுடைய கோரிக்கைக்கு அரசு இணங்குகிறது. அதைப்போல் என்.ஜி.ஓ. போன்ற அரசு அதிகாரிகள், இன்னும் ஹோட்டல் முதலாளிகள் போன்றவர்கள் ஒன்று சேர்ந்தாலும்கூட அதற்கும் சில சமயங்களில்

விட்டுக் கொடுக்க இந்த அரசாங்கம் தயாராக இருக்கிறது. ஆனால் எந்த விதமான கட்டுப்பாடான அமைப்பும் இல்லாத விவசாயிகளின் கோரிக்கைகளை அரசாங்கத்திலே இருப்பவர்கள் செவி சாய்க்காமல் இருப்பது மிகவும் வருந்தத் தக்கது.

[மாலை 6-00]

ஆகவே, இந்த நிலையை மாற்றுவதற்காக உடனடியாக விவசாயிகளுடைய உணர்வுகளைப் புரிந்துகொண்டு ஆவன செய்யுமாறு நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நியாயவிலைக் கடைகள் 13,400 திறந்துவிட்டோம் என்று சொல்கிறார்கள். மீதியைத் திறப்போம் என்று சொல்கிறார்கள். அந்த நியாய விலைக் கடைகளில் நியாயம் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை, கடைகளும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. எந்தப் பொருளைக் கேட்டாலும் அங்கு இல்லை. கேட்டால் குறிப்பிட்ட தொகைக்குத்தான் சப்ளை செய்யப்படுகிறது. அங்கு சோப்பு, சீப்பு, கண்ணாடி முதலியவை வாங்கி வைக்க வேண்டியிருக்கிறது. மீதமுள்ள தொகைக்குத்தான் மற்ற பொருள்களை வாங்க முடிகிறது. ஆகவேதான் கேட்கின்ற பொருள்களை எங்களால் கொடுக்க முடியவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே, எங்களுக்காகச் செய்யாமல், உண்மையிலே மக்களுக்கு சேவை செய்யக்கூடிய அளவிலே செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. ப. சந்திரன் : இங்கே எதிர்க்கட்சி வரிசையிலே பேசுகின்ற பல நண்பர்கள் நியாய விலைக் கடைகளிலே சோப்பு, சீப்பு, கண்ணாடி விற்பதாக பலமுறை சொல்கிறார்கள். எனக்குத் தெரிந்து அந்தப் பொருள்கள் நியாய விலைக் கடைகளில் விற்பது கிடையாது. மளிகை, பலசரக்குத்தான் விற்கப்படுகிறது. ஆகவே, தவறான தகவலை அவைக்குத் தருகிறார்கள் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். பழனிவேல் : நண்பர் சொன்னது போல் இல்லை. நானே, இரண்டு மூன்று மளிகைக் கடைகளுக்குச் சென்றிருந்தேன். அங்கே சோப்பு, சீப்பு, கண்ணாடிகள் விற்கப்படுகின்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சோப்பு, சீப்பு, கண்ணாடியை அரசாங்கம் அனுப்புவதில்லை. அந்த வியாபாரி தன் சொந்த இலாபத்திற்காக வைத்திருக்கலாம். **நியாய விலைக் கடையில் சோப்பு, சீப்பு, கண்ணாடி.......**

1979 பிப்ரவரி 15]

திரு. ஒ. சுப்பிரமணியன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னது அவர்கள் மாவட்டத்தில் இருக்கலாம். எங்கள் மாவட்டத்தில் உள்ளவர்கள் விரும்பியோ, விரும்பாமலோ, சோப்பு, சீப்பு, கண்ணாடிகளைத் தான் பார்க்கிறார்கள். அத்தியாவசிய சாமான்கள் இருப்பதில்லை. நண்பர்கள் வந்தால் காட்டத் தயாராக இருக்கிறேன்.

கனிப் பொருள் வளத்தைப் பற்றி குறிப்பிடும்போது கிராஃபைட் தொழிற்சாலை சிவகங்கையில் ஆரம்பிக்க இருப்பதை குறிப்பிடாதது வருந்தத் தக்கது. கிராஃபைட் தொழிற்சாலையில் சிவகங்கையிலே அமைக்கத் தேவையான அளவில் கிராஃபைட் இந்தியாவிலேயே சிவகங்கையில்தான் கிடைக்கிறது. அத்திட்டம் இன்னமும் அமுலுக்கு வரவில்லை. அவ்வளவு பெரிய தொழிலைப் பற்றி குறிப்பிடவில்லை.

தமிழ் எழுத்துச் சீர்த்திருத்தம்கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், அது மிக அவசரகோலமாகக் கொண்டு வரப்பட்டது என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மொழி சம்மந்தப்பட்டதை எடுத்தேன், முடித்தேன் என்று உடனடியாக அமுலுக்குக் கொண்டுவருவது அவ்வளவு விரும்பக்கூடியது அல்ல. நாட்டிலே புலவர்கள், பன்மொழிப் புலவர்கள், சட்டமன்ற உறுப்பினர், முன்னாள் பேரவைத் தலைவர், புலவர் போன்றவர்கள் எல்லாம் இருக்கிறார்கள். அவர்களை எல்லாம் அழைத்துவைத்து, இதுபற்றி ஒரு முடிவுக்கு வந்து அமுலுக்குக் கொண்டுவந்தால் நலமாக இருககும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்தி மொழித் திணிப்பை எதிர்ப்போம். ஆனால், அதை விரும்புகிறவர்களுக்கு அதைக் கற்றுக் கொடுக்க வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். பல பன்மொழிப் புலவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, மொழியை விரும்புபவர்கள் கற்க தடை இருக்கக் கூடாது என்பது எங்களது கோரிக்கை.

சட்ட மன்றக் கூட்டம் நடைபெற இருக்கும் சமயத்திலே அவசரச் சட்டங்களை அதிகமாகப் பிரகடனம் செய்வது சரியல்ல. சமீபத்தில் கூட இருக்கிற சட்டமன்றத்தில் மசோதாவாகக் கொண்டு வந்து சட்டம் இயற்ற வசதி இருக்கிற நேரத்தில் அவசரச் சட்டத்தை அதிகமாகப் பிரயோகிப்பது சரியல்ல என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

தியாகிகள் பலருக்கு நீண்ட விசாரணைக்குப் பிறகு பென்ஷன் வழங்கப்படுகிறது. ஆனால் சமீபத்தில், ஊரில் யாரோ வேண்டாதவர்கள், கிராம அதிகாரிகள் ரிப்போர்ட்டு செய்தார்களானால், அதை நம்பி உடனடியாக பென்ஷன்

வழங்குவது நிறுத்தப்படுவதோடு ஏற்கெனவே பல ஆண்டுகள் கொடுக்கப்பட்ட பென்ஷனையும் திருப்பிப் பெறுவதற்கான நடவடிக்கைகள், சொத்துக்களை ஜப்தி, செய்கின்ற நடவடிக்கைகள் எல்லாம் இருந்து வருகின்றன. இது மிகக் கொடுமையானது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். தியாகிகள் தங்கள் ஏழ்மை நிலையை உத்தேசித்து பென்ஷன் வாங்குகிறார்கள். அதை நிறுத்துவது சரியல்ல. எங்கள் ஊர் பக்கத்திலே ஒரு தியாகி, அவருக்கு தமிழக அரசு கொடுத்த. நிலத்தில் முந்திரி மரத்தைப் போட்டு பயிர் செய்திருக்கிறார்கள் 5 வருஷத்திற்குப் பிறகு அவருடைய வருமானம் அதிகப்படியாக கூடிவிட்டது என்று சொல்லி, அவருக்குப் பென்ஷன் உடனடியாக நிறுத்தப்பட்டதுடன் அவருக்கு ஏற்கெனவே கொடுக்கப்பட்ட பல ஆயிரம் ரூபாய் பென்ஷனைத் திருப்பிக் கட்டவேண்டுமென்று உத்திரவிடப்பட்டிருக்கிறது.

அவர்கள் மேலும் அரசாங்கத்திற்கு பல விண்ணப்பங்கள், மனுக்கள், மேல் முறையீடுகள் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் எந்தவிதமான முடிவும் செய்யப்படவில்லை. ஆகவே அனுதாப உணர்ச்சியோடு தியாகிகளுக்குத் தொடர்ந்து பென்சனை வழங்கவும், ஏற்கெனவே வசூல் செய்யவேண்டும் என்று போட்ட நடவடிக்கையை உடனடியாக நீக்கவேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக போலீசார் பற்றி பலர்பலவிதமாக பேசினார்கள். ஒன்றை மட்டும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பொது மக்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுப்பதற்காக இருக்கின்ற போலீசார்கள். தற்போது நாட்டிலே நடக்கின்ற நிகழ்ச்சிகளைப் பார்க்கும்போது போலீசாருக்கே பாதுகாப்புக் கொடுக்கவேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் கலெக்டர் கலந்து கொண்ட கூட்டத்தில் சச்சரவு ஏற்பட்ட நேரத்தில் அவருக்கே காயம் ஏற்பட்டது. சிவகங்கையிலே சினிமா கொட்டகையிலே ஏற்பட்ட தகராறின் காரணமாக டி.எஸ்.பி.க்கும் எஸ்.ஐ.க்கும் காயம் ஏற்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் எல்லாம் நடந்திருக்கின்றன. இதற்கெல்லாம் என்ன காரணம் என்று பார்த்து இவைகளை எப்படி நிவர்த்தி செய்யலாம் என்று ஊன்றி கவனித்து நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். இதற்கு என்ன ரூட் காஸ் என்று பார்த்து அடிப்படைக் காரணத்தைத்தெரிந்து அதைக் களைந்து நீக்கினால்தான் நல்லது.

நமது மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சர் அவர்கள் அமெரிக்கா சென்றபோது போலீஸ் நிர்வாகம் எப்படி நடைபெறுகின்றது என்று பார்க்கச் செல்கிறேன் என்று சொன்னார். அதைப் பற்றியும் தெரிந்து கொண்டு வந்திருப்பார் என்று நம்புகிறேன்.

1979 பிப்ரவரி 15] [திரு. ஒ. சுப்பிரமணியன்]

அந்தத் துறைக்கும் ஒரு சுமுகமான நிலை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு இந்த ஆளுநர் உரையில் நாங்கள் எதிர் பார்க்கிற அத்தனையும் இல்லை என்று கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளைக் காலை 9-00 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை மாலை 6.7 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

(7) பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்.

அ. சட்டப்படிக்கான விதிகளும் ஆணைகளும்.

எதுவுமில்லை

ஆ. அறிக்கைகள், அறிவிப்புகள், ஏனைய தாள்கள்.

*26. 1978-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் திங்கள் 30-ஆம் தேதி முதல் 1978-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்கள் 29-ஆம் தேதி வரை, தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவை மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகள் பற்றிய தொகுப்புரை (ஆங்கிலம்).

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
TRUTH ALONE TRIUMPHS

* 13—2—1979 அன்று உறுப்பினர்களுக்கு அனுப்பிவைக்கப் பெற்றது.

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை
TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS